

DE LA LIBRERIA DE

Don Eulogio Graso de Cartagena.

Se embarcó la curiosidad en incierta nave y rumbo

Se embarcó la curiosidad en incierta nave y rumbo

Se embarcó la curiosidad en incierta nave y rumbo

Se embarcó la curiosidad en incierta nave y rumbo

Se embarcó la curiosidad en incierta nave y rumbo

Se embarcó la curiosidad en incierta nave y rumbo

Se embarcó la curiosidad en incierta nave y rumbo

Se embarcó la curiosidad en incierta nave y rumbo

Se embarcó la curiosidad en incierta nave y rumbo

Se embarcó la curiosidad en incierta nave y rumbo

Se embarcó la curiosidad en incierta nave y rumbo

Se embarcó la curiosidad en incierta nave y rumbo

Se embarcó la curiosidad en incierta nave y rumbo

Se embarcó la curiosidad en incierta nave y rumbo

Se embarcó la curiosidad en incierta nave y rumbo

INDEX SEV REPERTORIUM MATERIARVM, AC VTRIVS.

que iuris Decisionum, quæ in hoc Priori Tomo
continentur, copiosissimè, ac luculentissimè concin-
natum, per Alfonsum Gonzales
à Turri.

SALMANTICAE,
In ædibus Dominici à Portonarijs de Vrsinis, Sacræ
Catholicæ Maiestatis Typógraphi.

INDEX SEU REPERTORIUM MATERIARVM AC VTRIVS

que iuris Decisionum, quæ in hoc Priori Tomo

continentur, copiosissime, ac inculcatisimè concin-

natum, per Alphonsum Gonzales

à Turin.

SALVANTICAE

In ædibus Dominici à Portonarijs de Vitis, sacre
Catholice Maiestatis Typographi.

1778

INDEX RERVM MA- XIME NOTABILIVM, QVAE

in hoc priori Tomo tractantur, compositissi-
mo, atque exactissimo ordine Digestus, per Alfon-
sum Gonzales à Turri.

ABBAS AN POSSIT
conferre primam tonsurā.
pag. 408. col. 2. in medio.

Abbatis autoritas non suffi-
cit regulariter in alienandis
rebus monasteriorum. pag.
352. colum. prima. in fine.

¶ Aborsus infantis iam animati portionibus sum-
ptis secutus poena mortis puniendus est. pagin.
670. col. 2. in medio.

Aborsus si non fuerit secutus, vilis damnandus est
in metallum, & honestus in insulam deportan-
dus. ibidem. col. 2. in fine.

Ablatio rei minimæ an sit furtū, & an inducat pec-
catum mortale. pag. 355. col. 1. in prin.

¶ Absentibus an debeantur distributiones quoti-
dianæ, vide in verb. Distributiones quotidianæ.
Absentium distributiones an præsentibus accre-
scant. pag. 793. col. 2. in fine.

Absentis ratihabitio necessaria est, vt ei actio quæ-
ratur sine cessione. pagina. 441. columna secun-
da. in principio.

Absenti iure huius regni promissio fieri potest cū
effectū, etiam nemine absentis nomine acceptā
te. pag. 441. col. 2. in fine.

Absentis nomine notarium stipulari plurimum in-
terest, ad effectum. l. quoties. C. de donationib.
quæ sub mod. pag. 442. col. 1. in fine.

Et an post absentis acceptionem donator possit
ex consensu donatarij à pacto donationi apposi-
to in fauorem tertij, & absentis recedere. ibid.
colum. 2. in prin.

Absentis ratihabitione non sequuta an possit do-
nator si stipulatus fuerat, poenitere non requisi-
to donatario. ibidem. col. 2. in fine.

Absenti an sicut quæritur actio personalis ex pa-
cto donatoris, sic etiam acquiratur dominium
sine traditione. pagina. 435. columna secunda.
in fine.

Absenti quando dicatur ius quæsitum. pagina. 443.
in colum. secunda. in medio. & pagina. 444. col. 1.
in principio.

Absenti actio personalis regulariter non quæritur
quo ad contractum simplicem, ex quo absenti

actio quæratur, etiam si ratihabitio secuta fue-
rit. pag. 443. col. 1. in medio.

Et an acquiri possit per procuratorem. ibid. col. 1.
in medio.

Absoluta potestas quæ dicatur. pag. 740. colum. 2.
in principio.

Absolutio excommunicationis cap. si quis suaden-
te. an detur aliquando ab episcopo. pag. 848. co-
lum. 1. in fine.

Absolutio à iuramento quandoque citationem re-
quirat, quandoque ea omissa potest concedi. pa-
gina. 360. col. 1. in medio.

Absolutio à iuramento quid operetur ad effectum
agendi præstita. pag. 362. col. 1. in med.

Absolutio à iuramento in contractu posito, quo
modo sit petenda. pag. 361. col. 1. in prin.

Absoluendi potestas quando delegari possit. pag.
849. col. 2. in medio.

Absolutoria sententia ab obseruatione iudicij licet
interlocutoria sit, vim habet diffinitiuæ. pagin.
322. col. 2. in medio.

Et an habeat vim diffinitiuæ ad hunc effectum, vt
iterum agi non possit. ibidem. columna secun-
da. prope finem.

Absolutus in iudicio animæ potest eiusdem crimi-
nis in exteriori foro accusari. pag. 593. columna
prima. in fine.

Absolutus iudicio inquisitionis, vel denuntiatio-
nis, transactione iuramentive causa, an possit ite-
rum accusari. pagina. 394. columna secunda. in
fine.

Absolutus vel condemnatus in foro ecclesiastico,
si crimen est misti fori, potest iterum apud secu-
larem iudicem postulari. pagina. 395. columna
secunda. in medio.

Absolutus indulgentia principis iterum accusari
eiusdem criminis non potest. pagina. 593. col. 1.
in principio.

Absolutus in foro animæ ab iniuriā passo, quip-
pe qui ei iniuriā condonauit, an possit in foro
exteriori puniri. pag. 596. col. 1. in medio.

Et de satisfactione iniuriæ quo ad honorem, dam-
na, & expensas. pag. 597. col. 2. in princi.

¶ Abstinencia nimia an aliquando inducat pecca-
tum. pag. 339. col. 2. in fine.

Index Alphabeticus.

Abſtinentia Ethnicorum ad quem finem tetende-
rit. pag. 968. col. 1. in medio.

Abſtinentia eſt virtus temperantiæ pars ſubiecti-
ua. pagi. 968. col. 1. in fine.

¶ Acceptatio illius, cui collatum eſt beneficiũ, om-
nino neceſſaria eſt, vt illi acquiratur. pagin. 819.
col. prima. in fine.

Acceptatio beneficij non poteſt fieri per procura-
torem abſque ſpeciali mandato. ibidem. col. 2.
prope medium.

Et quid de laico. pagina. 820. col. 1. in princip.

Aut de excommunicato. ibidem. columna prima.
in fine.

Acceptatio facta ab eo, qui mādatum non habuit,
rata haberi poteſt, modò ratihabitio fiat intra
tempus datum ad acceptandum. pagina. 820.
column. 2. in fine.

Acceptatio, ratihabitioque abſentis quando ſit ne-
ceſſaria ad acquirendam actionem. pagin. 440.
column. 2. in fine.

¶ Accuſij error circa verbum, Principia, notatur.
pag. 989. col. 1. in medio.

Accuſij error etiam oſtenditur. pag. 866. colum. ſe-
cunda. in fine.

Accuſius ſiliquam falſo ſolidum interpretatur, &
quinos ſolidos decem. pagin. 1017. col. ſecunda.
in principio.

¶ Accuſatus falſo an poſſit allegationem in ſuam
deſenſionem omittere. pagi. 335. col. 2. in med.

Accuſatio ſiue reprehenſio diui Ambroſij contra
Cæſarem Theodoſium. pag. 533. col. 2. in med.

Accuſatio criminis non tollitur per baptiſmi ſuſce-
ptionem. pag. 594. col. 2. in princ.

Accuſari eiufdem criminis an poſſit ille, qui ſemel
abſolutus fuit ab obſeruatione iudicij. pag. 592.
col. 1. in fine.

Accuſatus alicuius maleficij crimine an poſſit pen-
dente accuſatione ad Eccleſiaſticam dignita-
tem promoueri. pagina. 461. columna ſecunda.
in medio.

Accuſatus lite pendente vtitur iure ſuo. pagi. 462.
column. 1. in medio.

Accuſari an poſſit iterum, abſolutus indulgentia
principis. pagi. 593. col. 1. in prin.

Et quid de abſoluto in foro animæ an poſſit accuſa-
ri in foro exteriori. ibidem. col. 1. in fine. Cætera
vide in verbo, Abſolutus.

¶ Acta iudicialia quam præſumptionem inducant.
pag. 324. col. 1. in fine.

Actorum iudicialium ſcriptura ad quid exigatur.
ibidem.

Actus mediati, & immediati ad mortem. pagina.

338. col. 2. in fine.

Actio in rem non continetur liberatione quoquo
modo conceſſa. pag. 624. col. 2. in medio.

Actio ex. l. 2. C. de reſcindend. vendit. intra quod
tempus ſit proponenda. pag. 356. col. 1. in med.
& pag. 534. col. 1. in prin.

Actio reſciſoria non poteſt deduci in iudicium, niſi
prius per officium iudicis habita reſtitutione.
pag. 360. col. 2. in prin.

Actus quorundam Apoſtolorum, & euangelia a-
pocryphi. pag. 937. col. 2. in prin.

Actio quæſita tertio ob aduentum diei quando re-
uocabilis ſit. pag. 444. col. 1. in prin.

Actione vtili agens, vt obtineat, oportet probare
ſeiſum dominum rei donatæ fuiſſe tempore
donationis. pag. 437. col. 2. in med.

Actio perſonalis non datur contra ſecundum con-
ductore, ſed cōtra locatore. pa. 662. col. 2. i med.

Actio ex. l. 2. C. de reſcind. venditione aquæ Callos
deducenda eſt id iudicio intra decennium. pag.
356. col. 1. in fine.

Actio. d. l. 2. an ſit admittenda contra tertiũ rei ven-
ditæ poſſeſſorem. pag. 533. col. 1. in med.

Et quid de poſſeſſore, qui rem iuſto pretio acquiſi-
uit titulo emptionis, aliove ſimili. ibidem. col. 2.
in princip.

Aut de poſſeſſore, qui tempore acquiſitiōis rei ſcie-
bat illam venditam fuiſſe cum læſione vltra di-
midiam. ibid. col. 2. in fine.

Actio hypothecaria proponi poterit contra vnum
ex pluribus plurium rerum poſſeſſoribus in ſoli-
dum. pag. 754. col. 2. in med.

Actione furti & iniuriarũ an teneatur ille, qui vim
meretrici intulit, vide in verbo, Meretrici.

Actio euiccionis quando non detur emptori aduer-
ſus venditorem. pagi. 829. per totam.

Actione hypothecaria agens qua formula vti de-
beat. pag. 389. col. 2. in med.

Actione hypothecaria conuētus, ſi rem ipſam me-
liorauerit, poterit offerre actori ipſius rei veram
æſtimationem demptis meliorationibus. pag.
390. col. 1. in prin.

Et ibi an fundo hypothecæ obligato, ſi per alluui-
nem aliquid accreuerit, totus obligatus cenſea-
tur. col. 1. in fine.

Actioſis hypothecariæ propriũ eſt quod debitum
integrum ſoluatur actori, vel ei tradatur res, quæ
pignori eſt obligata. pag. 391. col. 1. in prin.

Actione iniuriarũ an teneatur is, qui alteri verũ cri-
men, vitiumve obiecerit. pagi. 418. col. 2. in fin.

Actio petitionis hæreditatis qualiter proponenda
ſit. vide, Petitio hæreditatis.

Index Alphabeticus.

Actio rei vendicationis in quo differat ab actione petitionis hæreditatis. vide in dictione, Petitio hæreditatis.

Actio reali conuentus si condemnetur fructus restituere, an teneatur ad fructus ex meliorationibus per eum factis, perceptos. pag. 392. col. 1. in medio.

Actio reali agens an fateatur reum possidere. pag. 460. col. 1. in prin.

Et quid ubi agitur vt quis plebeius pronütietur. ibi dem. col. 1. in medio.

Actio realis quando videatur remissa legata liberatione. pag. 625. col. 2. in medio.

Actor vel reus potest totam litem iuramenti delatione alteri secum litiganti committere. pagin. 614. col. 2. in fine.

Actor laicus si sit miserabilis aut oppressus an possit apud iudicem ecclesiasticum aduersarios cõuenire. pag. 39. col. 2. in prin.

Actore vel reo absente qualiter sit proferenda sententia. pag. 323. col. 2. per totam.

Actore inuito non potest mutari pœna pecuniaria in corporalem. pag. 513. col. 2. in prin.

Actori pauperi an cogatur reus diues litis expensas suppeditare. pag. 41. col. 2. in medio.

Et quænam quantitas sit diffinienda ad hæc alimēta & litis sumptus. pag. 44. col. 2. in prin.

Actor rem ab altero possessam sententia iudicis obtinens, quid agere teneatur si tertius eandē rem petierit. pag. 124. col. 2. in medio.

Actor vocatus ad iudicium ex. l. diffamari. C. de ingenuis & manumissis, & similibus, poterit eligere alterum ex duobus iudicibus ipsius rei. pag. 489. col. 2. in fine.

Actus Beati Syluestri, quam authoritatem habeat: & de baptismo Constantini Magni. pag. 926. col. 2. in fine.

Actus venditionis ad rationem mensuræ constituitur, cum tot iugera ex certo fundo venduntur. pag. 19. col. 1. in fine.

Actus quando dicatur initium sumere à præcedente conditione. pag. 311. col. 2. in prin.

Actus omnis ab agentis potestate & voluntate pendet. pag. 741. col. 1. in prin.

Actus ineundæ societatis habet vim constituti. pag. 842. col. 1. in prin.

Actus agentium non debet operari ultra intentionem agentis. pag. 328. col. 2. in medio.

Actuum distinctio. pagina. 338. columna secunda. in fine.

Actus venditionis legati vel donationis plurimum interest an fiat ad rationem mensuræ, vel corpo-

ris certi vel limitati. pagina. 18. columna prima. in fine.

Actum impedire valens, si præsens sit & taceat consentire videtur. pag. 117. col. 2. in fine.

Actus indiuiduus nomen accipit à digniori parte. pag. 243. col. 2. in medio.

¶ Additi debitores qui dicerentur? pag. 508. col. 1. in medio.

¶ Adnotatio Lelij circa literam. T. nihil refert. pagina. 877. col. 1. in fine.

¶ Admonitio iudicis circa renuntiationē cessionis bonorum. pag. 513. col. 1. in prin.

Admonitio bina requiritur, vt imponatur perpetuum silentium diffamanti. pag. 487. colum. 2. in principio.

¶ Adiectio quando accedat legato, vide in dictione, Legato fundo.

Adiectio à testatore facta post testamentum regulariter non cedit legatario, quoties fit in diuersis rebus ab ipsis legatis. pag. 16. col. 2. in prin.

Adiectio cedit legatario, quoties accessorie accedit legatæ rei. pag. 16. col. 2. in fine.

Adiectio cui fit ubi testator legauerit fundum certis constitutis limitibus, eisdemque nominatis, & ipsi fundo aliquid accreuerit. pag. 17. colum. prima. in fine.

Et quid in materia iurisdictionis sit dicendum cum princeps legauerit castrum certis præsignatis limitibus simul cum ipsius iurisdictione. pag. 13. col. 2. in fine. & pag. 17. col. 2. in prin.

¶ Adquisitio beneficiorum ecclesiasticorum dupliciter considerantur. pag. 818. col. 1. in fine.

Adquisitio possessionis. vide in dictione, Possessio nis adquisitio.

Adquisita matrimonio constante quo pacto acquirantur pro parte dimidia vxori quo ad dominiū & possessionem. pag. 842. col. 1. in fine.

Adquisitio lucris delata, si vxor decesserit in matrimonio, locū habet viro & vxore simul pereuntibus ruina. pag. 563. col. 2. in medio.

¶ Aduentitium peculiū an possit publicari ob crimen filijfamil. pag. 580. col. 1. in fine.

Aduentitia bona filij non possunt iure Regio alienari à patre. pag. 393. col. 1. in principio.

Et quid si ea alienauerit. ibidem.

¶ Aduersarius debet onus probationis sustinere, etiā si reus sit, si alter sibi suffragantem habeat iuris præsumptionem. pag. 555. col. 2. in prin.

Aduersus tutorem non conficientem inuētarium iuratur in litem propter præsumptū dolum. pagina. 629. col. 2. in prin.

Aduersus fiscum in dubio iudicandum est, ubi a-

Index Alphabeticus.

- git de pœna exigenda. pag. 455. col. 2. in fine.
- Aduocatus priuari & interdici potest à iudice officio suæ aduocationis per annum, si nolit pauperibus patrocinari. pag. 41. col. 2. in principio.
- Aduocatus an possit à iudice cogi auxilium, & operas, ac patrocinium litigantibus præstare. pagin. 800. col. 1. in fine.
- Aduocatis an liceat in iudicio dilationibus, calumnijs, dolove uti. pag. 327. col. 2. in prin.
- Aduocati an sint dandi pauperibus publico stipendio. pag. 41. col. 1. in medio.
- Aduocatus cogi potest à iudice gratis pauperibus patrocinari. pag. 41. col. 1. in medio.
- Aduocatus mortaliter peccat si nolit pauperibus patrocinari. pag. 141. col. 2. in prin.
- ¶ Adulterare quid sit? pag. 1060. col. 2. in fine.
- ¶ AEdificium priuatum potest altius tolli, & quando non. pag. 809. col. 1. in prin.
- ¶ AEgrotantibus an debeantur distributiones quotidianæ, vide in verb. Distributiones quotidianæ.
- ¶ AEgyptij primi omnium Regum principatum habuerunt. pag. 7. col. 2. in fine.
- AEgyptiorum primus Rex fuit Menes. pag. 7. col. secunda. in fine.
- AEgypti Reges Pharaones nuncupabantur. pag. 8. col. 1. in prin.
- ¶ AEquinotium nostro Aprili cõueniebat olim, quanuis nunc Martio conueniat. pag. 953. col. 2. in medio.
- AEqualitas in puniendis criminibus quæ seruanda. pag. 585. col. 1. in medio.
- ¶ AEra Cæsaris quid sit? pag. 423. col. 1. in prin.
- AEra Arabum incepit anno Domini sexcêtesimo vicesimo secundo. pag. 954. col. 2. in fine.
- AEris grauis pœna vnde dicta fuerit. pag. 992. col. 1. in fine.
- AEreus numus, vide in verbo, Numus.
- AEreum numisma in quo scriptum erat nomen Augusti. pag. 5. col. 1. in medio.
- AEreos numos quo tempore cudi iusserunt catholici Reges Ferdinandus & Elisabeth. pag. 991. col. 2. in medio.
- AEscur misceatur auro, vel argento. pag. 996. col. 1. in medio.
- AErarij qui dicebantur? pagina. 460. columna prima. in fine.
- ¶ AEstimatio rerum dotalium non efficit venditionem, nec emptionem quoties deduci potest ex pacto contrahentium expresse, vel tacito æstimationem factam fuisse ad alium effectum, non vt venditionem efficeret. pag. 207. col. 1. in med.
- AEstimatio rerum dotaliū an efficiat emptionem vbi dicitur, quod soluto matrimonio res restituantur vxori pro eodem pretio, quo fuere æstimata. pag. 207. col. 1. in fine.
- AEstimatio non facit emptionem quoties adjicitur pactum, quod res æstimata soluto matrimonio restituantur vxori, si tunc extiterint, habitamen ratione augmenti & diminutionis boni viri arbitrato. pag. 208. col. 1. in medio.
- Nec similiter facit emptionem si pactum sit quod res ipsæ matrimonio soluto restituatur. ibidem. col. 2. in prin.
- AEstimatio videtur legata cui tessera vel militia legatur. pag. 870. col. 2. in medio.
- AEstimatio rerum dotalium tunc manifestè facit emptionem, cum pactum fuerit solutio matrimonio, res ipsas vel earum æstimationem arbitrio & electione mariti restituendas esse. pag. 209. col. 1. in medio.
- Et an in hoc casu maritus re penitus extincta absque vlla eius culpa leui, vel leuissima teneatur præcise ad æstimationem. ibidem. col. 1. in fine.
- AEstimatio vbi emptionem fecerit etiam tunc in subsidium vxor agere poterit vtili rei vendicatione ad rem æstimatam, quæ per tertium possidetur titulo lucratiuo, vel oneroso. pag. 211. col. 2. in fine.
- Et quid si vxor consensit alienationi rei æstimatæ. pag. 212. col. 1. in medio.
- Et an tertius possit effugere condemnationem restitutionis rei offerendo æstimationem. ibid.
- AEstimatio rerum dotalium emptionem facit in dubio, etiam si pretium in arbitrium alterius conferatur. pag. 206. col. 1. in medio.
- AEstimatio an faciat emptionem quoties apponitur clausula, quod dos restituatur eodem modo, quo data fuit. pag. 206. col. 2. in fine.
- AEstimatio quarundam rerum dotalium tacitè à iure constituitur. pag. 209. col. 2. in fine.
- AEstimatio rerum dotalium absque certa quantitate an faciat emptionem. pag. 210. col. 1. in fin.
- AEstimatio censetur quædam propria venditio. pagina. 211. col. 1. in medio.
- AEstimatio an faciat emptionem quoties maritus recipiens dotem æstimatam inopia grauatur. pagina. 211. col. 1. in fine.
- AEstimatio an faciat emptionem quoties pretium non est iustum. pag. 212. col. 2. in prin.
- AEstimatio rerum dotalium an sit rescindenda si vxor vel maritus vltra dimidiam iusti pretij fuerunt læsi. pag. 213. col. 1. in prin.
- AEsti-

Index Alphabeticus:

- A**estimatio an faciat emptionem quando res dotales alicuius minoris traduntur marito aestimatae auctoritate tutoris, ac iuris solennitate. pag. 213. col. 1. in medio.
- E**t quid quando rerum immobilium facta sit aestimatio à tutore absq; decreto iudicis. ibidem. eolum. 2. in medio.
- A**estimatio rerum dotalium an faciat emptionem quando fit statim tempore traditionis, aut paulo post. pag. 214. col. 1. in med.
- A**estimatio rerum dotalium vt faciat emptionem an requirat quod res sint praesentes. pag. 214. eolum. 1. in fine.
- A**estimatae rei dominium non transit in illum, cui per aestimationem venditur, nisi res ipsa sit praesens. pag. 214. col. 1. in fine.
- A**estimatio marauedinorum, vide in verbo, Maraueidinus.
- A**estimatio communis vulgi facit maximam probationem circa successionem petentis haereditatem ab intestato. pag. 558. col. 1. in medio.
- A**estimatores qui? pag. 334. col. 1. in medio.
- ¶ **A**gendi ius contra testamentum patris non datur ex sola concessione succedendi ex testamento, vel ab intestato. pag. 984. col. 1. in med.
- A**gere poterit contra testamentum patris secundum quosdam filius naturalis, aut illegitimus, qui habet ex principis concessione ius succedendi ex testamento & ab intestato. pa. 983. col. 1. in med.
- A**gens actione reali an fateatur reum possessorem esse. pag. 460. col. 1. in princ.
- A**gere contra propriae conscientiae dictamen, peccatum est. pag. 315. col. 2. in fine.
- ¶ **A**giographi libri qui dicantur. pag. 919. col. 2. in medio.
- ¶ **A**gnatus potest haereditatem repudiare & feudum habere, filius vero minimè. p. 653. col. 2. in med.
- A**gnatus proximior quando non admittatur ad re tractum rei venditae. pag. 780. col. 1. in medio.
- A**gnita priuata scriptura quam vim habeat, & an praedictet tertio. pag. 607. col. 2. in princ.
- ¶ **A**gri priuati dominus an collectis frugibus possit prohibere conciuēs à iure pascendi herbam. pag. 274. col. 1. in fine.
- A**gri priuati dominus an possit eundem agrum prae tium efficere. pag. 274. col. 2. in med.
- E**t quid iure Regio sit statutum. pagin. 277. col. 1. in medio.
- A**gri priuati dominus liberè potest mutare eiusdem agri culturam. pag. 278. col. 1. in medio.
- A**gri communes duabus ciuitatibus an possint ab altera coli, si per hanc culturam impediatur communis pastus, altera minime consentiente. pagi. 278. col. 2. in princ.
- A**gri pertinētes ad beneficium ecclesiasticum, aut domus, aliave praedia si locata fuerint ad pensionem mortuo possidente ad eum pertinebunt pensiones eius anni. pag. 453. col. 1. in princ.
- A**grimensor, aut medicus, aut alij periti qualiter possint proferre proprium iudicium. pag. 617. col. 2. in fine.
- A**grorum depopulatores nocturni non gaudēt immunitate ecclesiae. pag. 674. col. 2. in medio.
- A**lani, Vandali, & Sueui Gallorum populi quo tempore Hispanias inuaserunt. pag. 1. col. 1. in fine.
- ¶ **A**lapae percussio reiterata incontinenti an duplici poena puniatur. pag. 600. col. 1. in princ.
- ¶ **A**lexander ab Alexandris hallucinatus fuit, dum vicos Athenienses tribus esse existimauit. pag. 864. col. 1. in princ.
- A**lexandri sexti constitutio, quae de tonsura & vestibus clericalibus tractat. pag. 232. col. 2. in med.
- ¶ **A**lienatio rerum ecclesiasticarum etiam solenniter facta non valet nisi causa iure permessa. pag. 645. col. 2. in fine.
- A**lienatio rei prohibita ad liberandum à carcere possessorem facta, viuentē eo sustinetur pa. 544. col. 2. in princ.
- A**lienandis rebus monasteriorum regulariter non sufficit Abbatis auctoritas. pag. 352. eolum. 2. in principio.
- A**lienatio rerum ecclesiasticarum quam solennitatem requirat ibidem. col. 1. in medio.
- A**lienatio dominij tantum utilis non facit locum re tractui. pa. 780. col. 1. in medio.
- A**lienationis rerum ecclesiae solennitas & forma. pag. 645. col. 1. in medio.
- A**lienatio rerum ecclesiae si fit pro satisfaciendis pecunijs ecclesiae mutuatis, debet probari pecuniam versam fuisse in ecclesiae utilitatem. pa. 646. col. 2. in medio.
- E**t qualiter hoc probari possit. pag. 647. eolum. 1. in fine.
- A**lienae rei emptor, &c. vide in verbo, Emptor rei alienae.
- ¶ **A**limenta deducuntur debitori etiam si non fiat integra debiti solutio. pag. 511. col. 1. in fine.
- A**limentorum causa pia est. pa. 44. col. 2. in fine.
- ¶ **A**liud est agere contra testamentum, aliud succedere ex testamento, aliud succedere ab intestato. pag. 984. col. 1. in medio.
- ¶ **A**lcuala apud Hispanos quae dicatur? pag. 231. col. 2. in fine.
- ¶ **A**lcibiadis dictum. pag. 341. col. 2. in fine.

Index Alphabeticus.

¶ Alciati error explicatur. pagi. 143. col. 1. in fine.
 Alfonsus Decimus Hispaniarum Rex quo anno
 coeperit regnare. pagi. 950. col. 1. in medio.
 Alfonsus Rex Decimus cōnumerat ab Adamo ad
 Christi aduentum annos quinq; mille nonagin-
 ta nouem. pag. 952. col. 1. in medio.
 Alfonsus idē in tabulis astronomicis supputat ab A-
 damo ad Christum annos Sex mille nongentos
 octuaginta quatuor, & dies bis centum vnum &
 viginti. ibidem.
 Alfonsi Aragoniē Regis responsum. pagi. 643. col.
 1. in fine.
 Alfonsi à Castro tres conclusiones verissimæ circa
 potestatiē Romani Pontificis. p. 507. col. 2. in fi.
 ¶ Allegans diuitias vel paupertatem tenetur eam
 qualitatem probare. pag. 555. col. 2. in fine.
 Alteri per alterum in hoc Regno etiam absq; vlla
 stipulationis solennitate obligatio acquiritur.
 pag. 441. col. 2.
 ¶ Ananix sentētia examinā. pa. 417. col. 2. in prin.
 ¶ Analogia auri ad argentū. pa. 1006. col. 1. in med.
 ¶ Anastasius secundus Romanę ecclesię Pontifex,
 & an vera sint quæ de eo Gratianus tradiderit.
 pag. 891. col. 2. in medio.
 ¶ Ancharrani opinio de hērede præferibente lega-
 tum, examinatur. pag. 398. col. 2. in medio.
 ¶ Angeli responsum variē intelligitur circa præscri-
 ptionem iuris redimendi. pa. 399. col. 2. in med.
 Angeli opinio explicatur in. l. vnica. C. ne liceat ter-
 tio prouo. pag. 194. col. 1. in princ.
 Angeli sententia recte intelligitur. pag. 392. col. 2.
 in princip.
 Anglorum consuetudo circa clericos. pa. 227. col.
 1. in medio.
 ¶ Ambrosius Mediolani præfecturam gerens in E-
 piscopum fuit electus. pag. 922. col. 2. in medio.
 ¶ Anima quæ peccauerit ipsa morietur. pagi. 571.
 2. in principio.
 Anni à diluuiō & vniuersali Cataclysmo. pagina.
 952. col. 2. in medio.
 Anni à Nabuchdonosor & magno Philippo. pagi.
 953. col. 2. in fine.
 Anni ab Alexandro magno & à Cæsare. pag. 954.
 col. 1. in fine.
 Anni Arabum à Mahomete. pa. 954. col. 2. in prin.
 Anni initium quo tempore apud Hebræos. pagin.
 953. col. 1. in princ.
 Anni solaris duplex initium apud Hebræos obser-
 uabāt ab æquinoctio vernali, & ab æquinoctio
 autumnali. pag. 951. col. 1. in princ. & pagi. 953.
 col. 1. in princ.
 Anni ab Adamo ad diluuium mille sexcēti & quin-

quaginta sex fuerunt secūdam Hebraicam veri-
 tatem, & latinos codices. pa. 951. col. 2. in med.
 Iuxta septuaginta vero interpretes supputantur an-
 ni bis mille ducenti quadraginta duo. ibidem.
 col. 2. in medio.
 Anni à diluuiō ad ortum Abrahamæ secundum He-
 bræos computantur nonaginta duo supra ducē-
 tos. pag. 951. col. 2. in medio.
 Ex editione vero septuaginta interpretum annos
 numerari mille septuaginta duo. ibidem.
 Annus Hebræorum continebat duodecim lunatio-
 nes & insuper vndecim dies. p. 950. col. 2. in fin.
 Et tertio quoq; anno mensem vnum adiciebant.
 ibidem.
 Annum solarem Romulus constituit ex decē men-
 sibus. pag. 950. col. 2. in medio.
 Annum solarem constituit Numa ex duodecim
 mensibus. ibidem.
 Annona militaris quare fuerit dicta Primipilus pa.
 458. col. 1. in medio.
 Annona & merces olim in Hispania quā vili pre-
 tio habebantur. pa. 1040. col. 2. in princ.
 Annorū computatio à Christi natiuitate qualiter a
 pud pleraq; nationes fiat. pa. 421. col. 2. in fine.
 Annorum numerus quandoq; sumitur ab incarna-
 tione Christi. pag. 422. col. 1. in fine.
 Anni olim apud Hispanos ab æra Cæsaris designa-
 bantur. pag. 423. col. 1. in princ.
 Annorum rationem à natiuitate Christi non à Cæ-
 saris imperio assumi, quis instituit. pag. 425. col.
 1. in princip.
 Annorum domini mentio fieri debet in quolibet
 instrumento. pag. 153. col. 2. in princ.
 Item & diem & mensem in quo confectum fuerit.
 pag. 154. col. 1. in princ.
 ¶ Annonaria Lex à Clodio lata, qua sanxit frumen-
 tum populo gratis dari. pag. 867. col. 1. in medi.
 ¶ Annij Viteruiensis Commētaria à multis impro-
 bantur. pag. 899. col. 1. in medio.
 ¶ Annotationes aliquot. pag. 613. col. 1. in medio.
 & col. 2. per totam.
 ¶ Annua bima, trima die quid significet. pagi. 608.
 col. 1. in fine.
 Annui reditus redimibiles quo pretio iuste consti-
 tuantur? pag. 775. col. 2. in princ.
 Annuus reditus in dubio, an sit iudicandus perpe-
 tuus, an redimibilis? pag. 778. col. 2. in princ.
 Annui reditus licite constituuntur, & inibi vtriusq;
 partis rationes. pag. 747. col. 1. in fine. & pagin.
 748. column. 1. in medio.
 Annui reditus ad vitam possunt constitui. pag. 750.
 col. 1. in princ.

Annui re-

Index Alphabeticus.

Annuus reditus an possint emi ad certum & definitum tempus. pag. 750. col. 2. in princip.
 Annuus reditus an sint necessario constituendi super certis fundis, aut rebus, alioqui sint illiciti, & eorum constitutio iniqua. pag. 751. col. 1. in med.
 Annuus reditus an possint constitui obligatione tantum personali. pag. 751. col. 2. in medio.
 Annuus reditus an perimantur peremptis rebus, super quibus fuerint constituti. pagina. 751. col. 2. in fine.
 Annuus reditus an emi possint ea lege ut intra certum tempus liceat eos non postea redimere. pagin. 763. col. 1. in princ.
 Annuus reditus non possunt licite constitui cum pacto redimendi ad voluntatem primi emptoris. pag. 767. col. 2. in fine. Cetera vide in dictione Reditus.
 Annuo reditu super pluribus rebus constituto, an cuiuslibet earum possessor teneatur in solidum. pag. 775. col. 2. in medio.
 Annuum legatum, vide in dictione, Legatum Annuum.
 Annuus reditus beneficij clerici debitoris quo pacto à iudice adiudicari debent ipsius clerici creditoribus pro ratione quantitatis debita. pagi. 514. col. 2. in fine.
 Annuorum redituum redemptio fieri debet non tantum soluto pretio, sed & redivisus decursis proportionata temporis. pag. 451. col. 2. in fine.
 Annuorum redituum redemptio qualiter fieri debeat. pag. 451. col. 2. in fine.
 ¶ Antiochia an sit quā Nisibin auctores appellant. pag. 881. col. 1. in fine.
 Antiochia Syriae cur dicta sit Epidaphne. pag. 881. col. 2. in fine.
 ¶ Antonij Burgensis opinio reprobatur in. c. cum causa, limit. 14. de emptione & venditione. pag. 30. col. 1. in fine.
 ¶ Apocryphi libri qui dicantur. pag. 935. col. 2. in principio.
 Apocryphi libri qui sint apud diuum Hieronymum pag. 920. col. 1. in princ.
 ¶ Apolinis oraculum obmutuit cum Babylas martyr sepultus esset in eo loco iuxta Daphnes suburbanum. pag. 812. col. 1. in princ.
 ¶ Apostolicae litterae ante executionem earum ad Regia mittuntur auditoria, ut ibi examinentur. pag. 254. col. 1. in princ.
 Apostolicis literis, quae falsis precibus in publicum dispendium impetrantur, an liceat quandoque non obedire. pag. 255. col. 1. in medio.
 Apostolicorum nuntiorum potestas à summis Regis consiliarijs examinari potest. pag. 253. col. 2.

in medio.

¶ Apostata cur dictus sit Iulianus Caesar. pag. 888. col. 2. in medio.
 ¶ Apostolorum actus a Diuo Luca scriptos solum ecclesia olim recepit. pagi. 937. col. 2. in princ.
 Apostolorum canones Graeca lingua fuerunt editi. pag. 942. col. 1. in fine.
 Apostolorum canones non omnes recepit Zepherinus Papa, sed sexaginta solum. p. 942. col. 2. in princ.
 Apostolorum canones solum octoginta quinque sexta Synodus generalis, quae congregata fuit in Trullo, probavit. pag. 942. col. 2. in medio.
 Apostolici tabelliones quanam ratione & forma uti debent proprijs officijs in hisce Regnis. pag. 152. col. 2. in medio.
 ¶ Appellari non potest à vicarijs praesidium alicuius loci ad ipsos praesides, cum idem sit tribunal. pag. 32. col. 1. in medio.
 Et quid si alicuius causae cognitionem praeses vicario suo delegauerit, an causa delegationis appellatio admittatur. ibidem.
 Appellari potest ad summum Pontificem etiam omisso medio, sicut & ad Regem. pag. 33. col. 1. in fine.
 Appellari an possit à iudicibus ordinarijs ad ipsos nobiles habentes iurisdictionem, merum & mixtum imperium. pag. 30. col. 1. in medio.
 Appellandum est à delegato ad delegantem. & ibidem expenditur Bartoli opinio in. l. 1. §. vlti. ff. quis & à quo appella. pag. 31. col. 1. in fine.
 Non tamen esse appellandum à delegato ad delegantem tenet Ioannes Faber in principio Instit. de vulga. pag. 32. col. 2. in princ.
 Appellatio prohibita est à tribus sententijs conformibus. pag. 31. col. 1. in fine.
 Appellatio admittenda non est nisi ex iusta & expressa causa. pag. 110. col. 2. in fine.
 Appellatio quando proponitur contra regulam iuris propter praesumptionem doli, non aliter admittenda est, quam si expressa causa iustificetur. pag. 110. col. 2. in fine.
 Appellatio non aliter legatarijs permessa est quam ipsimet haeredi scripto. pag. 112. col. 1. in princ.
 Appellatio suspendit iurisdictionem iudicis, qui sententiam pronuntiavit. pag. 172. col. 1. in medio.
 Appellationis & citationis ius an sit eiusdem effectus. pag. 179. col. 1. in fine.
 Appellatione remota, vide in verbo, Clausula.
 Appellandi usus sanctè ac religiose in religionibus monachorum sublatus est. pag. 180. col. 1. in fin.
 Appellatione deserta an censeatur nullitas deserta quae ipsi appellationi accedat. pagin. 188. col. 1. in medio.

Appel-

Index Alphabeticus.

- Appellans eligendo viam super iustificatione, vel reuocatione sententiæ renuntiare videtur reuocationi attentatorum. pag. 174. col. 1. in medio.
- Appellatio omisso medio proposita, causæ cognitionem deuoluit, etiam vbi appellari omisso medio non potest, si nihil fuerit ex aduerso obiectum. pag. 33. col. 2. in medio.
- Appellationum primarum ius an videatur translatum concessa iurisdictione, mero & mixto imperio in aliquo oppido & territorio. pag. 27. col. 1. in fine.
- Appellationes, quæ ad Regem deferuntur, vt & alix causæ, quæ eius definitionem exigunt, in ipsa curia examinantur, & definiuntur. pag. 34. col. 1. in princ.
- Appellandum est ad Regem à prælatis & Episcopis temporalem iurisdictionem exercentibus. pag. 26. col. 2. in princ.
- Appellationū primarum cognitio competere potest inferioribus à principe iurisdictionem habentibus iure speciali vel priuilegio. pag. 31. col. 1. in medio.
- Appellatio debet fieri ad Regem quando appellatur à iudice per dominum alicuius oppidi constituto ad audiendas appellationum causas. pag. 31. col. 1. prope finem.
- Appellari potest iure Regio ad Regem omisso medio: & vnde huius rei praxis originem habuerit. pag. 33. col. 1. in medio.
- Appellari potest ad summum Pontificem etiam omisso medio. pag. 33. col. 1. in fine.
- Appellare potest ille cuius interest etiam si alius condemnatus fuerit. pag. 110. col. 2. in princ.
- Appellatio à tertio oppositore facta, vide in dictione, Tertius oppositor.
- Appellatio minime iure permittitur à sententiā, quæ in rem iudicatam transferit. pa. 113. col. 1. in fin.
- Appellare quando possit venditor à sententiā lata contra emptorem. pag. 113. col. 2. in medio.
- Appellatio restituit ac reponit causam in eum statum, quo erat tempore litis contestationis. pag. 137. col. 1. in fine.
- Appellatione pendente attentata, vide in verbo, Attentata.
- Appellatio in quibus casibus inre prohibeatur. pagina. 175. col. 2. in fine.
- Appellatio regulariter admittitur nisi specialiter sit iure prohibita. pag. 176. col. 1. in princ.
- Appellatio in criminalibus admittenda est. pagina. 176. col. 1. in princ.
- Appellatio an admittatur in crimine læsæ maiestatis. ibidem. col. 1. in medio.
- Appellatio lege humana vel priuilegio Principis tolli potest. pag. 179. col. 1. in princ. & pag. 180. col. 1. per totam.
- Appellatio an admittatur in iudicio a sententiā lata in possessorio. pag. 181. col. 1. in princ.
- Appellatio ab interlocutoria in qua differat ab appellatione à diffinitiuā. pag. 184. col. 1. in fine.
- Appellationem deferens, vel succumbens in ea an possit agere de nullitate & nullitatis causam prosequi. pag. 187. col. 2. in medio.
- Appellatione sententiæ intelligendū est de diffinitiuā, non de interlocutoria. p. 191. col. 2. in med.
- Appellatio an sit admittenda, & fieri possit ab omni sa expensarum condensatione, si petiti fuerunt. pag. 204. col. 2. in fine.
- Appellari an possit ab eo iudice, qui vt vir bonus reductus ad se arbitrium definit? pagin. 611. col. 2. in principio.
- Appellari potest à iudice etiam vbi quid committitur eius arbitrio. pag. 612. col. 2. in princ.
- Appellatione pendente à sententiā capitali interger, & illæsus remanet damnati status. pag. 462. col. 1. in princ.
- Appellatione pendente potest accusatus vti his, quæ vti poterat ante accusationem. pag. 462. col. 1. in principio.
- Appellatio permissa est à iudice, qui super reductionis causā pronuntiavit. pag. 614. col. 1. in princ.
- Appellatio admittenda est dum non probatur exceptio à iure. pag. 612. col. 1. in medio.
- ¶ Approbans testis personam expresse vel tacite non videtur in eius solius testimonium consensisse. pag. 616. col. 2. in fine.
- ¶ Aqua sponte sua & natura in aliquo agro scaturiens, an sit propria ipsius fundi domini. pa. 275. col. 2. in fine.
- Aquila apud Romanos erat signum vexillare. pag. 457. col. 2. in fine.
- ¶ Ara misericordiæ apud Athenienses. pag. 664. col. 2. in medio.
- ¶ Arabes ab Africa Calpem transuecti quo tempore Hispaniam occuparūt. pag. 2. col. 1. in princ.
- ¶ Ariminensis synodus quo tempore congregata sit. pag. 936. col. 2. in princ.
- ¶ Aristotelis locus explicatur, an liceat Principi pecuniā semel signatā mutare. pag. 1056. col. 1. in principio.
- Aristotelis locus expenditur ad intellectum iurisconsulti in l. 1. ff. de contrahen. emptio. pagin. 1053. col. 1. in medio.
- Aristotelis sententiā, qua affirmat præstantius esse Regna suffragijs populorum, eorumq; voluntate de-

Index Alphabeticus:

te deferri, quàm hæreditario iure. pag. 7. colum. 1. in medio.

¶ Arbitrator non ut iudex, sed ut bonus vir de causa cognoscit. pag. 611. col. 2. in medio. & pag. 612. col. 1. in fine.

Arbitrorum iudicia habet paratam executionem, ut sententiæ. pag. 610. col. 2. in medio.

Arbitratorum iudicia licet paratam habeant executionem lege Regia, non est tamen eis concessa iurisdicção. pag. 611. col. 1. in princ.

¶ Arborem infortunatam dixit Titius Livius in qua quis ob crimen laqueo suspendebatur. pag. 875. col. 2. in medio.

¶ Archidiaconus, & Canonicus simul an habeat duplices distributiones ob præsentiam personalem. pag. 793. col. 1. in fine.

Archidiaconus simul & Canonicus duplicem vocem in electionibus habet in eadem ecclesia. pagina. 793. col. 2. in princ.

Archidiaconi officium quod sit? pag. 824. col. 1. in principio.

¶ Argenteus numus quo tempore primum Romæ percussus. pag. 994. col. 1. in princ.

Argentei numi, quos vulgo, regales, seu, Reales, dicimus, quo tempore percussi, & eius valor. pag. 994. col. 1. in fine. & vide in verbo, Regalis.

¶ Argenteus regalis, quo utuntur aurifices, differt ab eo, qui percutitur. pag. 996. col. 1. in fine.

Argenteum numisma, apud omnes nationes olim coepit esse. pag. 994. col. 1. in fine.

Argentei numi apud Hispanos signati, quibus modo utimur. ibidem.

Argentei, quibus Christus diuenditus fuit, didrachmi erant, quorum vnus apud Gallos maxima cum veneratione seruatur. pagin. 1002. col. 1. in principio.

Argenti bonitas distinguitur. pag. 1009. colum. 2. in principio.

Argentum, de ley de onze dineros y quatro granos, quid? pag. 1009. col. 2. in medio.

Argentei Turonenses qui fuerint. pag. 1015. colum. 2. in medio.

Argenti libra qualiter intelligatur. pag. 1019. col. 2. in principio.

Argentarij qui dicebantur. pag. 1055. col. 1. in princ.

Argentum Ariandicum. pagin. 1009. col. 2. in fine.

Argentum vulgo, acendrado, appellatū. pa. 1010. col. 1. in medio.

Argentum & aurum an possint ita excoqui, ut non habeat alterius metalli admixtam partem. pag. 1010. col. 1. in fine.

¶ Argumenta, quibus probatur Imperiū & Princi-

patum à Deo esse constituta. pa. 8. col. 1. in med.

¶ Arma prohibita laicis, etiam clericis prohibita sunt, tam intra ecclesiam, quàm foris. pag. 680. col. 1. in princ.

Arma prohibita possunt abduci à iudice laico intra ecclesiam. pag. 680. col. 1. in princ.

Arma, equi, & domus ubi habitant nobiles, non possunt capi pro executione solutionis debiti. pag. 510. col. 1. in fine.

Arma non amittit quis, nisi deprehensus fuerit armatus, etiam si constet illum arma portasse. pag. 242. col. 2. in medio.

¶ Armillarum aurearum pondus, quibus seruus Isaac donauit Rebechā. pag. 999. col. 2. in princ.

Et ibi de inaurium eiusdem Isaac Rebechæ donatarum. col. 2. in medio.

¶ Arrhæ uxori à marito promissæ in præmium virginalis pudiciæ, vel vidualis, non possunt excedere decimam partem bonorum, quæ eo tempore maritus habebat. pag. 559. col. 1. in fine.

Et an uxori agenti ad arrarum solutionem incumbat onus probandi, quantitatem arrarum promissam non excedere decimam bonorum mariti partem. ibidem. col. 1. in princ.

¶ Arrius quis fuerit? pag. 915. col. 2. in medio.

¶ Arses quot annis regnauerit. pag. 901. colum. 2. in medio.

Arses Ochi filius decimus tertius Persarum Rex, quot annis regnauerit. pag. 903. col. 1. in medio.

¶ Artaxerxes quis fuerit controuertitur. pag. 898. col. 1. in medio.

Artaxerxes Longimanus dictus. ibidem. colum. 2. in principio.

Artaxerxes, Barius, Asuerus, & alia nomina communia fuisse Regibus Persarum quidam existimarunt. pag. 898. col. 2. in medio.

Artaxerxes Magnus Darius Mnemon quot annis regnauerit post Longimanum. pa. 901. col. 2. in medio.

Artaxerxes Ochus quot annis regnauerit. pa. 901. col. 2. in medio. & pag. 903. col. 1. in medio.

Artaxerxes septimus Persarum Rex annis quadraginta regnavit. pag. 902. col. 2. in medio.

Artaxerxes cognomento Mnemon quot annis regnauerit. pag. 903. col. 1. in princ.

¶ Artifici egregio an parcatur? pagin. 587. col. 2. in principio.

¶ Assarius æreus numus fuit, quorū duo efficiebant assem semucialem. pag. 993. col. 1. in princ.

¶ Assassiniij crimen si clericus commisserit puniri poterit à iudice seculari absque degradatione. pag. 233. col. 2. in fine.

Et quid

Index Alphabeticus.

- Et quid de clerico incorrigibili. ibidem. in fine.
- Affasini an gaudeant immunitate ecclesiæ. pagin. 670. col. 1. in fine. & pag. 673. col. 1. in medio.
- Affasini qui dicantur. pag. 670. col. 2. in medio. & pag. 671. col. 1. in princip.
- Affasinatorum punitio ad Principes seculares pertinet. pag. 671. col. 2. in medio.
- Et quid de clerico crimen affasini committente pag. 672. col. 2. in fine.
- Affasini criminis author ab ecclesia extrahi potest. pag. 673. col. 1. in medio.
- ¶ Affes quod pondus habuerint apud Romanos, & quomodo ad nostros maruedinos reducantur. pag. 992. col. 2. in medio.
- ¶ Afilius Prætor quare occisus fuit à fœneratoribus. pag. 508. col. 2. in medio.
- ¶ Affuerus priscus Artaxerxes Cyro maiori successit in Regno. pag. 901. col. 2. in princ.
- Affuerus priscus Artaxerxes cuius fuerit filius, & quot regnauerit annos. ibidem.
- ¶ Assumptio beatæ Mariæ qua die celebretur. pag. 941. col. 1. in medio.
- ¶ Asyla quid, & vnde dicta? pagina. 665. colum. 1. in fine.
- ¶ Athanasius Alexandrinus Alexandri Episcopi successor. pag. 920. col. 2. in fine.
- ¶ Athaulphus Gothorum Rex à suis interfectus. pag. 1. col. 2. in princ.
- ¶ Athenienses ex Draconis legibus non homines modo sed & animantes alias, atque etiam inanimata cædis perpetrata iudiciū subire cogebant. pag. 572. col. 1. in princ.
- Athenienses ante Solonem statuerūt legem, qua filij poterant vendi ob debitum parentum. pagin. 508. col. 1. in medio.
- Atheniensis respublica in quot tribus diuisa fuit, quas Græci φυλας, vocant. pagina. 863. col. 1. in fine.
- Atheniensibus tribubus vnde fuerit nomen inditū, ibidem. col. 2. in medio.
- Atheniensis Reipublicæ institutores urbem in tribus, regionem in pagos, aut vicos partiti fuerūt. pag. 865. col. 1. in princ.
- Atheniensis ciuis nomine proprio & patris atque vici cognominabatur, & ratio. pag. 864. col. 1. in principio.
- ¶ Attentata reuocantur quoties appellatio non habet effectum suspensionis. pagina. 180. col. 2. in medio.
- Attentatorum reuocatio caute petenda est, ita vt non petatur simul cum reuocatione sententiæ. pag. 173. col. 2. in fine.
- Attentata appellatione pendente sunt reuocanda per iudicem appellationis, & possunt reuocari per iudicem à quo. pagin. 172. columna prima. in princ.
- Attentata intra tempus datum ad appellandum & post appellationē reuocari debent ante omnia. pag. 172. col. 2. in fine.
- Attentatorum reuocatio quo tempore petēda sit. pag. 173. col. 2. in medio.
- Attentatorum petitioni quando quis videatur renuntiare. pag. 174. col. 1. in med.
- Attentatorum reuocatio an peti possit vsque ad conclusionem in causa. pagina. 174. colum. 1. in fine.
- Attentatorum reuocatio an impediatur propter notorium defectum iuris. pag. 174. colum. 2. in fine.
- Attentata non reuocantur quando iure appellatio non admittitur. pagina. 175. columna secunda. in fine.
- Attentata non reuocantur quoties appellatio non habet effectum suspensionis. pag. 180. colum. 2. in medio.
- Attentata non reuocantur vbi appellatū est à sententia lata super agris communibus, iuxta legem Toletanam, vel super executione publici instrumenti. pagina. 183. columna prima. per totam.
- Attentata pendente appellatione ab interlocutoria non reuocantur ante omnia, etiam si articulus appellationis sit connexus principali. pagin. 184. col. 1. in fine.
- Attentata post appellationē ab interlocutoria quoad legem ipsam, etiam ante inhibitionem nulla sunt, & irrita. pagina. 185. col. 1. in medio.
- Et ibi de inhibitione canonica. columna prima. in fine.
- Attentata per tertium non sunt ante omnia reuocanda. pag. 185. col. 2. in fine.
- Attentata post appellationem extra iudicalem, an sint ante omnia reuocanda. pag. 186. colum. 1. in princip.
- Et quid de nouatis pendente lite super nullitate. ibidem. col. 1. in fine.
- Et ibi an opposita nullitate per exceptionem exequutio impediatur. col. 2. in medio.
- ¶ Attilius Regulus seruauit iuramentum præstitū Carthaginensibus de redeundo in carcerem. pag. 336. col. 2. in princ.
- Auditores Regij possunt adiri ab his, qui à iudicibus ecclesiasticis vi & censuris opprimuntur, vt vim auferant, & compellant iudices ecclesiastici

Index Alphabeticus.

- cos ab ea inferenda cessare. pagin. 252. col. 1. in medio.
- Auditores & summi prætorij iudices quo tempore recusari debeant. pag. 199. col. 1. in princ.
- Auditorium quid? pagin. 34. col. 2. in medio. & pag. 35. per totam.
- Auditores Regij non habent ius auocandi causas ab inferioribus. pag. 58. col. 1. in medio.
- ¶ Aufrerij sententia falsa in Cappella Tolosana vltim. pag. 181. col. 2. in princ.
- ¶ Augustinus fuit discipulus Diui Ambrosij. pag. 922. col. 2. in fine.
- Augustini autoritas male intelligitur à Gratiano. pag. 924. col. 2. in fine.
- Augustinus scribit fabulam de hyppocentauris esse confictam. pagina. 872. columna secunda. in fine.
- Et quid de eis Diuus Hieronymus sentiat. pa. 873. col. 1. in princ.
- De Satyris quis multa scripserit. ibidem. colum. 1. in medio.
- Augustinus Hipponeregienſis Episcopus, & de eius opusculis. pagina. 922. columna secunda. in princip.
- Augustini locus pagina. 493. columna secunda. in medio.
- Augustini autoritas de canonizatione Sanctorum intelligitur. pagina. 411. columna secunda. in princip.
- ¶ Augmentum rei legatę cui accedat, vide in dictione, Adiectio.
- ¶ Auocatio mandati habet vim omnino, etiam si non habuerit eius scientiam ille, cui datum erat mandatum. pagina. 63. columna secunda. in fine.
- Auocatio causę licet tacite fiat per literas posteriores facientes mentionem priorum literarum, tamen valet quidquid à iudicibus actum fuerit, donec fuerint posteriores literę ab ipso impetrante iudicibus exhibitę. pagin. 64. colum. 2. in medio.
- Auocatio causarum quid sit, & cui iure competat. pag. 56. col. 2. in medio.
- Auocatio quotuplex sit. pag. 59. col. 1. in princ. & pag. 61. col. 2. in medio.
- Auocatio causarum quomodo fiat. ibidem.
- Auocatio causarum cum decreto irritanti quid operetur. pag. 62. col. 1. in princ.
- Auocatio sine decreto, motu tamen proprio quem effectum habeat. pagina. 62. columna secunda. in medio.
- Auocatio causę facta ad alterius petitionem quonam modo sit intelligenda. pagina. 64. col. 1. in fine.
- Auocare causas ab inferioribus iudicibus non possunt audiores Regij, nec legatus Romani Pontificis. pag. 58. col. 1. in medio.
- Nec item Duces & Marchiones. ibidem. colum. 2. in medio.
- Auocare causam à suffraganeo non potest Metropolitanus, nec de ea cognoscere absq; appellatio ne. pag. 57. col. 1. in med.
- Aurea diuersa numismata expendantur toto capitulo tertio. pag. 1002. col. 2. in princ.
- Aureus semisis & tremisis. pag. 1012. colum. 1. in medio.
- Aureus Romanus apud Iurisconsultos quanti fuerit valoris. pag. 1003. col. 1. in fine.
- Aureus dictus Castellanus quantum appendebat. pag. 1003. col. 1. in princ.
- Auri ad argentum proportio quę olim esset expenditur. pag. 1006. col. 1. in medio.
- Aurum varijs nominibus appellatur ab Hebręis. pag. 1009. col. 1. in medio.
- Aurum Albicratense Gallicum excellentissimum. pag. 1010. col. 2. in medio.
- Aureus solidus apud Iustinianum quid? pag. 1003. col. 1. in fine.
- Aureus à solido an differat? pagin. 1005. colum. 1. in fine.
- Aureus numus apud Romanos quo tempore fuerit percussus. pagina. 1002. columna secunda. in principio.
- Aurei numi quos signari iusserunt Reges Catholici Ferdinandus & Elisabeth eorumq; nepos Carolus. pag. 1002. col. 2. in med.
- Aureus quod sexta fuerit vncię pars multis probatur rationibus. pag. 1004. col. 2. in medio.
- Aureus à Solido differt & quartā efficit vncię partem. pag. 1005. col. 2. in medio.
- Auri ad argentum analogia. pag. 1006. colum. 1. in medio.
- Auri bonitas traditur & qua ratione cognosci ea possit. pag. 1007. col. 2. in medio.
- Aurum de ley de veinte y tres quilates quid? pag. 1008. col. 1. in medio.
- Aurea vasa quare ex auro purissimo non fiunt? pa. 1008. col. 1. in fine.
- Aurum Obrizum quid? pagina. 1008. colum. 2. in principio.
- Aureus apud Romanos non semper eiusdem ponderis fuit, nec eiusdem bonitatis, quanuis multo tempore fuerit quarta vncię pars. pa. 1011. col. 1. in medio.

Index Alphabeticus:

Aureus quo tempore fuerit diminutus ad sextam vncie partem. pag. 1011. col. 2. in princip.
 Aureus dictus est solidus etiam eo tempore, quo erat quarta vncie pars. pagina. 1011. columna. 2. in medio.
 Auri libra quoniam modo æstimetur in iure. pagin. 1019. col. 2. in fine.
 Aureum numisma an possit permutari, aut vendi pro numis argenteis pluribus tamen quam lege, aut publica æstimatione fuerint diffiniti. pag. 1053. col. 2. in princ.
 Aureorum extimatio expenditur. pagina. 415. col. 1. in medio.
 ¶ Authenticum quid? & authenticum instrumentum. pag. 141. col. 2. in medio.
 Authentica nulla scriptura est sine autoritate ecclesiæ. pagin. 893. colum. 1. in princ.
 ¶ Autoritas publica est consideranda. pagin. 317. col. 2. in princ.
 Autoritati ecclesiasticæ consentaneum est ut castra & vrbes cum vtriusque gladij potestate sub eius habeat dominio. pag. 929. col. 2. in medio.
 Authores fictitios existimat Faber Stapulensis esse Berosum & Metasthenem. pa. 899. col. 1. in fin.
 Author assassini criminis ab ecclesia extrahi potest. pag. 673. col. 1. in medio.
 Autoritate propria beneficij possessionem apprehendere quando possit ille, cui eiusdem beneficij fuit facta collatio. pag. 822. & 823. per totas.
 Autoritas prima ac potissima instrumenti publici ex eo deducitur, quid eius author fuerit à Principe tabellio constitutus. pag. 151. col. 2. in fine.
 Autoritas reipublicæ, vel Principis vires tribuit numis. pag. 1060. col. 2. in princ.
 Autoritate propria non potest debitor capi à creditore ut debitum soluat, si id pacto inter creditorem & venditorem conuentum sit. pag. 513. col. 1. in princip.
 ¶ Auis potest meliorare vnum ex pluribus neporibus, genitis à suo vnico filio. pa. 492. col. 1. in fin.
 ¶ Auxilium competens diffamatis. pag. 487. col. 1. in princip.

B

BALDI opinio de pœnis reatiuis, examinatur. pag. 586. colum. 1. in fine.
 Baldi sententia examinatur in rubrica. C. de fructu. & liti. expens. pag. 346. col. 1. in fine.
 Baldi opinio examinatur in. l. cum fundus. de leg.

2. pag. 14. col. 1. in princ.
 Baldi sententia in. l. 2. num. 26. C. de rescind. vend. examinatur. pag. 526. col. 2. in medio.
 Baldi sententia expeditur in. l. 2. C. de fide instrum. in fine. pag. 586. col. 1. in fine.
 Baldus examinatur in. l. 2. C. de vsur. pag. 718. col. 2. in fine.
 ¶ Baldios Hispanè quæ dicantur. pag. 274. col. 2. in medio.
 ¶ Baptizare potest laicus necessitate cogente. pag. 407. col. 2. in princ.
 Baptizare quanuis ad ordinem Sacerdotalem spectet, non tamen est ex necessitate sacramenti. pag. 407. col. 2. in medio.
 ¶ Bardulia dicta est Castella. pagin. 2. column. 2. in principio.
 ¶ Bartolus fallitur dum existimat patroni heredem ad factum ex legato teneri & ideo post moram ad interesse. pag. 872. col. 1. prope medium.
 Bartoli sententia examinatur in. l. 1. §. vltim. ff. quis & à quo appell. pag. 31. col. 2. in princ.
 Bartoli sententia improbata. pag. 55. columna. 2. in principio.
 Bartoli doctrina perpenditur in. l. vlti. C. de edict. Diui Adri. tollen. opposit. 9. p. 86. col. 2. in medio.
 Bartoli decisio examinatur in. l. cogi. C. de petitio. hered. pag. 88. col. 2. circa medium.
 Bartoli sententiæ intellectus in. l. edita. C. de eded. pag. 90. col. 1. in princ.
 Bartoli interpretatio ad. l. si seruus plurium. §. 1. ff. de lega. 1. pag. 111. col. 2. in fine.
 Bartoli intellectus in. l. si ita. ff. de auro & arg. leg. pag. 427. col. 2. in fine.
 Bartoli opinio in. l. 1. C. de metallarijs. pag. 806. colum. 1. & 2. per totam.
 Bartolus falso dena viginti esse censet. pag. 1017. col. 2. in medio.
 Bartoli sententia in. l. vltima. §. item quæsitum. ff. de condict. indebiti. expenditur. pag. 536. col. 2. in medio.
 Bartoli sententia examinatur in. l. si constante. numero decimoquarto. ff. soluto matrimonio. pag. 560. columna prima. in princip.
 Bar. decisio examinatur in. l. 3. ff. de annuis lega. pa. 608. col. 1. in medio.
 Bartolus examinatur in. l. 1. ff. de legatis secundo. an liceat appellari à iudice quoties is veluti bonus vir arbitratur. pagin. 609. columna secunda. per totam.
 Bartoli quæstiones examinantur, traditæ in. l. Theopompus. ff. de dote præl. pagina. 614. colum. 2. in princ.

Barto-

Index Alphabeticus.

Bartoli sententia expenditur in. l. non solum. §. vlti
mo. ff. de libera. leg. pag. 624. col. 2. in fine.

Bartoli locus in. l. tutor qui repertorium. ff. de ad-
ministrat. tutor. pag. 630. col. 1. in princ.

Bartoli opinio in. l. 3. ff. de ann. leg. examinatur. pa.
608. col. 1. in medio.

Bartoli verba in. l. si potest. de acquir. hæredit. pag.
558. col. 1. in medio.

¶ Bartholomei Torres commendatio. pag. 682. co-
lum. 2. in princ.

¶ Baruch liber omiffus est teste Hieronymo. pagi.
904. col. 2. in medio.

¶ Basilii Capadoceni Episcopus quis, & de eius
opusculis. pag. 1921. col. 2. in princ.

¶ Beatæ Mariæ assumptio quo die celebretur. pag.
941. col. 1. in medio.

¶ Beda adscribit Christi nauitatem anno ab Ada-
mo. 3952. pag. 952. colum. 1. in princ.

Bedæ manifestus error de temporibus. pagin. 917.
columna. 2. in fine.

¶ Beneficium ecclesiasticum obtinens à sede Apo-
stolica an præferatur idem obtinenti ab ordina-
rio. pag. 459. colum. 1. in medio.

Beneficij collatio, vide in verb. Collatio beneficij.

Beneficia ecclesiastica non possunt in his Regnis
ab exteris obtineri. pag. 254. col. 2. in princ.

Beneficia omnia effici à summo Pontifice patrimo-
nialia sanctissimum esset. pa. 256. col. 1. in prin.

Atque id consultatum fuisse in concilio Tridenti-
no, testatur Dominicus Soto. ibidem.

Beneficia iuris patronatus laicorum minime com-
prehenduntur sub reservationibus Apostolicis.
pag. 257. col. 2. in fine.

Beneficia vacare in curia & apud sedem Apostoli-
cam an sit idem. pag. 260. col. 1. in fine.

Beneficia regij iuris patronatus apud Hispanos
non possunt grauari aliqua pensione sine ipsius
Regis consensu. pag. 271. col. 1. in medio.

Et quid de beneficijs patrimonialibus. ibidem. col.
2. in medio.

Beneficiorum vnio qualiter fieri possit, & à quo.
pag. 272. colum. 1. in princip.

Beneficia vbi in curia vacauerint, & per summum
pontificem fuerint alicui collata cum expressa
derogatione iuris patronatus laicorum, an sit lo-
cus Regio edicto de non impetrandis literis de
rogatorijs. pag. 259. col. 1. in fine.

Beneficia patrimonialia vel canonicatus cathedra-
lium ecclesiarum, qui theologis & magistris ex
electione sunt conferendi, si apud sedem aposto-
licam vacauerint non facile admittitur deroga-
tio. pag. 260. col. 1. in princip.

Beneficiorum fructuum appellatione an veniant
distributiones quotidianæ, vide in verbo, Distri-
butiones.

Beneficiorum ecclesiasticorum fructus iure ponti-
ficio bifariâ considerantur. pa. 789. col. 1. in fin.

Beneficium impetrans à Summo Pontifice valo-
rem ipsius exprimere tenetur. pagina. 789. col.
2. prope medium.

Beneficiorum ecclesiasticorum acquisitio duplex
est. pag. 818. col. 1. in fine.

Beneficij ecclesiastici ius sola canonica collatione
absq; traditione possessionis post acceptationē
acquiritur. pagi. 818. col. 1. in fine.

Beneficium potest ea conditione, Si vacat, confer-
ri. pag. 818. col. 2. in fine.

Beneficium non acquiritur illi, cui facta est colla-
tio, ante acceptationem. pag. 819. col. 1. in fine.

Beneficij acceptatio potest fieri per procuratorem
modo is habeat speciale mandatum. pagin. 819.
colum. 2. prope medium.

Beneficiū an possit acceptari à laico mādatum spe-
ciale habente. pagina. 820. col. 1. in princ.

Et quid de excommunicato. ibidem. columna. 1.
in fine.

Beneficij possessio an possit apprehendi propria
authoritate. pag. 821. col. 2. in medio.

Beneficiorum violentus occupator, vide in verbo,
Violentus.

Beneficij possessio qualiter acquiratur. vide in ver-
bo, Possessio beneficij.

Beneficiorum collatio an censeatur commissa vi-
cario ab Episcopo sub generali commissione.
pag. 850. colum. 1. in medio.

Beneficia conferre per resignationem, vel dimitte-
re iure sanguinis, an sit illicitum vel simoniacū.
pag. 365. colum. 2. in fine.

Et quid de ea renuntiatione, quæ fit sub conditio-
ne vt beneficium Titio conferatur. pagina. 366.
colum. 1. in fine.

Beneficij ecclesiastici renuntiatio facta absq; præla-
ti autoritate non tenet. pag. 367. col. 1. in fine.

Beneficij ecclesiastici possessio quo modo acquira-
tur? pag. 818. col. 1. in fine, & per totum caput.

Beneficio cessionis bonorum an possit renuntiari.
pag. 507. col. 1. in medio. & pagi. 512. colum. 1.
in medio.

Beneficium clerici hæretici ad ecclesiam pertinet.
pa. 591. col. 1. in medio.

¶ Bernardus Diaz Episcopus Calagurritanus. pag.
417. col. 2. in fine.

¶ Berosum & Methastenem reputat fictitios au-
thores Faber stapulensis. pag. 899. col. 1. in med.

Tom. j. b 2 ¶ Bina

Index Alphabeticus.

- ¶ Bina admonitio requiritur vt diffamanti perpetuum silentiū imponatur. pa. 487. col. 2. in princ.
- ¶ Bona non habens vnde soluat delicti pœnam regulariter pœna corporis plectendus est. pa. 513. col. 1. in medio. & pag. 586. col. 2. prope finem.
- Bona paraphernalia an habeant ius prælationis hypothecæ. pag. 375. col. 2. in fine.
- Bona ecclesiarum an possint alienari ad redimendos à publicis carceribus eos, qui ob crimina & scelera in eum statum deuenierunt. pag. 643. colum. 1. in medio.
- Bona maioratus non possunt alienari & hæc prohibitio perpetua censetur. pagin. 725. colum. 2. in fine.
- Et quid de prohibitione facta extra familiam. pag. 726. col. 1. in fine.
- Item de fideicommisso relicto familiæ vt deferatur gradatim proximiori masculo. pa. 727. col. 2. in medio.
- Bona maioratus & primogenij ex ipsa propria dictionis significatione masculis deferuntur exclusis fœminis. pag. 728. col. 2. in medio.
- Bona diuitum efficiuntur communia pauperibus in extrema necessitate existentibus. pag. 804. colum. 1. in fine.
- Bona aduentitia filij non possunt à patre alienari. pag. 393. col. 1. in princ.
- Et quid si ab eo alienentur? ibidem.
- Bona ecclesiæ possunt alienari ad pauperes alēdos & ad captiuorum redemptionem. pag. 642. col. 1. in medio.
- Bona fides secūdi emptoris necessaria est, vt is possit vti. l. quoties. responso. pa. 661. col. 1. in princ.
- Bona vsurarij an sint obligata hypothecæ titulo, pro restitutione vsurarum. pa. 712. col. 1. in princ.
- Bona maioratus ad vnum tantum indiuisa pertinent. pag. 725. col. 1. in fine.
- Bona laici hæretici ad fiscum seculare pertinent. pagina. 591. col. 1. in medio.
- Et quid de bonis clerici hæretici. ibidem.
- Bona debitoris & non corpus lege Patilia obnoxia creditori erant. pag. 508. col. 2. in princ.
- Bonis filij publicatis non censetur publicata legitima patris ei debita, qui pater tempore sententię viuebat. pag. 580. col. 2. in medio.
- Bona, quæ ex acquisitis matrimonio constante ad uxorem pertinent, non videntur publicata, publicatis mariti bonis. pag. 580. col. 2. in medio.
- Bona fidei vel malæ possessor, vide in verbo, Possessor.
- Bonis cedenti vestes, quæ tunc habet, & instrumenta necessaria ad victum quærendum, relinquuntur. pag. 511. col. 1. in medio.
- Bonis cedens præstare debet iuramento cautionem de soluendo ære alieno cum ad pinguiorem peruenit fortunam. pag. 511. col. 1. in fine.
- Bonis cedentis exceptio ratione cessionis sibi competens impedit litis contestationem. ibidem. colum. 2. in fine.
- Bonis cedendi beneficiū an competat ratione obligationis descendens ex delicto. pa. 513. col. 1. in medio.
- Et quid iure huius Regni in hoc casu statutum sit ibidem. col. 2. in fine.
- Bonis cedere non tenetur clericus, nec debet in carcerē pro ære alieno mitti. pa. 514. col. 2. in princ.
- Et quid in praxi in hoc casu sit receptum. ibidem col. 2. in fine.
- Bonis filij famil. publicatis ob crimen an talis publicatio extendatur ad peculium castrense. pa. 580. col. 1. in princ.
- Et quid de peculio aduentitio. ibidem. col. 1. in fin.
- Aut de peculio profectitio. ibidem. col. 2. in princ.
- Bonitas pecunię in trinfeca, an sit consideranda iuxta tempus contractus, vel solutionis. pag. 1057. col. 1. in medio.
- Bonitas intrinfeca & extrinfeca pecuniæ quę sit. pagina. 1056. col. 1. in fine.
- Bonorum cessio liberat debitorem à carcere. pag. 510. col. 2. in medio.
- Bonorum cessio non tollit nec civilem nec naturalem obligationem, sed tantum competit exceptio. pag. 511. col. 2. in medio.
- Bonorum possessio contra tabulas ante aditam hæreditatem, vel post in iudicium deducta, an deducat successione ad causam intestati. pag. 984. col. 2. in medio.
- Bonorum cessio qualiter iure Regio fiat, & de bonis cedentis. pa. 511. col. 1. in princ.
- Bonorum cessionis beneficio an possit renuntiari. pag. 512. col. 1. in medio.
- Et quid si facta fuerit iuramento. ibidem. col. 2. in medio.
- Bonorum appellatio vniuersitatem continet, sicut & hæreditas. pag. 429. col. 2. in princ.
- ¶ Bœoti qua ignominia solebāt notare eos, qui bona non habebant ad soluendum. pag. 512. col. 1. in princ.
- ¶ Burgaleses moneta antiqua Hispaniæ. pa. 1032. col. 2. in fine.
- Burgensis opinio reprobatur in cap. cum causa limit. 14. de emptio. & vendit. pa. 20. col. 1. in fin.
- ¶ Bulgarus Modestini tractatum de excusationib. tutorum barbarē interpretatus est. pagina. 884. columna

Index Alphabeticus.

columna secunda. in medio.

Blancæ vulgo dictæ ex marcho signantur. 192. duc
autem efficiunt vnum marauedinum. pag. 99. 1.
col. 2. in fine.

Ex libra autem romana cuduntur. 288. ibidem.

Blanco quis numus fuerit. pagina. 1039. colum. 2.
in princip.

¶ Blasphemus, qui pœnitentiam egerit, an possit
puniri proposito statuto de pace cum offenso fa-
cta? pag. 596. col. 1. in medio.

¶ Bracharensis concilij locus corrigitur. pag. 1016.
col. 2. in medio.

C

A D A V E R A eorum,
qui sunt vltimo affecti sup-
plicio, an insepulta mane-
re debeant. pag. 517. col. 1.
in medio.

Cadauera sepelienda etiam ho-
stiū. pa. 116. col. 1. in medi.

Cadauer debitoris an possit ob debitum insepultū
detineri. pag. 515. col. 2. in medio.

Cælius secundus deceptus in scholijs ad Iuvenalē
dum trientem sensit omnium minimam mone-
tam. pag. 993. col. 2. in princ.

Cæremonialia & legalia veteris legis cessauerunt
lege noua Euangelica, eiusque institutione. pa.
957. col. 2. in medio.

Moralia tamen & naturalia minimè cessarunt. ibi-
dem.

¶ Calendarium appellabant antiqui librum, quo
vsurarum ratio habebatur. pa. 769. col. 1. in prin.

¶ Calderini doctrina intellecta in consi. 17. titu. de
præben. pa. 796. col. 1. in princ.

Calumniatori iure canonico etiam in causa ciuili
potest corporalipœna puniri. pag. 513. col. 1. in
principio.

Calumnia propriè in animo consistit & ex dolo o-
ritur. pag. 202. col. 1. in medio.

Calumniæ fiscales magna calumniantium pœna
sunt animaduertendæ. pag. 455. col. 2. in medio.

¶ Calixtus Papa primus quatuor temporum ieiun-
ium instituit. pag. 974. alias. 973. col. 2. in med.

¶ Cambire licet numismata aliquo ab alterutra par-
te concessio pretio. pag. 1054. col. 1. in princ.

Cambium secundum Caietanum tantum licitum
est publicis campforibus. pagina. 1054. col. 2. in
principio.

Cambium potest fieri non tantum speciei ad spe-
ciem, sed speciei ad genus. pag. 1054. colum. 2.

in fine.

¶ Campsores vnde sic dicti. pa. 1054. col. 2. in med.

¶ Canon, consuetudinem aliquam iniquam & irra-
tionalem decernens, præteritam & futuram in-
cludit. pag. 791. col. 2. in princ.

Canonicus simul & archidiaconus. &c. vide in ver-
bo, Archidiaconus.

Canonicus à ciuitate expulsus propter seditiones
absque eius culpa à contrariæ factionis homini-
bus, an percipere debeat distributiones quotidia-
nas. pag. 796. col. 1. in princ.

Canonicus iniuste in carcerem inclusus in eodem
oppido, an percipiat distributiones quotidianas.
pag. 796. col. 1. in princ.

Canonica inhibitiō quæ dicatur. pagina. 185. col. 1.
in fine.

Canonica inhibitiō quos effectus habeat. pag. 185.
col. 2. in princ.

Canon Tridentini concilij de clericis primæ tonsu-
ræ. pag. 237. col. 1. in medio.

Canon apud Romanos quid? pag. 425. colum. 2. in
principio.

Canones Apostolorum an sint apocryphi. pagina.
942. col. 1. in fine.

Canones conciliorum generalium à temporibus
Constantini cœperunt. pa. 912. col. 2. in fine.

Canonici libri qui dicantur, & qua ratione nobis
cognitum sit eos esse canonicos. pag. 892. col. 2.
in medio.

Cancellarij officium. pag. 335. col. 1. in princ.

Cancellarij apud veteres dicebantur ijdem, qui ho-
die Notarij. pag. 335. col. 1. in fine.

Cancellarij potestas & dignitas quanta fuerit ab
hinc mille annis apud Gallos, Hispanos, & An-
glos. ibidem.

¶ Captus iniuste an possit commentariensem falle-
re vt effugiat. pag. 335. col. 1. in fine.

Captus iniquè & sub iuramento missus, an teneatur
redire si damnationē timeat. pa. 335. col. 2. in fi.

Captus iuste & sub iuramento missus, an teneatur
redire, certus de verisimili mortis periculo? pa.
337. col. 2. in fine. & pag. 340. col. 2. in fine.

Captus iuste an possit à carcere fugere data faculta-
tè? pag. 337. col. 2. in fine. & pa. 340. col. 2. in fin.

Captus ab hostibus an possit à domino fugere? pa.
341. col. 1. in medio.

Captus an possit fugere à carcere, cum iniuria cu-
stodum? pag. 342. col. 1. in princ.

Capere laicos & in carcerem detrudere quibus ca-
sibus iudex ecclesiasticus possit. pagi. 66. col. 2.
per totam.

Captus iuste vel iniuste an possit à carceribus ab-

Index Alphabeticus:

- que peccato fugere? pagin. 335. col. 1. in fine. & pag. 340. col. 2. in fine.
- Et ibi an dimissus à carcere sub iuramēto, teneatur redire ad eum. pag. 340. col. 2. in medio.
- Captus iuste à iudice pro crimine digno mortis pœna, an teneatur sub pœna peccati à carcere, cum possit fugere? pag. 338. col. 2. in princ.
- Captus in bello iusto si fugeret an peccet mortaliter? pa. 341. col. 1. in medio.
- Captus mortis condemnationem timens, an licitè à carceribus fugere possit, fractis carceribus, vel custodibus occisis. pa. 341. col. 2. in princ. & pa. 342. per totam.
- Captus à iudicis familia & per ecclesiam ad carcerem ductus an possit ab ecclesia abduci. pa. 674. col. 1. in medio.
- Captus à iudicis familia & postea fugiens ad ecclesiam, an possit ab ea euelli? ibidem. col. 1. in fine.
- Captus, qui carcerem fregit, & ad ecclesiam fugit, non potest ab ea extrahi. ibidem.
- Et an si existens in carceribus præstito iuramento de redeūdo exierit obrenta custodis licentia, & fugerit ad ecclesiam, possit inde inuitus extrahi. ibidem. col. 2. in princ.
- ¶ Cassiani, Arnobij, Tyconij, Vitorini, & Faustini opuscula. pag. 946. col. 2. in princip.
- ¶ Caracta vulgò, quilates, dicimus. pa. 1007. col. 2. in fine.
- Carolus Molinæus cautissime legendus est, quia multa tradit contra libertatem ecclesiasticam. pag. 223. col. 1. in medio.
- Carolus Imperator habuit ex privilegio Synodi ne sine suo consensu consecraretur, vel instituere-
torepiscopus. pag. 254. col. 1. prope finem.
- Carolus Magnus incertus de morte cuiusdam hominis, qua simulatione vsus fuit aduersus occisores. pag. 344. col. 2. in princ.
- Cardinalis sententia expenditur in cap. perpendimus. de sentent. excommunicat. pag. 225. col. 2. in fine.
- Carceris fractor, vide in verb. Fugiens à carcere, & in verbo, Damnatus. & verbo, Captus.
- ¶ Castella vetus, Bardulia dicitur, & ipsi Castellani Barduli. pag. 2. col. 2. in princ.
- Castellanæ reipublicæ tota iurisdictio penes Regē est. pag. 10. col. 1. in medio.
- Castellanum Regnum iure gentilitiæ successionis primogenitis defertur. pagi. 8. col. 2. in medio.
- ¶ Castrensis sententia late examinatur, de donatione omnium bonorum, reseruatō vsufructu. pa. 785. col. 1. in princ.
- Castrensis opinio examinatur in l. si testamentum. ff. de testam. pag. 740. col. 1. in princ.
- Castrensis altera opinio falsa in dicta. l. si testamentum. ibidem. col. 2. in fine.
- Castro à Rege alicui concessio an censeatur concessa iurisdictio: & quid de mero ac misto imperio. pag. 11. col. 1. in princ.
- ¶ Castellani numi pondus, & valor. pag. 1003. col. 1. in princ.
- Castrensis opinio examinatur. pag. 677. colum. 2. in medio.
- ¶ Catechumeni olim dimittebant ab ecclesia post confessionem ante ipsius hostiæ consecrationē. pag. 986. col. 1. in fine.
- Catechumenorum Missa quæ diceretur olim. ibid.
- Catholicæ ecclesiæ quæ dicantur apud Diuum August. pag. 924. col. 2. in fine.
- ¶ Causa filiationis pendente filius ex summaria cognitione percipit mandato iudicis à patre alimentata. pag. 44. col. 2. in medio.
- Causa alimentorum pia est. ibidem. col. 2. in fine.
- Causæ pauperum, & miserabilium personarum breuiter, ac semota dilatione definiendæ sunt. pag. 47. col. 2. in fine.
- Causarum auocatio quid sit? & cui iure competat. pag. 56. col. 2. in medio.
- Causarum auocatio qualiter fiat. pag. 59. colum. 1. in princ.
- Causa semel ad curiam delata, non redit ad iudicis inferioris cognitionem. pag. 59. col. 1. in medi.
- Et quid vbi appellatio non est iustificata. ibidem. col. 2. in fine. & pa. 60. per totam.
- Causæ principalis cognitio retineri potest in curia Principis quandoque ex appellatione quacunque. pa. 61. col. 1. in med.
- Causæ auocatio cum decreto irritanti, quid operetur? pag. 62. col. 1. in princ.
- Causæ auocatio absq; decreto irritanti, motu tamē proprio. ibidem. col. 2. in medio.
- Causæ auocatio ad alterius petitionem facta, quonam modo intelligatur. pag. 64. col. 1. in fine.
- Causæ meri & mixti imperij an iure Pontificio possint delegari. pag. 845. col. 2. in fine.
- Causæ, quæ ex natura sua spirituales sunt. pag. 224. col. 2. in princ.
- Et quid in temporalibus, & in criminibus, quæ spiritualia non attinent. ibidem. col. 2. in medio.
- Causa possessoria rei spiritualis quoties mixtam habet proprietatis rationē, non potest per iudicem secularem expediri sed per ecclesiasticum. pag. 249. col. 2. in fine.
- Causa possessoria rei spiritualis, vel quasi spiritualis an sit temporalis. pag. 249. col. 1. in fine.

Et quid

Index Alphabeticus.

- Et quid de causa possessoria beneficij ecclesiastici. pag. 250. col. 1. in princi.
- Causa possessionis rei spūalis, vel quasi an per iudicem laicum examinari possit, si nihil proprietatis mixtum habeat. pag. 250. col. 1. in fine.
- Causæ remissio, vide in verbo, Remissio.
- Causæ impulsivæ taciturnitas non vitiat rescriptū. pag. 500. col. 1. in fine.
- Causa impulsiva & causa finalis quæ sint? pag. 500. colum. 2. in fine.
- Causæ & litis definitio poterit ex consensu litigantium committi in alterius ex litigantibus, vel vnus testis veritatis testimonium. pag. 614. col. 2. in medio.
- ¶ Cautio an sit danda de restituendis alimentis, & expensis, quas reus diues coactus sit pauperi actori ministrare? pag. 44. col. 1. in prin.
- Cautio idonea quæ sit & an bona vsurarij sint hypothecæ titulo obligata pro restitutione vsurarium. pag. 712. col. 1. in prin.
- Cedens bonis cogendus est cum ad pinguiorem deuenit fortunam soluere æs alienum, ita vt debitori deducantur alimenta. pagina. 511. col. prima. in fine.
- Et an debitor bonis cedens actibus quibusdā ignominiosis iuxta loci consuetudinem teneatur soluere debitum si postmodum nactus fuerit fortunam. ibidem. col. 2. in prin.
- Cento quid dicatur. pag. 939. col. 2. in prin.
- Et ibi de Homero centonibus. col. 2. in medio.
- ¶ Censu qualiter manumitterentur serui? pag. 865. colum. 2. in prin.
- ¶ Cernere hæreditatem idem est quod adire hæreditatem. pagi. 886. col. 2. in fine.
- ¶ Censu quid sit? pagin. 746. colum. 1. in medio.
- ¶ Cessio bonorum non tollit nec naturalem, nec civilem obligationem, sed tantum competit exceptio. pag. 511. col. 2. in medio.
- Cessio bonorum an competat ratione obligationis deuenientis à delicto. pa. 513. col. 1. in med.
- Cessio bonorum liberat debitorem à carcere. pag. 510. col. 2. in medio.
- Cessio bonorum secundum consuetudinem provincie fit. pag. 511. col. 1. in medio.
- Cessionis bonorum beneficio an possit renuntiari. pagi. 512. col. 1. in medio.
- ¶ Ceratia quid & ceratio? pagi. 1007. col. 2. in fine.
- ¶ Cibum ter vel quater sumere an inducat nouæ transgressionis reatum in eodem die, quo ieiunium præcipitur. pag. 978. col. 2. in medio.
- Cibis delicatioribus an debeat uti quis vitæ proferendæ gratia. pagi. 339. col. 2. in fine.
- ¶ Cicatricis causa an quid peti possit? pag. 597. col. prima. in fine.
- ¶ Cimonis Atheniensis pium factum. pagina. 516. col. 2. prope finem.
- ¶ Citatio iure naturali inducta est. pag. 179. col. prima. in medio.
- Citatio an possit tolli à Principe. ibidem. colum. secunda. in fine.
- Citatio an requiratur ad absolutionem iuramenti. pag. 360. col. 1. in medio.
- Citatio non est necessaria ad iuramentum testis, aut periti in arte, vbi ex conuentione & consensu litigantiū testis aut periti in arte persona probata est. pag. 617. col. 1. in fine.
- Sed quoties iudex aliquem nominaturus est, qui peritia artis rem dubiam extricet, aut definiat, is qui litigat, vel citari debet, vel præsens esse. ibidem.
- ¶ Ciues an præferantur exteris in emptione frumētī tempore publicæ inopiæ. pagin. 806. col. 1. in prin. & col. 2. in fine.
- ¶ Ciuilis iurisdictio temporalisque potestas penes ipsam rem publicam est, & apud eos, quibus ipsa id muneris commiserit. pagi. 2. columna secunda. in principio.
- Ciuilis societas quare constituta est. pagi. 2. colum. secunda. in fine.
- Ciuile animal est homo, eamque consociationem boni causa sensim appetit. pagi. 2. col. 2. in fine.
- Ciuili societati necessarij sunt Principes, gubernatores & magistratus. pagina. 3. columna prima. in principio.
- Ciuilis possessio an sufficiat ad obtinendum in interdicto, quod, Interim, dicunt. pag. 132. col. prima. in principio.
- Ciuilis iurisdictio penes solum Regem est in hac Castellana republica. pagi. 27. col. 2. in prin.
- Ciuilis & naturalis possessio an transferatur iuste lege Regia in successionem absque aliquo actu apprehensionis vero, vel ficto. pag. 731. col. 1. in principio.
- Ciuibus interdictis, hi & interdicti censentur, qui in locum aliorum ciuium post sententiam successere, in eam ciuitatem domicilium transferentes. pag. 582. col. 2. in medio.
- ¶ Ciuitas, quæ proprium occiderit Episcopum, priuatur honore Episcopali. pag. 582. columna secunda. in fine.
- Ciuis Romanus fiebat per emptionem tribus, in qua Romæ censeretur. pagina. 867. colum. prima. in medio.
- ¶ Circuncisio an possit permitti apud Christianos.

Index Alphabeticus.

- pagina. 468. col. 2. in medio.
- ¶ Collatio canonica beneficiorum absque corpora-
lis possessione ius perfectum tribuit in ipsis be-
neficijs post acceptationē. pa. 818. col. 1. in fine.
- Collatio beneficij potest fieri ea conditione, si va-
cat. ibidem. col. 2. in fine.
- Collationem beneficij canonicam habens potest
administrare propria autoritate ante apprehen-
sionem possessionis. pag. 821. col. 1. in fine.
- Collatio beneficij facta præsente & tacente illo,
qui ius habet in beneficio, vel potuit illam impe-
dire, valet. pag. 117. col. 2. in medio.
- Collatio beneficij iuris patronatus laicorum, absq;
eorundem consensu per simplicem resignatio-
nem facta, an sit admittenda in hoc Regno. pa.
270. col. 1. in medio.
- Et quid de beneficijs patrimonialibus, & canonica-
tibus per electionem conferendis? ibidem. col.
prima. in fine.
- Collatio beneficiorum an censeatur commissa ab
Episcopo vicario suo ex generali delegatione.
pag. 850. col. 1. in medio.
- ¶ Colonus fructus ex agro conducto vendere vo-
lens an possit cogi eos vendere domino fundi,
potius quam alteri. pag. 806. col. 1. in medio.
- Colonis remittitur pensio iure canonico & Cæsa-
reo propter sterilitatem absque culpa ipsorum
colonorum contingentē. pa. 217. col. 1. in fine.
- Colonus læsus ultra dimidiam iustæ pensionis pro-
pter sterilitatem, an possit agere subsidio. l. 2. C.
de rescind. venditio. pagina. 219. colum. prima.
in fine.
- Colonis & inquilinis successor singularis stare te-
netur, quoties eorum ius exceptū fuerit in con-
tractu donationis, vel venditionis. pagina. 630.
colum. 2. in medio.
- Colonus expelli non potest à successore singulari,
quoties in locatione & conductione adest hypo-
theca. pag. 631. col. 1. in medio.
- Et quæ hypotheca sufficiens sit. ibidem. colum. pri-
ma. in fine.
- Colonus an possit expelli à domo conductæ ante fi-
nitam locationem, si dominus eam proprijs vsi-
bus necessariam esse probauerit. pagin. 632. col.
prima. in fine.
- ¶ Collybistæ dicuntur campsores à Græcis, & qua-
re. pag. 1054. col. 2. in fine.
- ¶ Comites non possunt causas auocare à iudicibus
ordinarijs. pag. 58. col. 2. prope medium.
- ¶ Commendatio Bartholomæi Torres. pag. 682.
colum. 2. in prin.
- Commendatio Menesij, & Pineli. pagina. 545. co-
lumna prima. in fine.
- ¶ Commissi pœna odiosa est. pag. 747. col. prima.
in medio.
- Commissiones Romanorum Pontificum cum agi-
tur ad iniquam pensionem rescindendam, quo-
modo accipiendæ. pag. 515. col. 2. in prin.
- Committens crimen in ecclesijs an ab ipsis euelli
possit. pag. 676. col. 2. in medio.
- Committens crimen prope ecclesiam spe immuni-
tatis ecclesiæ, potest abduci ab ecclesia. pag. 677.
col. 1. in fine.
- ¶ Commodatarius an teneatur furti actione, si re
commodata ad aliud quā quod sibi fuerat com-
modata, utatur. pag. 817. col. 1. in prin.
- Commodatum in quo à precario differat. pagina.
816. colum. 1. in fine.
- ¶ Computatio annorum à Christi natiuitate quali-
ter apud plerasq; nationes fiat. pa. 421. col. 2. in fi.
- Computum Hispanum Itali Millionem appellāt.
pag. 1022. col. 2. in medio.
- ¶ Concilia aliquot præcesserunt Nicænam Syno-
dum. pag. 912. col. 2. in fine.
- Concilia vniuersalia ratione autoritatis simul &
congregationis ætate Constantini Magni pri-
mum inceperunt. pag. 912. col. 2. in fine.
- Concilium Nicænum congregatum fuit sub Syl-
uestro Papa huius nominis primo. pag. 915. co-
lum. 1. in prin.
- Concilium Tridentinum quid statuerit circa cleri-
cos coniugatos. pag. 230. col. 1. in fine.
- Concilij Bracharensis locus emendatur. pa. 1016.
colum. 2. in medio.
- Concilium Tridentinum quid statuerit circa resi-
dentiam clericorum beneficia ecclesiastica ob-
tinentium. pag. 797. col. 2. in fine.
- Condemnari an possit in expensis victus iustam li-
tigandi causam habens, si hoc statuto municipa-
li caueatur. pag. 203. col. 2. in medio.
- Condemnatio in expensis tunc fieri debet, cum
fuerint petitiæ. pag. 204. col. 2. in medio.
- Et an ab omiſsa expensarum condemnatione vi-
ctor appellare possit. ibidem. col. 2. in fine.
- Condemnatur in expensis victus, etiam si habue-
rit iustam litigandi causam, quando expensæ de-
bentur ratione contumaciæ. pagina. 203. col. 2.
in principio.
- Condemnatus ad mortem potest sine peccato fur-
cam ascendere. pa. 340. col. 1. in prin.
- Condemnatus ad rem restituendam, etiam ad fru-
ctus videtur condēnatus. pa. 346. col. 1. in med.
- Condemnatio in expensis qualiter fiat à iudicibus
Rotæ. pag. 203. col. 1. in fine.

Condemna-

Index Alphabeticus.

Condemnatio expensarum est omittenda, vbi victus habuerit iustam litigandi causam. pag. 203. colum. 1. in prin.

Et hoc procedit non tantum in prima instatia, sed in causa appellationis. ibidem. col. 1. in med.

Item minor causa excusat ab hac condemnatione in prima instantia, quam in causa appellationis. ibidem.

Et an hoc habeat locum quoties expensæ debentur iure actionis. ibidem. col. 2. in fine.

Condemnatur in expensis victus etiam in criminalibus. pag. 202. col. 2. in medio.

Et hæc condemnatio fieri potest, etiam vbi quis fuerit victus per interlocutoriam sententiam. ibid. colum. 2. in fine.

Condemnatur in expensis victus victori etiam si absque dolo, temerè tamen litigauerit. pagina. 202. col. 1. in princi.

Et quid si ab initio litis iuramentum de calumnia præstiterit. ibidem. col. 1. in fine.

Condenatus à tribus iudicibus in diuersis summis quam soluere tenetur. pag. 333. col. 1. in fine.

Condemnatus actione reali, vbi & in fructibus condemnatio facta fuerit, an teneatur ad fructus perceptos ex meliorationibus per eum factis. pagi. 392. col. 1. in medio.

Et quid in bonæ fidei possessore dicendum sit. ibidem. col. 2. in medio.

¶ Conditio, modusve potest adijci donationi perfectæ incontinenti, non ex interuallo. pagi. 435. colum. 1. in prin.

Conditio seruiendi per tempus certum an censeatur euenisse & contigisse, si eo tempore seruitiū impendi non potuit morbo impediante. pagin. 795. col. 1. in prin.

Conditio casualis, vel mixta retrahitur, potestatiua vero non. pag. 300. col. 2. in medio.

Conditionibus & legibus Maioratus licentia Principis institutis, derogari poterit rescripto Principis. pagi. 735. col. 2. in fine.

Conditionis implendæ ius si potestatiua sit ad hæredes non transit secundum communem. pagi. 299. col. 1. in medio.

Conditiones sunt iuxta formam expressam, & ad vnguem obseruandæ & adimplendæ. pagi. 300. col. 1. in prin. & pag. 301. col. 2. in fine.

Conditionis implendæ ius etiam potestatiuæ ad hæredes transit aduersus vulgo receptam sententiam. pagi. 300. col. 1. in medio.

Conditionalis contractus, vide in verb. Contractus.

Conditionem non existere, & conditionem deficere an sint eadem, pagina. 306. col. 2. in fine.

Conditio, si petiero, quem sensum habeat. pa. 307. col. 2. prope finem.

Conditio potestatiua quæ sit? pa. 308. col. 1. in fine.

Conditio mixta quæ? ibidem.

Conditiones seruandæ sunt secundum contrahentium voluntatem, quæ ipsas condiciones regit. pagi. 308. col. 2. in fine.

Condicere pecuniam quis possit. pag. 215. columna prima. in fine.

Conditio, quod annui redditus intra certum diem, & non postea redimantur, quandoque iniqua est, non tamen efficit contractum vsurarium. pagi. 401. col. 1. in fine.

Conditio contractibus apposita, etiam si ea potestatiua sit, adimpleri potest, & cū hærede illius, cum quo ex verbis contractus erat adimplenda. pagi. 312. col. 1. in medio.

Conditio seu pactum apponi potest donationi nõ tantum in vilitatem ipsius donatoris, sed & in fauorem alterius. pag. 435. col. 1. in fine.

Et an huic tertio sicut acquiritur actio personalis, sic etiam acquiritur dominium absque rei traditione. ibidem. col. 2. in fine.

¶ Conductor domus propter vrgentem necessitatem potest expellere inquilinum à domo conducta. pag. 220. col. 2. in prin.

Conductores decimarum apud quem iudicem conueniri debent. pagi. 251. col. 2. in fine.

Conductores an possint migrare, atq; deferere domum, quam habitant, iusto existenti periculi timore, ab eius temporis mercede liberi. pa. 879. colum. 2. in medio.

Conductor secundus qualiter præferendus est priori. pag. 662. col. 2. in medio.

¶ Confessio in ciuilibus & criminalibus an impediat appellationem. pagi. 176. col. 1. in fine.

¶ Conferre aut dimittere beneficia per resignationem iure sanguinis an sit illicitum, vel simoniacum. pagi. 365. col. 2. in fine.

Et quid de ea renuntiatione, quæ fit sub conditione, vt beneficium Titio concedatur. pagin. 366. colum. 1. in fine.

Confessio dotis receptæ emissæ matrimonio constante, vbi præsumit prohibita donationis fraus, non confirmatur iuramento. pag. 382. colum. 2. in principio.

Confessio dotis receptæ facta à marito matrimonio constante, si vera dotis numeratio non probetur, an habeat vim donationis inter virum & uxorem. pag. 379. col. 2. in fine.

¶ Confessio dotis receptæ ante matrimonium, siue postea contingens, an noceat anterioribus creditoribus,

Index Alphabeticus.

- ditoribus, quibus hypotheca nulla tacita, vel expressa competat. pag. 388. col. 2. in prin.
- Confessio iudicialis quomodo fieri possit. pagina. 324. col. 2. in prin.
- Confessus & conuictus an possit tormentis subijci. pag. 176. col. 2. in medio.
- Confessus tantum etiam si testibus conuictus non sit, nec in ciuilibus nec in criminalibus regulariter ad appellandum admittitur. pagin. 178. col. prima. in fine.
- Et quid in hac conclusione iure Regio sit vsu foren si receptum. ibidem. col. 2. in fine.
- ¶ Confessio inuentarij potest à testatore tutori remitti. pag. 628. col. 1. in medio.
- Confiteri an teneatur quis peccatum, quod in die festi commisit, tanquam ipsius peccati circumstantiam. pag. 965. col. 2. in fine.
- Confiteri potest quis peccatum quo ad absolutionem interiore illi sacerdoti, in cuius parochia deliquerit. pag. 76. col. 1. in medio.
- Confiteri peccata an possit quis per scripturam. pagina. 618. col. 2. in princ.
- ¶ Confirmatio sacramentum est nouæ legis, idque ex sacra scriptura pbatur. pa. 402. col. 2. in med.
- Confirmationis sacramentum quomodo appellaretur ab Apostolis. pag. 403. col. 2. in fine.
- Confirmationis sacramentum vtrum debeat iterari in eo, qui per errorem non fuit chrismate, sed oleo delinitus. pag. 404. col. 2. in fine.
- Confirmationis sacramentum an sit præcise necessarium ad salutem, an ex ratione præcepti. pag. 405. col. 2. prope medium.
- Et quid de baptismo. ibidem.
- Confirmationis sacramenti minister quis. pa. 406. col. 2. in medio.
- Confirmationis sacramenti minister, an possit esse simplex sacerdos ex cõmissione Romani Pontificis. pag. 407. col. 1. in princ.
- ¶ Confugientes ad sacerdotem Eucharistiam portantem, an abduci inde possint. pag. 667. col. secunda. in princ.
- ¶ Compensatio læsionis in grauissimo excessu contingenti facienda est, etiam si renuntiatio specialis cum iuramento facta sit. pa. 537. col. 2. in fin.
- Et quid de ea clausula, quæ adijci solet his contractibus, qua alter alteri donat, quicquid res valuerit ultra pretium conuentû, etiam si dimidiam excesserit. pag. 538. col. 1. in medio.
- Et ibi traditur quæstio, an in his renuntiationibus subsit vera donatio, quæ in sinuationem exigat. col. 2. in princ.
- ¶ Conscientia non potest efficere quod non sit peccatum, quod est. pag. 315. col. 2. in fine.
- Conscientia quid sit? pag. 315. col. 2. in fine.
- Conscientiæ nomen inducit applicationem scientiæ ad aliquid agibile. pag. 316. col. 1. in medio.
- ¶ Consanguineus non potest petere in integrum restitutionem, etiam cum cautione de rapto. pa. 373. col. 1. in prin.
- Consanguineus proximior potest intra nouē dies à die venditionis retrahere rem patrimonialē auitamve pretij consignatione. pag. 451. col. 1. in principio.
- ¶ Consensus vt præsumatur quot requirantur. pag. 116. col. 2. in medio.
- Consentiens vt pro alio criminis reo poena corporis afficiatur, an ratione consensus puniri possit. pag. 581. col. 2. in prin.
- ¶ Consideratio lunæ cursus ad celebrationem paschæ quo pacto fiebat. pa. 466. col. 1. in fine.
- ¶ Consiliarij Regij non cognoscunt de iustitia appellationis ad summum Pontificem deferendæ, ad hoc vt ab ipsis sententia confirmetur, vel reuocetur. pag. 252. col. 2. in medio.
- Consiliarij Regij ius habent in Regnis Hispaniarum tollendi vim & violentiā, quæ à iudicibus ecclesiasticis appellanti bus fieri solet. ibid. col. 2. in medio.
- ¶ Consors eiusdem litis an possit sine speciali mandato petere in integrum restitutionem. pagina. 374. col. 2. in prin.
- ¶ Consuetudine induci non potest quod distributiones quotidianæ absentibus & minimè ministrantibus dentur. pag. 790. col. 1. in prin.
- Et quid si iure Pontificio scripto non sit expeditû, imò dubitetur an debeantur. pag. 791. col. 1. in medio.
- Consuetudo etiam futura procedere nequit aduersus canonem vel legem ipsam consuetudinem simpliciter reprobantem. ibid. col. 2. in medio.
- Consuetudo ex noua causa potest induci contra legem derogantem etiam expressim futuris consuetudinibus. ibid. col. 2. in fine.
- Consuetudo à lege derogata, non vero reprobata, aut damnata, poterit vires assumere & iterû feruari. pag. 792. col. 1. in prin.
- Consuetudine sublata an immemorialis reuocetur. pag. 792. col. 2. in prin.
- Consuetudo an valeat excusare quem à residencia, vt is percipiat redditus principales beneficij. pag. 797. col. 2. in prin.
- Consuetudo an possit inducere, quod absens opera vicarij ecclesiæ ministras, redditus ecclesiasticos habeat, & consequatur. pa. 798. col. 1. prope fin.
- Consue-

Index Alphabeticus.

Consuetudo contra ius diuinū nullam potestatem habet, nec ei derogare potest. pag. 798. col. 2. in med.

Consuetudo, qua Regna & principatus primogeniis successione potius quam electione deferuntur, utilior est reipublicæ. pag. 7. col. 1. in prin.

Consuetudo an possit clericorum exemptionem restringere. pag. 226. col. 2. in fine.

Consuetudo Anglorum, apud quos clerici quicunque etiam non coniugati in sacris constituti coram iudice seculari litigare coguntur super actionibus realibus, mistis, & personalibus, merito à iuris pontificij professoribus reprobat. pagin. 227. col. 1. in medio.

Et quid de Gallorum consuetudine, apud quos clerici in realibus actionibus apud iudices seculares conueniantur. ibidem. col. 1. in fine.

Consuetudo an possit inducere quod innocens se ipsum obliget, & astringat pro alterius crimine ad corporis poenam. pa. 581. col. 1. in medio.

Consuetudo an possit reddere quem immunem à solutione decimarum. pag. 476. col. 2. in medio.

Et hæc consuetudo quanti temporis sufficiat. pag. 479. col. 2. in medio.

Et an teneantur laici decimas deferre in horrea clericorum. pag. 478. col. 2. in fine.

Consuetudo velati iustissimus interpres obseruanda est, quoties de iure dubium est, cui ecclesiæ decimæ ex certis rebus sint soluendæ. pag. 478. col. 2. in prin.

Consuetudo & stylus curiæ Romanæ in gratijs expediendis. pag. 500. col. 2. in medio.

Consuetudo, quæ eximit laicos ab omnium decimarum personalium solutione, irrationalis est. pag. 480. col. 1. in medio.

Consuetudo Saxonum circa solennem poenitentiam. pag. 593. col. 2. in fine.

Consuetudo iudicum in certis hominibus mortem damnandis. pag. 601. col. 2. in fine.

Consuetudo Lusitanorum in examinandis testibus. pag. 622. col. 2. in fine.

Consuetudo legitimè præscripta quando tollat legem semel receptam. pa. 641. col. 1. in med.

¶ Consolidationis lucrum quando sit vsura. pagin. 689. col. 1. in fine.

¶ Consules & Imperatores Romani qualiter eligantur. pag. 5. col. 2. in fine.

¶ Constantinopolitana Synodus fuit secunda post Nicenam. pag. 916. col. 1. in prin.

Constantinopolitanæ Synodo quot Episcopi subscripserint. pag. 916. col. 2. in fine.

¶ Constantinus Magnus immunitatē clericorum quoad census publici & tributis solutionē, lege

in vniuersum lata stabilivit. pa. 225. col. 1. in fin.

Constantinum magnum baptizatum esse Romæ à beato Syluestro constat. pa. 927. col. 1. in med.

Constantino Magno apparuerunt Petrus & Paulus summæ cuiusdam crudelitatis improbantes decretum. pag. 927. col. 1. in fine.

¶ Constantius Imperator Ariminensem Synodum congregauit. pag. 936. col. 2. in medio.

¶ Constitutio Neapolitana poena mortis puniendos esse statuit eos, qui vim meretricibus fecerint. pag. 801. col. 2. in prin.

Constituto reditu super pluribus rebus, an cuiuslibet earum possessor teneatur in solidum. pagin. 755. col. 2. in medio.

Constitutum siue precarium habet vim transferendæ possessionis non solum in bonis præsentibus & iam quæsitis, sed & in futuris. pag. 217. col. 1. in princip.

Constitutio Alexandri Sexti traditur, quæ de tonsura & vestibus clericalibus tractat. pag. 232. col. 2. in medio.

Et quid requiratur ad eius vim & vsum. ibidem. col. 2. in fine.

Constitutio puniens percutientem non obtinet aduersus conuictantē verbis. pa. 417. col. 2. in prin.

Constitutio Salmantina examinatur. pag. 1042. col. 2. in medio.

¶ Contentio inter Francos & Hispanos super celebratione paschatis. pag. 467. col. 2. in fine.

¶ Contumacia emptoris quando priuet eum iure & actione euictionis. pag. 835. col. 2. in fine.

¶ Contrahens si in certo loco soluere promisit, ad iudicem illius loci remissio facienda est. pagin. 69. col. 2. in prin.

Contractus ratione quoniam quis possit, ubi contraxerit conueniri, latè traditur. pag. 67. col. 2. in fine.

Contractus in quo differant ab ultimis voluntatibus, in his, quæ ad conditionem transmittendam pertinent. pag. 302. col. 1. in medio. & pag. 312. col. 1. in fine.

Contractus conditionalis ad hæredes transmittitur. pag. 301. col. 2. in medio.

Contractus venditionis, etiā si conditionalis sit, trāsit ad hæredes, etiā si conditio extiterit mortuo venditore vel emptore. pag. 300. col. 2. in med.

Contractum conditionale an efficiat dilatio translationis dominij, donec pretium solvatur. vide in verbo, Dilatio.

Contrahens si apud loci contractus tribunal iurauerit se agenti respondurum, absque alia fori proprii renuntiatione, an sit illic remittendus. pag. 70. col. 2. prope medium.

Contra-

Index Alphabeticus.

- Contractus locus satis idoneus est, si reus ibidem reperitur, ut in eo tractetur de contractu rescindendo, atque ita de restitutione in integrum concedenda. pag. 357. col. 2. in fine.
- Contractus rescissioni an sit locus auxilio. l. 2. C. de rescindend. vend. in permutatione beneficiorum ecclesiasticorum. pag. 365. col. 1. in med. & pag. 368. col. 1. in prin.
- Contractus si paratam habeat executionem, ea executio peti poterit apud iudicem loci contractus ad quem causa remissio fieri debet. pag. 71. col. 2. in princi.
- Contrahens si habeat bona in loco contractus, poterit iudex loci contractus præmissa legitima citatione, & ipso contrahente contumace mittere actorem in possessionem bonorum, quæ reus in loco contractus habet. pagina. 68. colum. secunda. in prin.
- Contractus an sit venditionis an permutationis, ubi res & pecunia simul cum alia re permutantur. pag. 539. col. 2. in medio.
- Contractus damnosus dicitur vendere rem viliori pretio, non donatio. pag. 540. columna prima. in fine.
- Contractus venditionis læsus ultra dimidiam, non sustinetur donationis titulo. ibidem. col. 2. prope medium.
- Et quod in renuntiationibus, quibus læsus ultra dimidiam iuri proprio cedit, nulla subest donatio, probatur. pag. 541. col. 1. in prin.
- Et an læsio intra dimidiam in contractibus contingens in animæ iudicio sit reparanda. ibid. col. 1. in fine.
- Contractus societatis separatim initus iustissimus est. pag. 698. col. 1. in medio.
- Contractus innominatus est donatio quatenus aliud pactum contineat. pagina. 438. colum. prima. in prin.
- Contractus innominatus, an favore matrimonij pœnitentiam admittat. pagina. 439. colum. prima. in fine.
- Contradictio illius, qui se opponit executioni ad eam impediendam, non est admittenda, quoties calumnia præsumitur ipsius oppositoris. pagin. 123. col. 2. in medio.
- Contradictor legitimus quis dicatur. vide, Legitimus contradictor, & Tertius.
- Controversum fuit olim an libri Sapientiæ & Ecclesiastes fuerint à Salomone conscripti. pagin. 895. col. 1. in prin.
- ¶ Conuentio seu priuilegium de decimis non soluendis concessum ab eo, qui ius habebat percipiendi decimas, quo modo sit interpretandum. pag. 434. col. 1. in princi.
- Conuentio quod homo liber in pignus possit detineri pro debito pecuniario an valeat. pag. 508. colum. 2. in fine.
- Et quid si sit iuramento firmata. pag. 509. colum. 1. in principio.
- Conuentio seu pactum donationi appositum in fauorem tertij non poterit reuocari ab hærede donatoris. pag. 446. col. 1. in fine.
- Et quid de pœna apposta pro foedere pacis conferuando an possit remitti in præiudicium fisci vel ecclesiæ. ibidem. col. 2. in medio.
- Conuentus in solidum, partem quam debet, offerre tenetur. pag. 331. col. 2. in medio.
- Conuentus super mutuo, quod iam soluerit, an licite falsum solutionis instrumentum producere possit: ipsumve mutuum negare. pag. 329. col. secunda. in fine.
- ¶ Conuictus testibus torqueri potest ad detegendos socios criminis. pag. 177. col. 1. in fine.
- Conuictus tenetur sub mortalis culpæ reatu, si à iudice interrogetur etiam in tormentis respondere, an crimen commiserit. pagina. 177. columna prima. in fine.
- Conuictus legitimis probationibus si negat in tormentis, an possit condemnari. pag. 178. colum. 1. in principio.
- Conuitium apud Hispanos qualiter puniatur? pagina. 414. col. 2. in prin.
- ¶ Contraste quid? pagina. 1008. columna secunda. in medio.
- ¶ Coronati, seu Coronæ quæ dicantur, & earum æstimatio. pag. 1003. col. 1. in medio.
- Coronæ percussæ sunt ex auro de veynte y dos qui lates. pag. 1008. col. 1. in fine.
- Cornados quid? pagina. 1027. columna prima. in medio.
- ¶ Corporalis possessio, &c. vide in verbo, Possessio.
- Corporalis inductio traditioe requiritur ad apprehensionem, & acquisitionem possessionis beneficiorum. pag. 825. col. 1. in medio.
- Corporali pœna punitus loco pecuniariæ, quam præinopia soluere non potest, si postmodum bona acquisierit, an teneatur ad pecuniæ solutionem. pagin. 511. col. 2. in medio.
- ¶ Correctores ciuitatum an inuitis populis, & non petentibus dari possint. pagina. 29. columna prima. in principio.
- Quid etiã in ciuitatibus, quæ alicui Duci, aut Marchioni subditæ sunt. ibidem. col. 2. in fine.

Correcto-

Index Alphabeticus.

Correctores non sunt mittendi populorum expensis. pag. 29. col. 1. in princ.

Correctores cur in Castellana republica semper exteri solent mitti. pag. 29. col. 2. in medio.

Correctores ciuitatum quam iurisdictionem exercent. pag. 29. col. 1. in princ.

¶ Corrigitur locus Frontini ex obseruatione Petri Chaconij. pag. 862. col. 2. in fine.

Corrigitur locus Pindari. pagina. 865. columna. 1. in medio.

¶ Curator potest petere in integrum restitutionē, sine mandato speciali. pa. 374. col. 2. in fine.

Et quid de œconomo & prælato. ibidem.

¶ Curia Regis quæ dicatur, & inibi de Regijs auditorijs, & Cancellarijs, ac de Cancellarij dignitate. pag. 34. col. 1. in princ.

Curia apud Romanos quid? pag. 34. columna. 2. in principio.

Curia Regis omnibus est commune forum. pa. 36. col. 1. in princ.

Curia auctore Festo quæ dicerentur. pagi. 34. col. 1. in fine.

Curia principis hoc priuilegiū habet, quod quilibet, dum in ea est, in ciuilibus apud curia iudices conueniri potest, etiam si ibi non contraxerit. pag. 36. col. 1. in prin.

Curiali intestato succedit Curia & fiscus. pag. 984. col. 1. prope medium.

Curiata commitia quæ dicebantur. pag. 34. colum. 1. in fine.

Curiatæ leges apud Romanos quæ dicantur. pa. 4. col. 1. in fine.

¶ Chrisma an sit necessarium ad sacramentum confirmationis. pag. 404. col. 2. in princ.

¶ Chrysostomus cur sic dictus. pag. 921. colum. 2. in medio.

¶ Christi corpus conficit sacerdos etiam solēniter degradatus. pag. 407. col. 1. in fine.

¶ Christiani quo die suum Pascha celebrare debēt. pag. 467. col. 1. in princ.

Christus fuit vniuersalis Redemptor, & Rex vnicus Regni Cælorum toto orbe diffusi. pag. 3. colum. 2. prope finem.

Christus Iesus quando fuit cruci affixus. pag. 466. col. 2. in medio.

Christiani dicti fuerunt Galilei ex conuicio quodā ab antiquis. pag. 889. col. 1. in medio.

¶ Chirographum fidem plenam facit, si probetur id ab eo, contra quem producitur, subscriptum fuisse. pag. 166. col. 1. in medio.

Et qualiter hoc probetur. ibidem. columna secūda. in medio.

Chirographum dicitur priuata scriptura. pag. 166. col. 1. fine.

¶ Clausula, Ex certa sciencia, nihil operatur, vbi in principe potestas deficit. pagi. 740. columna. 2. in fine.

Clausulæ & dictiones vniuersales limitantur, & restringuntur secundum naturam actus, cui attribuantur. pag. 835. col. 1. in fine.

Clausula hypothecæ, quod specialis non deroget generali, nec generalis speciali quem sensum ad mittat. pag. 840. col. 1. in fine.

Clausula, In Dei nomine &c. an sit necessario inscribenda initio cuiuscunq; instrumēti publici. pag. 153. col. 1. in medio.

Clausula, Appellatione remota, quos effectus habeat. pag. 180. col. 2. in princ.

Clausula, Et eorum cuilibet, quid operetur. pa. 201. col. 1. per totam.

Clausula, quod res restituantur eodem pretio, quo fuerint æstimatæ, an impediatur venditionem fieri per æstimationem. pag. 207. columna prima. in fine.

Clausula, vt res dotales æstimatæ soluto matrimonio pro eodem pretio restituantur, qualiter sit intelligenda. pag. 207. col. 2. in fine.

Clausula, ex qua datur electio quo ad res vel æstimationem marito, vel vxori quid operetur? pa. 209. col. 1. in medio.

Clausula generalis, quæ in mādatis apponitur, qualis sit. pagi. 372. col. 1. in princ.

Clausula rati habitationis quid operetur in mandatis, & an ea inducat speciale mandatum. pagi. 372. col. 2. in princ.

Clausula guarentigia quid sit? pagina. 607. col. 1. in medio.

¶ Clarissimus vir quis dicatur. pagina. 871. col. 2. in principio.

Clarissimi dicebantur olim filij Senatorum. pagi. 871. col. 2. in medio.

Claudius Cæsar qua simulatione vsus fuit contra quandam mulierem negantem filium. pag. 344. col. 2. in princ.

Clauium traditio facta extra conspectum rei, an operetur licentiam & facultatem capiendi possessionem propria autoritate. pag. 822. col. 1. in medio. & pag. 826. col. 2. per totam.

Clericus depositus, & beneficio priuatus an teneatur horas canonicas recitare ratione ordinis. pa. 796. col. 2. in medio.

Clerico deposito & suspenso ex redditibus beneficij alimenta sunt exhibenda, ne cogatur mendicare in opprobrium ordinis. pa. 796. col. 1. in fine.

Index Alphabeticus:

- Clerici habentes beneficia ecclesiastica qua poena cogantur horas canonicas dicere. pag. 799. col. 1. in princ.
- Clericus hæres laici litem corā seculari iudice coeptam cum defuncto, apud eūdem iudicem prosequi tenetur. pa. 51. col. 2. in fine. & pagi. 53. colum. 1. in medio.
- Clericus laici hæres nondum coepta lite apud secularem, vocandus est pro actione hæreditaria ad iudicem ecclesiasticum. pag. 54. col. 1. in medio.
- Et quid iure Regio Partitarum.
- Clericus an possit proprii domicilij foro renuntiare. pag. 70. col. 1. in medio.
- Clericus contrahens si in aliquem locum destinet solutionem, in eodem loco inuentus poterit conueniri. pag. 70. col. 2. in princ.
- Clericus qui non potest esse, an sit admittendus in testē contra clericum in criminalibus. pag. 134. col. 2. in medio.
- Clericus aut monachus an possint esse tabelliones. pag. 150. col. 1. in fine.
- Et quid apud curiam Romanam. ibidem. col. 2. in fine.
- Clericus primæ tonsuræ quo pacto sit exemptus à iurisdictione seculari. pagi. 221. per totum illud caput.
- Clericorum exemptio à potestate iudicis secularis an sit iure diuino vel humano instituta. pa. 221. col. 2. in medio.
- Clerici & eorum res in primitiua ecclesia iurisdictioni Regum & Imperatorum suberant. pagi. 223. col. 1. in princ.
- Clerici iure humano non diuino exempti sunt à tributis. ibidem. col. 1. in fine.
- Clerici in his, quæ verè & proprie spiritualia & ecclesiastica sunt, iure diuino eximuntur à potestate iudicis secularis. pag. 224. col. 1. in fine.
- Clericorum exemptio potuit à Romano Pontifice iure humano induci, etiam si non fuerit iure diuino statuta. pag. 224. col. 2. in fine.
- Clericorum exemptioni à iurisdictione seculari quāuis iure humano sit inducta non potest Princeps secularis proprijs derogare legibus. pagin. 225. col. 2. in princ.
- Clericorum exemptio & eorum priuilegia quo ad forum & canonem, an possit tolli vel limitari per Romanum Pontificem. ibidem. col. 2. in fin.
- Clericorum exemptio an possit consuetudine restringi, & limitari. pag. 226. col. 2. in fine.
- Clericorum exemptio facilius limitatur & restringitur à Romano Pontifice circa primæ tonsuræ clericos, quam erga clericos in sacris constitutos. pagi. 227. col. 2. in fine.
- Clerici coniugati quo ad ciuiles causas subditi sunt iudicibus secularibus. pag. 228. col. 2. in medio.
- Clerici coniugati duo tantum priuilegia retinent, priuilegium fori & canonis. pag. 229. colum. 1. in princ.
- Clerici coniugati deferre debent omnes vestes clericales & honestas vt gaudeant priuilegio. pag. 229. col. 1. in medio.
- Clericus coniugatus vt gaudeat priuilegio constitutionis Bonifacij Octauī quæ teneatur probare. pag. 229. col. 1. in fine.
- Clericales vestes quæ dicantur, & quales esse debeant. ibid. col. 2. in princ.
- Et ibi quid in hoc consuetudo possit.
- Clericus coniugatus an sit cogendus soluere gabelas, censum & alia munera indicta per Principē secularem. pag. 231. col. 1. in princ.
- Clerici coniugati non sunt priuandi priuilegio suo quod vestes & tonsuram dimiserint, nisi trina monitione præmissa in hanc inciderint contumaciam. pag. 231. col. 2. in fine. & pag. 232. col. 2. in principio.
- Clerici coniugati non amittunt priuilegium ex eo quod semel tonsuram & vestes clericales dimiserint, modo tempore commissi criminis tonsi fuerint. pag. 230. col. 2. in princ.
- Clerici primæ tonsuræ etiam non coniugati non possunt vt præscriptione fori in ciuilibus. pag. 232. col. 2. in princ.
- Clericus in sacris constitutus quando puniri possit per iudicem secularem absq; degradatione & traditione. pag. 233. col. 2. in medio.
- Clericus primæ tonsuræ puniri potest quandoque per secularem iudicem absq; vlla solenni degradatione. pag. 234. col. 2. in medio.
- Clericus proponere poterit exceptionem declinatoriam fori apud iudicem secularem, etiam post sententiam, quæ transierit in rem iudicatam. pa. 238. col. 2. in medio.
- Clericus, qui apud iudicem secularem accusatus, omisit vsq; ad sententiam opponere declinatoriam fori, condénatur in expensis. pag. 239. col. 1. in fine.
- Et à quo iudice hæc condemnatio fieri debet. ibid. col. 2. in princ.
- Clericatus qualiter probetur. pa. 239. col. 2. in fine.
- Clericus detineri debet reclusus in carceribus apud iudicem ecclesiasticum lite pendente. pag. 240. col. 2. in fine.
- Clerici remissio cuius expensis fieri debet. pa. 241. col. 1. in medio.

Index Alphabeticus.

Clericus primæ tonsuræ, qui semel Regiam & secularem iurisdictionem declinauerit, quæ patitur iure Regio incommoda. pag. 241. col. 1. in fine.

Clerici arma portantes an possint per iudicem secularem puniri. pag. 241. col. 2. in fine.

Clericus minor læsus in patrimonialibus non potest petere in integrum restitutionem coram iudice ecclesiastico. pag. 358. col. 2. prope finem.

Et ibi an bona clericorum patrimonialia habeant priuilegia bonis ecclesiarum concessa.

Et quid de patrimonio clerici ad cuius quidem titulum is fuerit sacris insignitus. pag. 359. col. 2. in medio.

Clericus non est admittendus coram iudice seculari etiam si renuntiet priuilegio fori ad defensionem eius, qui ab eo re habet in feudum, vel emphyteusim. pag. 52. col. 2. in princ.

Clerici & eorum res non sunt iure diuino à iurisdictione principum secularium exempti in rebus temporalibus & criminibus, quæ spiritualia non attingunt. pag. 224. col. 2. in medio.

Clerici primæ tonsuræ, qui solo nomine clerici sunt nulli ecclesiastico ministerio seruientes, non videntur à seculari iurisdictione exempti. pag. 227. col. 2. in medio.

Clerici primæ tonsuræ coniugati tunc priuilegio fori & canonis gaudent, cum vnicam & virginem uxorem acceperint. pag. 228. col. 1. in fine.

Contrarium tamen tenet Iacobus à Bellouisu. ibidem. col. 2. in princ.

Clerici primæ tonsuræ quicumque, etià si liberi sint à matrimonio non sunt exempti in criminalibus causis à iudicibus secularibus, nisi tempore commissi criminis, & quatuor proximis ante mensibus tonsura & vestibus clericalibus usus fuerint. pag. 232. col. 2. in medio.

Clericus primæ tonsuræ, qui post monitionem non fuerit usus tonsura & vestibus clericalibus, quocumque in crimine puniri potest per iudicem secularem absque vlla degradatione & traditione solenni facta ab ipso iudice ecclesiastico. pagin. 233. col. 1. in fine.

Clericus an sit remittendus ad forum ecclesiasticum, iudex ecclesiasticus decernit, non secularis. pag. 237. col. 2. in fine.

Clericus condemnatus à iudice seculari ad emendam honorabilem, an non possit opponere primæ tonsuræ exceptionem. pag. 239. col. 1. in medio.

Clerici possunt apud iudicem secularem petere, laicum solutionem decimarum recusantem compelli ad eas soluendas. pag. 251. col. 1. in medio.

Clericus conuenitur quatenus facere potest ob crimen, non deductis necessarijs alimentis. pag. 513. col. 2. in medio.

Clericus si inopia laboret non potest mitti in carcerem, nec detineri, nec excommunicari ob debitum. pag. 514. col. 2. in princ.

Clerici euntes in ecclesiam ob principaliter percipiendas distributiones, simoniaci sunt. pag. 502. col. 1. in fine.

Clerico habenti beneficium ecclesiasticum an sit æqualis usufructuarius. pag. 453. col. 1. in medio.

Clericus non tenetur bonis cedere, nec debet in carcerem pro ære alieno mitti. pag. 514. col. 2. in princ.

Clericus non potest conueniri, nisi quatenus facere potest deductis necessarijs alimentis. pag. 514. col. 2. in medio.

Clericus si sit suspectus de fuga cum proprijs bonis poterit à creditore capi, & tradi proprio iudici, detinendus donec æs alienum soluat ex illis bonis, quæ fuit conatus occultare. pag. 515. col. 1. in princ.

Clericus potest, vbi priuatim soluit preces ab ecclesia sibi iniunctas, diem à vespera diei præcedentis ad mediam noctem diei sequentis obseruare, modò ante mediam noctem diei præcedentis matutinum tantum officium dicat. pag. 963. col. 1. in medio.

Clerico poena pecuniaria ob iniuriam irrogata, quomodo sit distribuenda. pag. 590. col. 2. in medio.

Clericus quando tradendus sit iudici seculari post degradationem. pag. 668. col. 2. in medio.

Clericus committens crimen Assassini, qua poena puniendus sit. pag. 672. col. 2. in fine.

Clerici si ad ecclesiam confugerint, non sunt etiam à iudice ecclesiastico ab ea euellendi. pag. 678. col. 1. in medio.

Clerici fugientes ad ecclesiam non possunt armis defendere ne à iudicibus laicis abducantur. pag. 680. col. 2. in fine.

Clericus usurarius qua poena puniendus sit. pagin. 708. col. 2. in princ.

Et quis dicatur usurarius manifestus ad interpretat. cap. quanquam. de usuris. in. 6. pag. 709. col. 1. in medio.

Clericus usurarius infamiam, sicut & laicus contra hit. pag. 708. col. 2. in princ.

Clerici quando non possunt decimas exigere. pag. 484. col. 2. in fine.

Clerici possunt eximi à soluendis decimis per præscriptionem. pag. 480. col. 2. in fine.

Clerici qualiter possint ex aliena parochia decimas per-

Index Alphabeticus.

- mas percipere. pag. 475. col. 2. in princ.
- Clerici hæretici bona an ad fiscum secularem pertineant. pag. 591. col. 1. in medio.
- Clerici in patrimonialibus regulariter non habent priuilegium bonis ecclesiarum concessum. pag. 359. col. 1. in medio.
- Clericus actione iniuriarum agere contra laicum potest coram iudice ecclesiastico. pag. 363. col. 1. prope medium.
- Clerici patrimonium, ad cuius titulum est sacris insignitus, an habeat priuilegium ecclesiasticorum bonorum. pag. 359. col. 2. in medio.
- ¶ Creditor prior habens generalem & speciale hypothecam, non potest in præiudicium posterioris creditoris, uti generali hypotheca, nisi prius fiat excusio in speciali. pag. 837. col. 2. in fine.
- Et quid si posterior creditor habeat generalem tantum hypothecam. pag. 838. col. 1. in medio.
- Aut prior creditor habeat primò specialem hypothecam, deinde generalem, vel è contra. ibid. column. 1. in fine.
- Creditor quando hypothecam habet ex causa dotis, an sit locus. l. 2. de pignoribus. pa. 839. col. 2. in princ.
- Creditor, cui per sententiam iudicis est addicta res ut eam obtineat iure hypothecæ & pignoris, poterit iterum petere eiusdem rei iudicalem subhastationem. pag. 840. col. 1. in fine.
- Creditor prior hypothecam & priuilegium prælationis habens, potest agere contra posteriorem creditorem, cui fuit soluta pecunia, etiam si, ea sit bona fide consumpta. pagina. 215. column. 1. in princ.
- Creditor potest in mutuo à debitore stipulari, quod sua intererit etiam intra delationis dies. pa. 720. col. 1. in princ.
- Creditor habens hypothecam absq; priuilegio, vel priuilegium absq; hypotheca in actione personali an eodem iure uti possit. pag. 216. col. 1. in principio.
- Et quid ubi posterior creditor habet causam onerosam. ibidem. col. 1. in medio.
- Creditor, qui non potest à debitore debitam pecuniam consequi, an possit ab eo rem æquivalentem surripere. pag. 344. col. 1. in medio.
- Creditorum mariti an possint uti exceptione non numeratæ dotis aduersus uxorem agentem ex confessione dotis receptæ. pag. 385. column. 1. in medio.
- Creditoribus futuris etiam competit ius reuocandi ea, quæ in eorum fraudem facta fuerint. pag. 388. col. 1. in princ.
- Creditor inuito non potest solui aliud pro alio. pagina. 1056. col. 2. in fine.
- Creditor licet non possit tractare litem super proprietate pignoris inuito debitore, bene tamen eo nolente & refragante potest agere hypothecaria. pag. 99. col. 1. in fine.
- Creditori an licuerit vnquam, vel liceat modo in vinculis habere debitorem. pag. 507. column. 2. in principio.
- Et an liber homo possit dari in pignus pro debito pecuniario. pag. 508. col. 2. in princ.
- Creditor lege duodecim tabularum post tempus trium nundinarum poterat debitorem ad satisfaciendum vendere. pag. 507. col. 2. in medio.
- Creditorum si plures erant secabatur debitor in partes. ibidem.
- Creditorum multos habuisse victos debitores, inquit Cælius, nullum tamen fuisse dissectum. ibidem. col. 2. in fine.
- Creditor in seruitutem redigebat debitorem, si non soluebat, aut non poterat soluere. pag. 508. col. 1. in medio.
- Creditor filios debitorum in seruitutem redigebat, etiam apud Hebræos reg. 4. c. 4. pag. 508. col. 1. in medio.
- Creditorum possunt in publicum carcerem mittere debitores, etiam si habeant bona, quæ tamè non sufficiant ad debitum. pagina. 509. column. 1. in fine.
- Et quid de foeminis pudicam vitam agentibus. ibid.
- Creditorum si plures sunt, an fin citandi ad cessionem bonorum debitorum. pag. 510. column. 2. circa finem.
- Creditor in conscientia non debet postulare integram debiti solutionem, ut ex ea maneat debitor in egestate. pag. 511. col. 1. in fine.
- Creditor non potest debitorem propria autoritate capere, & in vinculis detinere, ut debitum soluat, etiam si illud pactum sit inter creditorem & debitorem. pag. 513. col. 1. in princ.
- Creditorum lege Regia possunt conuenire melioratum ad eam partem, quæ ex re meliorata propter æs alienum deducitur, aut quæ ob eandem causam à melioratione tollitur. pagina. 520. column. 2. in medio.
- Creditor an possit aliquid accipere à fideiussore ut eum liberet à fideiussoria obligatione. pag. 701. col. 2. in fine.
- Creditor ratione lucri cessantis aut damni emergentis aliquid ultra sortem recipere potest absque usurarum labe. pagina. 717. column. prima. in principio.

Index Alphabeticus.

¶ Cretio quid sit? pag. 886. colum. 1. in fine.
 Cretionum solennitas quæ fuerit apud veteres. ibidem.
 Cretio vulgaris dicitur aut continua. pag. 886. col. 2. in medio.
 ¶ Crimen de se falsum fateri an liceat alicui metu tormentorum. pag. 336. col. 2. in medio.
 Criminis commissi ratione quis forum sortitur. pag. 75. col. 1. in medio.
 Criminalis capitalisq; iurisdictionis signum est furcarum erectio. pag. 879. col. 2. in princ.
 Criminales in aliquo loco habens iurisdictionem potest furcas erigere. ibidem.
 Crimen vsurarum an sit mere ecclesiasticum late discutitur. pag. 705. col. 1. in medio.
 Crimen tollitur per baptismum. pag. 594. col. 2. in principio.
 Crimina minora maioribus pœnis resp publica, varijs ex causis insequitur. pagina. 575. colum. secunda. in medio.
 Crimina quoad accusationem exteriorem, non tolluntur baptismo. pagina. 594. columna. 2. in principio.
 Crimen intra ecclesiam à laico commissum à quo iudice sit puniendum. pag. 679. columna secunda. in medio.
 Crimina licet frequentissimè sint momentanea & transeuntia, sepius tamen notoria censentur. pag. 561. col. 2. in medio.
 ¶ Crucifigere & occidere quid sit, & in quo distinguantur. pag. 877. col. 1. in medio.
 Crucis pœna ante Christi passionem ubiq; locorū infamis erat. pag. 878. col. 2. in princ.
 Crucis supplicium subire, quare recusauerit Diuus Petrus. pag. 878. col. 2. in medio.
 Crucis supplicium an idem quod furca fuerit? pag. 876. col. 1. in princ.
 Crucis supplicium à Constantino Magno abrogatum. pag. 878. col. 2. in medio.
 Crucis signum & character olim saluationis nota, Hieroglyphica significatione. ibidem. colum. 2. in fine.
 Crucis dominicæ inuentio. Et de inuentione capitis Diui Ioannis Baptistæ. pa. 931. col. 1. in princ. & col. 2. in medio.
 ¶ Crux Gauiana & non canniniana apud Lactantium legendum est. pagina. 876. columna secunda. in medio.
 Crux affixos diu excruciat, patibulum appensos statim examinat. pag. 877. col. 1. in princ.
 Crux Christi Græcè, σταυρός appellatur. pag. 878. col. 1. in medio.

Et qua ratione sic appelletur. pag. 876. col. 1. prope medium.
 ¶ Crudelitas legis duodecim tabula. titu. de re iud. pag. 507. col. 2. in fine.
 Crudelitas pœnæ. l. duodecim tabula. ad terrorem potius pessimorum debitorum, quàm ad punitionem instituta fuit. pagina. 508. colum. 1. circa medium.
 ¶ Crudelitas legis duodecim tabularum lege Patiliæ sublata fuit, & cautum ne quis ob pecuniam creditā in vinculis teneretur, sed eius bona non corpus, creditori obnoxia essent. pa. 508. col. 2. in princ.
 ¶ Cyprianus cuius esset, & quo tempore scripserit. Et de beato Athanasio. pa. 920. col. 1. in med. & col. 2. in fine.
 Cyprianus primas obtinet inter scriptores ecclesiasticos quo ad ordinem & antiquitatem. pag. 920. col. 1. in medio.
 Cyprianus natione Afer. ibidem.
 Cypriani error. pag. 920. col. 2. in princ.
 ¶ Cyrillus Alexandrinus Episcopus, & de eius opusculis. pag. 922. col. 1. in fine.
 ¶ Cyrus maior quis, & de eius imperio. pagin. 901. col. 2. in fine.

D

AEMONES à Deo quandoq; mittuntur ad puniendos homines. pag. 880. col. 2. in medio.

Damna & commoda in societate communicantur. pag. 843. col. 2. in princ.

Damnatus iuste ad mortem an teneatur sub pœna peccati à carcere fugere cum possit. pag. 338. colum. 2. in princ. & pag. 340. col. 1. in princ.

Damnatus vt fame moriatur peccat mortaliter, si cibos sibi oblatos sumere detrectauerit. pa. 339. col. 2. in medio.

Damnatus ad mortem iuste vel iniuste potest sine peccato ascendere furcam. pag. 340. colum. 1. in principio.

Damnatus iniuste ad mortem tenetur cum possit, fugere à carcere. pag. 340. col. 1. in fine.

Damnatus iniquè ad mortem an possit effringere carcerem vinculaq; rumpere. pag. 341. col. 2. in med. & pag. 342. col. 1. & 2.

Damnati ad mortem testamentum quādo habeat vim & non reuocetur. pagina. 173. columna. 1. in princip.

Tom. j. c 3 Damna-

Index Alphabeticus.

- D**amnae etiam iniuste non potest iudici cum scā-
dalo resistere. pag. 342. col. 1. in fine.
- D**amnatis ad mortem an sit dandum poenitentiae
& Eucharistiae sacramentum. pag. 517. col. 1. in
medio.
- D**amnum effugere, & commodum & lucrum per
cipere contra leges societatis est. pag. 697. col.
1. in fine.
- D**amnum quodcunque non sufficit ad mercedis so-
lutionem. pag. 217. col. 2. in medio.
- E**t quando proprie sterilitas contigisse dicatur. pa.
218. col. 1. per totam.
- I**tem iure Regio quid sit in hoc casu statutum. ibid.
col. 2. in medio.
- ¶** **D**amasus Romanus Pontifex Nicæni concilij si
de recepta Ariminensem synodum damnauit.
pag. 937. col. 1. in princ.
- ¶** **D**aniel post ieiunium trium hebdomadarum vi-
dit visionem & reuelationem à Deo accepit. pa-
gina. 968. col. 1. in princ.
- ¶** **D**aricus numus aureus quid? pag. 1008. colum. 2.
in fine.
- ¶** **D**arius longimanus filius fuit Prisci Assueri Artaxerxis.
pag. 901. col. 2. in princ.
- D**arius Nothus Darij Longimani filius vnde vigin-
ti annis regnavit post patrem. pag. 901. col. 2. in
medio.
- D**arius Mnemon Magnus Artaxerxes quot annis
regnavit post Longimanum. pag. 901. col. 2.
in medio.
- D**arius ultimus Rex Persarum quot annis regnaue-
rit. pag. 901. col. 2. in medio.
- D**arius Arsani filius Decimus quartus Persarū Rex
quot annos regnavit. pagin. 903. columna. 1.
in fine.
- ¶** **D**avid immediate à Deo Rex per prophetas ele-
ctus fuit. pa. 3. col. 1. prope finem.
- ¶** **D**ebitor suspectus & fugitiuus extra ordinem ca-
pi potest. pag. 674. col. 2. in fine.
- D**ebitores an possint ab ecclesijs abduci. ibidem.
- D**ebitor quo modo iure veteri potuit prehendi &
haberi. pag. 507. col. 1. in medio.
- D**ebitor non tenetur soluere creditori iuxta nouo-
rum numismatum æstimationem, sed iuxta vete-
rum qualitatem & valorem, quoties vetera in-
trinsecus & extrinsecus fuerint mutata. pagina.
1057. col. 2. in medio.
- E**t ibi conclusio Bartolij de hac materia communi-
ter probatur.
- D**ebita matrimonio constante contracta, omnino
soluenda sunt ex his, quæ acquisita fuere tempo-
re ipsius societatis coniugalis. pagin. 843. col. 1.
in fine.
- D**ebitor totam petitionem negans, cum partē ve-
re debeat, quando in expensis condemnatur. pa.
331. col. 2. in fine.
- D**ebitor nō potest in vinculis detineri, nisi prius ex-
cussio bonorum fiat. pag. 509. col. 1. in medio.
- D**ebitor liberatur à carcere per cessionem bono-
rum. pa. 510. col. 2. in medio.
- D**ebitor an det capitis poenas, vel vendatur post tē-
pus trium nundinarum, vt satisfiat creditori, vt
olim licuit ex lege duodecim tabul. pag. 567. co-
2. in medio.
- D**ebitor lege antiqua secabatur in partes si plures
erant creditores, & ille præinopia non poterat
soluere. ibidem. col. 2. in fine.
- D**ebitores plures victos fuisse à creditoribus (in-
quit Cælius) nullum tamen disiectum esse. ibid.
- D**ebitor addicebatur in seruitutem creditori si non
soluebat, aut non poterat soluere debitum. pag.
508. col. 1. in medio.
- D**ebitores addicti qui dicebantur? ibidem col. 1. in
medio.
- D**ebitores nexu victi qui sint? pagin. 508. col. 1. in
medio.
- D**ebitorum filij apud Romanos addicebantur cre-
ditoribus. ibidem.
- ¶** **D**ebitor si possideat bona, quæ possint publice
vendi, non potest duci in carcerem. pag. 509. co-
lum. 1. in medio.
- D**ebitores possunt mitti in publicum carcerem e-
tiam si habeant bona, quæ tamen non sufficiant
ad soluend. pag. 509. col. 1. in fine. & pag. 510.
col. 2. in princip.
- D**ebitorum causa nobiles in carcerem mittuntur, si
debitum proueniat ex delicto. ibidem. col. 2. in
principio.
- D**ebitor debet aut condemnari, aut confiteri corā
iudice debitum, priusquam cessio bonorum fiat
pa. 510. col. 2. in fine.
- D**ebitori dimittendæ sunt vestes, quibus quotidie
vitur post bonorum cessionem. pa. 511. col. 1.
in medio.
- D**ebitori an dimittenda sint instrumenta necessa-
ria ad quærendum victum, quæ scilicet pertinet
ad artem ex qua victum quærit. pag. 511. col. 1.
in medio.
- D**ebitor qui bonis cessit, tenetur debitum soluere si
peruenerit ad pinguiorem fortunam. ibidem. co-
lum. 1. in fine.
- D**ebitori deducuntur alimenta, etiam si non fiat in-
tegra debiti solutio. pag. 511. col. 1. in fine.
- D**ebitor etiam si pactum fuerit, non potest à credi-
tore ca-

Index Alphabeticus.

- tore capi ac detineri propria authoritate, donec soluat debitum. pag. 513. col. 1. in prin.
- Debitorum simplices ære alieno grauati, an possint ab ecclesia extrahi. pag. 674. col. 2. in fine.
- Et quid de debitore fugituo an possit capi die feriato, aut ab ecclesia abduci. ibidem. & pagina. 675. per totam.
- Debitorum qui famosi latrones appellentur? pagin. 676. colum. 1. in medio.
- Debitor cedens bonis actibus quibusdam, iuxta loci consuetudinē, ignominiosis, an teneatur soluere debitum, si postea ad pinguiorem peruenerit fortunam. pag. 511. col. 2. in princ.
- Et an pœna corporali punitus loco pecuniariæ, quam præ inopia soluere non potuit, si post modum bona acquisierit, teneatur ad pecuniæ solutionem. ibidem. col. 2. in medio.
- Debitoris pactum, quo consentit pro ære alieno prius in carcerem mitti, quam in bonis excusio fiat, non valet. pag. 512. col. 2. in prin.
- Debitoris cadauer non debet insepultum detineri pro debiti solutione, seu donec soluat debitum. pag. 513. col. 1. in medio.
- Debitor non admittitur ad cessionem bonorum ratione criminis. pag. 513. col. 1. in medio.
- Debitorum in vinculis habere an licuerit vnquam iure liceat. pag. 507. col. 2. in medio.
- Et an liber homo possit dari in pignus pro debito pecuniario. pag. 508. col. 2. in medio.
- Debitor ad petitionem vnius ex pluribus creditoribus in carcerem missus, si bonis cefferit, an talis cessione sic facta cæteris creditoribus præiudicet. pag. 510. col. 2. in medio.
- Debitor fugitiuus an possit capi à iudice incompetenti. pag. 675. col. 1. in prin.
- Et quid vsu forense huius Regni seruetur circa extractionem debitorum ab ecclesijs. pagina. 676. colum. 1. in fine.
- ¶ Decalogi præceptum de sabbatis sanctificandis partim est morale, partim est cæremoniale. pa. 956. col. 2. in principio.
- Et præceptum hoc qua ex parte morale censetur, est & iuris naturalis. ibidem. col. 2. in fine.
- Decalogi præcepta qua ex parte moralia sunt & naturalia nullam patiuntur dispensationem. pag. 958. colum. 1. in medio.
- Decalogum in membranis Pharisei scribere consueuerunt. pag. 947. col. 2. in fine.
- ¶ Decennalia & vicennalia quid? pag. 5. columna prima. in fine.
- ¶ Decimare milites quid sit? pagina. 890. colum. secunda. in medio.
- Decimarum institutio quauis non sit ex iure naturali nec diuino quo ad certam quantitatem: est tamen & procedit quo ad congruam sacerdotum sustentationem. pag. 468. colum. secunda. in fine.
- Decimas percipiendi ius non potest laicis competere aliter quam ex privilegio. pagina. 472. col. prima. in fine.
- Et de Lateranensi concilio. ibidem. colum. secunda. in medio.
- Et an decimas & oblationes iure conductionis, aut nomine sacerdotum percipere valeant laici. ibidem. col. 2. in principio.
- Decimas percipiendi iure laici spoliati an sint ante omnia restituendi. pag. 474. col. 2. in medio.
- Decimas percipiendi ius possunt acquirere clerici præscriptione ex aliena parochia. pag. 475. col. 2. in principio.
- Decimarum solutio an possit à laicis consuetudine omitti. pag. 476. col. 2. in medio.
- Et an teneantur laici decimas deferre in horrea clericorum. pag. 478. col. 2. in fine.
- Decimarum causa quandoq; potest apud iudicem secularem definiri. pag. 251. col. 1. in medio.
- Decimas percipiendi ius non est seruitus. pag. 481. colum. 2. in fine.
- Decimæ quantum ad quotam partem iure humano iustissime sunt institutæ. pa. 472. col. 1. in prin.
- Decimæ titulo feudi à laicis possessæ quando intelligantur concessæ ante concilium Lateranense. pag. 474. col. 1. in medio.
- Decimæ ex certis fructibus non soluuntur. pagina. 478. colum. 2. in fine.
- ¶ Decurionatus & publica officia matrimonio cōstante acquisita communicantur vxori quo ad æstimationem. pag. 844. col. 1. in princ.
- Decurionatus & similia officia emptæ à patre filio imputantur in legitimam, & conferuntur quo ad æstimationem. pagina. 845. columna secunda. in fine.
- ¶ Declinatoria exceptio fori proponi poterit à clerico apud iudicem secularem, etiam post sententiam, quæ transierit in rem iudicatam. pag. 238. colum. 2. in medio.
- Declinatoria fori quem effectum habeat. pagina. 238. col. 2. in fine.
- ¶ Decretales epistolas inter Agiographa & sanctorum patrum scripta connumerat Gelasius Papa. pag. 924. col. 1. in prin.
- Decretales epistolæ an exæquentur canonibus vniuersalium conciliorum. pag. 924. col. 1. in prin.
- ¶ Dedititij liberti qui dicerentur. pagina. 865. col.

Index Alphabeticus.

- secunda.in medio.
- ¶ Defectus & obiectiones testium, vide in verbo, Testium.
- Defectus notorius iuris, vide in verbo, Notorius.
- ¶ Defensio à Principe tolli non potest. pag. 179. colum. 1. in principio.
- ¶ Dehesas Hispanie quæ dicantur? pagina. 274. col. secunda. in principio.
- ¶ Delegare non potest ille, cui est specialis facta commissio ad expediendum aliquid Principi reservatum. pag. 848. col. 2. in medio.
- Delegari an possint iure Pontificio causæ meri & mixti imperij. pag. 845. col. 2. in fine.
- Delegatus ad ea, quæ Principi reservata sunt, non potest subdelegare. pag. 852. col. 2. in fine.
- Delegatus legati Cardinalis à latere Romani Pontificis destinati non potest subdelegare. pagina. 853. col. 2. in medio.
- Delegati officium mortuo delegante expirat. pag. 72. col. 2. in principio.
- Delegatus in quo differat à vicario. pagina. 31. col. secunda. in principio.
- Delegari an possit voluntaria iurisdictio. pag. 849. colum. 2. in medio.
- ¶ Delictum quoties iteretur toties est puniendum. pag. 599. col. 1. in prin.
- Delictum committens in ecclesia potest ab ea iustissimè euelli. pag. 676. col. 2. in medio.
- Delictum committens prope ecclesiam spe immunitatis ecclesiæ, non gaudet eius immunitate. pagina. 677. col. 1. in fine.
- Delicti eiusdem repetitio ex interuallo, vel eodem impetu, pluribus ne pœnis sit punienda. pagina. 598. colum. 2. in medio.
- ¶ Delinquens in ecclesia etiam sine spe, & absq; fiducia consequendæ immunitatis ab ea iustè abduci potest. pag. 676. col. 2. in fine.
- Delinquens in ecclesia non tantum illius ecclesiæ immunitate priuatur & ab ea abduci poterit, sed & à quacunque alia. pag. 677. col. 1. in princ.
- Et hoc requirit quod delictum sit graue. ibidem. colum. 1. in medio.
- Delinquens si cum esset intra ecclesiam per eius vestem extra ecclesiam extensam apprehensus fuit, an sit remittendus ad ecclesiam. pag. 679. col. 2. in principio.
- Delinquens qui ex loco prophano iaculo, sagitta, aut scoppo aliquem existentem in ecclesia percussit, potest abstrahi ab ecclesia. pag. 677. colum. 2. in principio.
- Delinquens qui ab ecclesia abduci non potest, an possit intra eam ligari, neruis, compedibus, aut catenis, vel obsideri ne alimenta ei deferantur. pag. 678. col. 1. in fine.
- Delinquens, qui ob clausam ecclesiam, portas aut ansam aut vestes manu apprehendit, an inde extrahi possit. pag. 679. col. 1. in fine.
- Delinquens ad locum delicti remittendus est, etiâ si exemptionis priuilegium habeat. pag. 76. colum. 2. in medio.
- ¶ Denarius olim cudebatur ex argento puro quandoque ex mixto. pag. 996. col. 1. in prin.
- Denarij & Quinarij pondus examinatur. ibidem. colum. 1. in fine.
- Denarius Romanus quid? ibidem. col. 2. in fine.
- Denarius latinus ferè eiusdem ponderis erat cum dragma attica. pag. 997. col. 1. in fine.
- Denarius quota ex parte sit maioris æstimationis, quàm sit noster numus argenteus. pagina. 997. colum. 2. in fine.
- Denarius latinus decem assibus olim fuit æstimatus. pag. 998. col. 1. in princ.
- Denarij & Sestertij valor traditur. pagina. 1001. columna prima. in fine.
- Denarius Turonensis quid. pagina. 1015. colum. secunda. in fine.
- Denarius & dragma attica eiusdem sunt ponderis. pag. 996. col. 2. in prin.
- Denarius Romanus non semper eiusdem ponderis fuit. pag. 997. col. 2. in prin.
- ¶ Denuntiatio litis motæ super re vendita quando est facienda venditori, vide in verbo, Venditori.
- ¶ Depopulatores nocturni agrorum non gaudent immunitate ecclesiæ. pagina. 674. colum. secunda. in medio.
- ¶ Depositarius re deposita vtens contra voluntatem deponentis, an furtum committat. pagina. 817. col. 1. in prin.
- Depositus & beneficio priuatus tenetur ratione ordinis horas canonicas recitare. pag. 796. colum. secunda. in medio.
- ¶ Deus optimus Maximus ob alterius culpam innocentem temporali pœna bonorum & corporis dignatur afficere. pag. 572. col. 1. in medio. & per totum.
- Deus per naturam dedit singulis rebus facultatem se conseruandi. pag. 2. col. 2. in fine.
- Deus, aut bestia est, qui in ciuili societate esse nequit. pag. 3. col. 2. in prin.
- ¶ Derogatio iuris patronatus laicorum minimè admittitur apud Hispanos. pagina. 258. colum. prima. in fine.
- Et quid de beneficijs vacantibus in curia. pag. 259. colum. 1. in fine.

Index Alphabeticus.

- A**ut de beneficijs patrimonialibus, vel canonicatibus ecclesiarum cathedralium, qui theologis magistris & iuris pontificij doctoribus ex electione conferuntur. pagina. 260. columna prima. in principio.
- Derogatio** an admittatur in iure patronatus Regio, quod Regi competit ex priuilegio, aut legitima præscriptione. pagina. 263. colum. prima. in principio.
- Derogatio**, quæ fit iuri patronatus laicorum consuetudine, præscriptione, aut priuilegio acquisito an admittatur. pagin. 263. columna prima. in medio.
- Derogatio iuris patronatus laicorum**, an sit admittenda ubi beneficium erat in curia litigiosum. pag. 264. col. 1. in medio.
- ¶ **Dextera** si alicui est amputanda & eam non habet, amputabitur sinistra. pagina. 586. colum. secunda. in fine.
- ¶ **Dicis gratia** apud Vlpianum in. l. 1. §. excusantur. ff. ad senatusconsult. qualiter intelligatur. pagin. 882. col. 2. in medio.
- Dictiones** sunt interpretandæ iuxta eum sensum, qui vulgari & communi vsu, ac legum prouinciæ significatione receptus. pagina. 724. colum. secunda. in medio.
- Dictio**, Maioratus, qualiter accipiatur his Regnis. pag. 725. col. 1. in medio.
- Dictio hæc**, *in w. q.*, in compositione magnum significat. pagi. 873. col. 2. in medio.
- Dictio**, Alius, implicat similes causas & qualitates. pagi. 191. col. 1. in fine.
- Dictio**, Perpetuò, quem effectum habeat. pagina. 397. colum. 2. in fine.
- Dictio**, Quandoque, quam vim habere dicatur. ibidem.
- Dictio**, Sanguinolentos, quæ posita est in. l. 2. C. de patribus, qui fili. distrah. quomodo intelligatur. pag. 802. col. 1. in medio.
- ¶ **Dies festi** apud antiquos qui dicerentur. pagina, 955. col. 2. in prin.
- Dierum festorum** celebritas religionis causa iure ac lege veteris testamenti instituta est diuina in stitutione. pag. 955. col. 2. in fine.
- Dies festi**, quibus Christiani religionis gratia feriamur, iure humano Pontificio sunt instituti. pag. 958. col. 1. in fine.
- Dies ecclesiasticus** quis dicatur. pagin. 962. colum. secunda. in medio.
- Dies** quo ad esum carniū incipit modo Romano à media nocte & finitur in media nocte. pagina. 963. col. 1. in medio.
- Dies** à lege datus ad retrahendam rem venditam sub conditione currit ab euentu conditionis. pa. 779. col. 2. prope medium.
- Dies** datus ad retractum ubi venditio purè concepta fuerit, currit à die contractus, etiam ante traditionem & pretij solutionem. ibidem. colum. secunda. in fine.
- Dies nouem** à lege Regia dati ad retrahendū quādo incipiant currere. vide, Nouem dies.
- Diei dominicæ** celebrato an sit de iure diuino, an Pontificio humano instituta. pagina. 958. col. 2. in principio.
- Diem dominicam**, Diem resurrectionis appellat Diuus Ignatius, ac Regalem omniumq; supremam. pag. 960. col. 1. in fine.
- Dies** quo ad celebrationem, quæ religionis causa fit à vespera incipit, & in vespera finitur. pagin. 962. col. 2. in medio.
- ¶ **Diffamationis** inhibendæ quis sit iudex. pa. 488. colum. 1. in fine.
- Diffamatio** extra iudicialis sufficit vt imploretur. l. diffamari. remedium. pagina. 489. columna prima. prope finem.
- Diffamatis** quod auxilium competit. pagina. 487. colum. 1. in principio.
- Diffamanti** vt perpetuum silentium imponatur bina admonitio requiritur. pagina. 487. colum. 2. in principio.
- ¶ **Differētia** inter ius Quiritum & ius Italicum. pa. 869. col. 1. in medio.
- Differentia** quæ sit inter Hidalgo & exemptum. ibidem. col. 2. in medio.
- Differentia** an constituatur inter actionem rei vendicationis & petitionis hæreditatis. vide in ditione, Petitio hæreditatis.
- Differentia** inter emptorem hæreditatis & emptorem rerum singularium. pag. 87. col. 1. in principi.
- Differentia** inter appellationem & citationem. pa. 179. col. 1. in medio.
- Differētia**, quæ versatur inter, Decem millia sesterium, & Decies sesterium. pagin. 1022. col. prima. in medio.
- Differentia** inter contractum census & emphyteusis. pag. 746. col. 2. in prin.
- Differentia** inter precarium & commodatum. pa. 816. col. 2. in princ.
- Differentia** inter contractus & vltimas voluntates in his, quæ ad conditionem transmittendam pertinent. pagina. 302. colum. prima. in med. & pagina. 312. col. 1. in fine.
- ¶ **Diffidati** poena. pagina. 672. columna prima. in principio.

¶ **Diffinitio**

Index Alphabeticus.

- ¶ Diffinitio vsuræ latè traditur. pagin. 681. col. prima. in fine.
- Diffinitio potestatis absolutæ. pagi. 740. col. secunda. in principio.
- ¶ Dignitas hidalguæ apud Hispanos ad nobilitatem pertinet. pagi. 869. col. 2. in fine.
- ¶ Dilatio translationis dominij donec pretium solvatur non facit contractum conditionalem. pagina. 782. col. 1. in medio.
- ¶ Discrimen quod sit inter crucifigere & occidere. pag. 877. col. 1. in medio.
- ¶ Dispensatio aduersus concilij decreta & canones sufficiens non censetur, nisi in specie fiat eorum derogatio. pag. 924. col. 2. in medio.
- Dispensatio summi Pontificis de beneficio retinendo, an noceat patronis laicis. pagin. 272. columna prima. in medio.
- Dispensatio secunda cum mentione primæ circa idem concessa, est facienda. pagi. 506. colum. 1. in medio.
- ¶ Dispositio per quam ad ius commune reducitur fauorabilis est. pagin. 737. col. 1. in fine.
- Dispositio quælibet an non tantum in presentibus sed & in futuris accipienda sit? pagi. 434. columna prima. in fine.
- ¶ Disputatio inter Sextum Cælum, & Phaurinum de rigore. l. duodecim tabul. titulo de re iudica. apud Celiū lib. Noct. articu. 20. capit. 1. pag. 507. col. 2. in fine.
- ¶ Distributiones quotidianæ an veniant appellatione fructuum beneficiorum. pagi. 789. col. 2. in principio.
- Distributiones quotidianæ quæ dicantur. ibidem. colum. 1. in fine.
- Distributiones quotidianæ dantur ratione personalis operæ & laboris. pagina. 789. colum. secunda. in medio.
- Distributiones quotidianæ etiam ex consuetudine absentibus dari non debent. pag. 790. colum. prima. in principio.
- Distributionum quotidianarum natura. pagi. 790. col. 1. in principio.
- Distributiones quotidianæ non dantur etiam causa studij absentibus. ibidem. col. 1. in medio.
- Distributiones quotidianæ non dantur etiam habenti priuilegium à Papa, vt fructus beneficij etiam absens recipiat. ibidem.
- Et quid si dispensationis & priuilegij autoritate speciali, seruiat is ecclesiæ per vicariam. ibidem.
- Et quid si priuilegium dicat, percipiat fructus, ac si resideret ipse. ibidem. col. 1. in fine.
- Distributiones quotidianæ an dentur duplices ijs, qui sunt presentes ratione duorum officiorum. pag. 793. col. 1. in medio.
- Distributiones quotidianæ absentium, an presentibus accrescant. ibidem. col. 2. in fine.
- Distributiones quotidianæ an sint dandæ, & debeantur infirmis, qui personaliter ministrare non valent. pagi. 794. col. 2. in medio.
- Distributiones quotidianæ non debentur ægotanti si ipse vsus integra valetudine consueuerit diuinis officijs non interesse. pagina. 795. columna secunda. in princi.
- Distributiones quotidianæ an sint præstandæ infirmis qui propria culpa in morbum inciderunt. pagi. 795. col. 2. in medio.
- Distributiones quotidianæ etiam debentur absentibus propter aliquam vrgentem causam, vel necessitatem vel ob euentem ecclesiæ vtilitatē. ibidem. col. 2. in fine.
- Distributiones quotidianæ an debeantur absentibus causa pestis. pag. 796. col. 1. in prin.
- Distributiones quotidianæ an debeantur canonico propter seditiones à ciuitate expulso absque eius culpa. pagi. 796. col. 1. in prin.
- Distributiones quotidianas an percipere debeat canonicus iniuste in carcerem inclusus. ibidem. col. 1. in medio.
- Distributiones quotidianæ & redditus beneficij an denegentur excommunicato, qui ob censuram non potuit diuinis interesse. pagi. 796. columna prima. in medio.
- ¶ Diuina iudicia quando sint ab hominibus imitanda. pag. 572. col. 2. in prin.
- Diuino vel humano iudicio quando quis ob alterius culpam sine crimine punitur. pagi. 571. colum. 2. in fine.
- Diuino iudicio nunquam puniuntur innocentes pœna spiritali aut æterna. pagi. 573. colum. prima. in principio.
- Diuinum eloquium conciliatur. ibidem. columna prima. in medio.
- ¶ Diui Thomæ verba discutiuntur. 2. 2. quæstione 87. artic. 1. ad finem. pagina. 484. colum. secunda. in medio.
- Diuus Hieronymus quis fuerit & quo tēpore obierit. pagi. 923. col. 1. in prin.
- ¶ Diuisio fructuum pendentium pro rata est facienda vendita re ex pacto de reuendendo. pag. 449. col. 2. in fine.
- Diuisio rei communis quomodo fieri debeat. pag. 314. col. 1. in medio.
- ¶ Diuites an sint cogendi eleemosynam pauperibus

Index Alphabeticus.

- buserogare. pag. 803. colum. 2. in fine.
- Diuitias vel paupertatem allegans debet eam qualitatem probare. pagi. 555. col. 2. in fine.
- ¶ *Dius mensis*, cuius meminit Iosephus, nostro No uembri respondet. pag. 953. col. 1. in fine.
- Dius*, non *Dœsius* legendum est apud Plutarchū. ibidem.
- ¶ *Dobla Castellana* cuius erat valoris. pagi. 1041. col. 2. in medio.
- Dobla Castellana antiqua* cuius æstimationis, & ponderis erat. pag. 1041. col. 1. in fine.
- Doblas de cabeça* quid? ibidem. columna secunda. in medio.
- Doblas moriscas* quid? pagina. 1043. columna prima. in principio.
- Doblones* apud Hispanos quid. pagi. 1002. colum. secunda. in medio.
- ¶ *Doloso* non datur optio ad iustum pretium sup- plendum. pag. 542. col. 2. in prin.
- Dolus* verus nunquam videtur remissus, nisi ex- pressè remittatur. pagina. 628. columna secun- da. post principium.
- Dolus* quando remitti possit, præteritus vel futu- rus. ibidem.
- ¶ *Domicilij proprii* renuntiatio quid in contracti- bus operetur. pag. 69. col. 1. in medio.
- Domicilij* vel originis ratione est quis propriè sub ditus. pag. 79. col. 1. in fine.
- ¶ *Dominium* non transit absque traditione ex re- solutione contractus verbis obliquis concepta. pagi. 436. col. 1. in medio.
- Dominium* sine traditione & ex actu inter viuos non transfertur. ibidem.
- Dominium* non transiret absque traditione etiam si in donationis contractu eius resolutio pacta foret verbis directis. ibidem. col. 1. in fine.
- Dominium* non censetur translatum donec verè conditio euenit vbi traditur aliqua res alteri sub conditione ipsi titulo apposita, resque ipsa spe- cies est non pecunia. pagina. 445. colum. secun- da. in fine.
- Dominium* non potest auferri ab hærede inuito, nec præcise cogi ad traditionem mortuo traden- te rem ipsam ante conditionis diem. pag. 445. colum. 2. in fine.
- Dominium rei æstimatæ* non transit in illum, cui per æstimationem venditur, nisi præsens ipsa res sit. pag. 214. col. 1. in fine.
- Dominium directum* vel vtile tantum habens in iure retractus an consanguineo iure Regio præ feratur, vide, Retrahere potest.
- Dominium à priuato* auferri per Principem non potest absque publica vtilitate. pagina. 738. col. prima. in principio.
- Dominium* quid sit? ibidem. columna secunda. in principio.
- Dominium* an transeat absque traditione ex titu- lo contractæ societatis. pagina. 841. columna se- cunda. in medio.
- Et quid de possessione. ibidem.
- Dominium rerum à marito* acquisitarum matri- monio constante in vxorem quo ad partem di- midiam transfertur absque aliqua traditione. pa- gina. 842. col. 2. in fine.
- ¶ *Dominicus à Soto* Caroli Cæsaris confessor. pa- gi. 316. col. 2. in prin.
- ¶ *Dominus vitæ suæ*, aut membrorum suorum nul- lus est. pag. 337. col. 1. in fine.
- Dominus* alicuius castri aut villæ, vel ciuitatis an habeat aliquod ius in pascuis publicis ratione iu- risdictionis. pag. 273. col. 1. in fine.
- Dominus agri priuati* an possit prohibere pascua ipsius agri, collectis fructibus. pagi. 274. colum- na prima. in fine.
- Dominus agri priuati* an possit eundem agrum pra- tum efficere ac constituere. ibidem. columna se- cunda. in principio.
- Et quid iure Regio. pagi. 277. col. 1. in medio.
- Dominus agri priuati* liberè potest mutare eius- dem agri culturam. pag. 278. col. 1. in medio.
- Dominus iure Regio* non potest absq; speciali pri- uilegio Regis, vel legitima præscriptione prata, quæ Dehesas, dicimus, ex suis agris efficere. pag. 277. colum. 1. in medio.
- Poterit nihilominus vites & oliuas in eo plantare. ibidem. col. 1. in fine.
- Dominus famulo ægrotanti* tenetur cibaria & mo- dicas, ac tenues expensas exhibere. pagi. 795. co- lum. 1. in medio.
- Dominium* transfertur absque noua traditione, ex pacto legis commissoriæ aut in diem adiectio- nis. pagi. 756. col. 1. in fine.
- ¶ *Domus* vbi habitant nobiles nec arma, nec equi possunt capi pro exequutione debiti soluendi. pagi. 510. col. 1. in fine.
- Domus locata* propter casum contingentem po- test peti à domino ad propriam habitationem expulso inquilino. pag. 632. col. 2. in medio.
- Domo vendita* cum ea locata sit pro annua pensio- ne, qualiter pensio pertinebit ad emptorem. pa- 448. colum. 2. in fine.
- Domum* reuocandi priuilegium, vide in verb. Pri- uilegium.
- ¶ *Donatio omnium bonorum iure Cæsarium* im- probata

Index Alphabeticus.

- probata est, etiam si sit iuramento confirmata. pag. 785. col. 1. in prin.
- Et quid si fiat retento sibi usufructu. ibidem.
- Donatio omnium bonorum non valet, quia ex ea tollitur testandi libertas. pag. 786. colum. secunda. in medio.
- Donatio omnium bonorum non erit valida, etiam reseruato usufructu, si ipse usufructus ita modicus sit, ut non sufficiat ad donatoris alimenta. ibidem. col. 2. in fine.
- Donatio omnium bonorum presentium tantum iure Regio minimè valida est. pag. 787. colum. secunda. in fine.
- Donatio omnium bonorum ut valeat iure Regio duo requiruntur. pagina. 788. columna secunda. in medio.
- Donatio facta absenti potest reuocari ante acceptationem donatarij. pagi. 818. colum. secunda. in principio.
- Donatio facta à filio familias consensu patris ab ipso patre profecta videtur. pagina. 745. columna secunda. in medio.
- Donationi perfectæ incontinenti potest adijci conditio, vel modus non ex interuallo. pagina. 435. col. 1. in principio.
- Donatio incontinenti & si perfecta sit, etiam inuito donatario conditiones iuxta donatoris voluntatem optimè admittit. pagi. 435. columna prima. in medio.
- Donationi potest apponi conditio, non tantum in utilitatem ipsius donatoris, sed & in fauorem alterius, cui ex hoc actio quæritur. pagin. 435. col. prima. in fine.
- Donatio absenti iure Regio fieri potest & facta valet, etiam nemine pro eo acceptante. pagi. 442. col. 1. in medio.
- Donationis actus plurimum interest, an fiat ad rationem mensuræ, vel corporis certi & limitati. pagi. 18. col. 1. in fine.
- Donatio inter vivos an reuocari possit, si donatarius grauem, aut atrocem iniuriam donatori intulerit. pagi. 420. col. 1. in fine.
- Et quid si donatarius per accusationem, aut denuntiationem ipsum donatorem veri criminis reum in iudicium detulerit. ibidem.
- Donatio facta filio, quem pater vnicum habebat, alijs postea susceptis liberis reuocatur tantum quo ad legitimam. pagina. 491. column. prima. in medio.
- Donatio facta ecclesiæ susceptis liberis tantum reuocatur quo ad legitimam eis iure debitam. pag. 493. colum. 2. in medio.
- In primogenijs alijsque similibus dispositionibus potest adijci conditio, si nec presbyter, nec monachus fuerit. pagi. 497. col. 2. in prin.
- Donationem rescindi ex capite. l. si vnquam. C. de reuocand. donatio. an ex titulo inofficiosa donationis, quid referat. pagi. 498. columna secunda. in principio.
- Donatio titulo inofficiosa reuocatur, etiam si ea non sit omnium, nec maioris partis bonorum, modo inofficiosa sit. pagina. 499. colum. prima. in principio.
- Donatio vnica an subsit in ijs renuntiationibus, quæ requirunt insinuationem. pagina. 538. column. 2. in principio.
- Donatio præsumitur, si læsus nulla coactus necessitate rem carius emat, vel vilius vendat. pag. 543. colum. 1. in medio.
- Donatio inter virum & uxorem quando resoluitur & penitus rescinditur. pag. 564. columna secunda. in medio.
- Donatio valida est pereuntibus viro & uxore simul naufragio, aut ruina. pagi. 564. columna secunda. in fine.
- Donatio non dicitur vendere rem viliori pretio, sed contractus damnatus. pagi. 540. colum. prima. in fine.
- Donatio facta extraneo qualiter reuocatur in totum. pagi. 491. col. 1. in medio.
- Donatio facta à patre filio vnico, alijs postea susceptis non reuocatur quo ad tertiam bonorum partem. pagina. 491. colum. 2. in prin. & pagi. 492. colum. 1. in fine.
- Donatarius poterit seruare pactum donationi appositum in fauorem tertij, etiam inuito donatore. pag. 440. col. 1. in prin.
- Donator an possit pactum in fauorem tertij reuocare. pag. 437. col. 2. in fine.
- Et an tertio ex pacto donationi adiecto actio utilis detur, & statim ius acquiratur. pagi. 438. colum. secunda. in fine.
- Donatoris iuramentum impedit reuocationem pacti seu conditionis adiectæ donationi. pag. 440. colum. 2. in medio.
- Donatoris notarijve stipulatio nomine absentis concepta, an impediat reuocationem prædictæ conditionis, vel modi. pagin. 440. colum. secunda. in fine.
- Donatoris hæres non poterit reuocare pactum donationi appositum in fauorem tertij. pagi. 446. colum. 1. in fine.
- Et quid de pœna apposita pro fœdere pacis seruando an possit remitti in præiudicium fisci, vel ecclesiæ.

Index Alphabeticus.

- ecclesiæ. *ibidem*. col. 2. in medio.
- Donator non potest nondum secuta rati habitione absentis, si stipulatus fuerat, pœnitere non requiritur donatario. pag. 442. col. 2. in fine.
- Donator nequaquam potest post absentis acceptationem, etiam ex consensu donatarij à prædicto pacto donationi in fauorem tertij appposito recedere. pag. 442. col. 2. in princ.
- Donator iure Regio potest reuocare donationem absenti factam ante eius acceptationem. pag. 442. col. 1. in medio.
- Donator quando possit modum donationi adiectum indistincte reuocare. pagin. 439. colum. 2. in fine.
- Donatori an utilis in rem competat ad ipsam rem donatam non seruatis contractus placitis. pag. 436. col. 1. in princ.
- Donator poterit in alicuius tertij fauorem exigere obligationem à donatario. pagina. 435. col. 2. in principio.
- ¶ Dos & fiscus pari priuilegio censentur quoad ius hypothecæ. pag. 457. col. 1. in fine.
- Dos constante matrimonio à solo marito filix data vel promissa, ex quibus bonis deducenda est. pag. 843. col. 1. prope finem.
- Dos data à patre filix soluto matrimonio an ea censeatur data ex bonis acquisitis constante matrimonio. pag. 843. col. 2. in medio.
- Dotalis hypotheca non est admittenda, nisi præmissa excussione, quam inducit textus in auth. hoc si debitor. de pignoribus. pag. 839. col. 2. in principio.
- Dotales res in quibus casibus alienari possunt à marito consentiente vxore. pagina. 208. colum. 2. in medio.
- Dotalium rerum æstimatio emptionem facit in dubio. pag. 206. col. 1. in medio.
- Et hoc procedit etiam si pretium in arbitrium alterius conferatur. *ibidem*. col. 1. in fine. Cætera vide in verbo, AEstimatio.
- Dotalia bona vxoris illius, qui rem primipilarem tractabat, hypothecæ subiecta erant pro huius muneris administratione. pag. 457. colum. 2. in fine.
- Dotalis hypotheca prior etiam tacita, præfertur posteriori expressæ etiam ob mutui refectionem redemptionemve competentem. pag. 376. col. 2. in medio.
- Dotalis hypotheca tacita vel expressa quando prioribus præferatur. pagin. 375. columna secunda. in medio.
- Dotalis hypotheca an præferatur creditoribus, qui cum marito ante instrumenta dotalia, & confessionem receptæ dotis contraxerunt. pa. 384. col. 2. in medio.
- Dotis causa, quàm fisci fauorabilior est indubio. pagina. 457. col. 1. in fine.
- Dotis receptæ confessio facta à marito matrimonio constante, si vera dotis numeratio non probetur an habeat vim donationis inter virum. pa. 379. col. 2. in fine.
- Et an ratione huius confessionis competat mulieris ius tacitæ hypothecæ, aut ius prælationis. pagin. 381. col. 1. in medio.
- Et an hæc confessio possit à marito reuocari ante mortem. *ibidem*. col. 1. prope finem.
- Dotis receptæ confessio emissæ matrimonio constate, vbi præsumitur prohibitæ donationis fraus non confirmatur iuramento. pag. 582. col. 2. in principio.
- Et quid de promissione dotis soluendæ iuramento stabilita. *ibidem* col. 2. in fine.
- Traduntur etiam tres aut quatuor casus, in quibus confessio dotis receptæ veram numerationem saltem præsumptione probat. pagina. 382. columna secunda. in fine. & per sequentem paginam.
- Dotis receptæ confessio siue constante matrimonio, siue ante contingens an noceat anterioribus creditoribus, quibus hypotheca nulla tacita vel expressa competat. pagina. 388. colum. 2. in principio.
- Et quid de confessione dotis facta in rebus immobilibus. pag. 389. col. 1. in princ.
- Dos dum ab hæredibus mariti viduæ non soluitur an ei licite statuto danda sit certa quantitas moderata pro quolibet anno. pagin. 687. colum. 1. in medio.
- ¶ Ducatus apud Hispanos quid? pagina. 1002. col. 2. in fine.
- ¶ Duces & Marchiones non possunt auocare causas à iudicibus ordinarijs. pag. 58. colum. 2. prope medium.
- Duces belli milites ve an peccent mortaliter si, vt victoria potiantur, se maximo committunt prælij periculo. pag. 340. col. 2. in princ.
- ¶ Duella quid? pag. 994. col. 2. in fine.
- ¶ Dupondius æreus numus fuit duarum librarum. pag. 992. col. 1. in fine.
- ¶ Durities legis veteris duodecim tabularum in titulo de reiudicata. concitabat plebem in seditionem. pag. 508. col. 2. in princip.
- ¶ Dragma differt à Romano denario contra Budaum. pag. 997. col. 1. in medio.

Index Alphabeticus:

E

ECCLESIA an habeat priuilegium vocandi quemcunque ad curiam Regis quo ad primam causarum cognitionem. pagi. 47. col. 1. in princ.

Ecclesia poterit eligere iudicem ecclesiasticum, vel secularem cum agere velit contra laicum pro re dolo aut violentia ei ablata. ibidem. col. 1. in medio.

Ecclesia an sit in integrum restituenda ad proponendam causam recusationis. pagi. 199. col. 2. in medio.

Ecclesia an sine traditione acquirat dominium ex pacto. l. quoties. C. de donatio. quæ sub mod. pa. 444. col. 1. in princ.

Ecclesia in diuinis testimonijs interpretandis errare nequit. pag. 403. col. 1. in medio.

Ecclesia vel summus Pontifex non potest nouum articulum fidei constituere, aut efficere aliquam assertionem esse catholicam, quæ antea catholica non fuerit. pagina. 893. columna secunda. in medio.

Ecclesiæ catholicæ quæ dicantur apud Augustinū. pag. 924. col. 2. in fine.

Ecclesia ab initio religionis Christianæ solum recepit actus Apostolorū conscriptos à Diuo Luca. pag. 937. col. 2. in princ.

Ecclesia post quadriennium restituitur in integrum ob enormissimam læsionem. pag. 353. col. 1. in principio.

Ecclesijs & minoribus quando ob læsionem minimam detur in integrum restitutio. ibidem. col. 1. in medio.

Ecclesia an constituat venditorem in mora sine interpellatione? pag. 831. col. 2. in princ.

Ecclesia potest petere restitutionem in integrum coram iudice ecclesiastico, etiam aduersus laicum. pag. 358. col. 1. in fine.

Et an bona patrimonialia clericorum eadem habeant priuilegia. ibidem. col. 2. in fine.

Ecclesiæ autoritas sola sufficiens est testimonium in his, quæ ad religionem & fidem pertinent. pagina. 403. col. 1. in fine.

Ecclesiarum immunitas & sacrorum templorum, an iure naturali, vel lege diuina statuta sit. & ibi veterum hac de re exempla. pag. 663. col. 2. in medio.

Et in tractatu de ecclesiarum immunitate iura pontificia præferenda sunt legibus secularibus. pag. 665. col. 2. in fine.

Ecclesiarum immunitas apud Gentiles, Hebræos, & Christianos maximo honore fuit. pagina. 664. col. 1. & 2. per totam.

Ecclesia etiam non consecrata habet hanc immunitatem: & quid de hospitalibus. 666. colum. 1. in medio.

Ecclesiæ immunitate non gaudet qui committit crimen assassinijs. pagina. 673. columna prima. in medio.

Ecclesiarum immunitas prodest excommunicato, & non hæretico & infideli. ibidem. columna. 1. in fine.

Ecclesiæ immunitas prodest ei, quem ad eam fugiētem iudex persequitur. pagina. 673. colum. 2. in fine.

Ecclesiæ immunitas non patitur obsideri delinquentes, ne deferantur eis alimenta. pag. 668. colum. 2. in medio.

Ecclesia debet ab usuris potius quàm laicus abstinere. pagina. 689. colum. 1. in fine.

Ecclesia & prælatus diocesanus fiscum habent. pagina. 590. colum. 2. in fine.

Ecclesiarum res ad quod tempus locari possunt. pagina. 635. colum. 2. in fine.

Ecclesiæ res non possunt hodie locari ultra triennium. pagina. 637. colum. 2. in principio.

Ecclesia & ecclesiastica personæ locum habent decisionis. l. quoties. C. de rei vindicatione. pagina. 660. colum. 2. in medio.

Ecclesiastica res qua solennitate possunt dari in emphyteusim. pag. 647. col. 2. in princ.

Ecclesiastica res an possint alienari ad subueniendum his, qui in carceres ob scelera & luxuriam inciderunt. pagi. 643. col. 1. in medio.

Ecclesiastica res & bona possunt alienari ad pauperes alendos & captiuos redimendos. pag. 642. colum. prima. in medio.

Ecclesiastica res an possint hypothecæ submitti, & in pignus dari. pagi. 641. col. 2. in princ.

Ecclesiæ fructus & redditus an possint ultra triennium locari. pagina. 641. colum. 1. in fine.

Ecclesiæ res quando possunt locari ad nouem annos. pagina. 640. colum. 2. in princ.

Ecclesiasticus iudex qualiter possit punire delinquentes pœna pecuniaria. pagina. 589. colum. 2. in fine.

Ecclesiastici iudices debent pœnam pecuniariam in pios vsos, & non in propriam vtilitatem erogare. pagina. 590. colum. 1. in fine.

Ecclesiastici iudices qualiter expendere possunt pœnam pecuniariam in proprios vsus. pag. 590. columna. 2. in principio.

Ecclesia-

Index Alphabeticus.

Ecclesiasticus ordo post delictum assumptus, quando liberet quem à iurisdictione iudicis secularis. pag. 235. col. 1. in medio. & col. 2. in fine.

Ecclesiastici beneficij renuntiatio facta absque prælati auctoritate non tenet. pa. 367. col. 1. in fine.

Ecclesiasticus iudex, qui de causa absolutionis à iuramento cognouerit, non potest ipsam principalem causam tractare. pagina. 363. columna. 1. in principio.

Ecclesiasticus iudex an possit puniri laicum vendentem merces mixtas cum alia specie ignorante emptore. pag. 805. col. 2. in medio.

Ecclesiasticorum beneficiorum &c. vide in dictione, Beneficiorum.

Ecclesiasticum beneficium obtinens à sede apostolica quando præferatur idem obtinenti ab ordinario. pag. 459. col. 1. in medio.

Ecclesiastica & spiritualis potestas à seculari distincta est. pag. 221. col. 1. in medio.

Ecclesiasticus ordo vide in verbo, Ordo ecclesiasticus.

Ecclesiasticus iudex nō secularis cognoscit de questione illa, an clericus sit remittendus ad forum ecclesiasticum. pag. 237. col. 2. in fine.

Quod apud Gallos non seruatur. pag. 238. col. 1. in medio.

Ecclesiastici iudices in quibus possint puniri à Regijs auditoribus. pag. 253. col. 1. in fine.

Ecclesiastica beneficia in his Regnis Castellæ non dantur exteris. pag. 254. col. 2. in princ.

Ecclesiasticæ auctoritati consentaneum est ut castra & vrbes cum potestate vtriusque gladij sub eius habeat dominio. pag. 929. col. 2. in medio.

Ecclesiasticus dies quis dicatur. pagina. 962. col. 2. in medio.

Ecclesiasticæ causæ tractandæ sunt & examinandæ apud iudices ecclesiasticos. pagina. 250. col. 2. in princ. Et ibi quæ sint hæ causæ.

Ecclesiastica potestas in quo à civili & seculari differat. pag. 3. col. 2. prope medium.

Ecclesiastica potestas ab ipso Deo Iesu, Petro vt Principi & Apostolorum cæteris, eorumque successoribus fuit concessa. pag. 3. col. 2. in medio.

Ecclesiastica potestas supernaturalis est, in finem quæ supernaturalem tendit. ibidem. & pag. 8. col. 2. in princ.

Ecclesiastici prælati non possunt aliunde temporalem iurisdictionem habere quàm ex Regia concessione. pag. 26. col. 2. in medio.

Ecclesiasticus & secularis iudex mutuò sibi auxiliū præstant in exequendis mandatis & sententijs. pag. 65. col. 1. in fine.

Ecclesiasticus iudex an possit mittere in carcerem laicos propria auctoritate. pag. 65. col. 2. in fin.

¶ Eleemosynam dare an sit in præcepto. pag. 804. col. 1. in medio. & col. 2. in fine.

Eleemosynam dare quando teneatur quis sub mortali culpa. ibidem. col. 1. in fine.

Eleemosynam dare an cogatur diues officio iudicis. ibidem. col. 1. in princ.

¶ Eleazarus elephante oppressus mortuus fuit. pa. 340. col. 2. in princ.

¶ Electio Imperatoris ad septenuiros Germaniæ vt collegium non vt singulos pertinet. pa. 5. col. 2. prope finem.

Electus sponte, vt quid sibi videatur exponat, iurare non tenetur. pagina. 616. col. secunda. in fine.

¶ Eleyson, an eleefon proferendum sit. pagin. 987. col. 2. in fine.

¶ Eloquium diuinum conciliatur. pag. 533. col. 1. in medio.

¶ Emanuel à Costa. pag. 347. col. 2. in medio. & pagina. 356. col. 1. circa medium.

¶ Emphyteusis, cuius origo non apparet, an præsumatur perpetua, vel temporalis. pag. 777. col. 1. in medio.

Et quid de emphyteusi ecclesiastica. ibidem. col. 2. in medio.

Emphyteusis conuenta ultra tempus iure permisum, & si non valeat quoad totum illud tempus à contrahentibus definitum, valet plane quoad tēpus quod iuxta iuris legitimas sanctiones poterat definiri. pag. 638. col. 1. in princ.

Emphyteusis ecclesiastica simpliciter data alicui, nulla nec filiorum, nec hæredum facta mentione, ad filios & nepotes accipientis transit. pag. 649. col. 1. in medio.

Emphyteusis & feudum in quo differunt. pag. 654. col. 2. in fine.

Emphyteusis non hæreditariæ effectus. pag. 655. col. 1. in princ.

Emphyteusis ecclesiastica an transeat in hæredes extraneos, & an egrediatur tertiam generationem. pag. 647. col. 2. in medio.

Emphyteusis ecclesiastica cuius origo non apparet, nec de eius conditionibus constat, qualiter sit interpretanda. pag. 679. col. 1. in medio.

Emphyteusis simpliciter accepta siue priuata, siue ecclesiastica, ad mares & foeminas defertur. pa. 649. col. 2. in fine.

Emphyteusis quando pertineat ad filios hæredes, non ad alios. pag. 650. col. 2. in fine.

Emphyteusis potest prælegari à patre vni filiorum vel hæredum. pag. 651. col. 2. in princ.

Index Alphabeticus.

- Emphyteusis ecclesiastica quando non est res hæreditaria. pag. 654. col. 2. in princip.
- Emphyteusis hæreditaria competit ipsis hæreditibus pro hæreditarijs portionibus. pagin. 655. columna. 1. in fine.
- Secus verò si non sit hæreditaria. ibidem.
- Emphyteusis quando est hæreditaria. pag. 655. columna. 2. in princip.
- Emphyteusis non hæreditaria an pertineat ad filiū institutum in re certa. pagina. 655. column. 2. in principio.
- Emphyteuta cessans soluere pensionem triennio priuatis, biennio ecclesiæ iure suo cadit. pagina. 746. col. 2. in medio.
- Emphyteuta ecclesiæ quo tempore constituatur in mora, si cessauerit à solutione pensionis. pagin. 832. colum. 1. in medio.
- ¶ Emptor rei alienæ scienter, quanquam scit venditoris non esse, ea euicta poterit ad pretium agere. pag. 829. colum. 1. in medio.
- Emptor in quibus casibus non potest agere de euictione. pag. 829. col. 1. in princip.
- Emptor an possit conuenire venditorem actione euictionis sine enuntiatione litis, quando iuramentum in venditione appositum est. pa. 833. column. 1. in medio.
- Emptoris contumacia quando eum iure & actione euictionis priuet. pag. 835. col. 2. in fine.
- Emptor quanuis litem venditori denūtiauerit non potest contra eum agere de euictione, si res per imprudentiam, errorem, aut iniquitatem iudicis euicta fuerit. pag. 836. col. 2. in medio.
- Emptor si res perempta fuerit absque eius culpa, an conueniri possit ad integram iusti pretij solutionem venditore decepto ultra dimidiam. pag. 545. col. 1. in medio.
- Emptoris hæreditatis & rerum singularum discrimen. pag. 87. col. 1. in princ.
- Emptor bonæ fidei an faciat fructus suos. pag. 350. colum. 1. in fine.
- Emptor fisci non potest expellere colonum fiscivenditoris. pagina. 449. col. 1. in medio.
- Emptor tenetur stare colono fisci. pagina. 449. col. 1. in medio.
- Emptor, qui ex l. 2. C. de rescin. vendi. rem restituere elegit, an sit cogendus fructus etiam restituere. pag. 532. col. prima. in medio.
- Emptor conuentus ultra dimidiam iusti pretij, an debeat rem cum fructibus restituere. pag. 532. col. 1. in medio.
- Emptor tenetur iustum pretium supplere veditori etiam re perempta. pag. 545. col. 1. in medio.
- Emptor quando erit cogendus stare locationi. pag. 632. colum. 1. in medio.
- Emptor qui prior numerauit pretium potior est. pag. 661. col. 2. in fine.
- Emptor prior quando præfertur posteriori, etiam si ei prius facta fuerit traditio. pag. 662. colum. 1. in medio.
- Emptor quo pacto potest habere rem venditam titulo locationis. pag. 721. col. 2. in medio.
- ¶ Enormis & modica læsio quæ dicatur. pag. 353. col. 2. prope medium.
- Ephesina Synodus tertia. pagina. 917. columna. 1. in fine.
- ¶ Episcopus quomodo dispensare possit cum clerico usurario. pag. 708. col. 2. in princ.
- Episcopus potest auocare causam pendentem coram eius vicario. pag. 57. col. 1. in medio.
- Episcopus ratam potest habere alienationem rerū ecclesiæ absque solennitate sede vacante factā. pagin. 213. col. 2. in medio.
- Episcopus solus non simplex sacerdos est minister sacramenti confirmationis & quare. pagin. 406. colum. 2. in medio.
- Episcopi lata significatione Regis vasalli dicuntur. pag. 27. colum. 1. in fine.
- Episcopi iure diuino tenentur ad personalem residentiam. pag. 798. colum. 1. in fine.
- Episcopi in aliquibus casibus deductis ex legis diuinæ interpretatione excusantur à residentia. pag. 798. colum. 2. in fine.
- Episcopis incumbit cura quod merces iusto pretio peregrinis vendantur. pagina. 805. columna. 2. in principio.
- Episcopi an possint delegare ea, quæ sunt ordinis episcopalis. pag. 846. colum. 2. in medio.
- Episcopo inhonestum est exercere potestatem ordinis in aliena diocesi, quæ sibi commissa non fuerit. pag. 847. colum. 1. in princip.
- Episcopus habens merum imperium non potest illud exercere in causis, quæ sanguinis poenam requirant. pag. 847. colum. 1. in medio.
- Episcopi & vrbium prætores vicarios constituere possunt ad ciuilia & criminalia negotia. pagin. 847. colum. 2. in princip.
- Episcopi pares censentur proconsulibus, qui olim à senatu Romano mittebatur ad prouinciarum administrationem. ibidem.
- Episcopus non potest potestatem conferendi beneficia committere alteri, quàm eius vicario generali. pag. 850. colum. 1. in princ.
- Et an hæc potestas censeatur commissa sub generali commissione. ibidem. col. 1. in medio.

Episco-

Index Alphabeticus.

Episcopus potest conferre beneficia ecclesiastica existens in alieno territorio. pagina. 851. colum. 1. in principio.

Et ibi an idem facere possit eius vicarius.

Episcopi Romæ habitantes non possunt in eadem vrbe beneficia ecclesiastica conferre. pagi. 851. colum. 1. in fine.

Episcopus an possit conferre primam tonsurâ subditis in aliena dioecesi. ibidem. columna secunda. in fine.

Et quid cum dioecesani licentia. pagin. 852. col. 1. in principio.

Episcopatus an sit verè ordo ab alijs distinctus. pagina. 413. colum. 1. in medio.

Et an is, qui presbyter non est possit in Episcopum consecrari, ita vt verè Episcopus sit, & potestatem indelebilem acquirat. pagina. 413. colum. 2. in principio.

Episcopi quot conuerint in Nicæna synodo. pagi. 912. colum. 1. in fine.

Episcopi quot conuenerint in Constantinopolitana Synodo. pagina. 916. colum. 2. in fine.

Episcopus Nestorius in quam inciderit hæresim. pagina. 918. colum. 1. in medio.

Episcopus potest religionis causa in memoriam alicuius Martyris, vel viri ab Apostolica sede in sanctorum numerum relati dierum celebrationem instituere. pag. 961. col. 2. in princ.

Episcopus si vicario mandatum dederit excipiens collationem beneficiorum, seu aliud quod speciale mandatum exigit ad reliqua omnia mandatum extenditur. pagina. 552. columna prima. in medio.

¶ Epistola Iesu ad Abagarum & Abagari ad Iesum pag. 947. colum. 1. in fine.

Epistola si recognoscatur ab scribente facit plenam probationem. pag. 170. colum. 1. in princ.

Et quid si non recognoscatur. ibidem.

Epistolæ decretales an exæquentur canonibus conciliorum vniuersalium. pagina. 924. colum. 1. in principio.

Epistolæ decretales, quæ à summis Pontificibus datæ sunt vniuersalis ecclesiæ consensu probantur. pagina. 925. colum. 1. in medio.

¶ Equi, arma & domus vbi habitant nobiles non possunt capi pro exequutione debiti soluendi. pagina. 510. colum. 1. in fine.

¶ Error Marfilij Paduani damnatus. pagin. 223. colum. 2. in medio.

Error iuris bonam fidem producit quo ad fructuū acquisitionem. pag. 351. colum. 1. in fine.

Et quid de iuris errore adfistentis, vel resistentis. ibi

dem. colum. 2. in principio.

Et quid si iuris error concurrat cum facti errore. pag. 352. colum. 1. in medio.

Error Asconij notatur. pagin. 856. columna prima. in principio.

Error interpretum Suidæ & Plutarchi. pagin. 864. colum. 1. in medio.

Error Accursij ostenditur. pag. 866. columna secunda. in medio.

Error Bulgari. pagina. 884. columna. 2. in medio.

Error Gratiani. pagina. 891. columna. 2. in medio.

Error manifestus Bedæ. pagina. 916. columna. 2. in medio.

Error Diui Cypriani. pagina. 920. columna secunda. in principio.

Error glossæ in. c. nollī meis. nona distinctione. pagina. 923. columna. 2. in fine.

Error Laurentij valæ. pagina. 826. columna secunda. in fine.

Error maximus est in Chronologia deducta à diluuiō & vniuersali Cataclysmo. pagina. 952. columna secunda. in medio.

Error Accursij circa verbum, Principia. pagin. 989. columna prima. in fine.

¶ Erasmi insignis error circa urbem Abilam. pagi. 948. columna prima. in fine.

¶ Erectio furcarum signum est capitalis, criminalis quæ iurisdictionis. pagin. 879. col. prima. in fine.

¶ Erigere potest forcas, qui in aliquo loco criminalem exercet iurisdictionem. pagina. 879. columna secunda. in principio.

¶ Esdræ liber fuit omīssus à Clemente Papa. pagin. 898. columna prima. in principio.

Esdræ duo sunt libri apud Hebræos canonici. pagi. 898. columna prima. in principio.

¶ Ethnicorum sobrietas & abstinentia quem ad finem tetenderit. pagina. 968. col. 1. in medio.

¶ Euangelico iure nempe diuino vsura prohibita est. pag. 790. columna. 2. in medio. & pagi. 691. columna prima. in medio.

Euictionis actio quando non detur contra venditorem. pagina. 829. per totam.

Euocatio litium & causarū, vide in verb. Auocatio.

Euangelij locus, Qui gladio peremerit aliquē, gladio peribit, quo pacto intelligatur. pagina. 585. columna prima. in fine.

¶ Eucharistiæ sacramentum est in præcepto ei, qui in mortis periculo constitutus est ex diuina institutione. pagina. 406. columna prima. in princ.

¶ Eugubinus deceptus Genese. capit. 24. & Leuit. 27. pagina. 1000. colum. 1. in princip.

¶ Eusebius existimauit Nisibim eam esse urbem, Tom. j. d 3 quæ in

Index Alphabeticus:

- quæ in sacris Biblijs appellatur Niniue. pagina. 882. colum. 1. in fine.
- Eusebius an Arrianus fuerit. pagina. 943. colum. 2. in principio.
- Eusebij Pamphili historia an sit apocrypha. pagin. 942. columna secunda. in fine.
- ¶ Euripidis pater genere Bœotus qua ignominia fuit notatus. pagina. 512. columna prima. in principio.
- ¶ Exceptio non numeratæ pecuniæ. pagina. 536. columna secunda. circa medium.
- Exceptio facit firmam regulam in omnibus, quæ excepta non sunt. pag. 551. col. prima. in princi.
- Exceptio regulæ an debeat sub ipsa regula contineri. pagina. 551. colum. 2. in medio. & pag. 552. colum. 2. in medio.
- Exceptio fit ad restringendam regulam, & non ad ampliandam. pag. 552. colum. 2. in medio.
- Exceptio dum non probatur pro regula iuris præsumitur. pag. 612. colum. 1. in medio.
- Exceptio utcumque dilatoria, si orietur post litis contestationem admittenda tunc est, & opponi poterit. pagina. 198. colum. 1. in fine.
- Et quid quando exceptio ante conclusionem orta erat & post conclusionem venit in cognitione ipsius excipientis. pag. 198. colum. 1. in fine.
- Exceptio declinatoria fori proponi poterit à clerico apud iudicem secularem, etiam post sententiam, quæ transierit in rem iudicatam. pag. 238. colum. 2. in medio.
- Exceptio non numeratæ dotis, vide in verbo, Creditores.
- Exceptio nullitatis non potest opponi contra tres sententias omnino conformes. pagina. 189. colum. 2. in fine.
- Exceptio debet esse ex comprehensis in regula. pag. 545. colum. 2. in princ.
- Excellentes numi quid? pagina. 1002. col. secunda. in medio.
- ¶ Excellentia alicuius quæ priuilegia habeat. pag. 587. colum. 2. in princ.
- ¶ Excipiens non videtur fateri. pag. 328. columna. 2. in fine.
- ¶ Excommunicationis sententia quare ferri non possit in vniuersitatem. pagin. 581. columna. 2. in medio.
- Excommunicatio lata post appellationem est nulla. pag. 173. col. 1. prope finem.
- Et quid si intra tempus ad appellandum feratur. ibidem.
- Excommunicatio aduersus percutientem clericum lata, in re humano Pontificio non diuino statuta est. pag. 226. col. 1. in princ.
- Excommunicatus, qui propter excommunicationem non adfuit diuinis officijs, an amittat distributiones quotidianas, & reliquos fructus. pag. 796. columna. 1. in medio.
- Excommunicatus iuste vel iniuste & si non possit percipere redditus beneficij, nec distributiones quotidianas, tenetur tamen horas canonicas priuatim & occulte dicere. pagina. 796. colum. 2. in medio.
- Excommunicatus an possit acceptare beneficium. pag. 820. col. 1. in fine.
- Excommunicandi potestas alicui data, an possit ab eo delegari. pag. 848. col. 2. in princ.
- Excommunicatus qua poena puniebatur lege Regia. pag. 1028. col. 1. in medio.
- Excommunicatus vtens auxilio legis, diffamari, an sit audiendus. pag. 488. col. 2. in medio.
- ¶ Exemplar deductum ex originali priuilegio auctoritate solius iudicis & notarij fidem integram habet, vbi ex eo nullum præiudicium alicui fit in specie. pag. 165. col. 1. in medio.
- Exemplatio priuilegij qualiter sit facienda. pagin. 165. col. 2. in fine.
- Exemplo creditur & datur fides quoties is reperitur inter acta iudicij. pagina. 162. columna. 1. in medio.
- Exemplum traductum ex originali propter antiquitatem exemplationis, fidem quandoque facit, etiam si de solennitate translationis non appareat. pag. 162. col. 2. in princ.
- Et quantum temporis requiratur ad constituendam hanc antiquitatem decem casus constituuntur. pag. 163. per totam. & pag. 164. per totam.
- Exemplum solenniter traductum ex originali qui bus præiudicet. pagina. 161. columna secunda. in princ.
- Exemplum, vt probet, qua ratione & forma sit transcribendum ex originali. pagina. 160. colum. 2. in medio.
- Exemplis instrumetorum non est regulariter fides adhibenda, etiam ab ipso Principe. pagina. 159. col. 1. in princ.
- Exemplum & exemplar in quo differant. pag. 145. col. 1. in princ.
- ¶ Exemptio clericorum à potestate iudicis secularis, an sit iure diuino vel humano instituta. pag. 221. col. 2. in medio.
- Exemptio clericorum potest à summo Pontifice iure humano induci, etiam si non fuerit iure diuino statuta. pag. 224. col. 2. in fine.
- Exemptioni clericorum quauis iure humano inductæ

Index Alphabeticus.

- ductæ non potest Princeps secularis proprijs legibus derogare. pagina. 225. columna secunda. in principio.
- Exemptio clericorum & eorum priuilegia quo ad forum, & canonem an possit tolli vel limitari per Romanum Pontificem. pagina. 225. col. secunda. in fine.
- Exemptio clericorum an possit consuetudine restringi. pagi. 226. col. 2. in fine.
- Exemptio clericorum facilius restringitur & limitatur circa clericos primæ tonsuræ, quàm erga clericos in sacris constitutos. pagina. 227. col. secunda. in fine.
- Exemptio clericorum à foro seculari etiam si secū dum communem iure diuino fuerit inducta, id obtineret quo ad sacerdotes diaconos & subdiaconos & clericos primæ tonsuræ actu ministerio diuino vacantes. pagi. 227. colum. secunda. in principio.
- Exemptus ab Hidalgo in quo differat. pagina. 869. colum. 2. in medio.
- ¶ Executio instrumenti publici an possit peti ex lege Regia contra clericum, & coram quo iudice petenda sit. pagina. 55. colum. 1. in medio. & colum. secunda. in fine.
- Executio sententiæ in quibus casibus à tertio se ei opponenti impediri possit. pagina. 125. colum. prima. per totam.
- Executio sententiæ quando non possit reuocari. pagi. 173. col. 1. in fine.
- Executio fieri non debet pendente lite super nullitate sententiæ nisi trium sententiarum conformium. pagi. 189. col. 2. per totam.
- Executioni mandandæ sunt tres sententiæ conformes etiam in criminalibus. pagina. 191. col. prima. in medio.
- Et quid si sint sententiæ interlocutoriæ. ibidem. colum. 2. in principio.
- Executio trium sententiarum conformium an habeat locum pendente restitutionis in integrum lite. pag. 195. col. 2. in medio.
- Executio sententiæ apud Gallos latæ in parlamento Principis etiam in prima instantia per exceptionem nullitatis impediri non potest. pagin. 190. col. 1. in medio.
- Executio trium sententiarum conformium an impediatur nullitate opposita procedente à defectu iurisdictionis. pagina. 191. columna secunda. in fine.
- Executio quando apud suprema Regis tribunalia partim reuocatur, partim benignitate temperatur. pagi. 606. col. 2. in prin.
- ¶ Excusio bonorum prius debet fieri, quam debitor possit capi. pag. 509. col. 1. in medio.
- ¶ Exilij pœna alicui sententia iudicis imposita, donec eam iudex reuocauerit, an morte iudicis cessatur reuocata. pagi. 814. col. 1. in prin.
- ¶ Expensæ in cudenda moneta factæ ex ipsius iusto pretio deducitur. pagi. 1055. col. 1. in fine. & pag. 1041. col. 2. in prin.
- Expensarum condemnatio fieri potest etiam ubi quis fuerit victus per interlocutoriam sententiam. pag. 202. col. 2. in fine.
- Sitamen iudex condemnationem istam velit differre ad diffinitiuam poterit hoc facere. pagina. 202. col. 2. in fine.
- Expensarum condemnatio tunc iure omittenda est cum quis habuit iustam litigandi causam. pagina. 203. col. 1. in prin.
- Et ibi quando non habeat locum hæc declaratio, & conclusio. in fine.
- Expensarum condemnatio tunc fieri debet, cum fuerint petita. pag. 204. col. 2. in medio.
- Expensarum condemnatio quæ fieri debet aduersus temerè litigantes, an sit facienda etiam propter iustam litigandi causam, si cum iuris communis regula conueniat statutum alicuius vrbs & municipalis lex, quæ dicet victū victori condemnandum in expensis. pa. 203. col. 2. in med.
- Expensarum condemnationem si quis petierit, eaquæ omissa fuerit à iudice, non poterit appellare ab omissa expensarum condemnatione. pag. 204. col. 2. in fine.
- Expensarum taxatio quo pacto fieri debeat. pagin. 205. colum. 2. in prin.
- Et expensæ extraiudiciales qualiter probari debent. ibidem. col. 2. in medio.
- ¶ Expoliatus licet ante omnia sit restituendus, tamen si super petitorio & principali lis contestetur, non poterit postea petere se restitui interdicto, Vnde vi. pag. 174. col. 1. in prin.
- ¶ Exponens publicè res proprias venditioni, cogitur eas iusto pretio vendere. pagina. 800. col. prima. in medio.
- ¶ Extensio licita est in correctorijs quādo per eam reditur ad ius commune. pagina. 737. columna prima. in fine.
- Exteri non possunt in his Regnis ecclesiastica beneficia obtinere. pagina. 254. columna secunda. in principio.
- ¶ Extraneus nomine absentis actum agens, ex quo actio personalis oriri solet, non quærit eam absentis ex eius ratihabitione. pagina. 443. columna prima. in fine.

Index Alphabeticus.

F

A B E R stapulensis existimat
Berosum & Metasthenem au-
thores fictitios esse. pagi. 899.
column. prima. in medio.

¶ Facultatis quæ sunt an tempo-
re præscribantur? pagin. 397.

columna prima. in medio.

¶ Falsa moneta quæ dicatur. pagina. 1060. colum.
prima. in fine.

Falsa moneta etiam dicitur illa, quæ ex adulterina
materia fit, etiam ab illis, qui huic fabricæ & mu-
neri à Rege sunt constituti. pagina. 1060. col. 2.
in medio.

Et etiam illa, quæ pondus legitimum non appen-
dit. ibidem.

Falsæ monetæ fabricatores qualiter puniantur. pa.
1061. colum. 1. in princ.

Falsam monetam expendens quæ pœna puniatur.
pagin. 1062. col. 1. in fine.

Falsi numi Latine & Græcè quibus dictionibus si-
gnificentur. pagina. 1060. columna secunda. in
medio.

Falsi criminis pœna an puniatur testis, qui extra iu-
dicium non iuratus, & demum in iudicio iura-
mento præstito contraria responderit. pag. 618.
column. 2. in fine.

Et ad hoc adducitur Speculatoris sententia. pagin.
619. colum. 1. in fine.

Et quid si in iudicio iuratus omnino contraria re-
spondit. pagi. 620. col. 2. in medio.

Et quid si testis statim & incontinenti se corrigit.
ibidem.

Aut quo dicto, priori aut posteriori sit standum in
causa hæresis. pag. 621. col. 2. in fine.

Falsum an committat, qui veritatem interrogatus,
occultat. pag. 323. col. 2. in principio. & pagina.
332. col. 1. in medio.

¶ Fama integra cuiusque necessaria est rei publicæ.
pagi. 337. col. 1. in princ.

Fama inter bona mere temporalia censetur. pagi.
337. col. 1. in medio.

Fama maximum est omnium bonorum exteriorum.
ibidem.

Fama & honor vsui hominum subsunt. pagin. 337.
column. 1. in medio.

Famæ restitutio potest remitti vel pretio, vel gra-
tis. pagi. 337. col. 1. in medio.

Fama cum argumentis sufficit in criminalibus, ad
punitorem. pag. 709. col. 2. in fine.

Famæ restitutionem faciendam. pagi. 418. colum.
secunda. in fine.

Famosi latrones in his locis ubi grassati fuerint fu-
ca sunt figendi. pag. 875. col. 2. in princ.

¶ Familia quid propriè dicatur. pagina. 726. col. se-
cunda. in fine.

Familia potius per masculos, quam per fœminas
conseruatur. pagina. 728. columna secunda. in
fine.

¶ Famulo infirmo an sit salarium præstandum, etiã
eo tempore, quo ægrotus sit. pag. 794. colum. se-
cunda. in fine.

¶ Fauorabilis est dispositio, per quam ad ius com-
mune reducitur. pag. 737. col. 2. in medio.

Fauore religionis aut vtilitatis publicæ, an cogatur
quis aliquid vendere. vide in verb. Vendere.

Fauore dotis in contractu innominato excluditur
ius pœnitendi etiam re integra. pagin. 444. col.
secunda. in medio.

Fauore dotis & sic piæ causæ, etiam post obitum
mandantis vim habet mandatum, quod alioqui
morte mandantis regulariter expirat. pagi. 444.
column. 2. in medio.

Fauore publicæ vtilitatis cogitur priuatus rem pro-
priam vendere. pag. 808. col. 1. in princ.

¶ Faustini, Cæsiani, Arnobij, Ticonij, Victorini o-
puscula. pag. 946. col. 2. in princ.

¶ Fautores & receptatores hæreticorum per senten-
tiam obtentis beneficijs priuantur. pagina. 575.
column. 1. in medio.

¶ Ferdinandus & Elisabeth quo tempore Arabes
Hispania prorsus expulerunt. pag. 2. colum. pri-
ma. in medio.

¶ Festi dies apud antiquos qui dicantur. pagi. 955.
column. 2. in principio.

Festi dies, quibus Christiani religionis gratia feria-
mur iure humano Pontificio sunt instituti. pagi.
958. colum. 1. in fine.

Festiuatatum aliquarum origo, quæ Christianis so-
lennes sunt, & olim fuere. pagina. 972. columna
prima. in fine.

Festorum dierum in celebrationibus, quæ nunc ra-
tione dies considerentur. pagina. 962. columna
secunda. in medio.

Festorum dierum celebritas religionis causa iure
ac lege veteris testamenti instituta est diuina in-
stitutione. pag. 955. col. 2. in fine.

Festorum observatio non tantum iure naturali, ac
diuino veteris testamenti, sed & diuino legis
euangelicæ instituta est, & vim obligationis ob-
tinet. pag. 957. col. 2. in princ.

Festum omnium Sanctorum quo tempore in cepe-
rit. pagi. 962. col. 1. in princ.

Festum omne Iudæi sabbatum nuncupabant. pagi.

Index Alphabeticus.

956. colum. prima. in medio.
- ¶ Feuda emphyteusis, & ius patronatus an admittant representationem istam, ut filius locum patris præmortui obtineat cum patruo, vel ut eum excludat. pag. 297. col. 1. in medio.
- Feuda & maioratus comparantur. pagina. 729. colum. prima. in medio.
- Feudum simpliciter acceptum ad filios tantum & masculos pertinet. pag. 654. col. 1. in princ.
- Feudum & emphyteusis an semper æquiparetur? pagina. 650. columna prima. in medio. & pagi. 651. col. 1. in medio.
- Feudum iure communi Romanorum mortuo patre non transfert possessionem in filium. pagin. 734. col. 1. in medio.
- Feudum quando non est res hæreditaria. pag. 654. col. 2. in prin.
- Feudum & emphyteusis quando sint hæreditaria. pagi. 655. col. 2. in prin.
- Feudum hæreditarium an pertineat ad filium in certa institutum. ibidem.
- Feudum hæreditarium quid sit? pagin. 282. colum. secunda. in fine.
- ¶ Fides quid? pagi. 315. colum. 2. in fine.
- Fides quam necessaria sit ad rem publicam. pagina. 508. colum. 2. in princ.
- Fides mala emptoris non impedit, quin pretium datum venditori repeti possit, si res fuerit euieta. pagi. 829. col. 1. in fine.
- Fidei bonæ vel malæ possessor. vide in verbo, Possessor.
- Fides instrumenti publici an periclitetur eo quod, protocolum non inveniatur. pagin. 143. col. 2. in medio.
- Fides regulariter non est adhibenda exemplis instrumentorum etiam ab ipso Principe. pagina. 159. col. 1. in principio.
- Fidem plenam facit chirographum, si probetur id ab eo, contra quem producitur, subscriptum fuisse. pagi. 166. col. 1. in medio.
- Et qualiter hoc probetur. ibidem. columna secunda. in medio.
- Fides datur exemplo instrumenti, quoties id reperitur inter acta iudicii. pagin. 162. col. prima. in medio.
- Fides adhibetur exemplo propter antiquitatem licet non constet de solennitate exemplationis. ibidem. col. 2. in princ.
- Fidei commissum familiæ vel agnationi relictum ut proximiores admittantur, an proximiori testatoris primi, vel ultimi possessoris deferatur. pag. 282. col. 1. in medio.
- Fides tabellioni habenda est potius quam testi per eum examinato, cum de veritate testimonij controuertitur. pag. 622. colum. 1. in fine.
- Fides instrumentorum quot testibus improbari possit. pag. 623. col. 1. in medio.
- Et quid in hoc casu iure Regio sit statutum. ibid. colum. 2. in fine.
- Fideiussori adeo prodest pactum de non petendo factum inter debitorem & creditorem, ut sine eius consensu per contrarium pactum tolli nequeat. pagina. 439. columna secunda. in prin.
- ¶ Filij nepotesque hæreticorum, etiam illegitimi pœnis statotis afficiuntur. pagina. 574. columna prima. in fine.
- Filij senatorum olim clarissimi dicebantur. pagin. 871. col. 2. in medio.
- Filijs per subsequens matrimonium legitimatis, & per rescriptum Principis datur ius agendi contra patris testamentum. pagina. 985. colum. prima. in medio.
- Filij loco an habeatur monasterium quod quis ingreditur. pagi. 494. col. 2. in medio.
- Filiæ ducentis legatis si nupserit, centum verò si ingressa fuerit religionem: an ei proficenti religionem debeantur ducenta. pagina. 495. colum. secunda. in medio.
- Filiationis causa pendente filius ex summaria cognitione percipit mandato iudicis à patre alimenta. pagi. 44. col. 2. in medio.
- Filius qualiter possit rem aduentitiam à patre alienatam in vita vel post mortem patris rei vindicare? pag. 393. col. 1. in princ.
- Filius familias quando poterit cogere patrem officio iudicis, ut ei præstet licentiam ad agendum in iudicio. pagi. 395. col. 1. in fine.
- Et quid de marito nolente præstare eandem licentiam uxori. ibidem. col. 2. in prin.
- Filius veri criminis aduersus patrem delator, an ab eo ex hæredari possit. pagina. 420. colum. secunda. in principio.
- Filio vnico facta donatio an reuocetur, postea alijs susceptis liberis. pagi. 491. col. 1. in fine.
- Filiorum natiuitate reuocatur donatio à patre filio vnico facta quo ad tertiam bonorum partem. pag. 491. col. 2. in prin.
- Filio, quem vnicum habet non potest verè fieri donatio. pagi. 491. col. 2. in fine.
- Filiorum natiuitate reuocatur donatio ecclesiæ facta tantum quo ad legitimam eis iure debitam. pag. 493. col. 2. in medio.
- Filiorum pœnam pecuniariã ob crimen eis impostam, an cogi possit pater soluere. pagi. 579. col. secunda.

Index Alphabeticus.

- secunda.in fine.
- Filius pendente filiationis causa ex summaria cognitione percipit mandato iudicis à patre alimenta.pag.44.col.2.in medio.
- Filius fratris præmortui an admittatur cum patruo ad fideicommissum familiæ relictum.pag. 285.col.1.in medio.
- Filius regulariter non repræsentat patris personam quo ad successionem, nisi vbi agitur de successione ascendentium.ibidem. columna secunda.in fine.
- Filius in successione ascendentium erga ipsos ascendentes,an repræsentet personam patris, & in eius locum admittatur, etiam vltra pronepotes.pag.289.col.1.in medio.
- Filius secundogeniti mortuo primogenito absque liberis præfertur patruo filio tertio genito vltimi possessoris.pag.293.col.1.in prin.
- Filius in maioratibus patrem repræsentat, & ideo nepos patruo præfertur, etiam si omnino agatur de succedendo transuersalibus.pag.293.col. secunda.in medio.
- Filius naturalis, vel alioqui illegitimus si rescripto principis dispensationem obtineat, vel ius consequatur succedendi patri ab intestato, non poterit contra patris testamentum agere.pag.985.col.2.in prin.& pagi.983.col.1.in medio.
- Et an tria hæc, ius succedendi ex testamento, ius succedendi ab intestato, ius succedendi contra testamentum sint eadem.ibidem.colum. secunda.in fine.
- Et rursus probatur, ex propria verborum significatione non dari ius agendi contra testamentum patris ex sola concessione succedendi ex testamento, & ab intestato.pagina.984.columa prima.in medio.
- Filius Darij Xerxes fuit.pagina.912.colum. secunda.in medio.
- Filius Regis an dicatur is, qui natus est ante Regnū à patre obtentum.pagi. 576.col.1.in fine.
- Filiofamilias aliquando præscriptio nocet. pagina. 393.col.2.in medio.
- Filius primogeniti mortui præfertur patruo in successione Regnorum, & primogeniorum.pagi. 734.colum.2.in medio.
- Filius non potest hæreditatem patris repudiare, & feudum habere.pagina. 653. columna secunda.in medio.
- Filius quando non tenetur paternis creditoribus satisfacere.pag.655.col.1.in prin.
- Filij ita debent parentes honorare, ne ab eis in carcerem conijciantur ob ciuile debitum.pag.509.columa secunda.in fine.
- Filij & nepotes possunt affici pœna bonorum & alia simili propter delicta parentum.pagin. 572.colum.2.in fine.
- Filij & nepotes eorum, qui diuinam vel humanam maiestatem læserunt, notantur infamia.pa. 574.colum.1.in prin.
- Filij hæreticorum an priuentur beneficijs ecclesiasticis iam obtentis.pagi. 574. columna secunda.in medio.
- Filij hæreticorum nati ante crimen parentum, an sint notandi pœna constitutionis. pagina. 576.col.1.&2.per totum.
- Filij Senatorum natis ante Senatoriam dignitatem priuilegium competit.pag.577.colum.prima.in medio.
- Filij ante crimen parentum natis an competat priuilegium.ibidem.col.2.per totam.
- Filij an imputentur peccata parentum commissa post eorum natiuitatem.pagina.578.colum. prima.in medio.
- Filius non portabit iniquitatem patris. pagin. 571.colum.2.in principio.
- Filius illegitimus & spurius potest admitti ad feudi successionem Principis priuilegio.pagi.736.colum.2.in principio.
- Filij bonis publicatis ob crimen ab eo perpetratū an censeatur publicatum peculium profectitiū. pag.580.colum.1.in principio. & colum.secunda.in principio.
- Et quid de peculio aduentitio. ibidem. colum. prima.in fine.
- Filij hæreticorum nati ante crimen an includantur sub pœna per canones & leges ipsis filiis indicta.pag.576.colum.1.in principio.
- Filius an possit à patre vendi & quando.vide in verbo,Vendere.
- Filius à patre venditus vrgente dira fame poterit cogere ipsum patrem, vt eum redimat & liberet, si pater foeliciorem nactus fuerit fortunam. pag.803.col.2.in prin.
- ¶ Finis legis an includatur & contineatur sub præcepto?pag.977.col.2.in medio.
- ¶ Fiscales calumniæ magna pœna calumniantium sunt animaduertendæ. pagina. 455. colum. secunda.in medio.
- Fisci causa fauorabilis est. pagina. 455. colum. prima.in fine.
- Fisci sententia seruanda est quando à duobus iudicibus ordinarijs contrariæ sententiæ latæ fuerūt pro fisco, & alio. pagina.456.columa secunda.in fine.

Index Alphabeticus.

Fisci scriptura non præsumitur prior aduersus scripturam dotis. pagina. 457. columna prima. in fine.

Fisco actione reali aduersus priuatum agente & adhuc lire pendente, an res ipsa super qua conuertitur sit à reo auferenda & apud fiscum sequenda. pagi. 459. col. 2. in fine.

Fiscus in dubio condemnatur, ubi agit aduersus priuatum de lucro captando, ac de pœna ab eo exigenda. pagi. 455. col. 2. in fine.

Fiscus & dos pari priuilegio censentur, quo ad hypothecæ ius. pagi. 457. col. 1. in fine.

Fiscus agens actione reali an fateatur reum possidere, & ibi quid ubi agitur, ut quis plebei pronuntietur. pag. 460. col. 1. in prin.

Fiscus ubi in facto probationis sunt pares, præfertur cuicumque alio, & pro fisco est pronuntiantum etiam actore. pagi. 456. col. 2. in medio.

Fisci priuilegium an competat etiam doti. pagina. 216. col. 1. in prin.

Fisci venditoris colonus stare tenetur emptor. pag. 449. col. 1. prope finem.

Fiscus an præferatur priuato, quando in vtriusque utilitatem aliqua scriptura conscripta fuerit, cuius origo incerta est. pag. 456. col. 1. in prin.

Fiscus & curia succedit curiali intestato. pagi. 984. col. 1. in principio.

Fiscus ubi de pœna tractat, præfertur delinquentis creditoribus ex delicto. pagina. 459. columna secunda. in medio.

¶ Fistolæ matrices apud Iuriconsultum in. l. eos qui. C. de aquæ duct. libr. 11. quæ dicantur. pag. 143. colum. 1. in medio.

¶ Fœmina virgo, quæ cœlibem vitam egit, an habeat priuilegium viduæ? pagina. 45. colum. prima. prope medium.

Fœminarum pœnitentium ordo apud Lutetiam Parisiorum. pag. 246. col. 1. in fine.

Fœminæ nepostularent in iudicio, quare à Præto- re Romæ fuit olim promulgatum. pagina. 501. colum. 1. in fine.

Fœmina non debet mitti in carcerem pro pecunijs debitis, etiam propter administrationem tutelæ. pag. 509. col. 1. in fine.

Fœminæ pudicæ & honestam vitam agentes, etiã si bona non sufficiant ad debitum, non possunt mitti in carcerem, dum modo debitum non sit causa criminis contractum. pagina. 509. colum. prima. in fine.

Fœmina & viro simul extinctis, utrum præsumatur fœminam prius mortuam esse. pag. 563. colum. 1. in medio.

Fœmina suspenditur cum ipso pecore, cum quo se commiscuit. pag. 571. col. 2. in fine.

Fœmine quomodo in feudis & maioratibus admit- tantur. pag. 729. col. 2. in prin.

Fœmina proximior præfertur masculo remotiori. pagi. 730. col. 1. in princi.

Fœmina per Principis rescriptum potest in feudum succedere. pag. 736. col. 2. in fine.

Fœmina in feudis non succedit, etiam si vassallus pro se & hæredibus suis inuestitus fuerit. pagin. 737. col. 1. in prin.

Fœminæ quare prohibeantur succedere in feudis. pag. 739. col. 2. in medio.

¶ Fœneratores solebant olim apud Græcos quolibet mense vsuras accipere, & quando apud Romanos. pagi. 769. col. 1. in prin.

Fœnus vnde dictum? pag. 690. col. 1. in fine.

Fœnus nauticum iure Pontificio etiam licitum est. pag. 699. col. 1. in medio.

¶ Fons aquæ in fundo meo scaturiens absque mea industria, an sit omnibus communis. pag. 276. colum. 1. in prin.

¶ Forma, quæ sufficit in alienatione rerum ecclesiæ. pag. 645. col. 2. in fine.

Forma sacramentorum. vide in verb. Sacramentum.

¶ Forum sortitur quis & habet in eo loco ubi delictum commiserit, tametsi alias ibidem ex ea causa non possit in iudicium vocari, nec forum sortiretur. pag. 75. col. 1. in medio.

Forum conscientie & tribunal exterius quantum differant. pag. 76. col. 2. in principio.

Forum non sortitur quis ratione delicti in animæ iudicio. pag. 75. col. 2. in fine.

¶ Fortitudinis laus in quodam excessu consistit. pagina. 967. col. 2. in princ.

¶ Fortunius Garfias. pag. 688. col. 1. in medio.

¶ Fugiens ad Eucharistiam, quam Sacerdos fert, an sit defendendus immunitate ecclesiæ. pag. 667. colum. 2. in princ.

Fugiens ad Vestalem virginem immunis olim erat pœnæ. pag. 667. col. 2. in medio.

Fugiens à carcere videns ostium apertum, an à iudice puniri possit. pag. 341. col. 2. in fine.

¶ Fundens monetam, radens aut tingens qualiter puniatur. pag. 1062. col. 2. in medio.

¶ Fundi venditio ad mensuram, vide in dictione, Actus, Mensura, & Venditio.

Fundus emptus ex pecunia ad eius emptionem expressim mutuata, non est pro eius solutione pignori obligatus. pag. 377. col. 2. in fine.

Fundo legato simpliciter, vel parte fundi communis pro indiuiso, non adiecto pronomine, meum, veniet

Index Alphabeticus.

- veniet in legatum, quod rei legatæ post testamentum accesserit. pagina. 15. columna secunda. in medio.
- Fundo legato vel parte fundi communis pro indiviso, appposito pronomine, meum, an veniat in legatum, quod ipsi testatori ex ea parte socij accesserit post testamentum. pagina. 16. columna prima. in medio.
- Fundo legato, qui certis est in testamento limitibus designatus, an veniat in legatum, quod post testamentum eidem fundo adiectum fuerit à testatore? pag. 17. col. 1. in fine.
- Fundi certis limitibus circumscripti venditio, etiam si mensuræ & quantitatis mentio fiat, censenda erit non ad mensuram, sed ad corporis rationem. pag. 19. col. 1. in princ.
- ¶ Fures tertio furto suspendendi sunt. pag. 593. col. prima. in medio.
- Fures etiam simplices non gaudent immunitate ecclesiæ. pag. 674. col. 2. in fine.
- Fures, qui furtum intra ecclesiam contrectauerint, an possint ab ea abduci, ut opinatur Angelus Castrensis. pag. 677. col. 2. in medio.
- Fures, qui Toleti rem furto abstulerint, & eam Hispalim deferant à quo iudice puniri debent. ibidem. col. 2. in fine.
- Fures dupli, foeneratores quadrupli puniebantur olim apud Romanos antiquiores. pagina. 691. col. 1. in principio.
- Furca apud veteres latinos qualiter appelletur. pag. 875. col. 2. in fine.
- Furca apud Græcos, *στραυγὸν*. appellatur. pag. 876. col. 1. in principio.
- Furcarum erectio signum est, & id maximum criminalis capitalisque iurisdictionis. pagina. 879. colum. 1. in fine.
- Furciferi qua ratione dicantur. pagina. 875. colum. secunda. in fine.
- Furti actio pro re minima non datur. pagina. 354. col. 2. in fine.
- Furtum an committatur in re minima. pagin. 355. col. 1. in principio.
- Furtum lege Lombardica quo pacto puniebatur. pag. 589. col. 1. in medio.
- Et qualiter apud Hispanos. ibidem.
- Furtum triplex, vel vnum graue, quomodo puniatur. pagina. 593. colum. 1. in medio. & pag. 600. col. 1. in medio.
- Furtum an iustè pœna mortis puniatur. pag. 587. colum. 2. in fine.
- Fur simplex an gaudeat priuilegio immunitatis ecclesiarum. pag. 674. col. 2. in fine.
- Furca an idem quod crucis supplicium fuerit? pag. 876. col. 1. in prin.
- ¶ Florenus Florentinus cuius æstimationis sit? pag. 1016. col. 1. in medio.
- Florenus Aragonius quid? ibidem.
- ¶ Franco moneta antiqua æstimatur. pagina. 1051. colum. 1. in fine.
- Franci initio Sali dicti fuerunt à Sala flumine quod propè Albim labitur. pagina. 9. col. secunda. in principio.
- ¶ Frater vtrunque coniunctus, an præferatur in iure accrescendi. pag. 283. col. 1. in prin.
- Et quid in substitutione pupillari. ibidem. columna prima. in fine.]
- Fratres habentes commune patrimonium cum fratre clerico an sint immunes ab oneribus publicis ratione rerum indictis. pagina. 244. columna. 2. in principio.
- Fratres etiam succedunt fratribus ex testamento, & ab intestato, non tamen agunt contra testamentum. pag. 984. col. 1. in prin.
- ¶ Francorum consuetudo circa immunitatem ecclesiarum. pag. 680. col. 2. in medio.
- Francorum & Hispanorum contentio super celebratione paschatis. pagina. 467. columna secunda. in fine.
- ¶ Fractor carceris ad quid teneatur. pag. 342. col. secunda. in fine.
- ¶ Frontini locus corrigitur ex obseruatione Petri Chaconij. pag. 862. col. 2. in fine.
- ¶ Fructus pendentes quando pertineant ad emptorem. pag. 447. col. 2. in fine.
- Fructus maturi tempore mortis usufructuarij, pertinent ad rei dominum. pagina. 448. colum. prima. in medio.
- Fructus pendentes qualiter pro rata sunt diuidenti, vendita re ex pacto de retrouendendo. pag. 449. col. 2. in fine.
- Fructus maioratus, seu primogenij eius anni, quo possessor mortem obierit, an pro rata temporis pertineant ad eius hæredes, licet nondum percepti fuerint. pag. 454. col. 1. in prin.
- Fructus & redditus ecclesiæ an possint locari ultra triennium. pag. 641. col. 1. in fine.
- Fructus pendentes qualiter dicantur pars ipsius rei. pag. 447. col. 1. in fine.
- Fructum an possit quis vendere pretio, quo valebit tempore ad quod seruaturus erat. pag. 530. col. 1. in medio.
- Fructuum beneficiorum appellatione an veniant distributiones quotidianæ. vide in verbo, Distributiones.

Index Alphabeticus.

Fructus beneficiorum ecclesiasticorum iure Pontificio bifariam considerantur. pag. 789. colum. 1. in fine.

Fructus beneficij restituere tenentur clerici, quos perceperant eo tempore, quo à dicendis precibus canonicis cessarunt. pag. 799. columna. 1. in principio.

Fructus percipiens ex re, quæ potest speciali auxilio in integrum restitutionis ab eo euinci, an habeat malam fidem. pagin. 348. columna prima. in fine.

Fructus naturales & industriales qui dicantur? pag. 349. col. 1. in princ.

Fructus naturales consumpti à malæ fidei possessore sine titulo, qua actione petantur. ibidem. col. 2. in princip.

Fructuum diuisio qualiter fieri debet, quando actum sit inter debitorem & creditorem, ut fructus pignoris creditor percipiat loco usurarum, & pignus debitor liberet ea parte anni, qua fructus ex pignore nondum fuerint percepti. pag. 450. col. 1. in medio.

Fructus etiam restituuntur minoribus cum repetita. pag. 347. col. 1. in princ.

Fructus dicuntur non tantum deductis expensis, sed & iusta mercede laboris in eis colligendis impensi. ibidem. col. 1. in fine.

Fructus non tantum industriales & ciuiles, sed & naturales alicuius agri, ad dominum ipsius agri pertinent. pag. 275. col. 2. in medio.

Fructus beneficij ecclesiastici qualiter diuidantur inter defuncti hæredem & successorem. pa. 452. colum. 2. in medio.

Fructus maioratus eius anni, quo possessor obierit, an pro rata diuidantur? pag. 454. column. 1. in principio.

Fructus à bonæ fidei possessore percepti, quos exstantes restituere tenetur triennio usucapiuntur. pag. 351. col. 1. in medio.

Fructus post venditionem percepti, ad emptorem ne an ad venditorem pertineant. pag. 712. col. 2. in princ.

¶ Frumenti emptio, vide in dictione, Ciues.

Frumentaria tessera quid erat. pa. 872. col. 1. in fin.

G

ALLORVM consuetudo. pag. 680. col. 2. in medio.

Galli ex priuilegio Romanorū pontificiū punire possunt clericos regio iure in pœna pecuniaria propter armorū vsum. pagina. 242. colum. prima. in fine.

Gallorum consuetudo in successione feudi. pagin. 734. col. 1. in fine.

¶ Gelasius Papa decretum edidit de recipiendis, vel non recipiendis libris. pag. 892. colum. 2. in principio.

Gelasius inter agiographa, & sanctorum Patrum scripta commemorat decretales epistolas. pag. 924. col. 1. in princ.

Gelasius historiam de inuentione dominicæ crucis nec refellit, nec omnino recipit inter agiographa. pag. 931. col. 1. in princ.

Gelasium reprehendens Rhenanus decipitur. pag. 942. col. 2. in fine.

¶ Generalium conciliorum canones à temporibus Constantini cœperunt. pag. 913. columna. 1. in principio.

¶ Gener an sit vsurarius si percipiat fructus rei pignori datæ à focero vltra fortem. pag. 683. col. 2. in medio.

¶ Genesis parua, Centimentrum, & Reuelationes quædam Apocalypsis dictæ an sint apocrypha. pag. 939. col. 1. in fine.

¶ Genitiuus casus vbi potest stare restrictiue, & demonstratiue, est intelligendus potius ut restringat, quàm ut demonstret. pagin. 77. columna. 2. in medio.

¶ Genua quoties flectimus quid per id significemus. pag. 960. col. 1. in fine.

Genu flexio in precibus Deo exhibendis, quibus diebus prohibita sit. pagin. 960. columna prima. in princ.

Gentes omnes solo lumine naturali potuerunt Deum esse cognoscere. pagina. 957. column. 1. in princip.

¶ Germaniæ principes, quib⁹ facultas data est, Christiani orbis imperatores eligendi, populum ipsum, & Christianam communitatem omnino representant. pag. 5. col. 2. in medio.

¶ Gibraltar latine dicitur Calpes. pag. 2. col. 1. prope medium.

¶ Gothi à Septentrione parte venerunt. pag. 1. colum. 1. in fine.

Gothi qua ratione, & quo tempore Hispaniarum imperium obtinuerint. pagina. 1. columna. 2. in principio.

Gothi vtebantur proprijs in legibus Solido aureo Romanorum. pagina. 1016. columna secunda. in fine.

Gothi solidos aureos cudi iusserunt. pag. 1044. colum. 2. in medio.

¶ Gozadini sententia falsa, consil. 50. nume. 4. pag. 181. col. 2. in princ.

Tom. j.

e

Guber-

Index Alphabeticus.

- ¶ *Gubernator necessarius est in qualibet ciuili societate.* pag. 3. col. 1. in princ.
- ¶ *Glossa in capi. satisperuersum.* 56. distinct. explicatur. pagina. 575. columna secunda. in medio.
- Glossa in l. cum de lege.* ff. de probatio. pag. 557. column. 1. in medio.
- Glossa in capi. cum essent.* de simonia, expenditur. pag. 501. column. 1. in fine.
- Glossa in capi. consuluit.* de vsuris. declaratur. ibidem. column. 2. in medio.
- Glossa in cap. vnico.* de clericis non resident. pagin. 502. col. 1. in fine.
- Glossa in l. assiduis.* verbo, *Datis. C.* qui potiores in pigno. habe. pagina. 379. columna secunda. in principio.
- Glossa in capit. frater.* 17. quæstio. 4. interpretatur. pag. 667. col. 2. in princ.
- Glossa reprobat*ur opinio, quæ probare nititur, *Regis filium iure regem post patrem futurum.* pag. 6. column. 1. in fine.
- Glossa opinio* expenditur, & defenditur in l. *serui electione.* §. ultimo. ff. de leg. 1. pagina. 16. column. 2. in fine.
- Glossa intellectus* in cap. *per tuas.* de donationi. pagina. 24. col. 1. in princ.
- Glossa sensus* in capitulo primo. de exceptionibus. verbo, *confessi.* pagina. 139. columna prima. in medio.
- Glossa magnæ intellectus* in cap. *finem litibus.* de dolo, & contumac. pagina. 205. columna secunda. in principio.
- Glossa in cap. literas.* de iurament. calumni. reprobatur. pagina. 250. columna secunda. in medio.
- Glossa intellectus* in l. *cum ita.* §. in fideicommiss. ff. de legat. 2. pagina. 285. columna prima. in medio.
- Glossa expenditur* in l. *hæreditatum.* ff. ad legem Falcidiam. pagina. 772. columna prima. in medio.
- Glossa reprehenditur* in l. *tertia.* §. diuus. ff. de sepulchr. violat. pagina. 792. columna prima. in fine.
- Glossa intellectus* in *Clementina vltima.* verbo, *Quauis.* de rebus ecclési. pagin. 792. column. 1. in fine.
- Glossa sententia falsa* in cap. *si delegatus.* de officio delegat. in. 6. verbo, *morte.* pagin. 814. column. 2. in medio.
- Glossa celebris* in cap. 1. §. *naturalis.* si de feudo fuerit controuer. inter dominum, & agnat. pagina. 736. col. 2. in medio.
- Glossa intellectus* in cap. 1. de in integ. restitu. pagina. 355. col. 2. in fine.
- Glossa examinatur* in capit. *si quis aliquando.* §. in *Leuitico.* de poenit. distinctio. 1. pagi. 1000. col. 2. in fine.
- Glossa in l. cum fundum.* ff. de pactis. parum cautè exposuit *Iurisperiti verba.* pagin. 439. column. 1. in fine.
- Glossa in cap. studeat.* 50. distinctione. pag. 514. columna. 2. in medio.
- Glossa interpretatio* in cap. *cum homo.* 23. quæstione. 5. verbo, *supplicium.* pagina. 580. column. 2. in fine.
- Glossa error* notatur in cap. *noli meis.* 9. distinctio. ne. pagina. 923. column. 2. in fine.
- ¶ *Granatensis curiæ ordo* in recipiendis testibus. pagina. 138. column. 2. in princip.
- Granata anno domini.* 1492. in ditionem *Christianorum* fuit redacta. pagina. 2. columna prima. in fine.
- ¶ *Gratiani aliquot errores* notantur ab *Antonio Augustino.* pagina. 803. columna prima. in principio.
- Gratiani opiniones.* pagina. 579. columna prima. in medio.
- Gratianus qualis vir fuerit.* pagina. 887. column. 2. in principio.
- Gratiani locus* expenditur. pagina. 887. columna secunda. in fine.
- Gratianus an vera tradiderit* de *Anastasio romano pontifice.* pagina. 891. column. 2. in medio.
- Gratiani error.* pagina. 891. columna secunda. in medio.
- Gratianus male intellexit* *Authoritatem* quandam *Augustini.* pagina. 924. columna secunda. in fine.
- ¶ *Gratia quando ex defectu vel falsitate causæ* deficiat. pagina. 502. column. 2. in medio.
- Gratia à pontifice impetrata* ad beneficium simplex facta mentione curæ animarum an valeat. pagina. 503. column. 2. in princip.
- ¶ *Græci furcam σταυρου* appellant. pagin. 875. columna secunda. in fine.
- ¶ *Gregorius Nazanzenus quis fuerit.* pagi. 921. columna secunda. in medio.
- Gregorius Nazanzenus diui Hieronymi præceptor,* & de eius opusculis. pagina. 921. columna prima. in medio.
- Gregorius Lopez vir diligentissimus* in eliminandis, & expurgandis legibus regni. pagina. 53. columna secunda. in princip.

Index Alphabeticus:

H

HABENS canonicam collationem potest administrare propria autoritate ante apprehensionem possessionis. pag. 82. col. 1. in fine.

¶ **Habitans** in loco interdicto si non est interdictus potest sepeliri extra ecclesiam in loco non interdicto. pagina. 582. columna. 2. in fine.

Habitatores & conductores an possint migrare à domo quam habitant iusta timoris causa existente. pag. 879. col. 2. in medio.

¶ **Hæredes** filij ve occisi possunt agere ad æstimationem operarum eius, & qua ratione. pag. 597. col. 1. in fine.

Hærede instituto & usufructuario omnium bonorum dato, quis teneatur legata solvere? pa. 522. columna. 2. in fine. & pagina. 523. columna. 1. in medio.

Hæredes an non confecto inuentario teneantur ex delicto defuncti ultra vires hæreditarias. pagin. 714. col. 2. in princ.

Hæres licet teneatur (dato usufructuario omnium bonorum) solvere debita, soluet tamen ex ipsis bonis. pag. 522. col. 1. in fine.

Hæres ex testamento ad factum obligatus, cogitur præcise facere. pagina. 872. columna prima. in medio.

Hæredes aut instituti dicuntur, aut substituti. pag. 886. col. 2. in medio.

Hæreditatem cernere idem est quod adire hæreditatem. ibidem. col. 2. in fine.

Hæres donatoris non poterit reuocare pactum donationi appositum in fauorem tertij. pagi. 446. col. 1. in fine.

Et quid de poena apposita pro foedere pacis seruando, an possit remitti in præiudicium fisci vel ecclesie. ibidem. col. 2. in medio.

Hæreditatibus adeundis certus numerus præfixus erat dierum, quibus elapsis non poterat hæreditas adiri, & hoc appellabatur, Cretio, secundum Isidorum. pagina. 886. columna secunda. in medio.

Hæredi incumbit onus probandi, cum de lege falcidia quæritur. pagina. 556. columna secunda. in medio.

Hæreditatem petens alterius ab intestato satis probat se esse consanguineum illius proximiorum. pag. 559. colum. prima. in princ.

Hæredes usurarij coguntur usuras restituere. pagi. 713. col. 1. in fine.

Hæres an teneatur ex delicto defuncti. pagin. 713. colum. 1. in fine.

Hæreditatis petitio qualiter sit proponenda. pagin. 85. & 86. per totam.

Hæredes, qui ex delicto defuncti tenentur, an teneantur ultra vires hæreditarias. pag. 714. col. 2. in principio.

Hæreditatis petitio cur non detur contra titulo possidentem. pag. 85. col. 2. in princ.

Hæreditatis petitio datur contra possidentem titulo acquisito post mortem testatoris. pagi. 86. colum. 2. in medio,

Hæreditatis petitio an detur contra possidentem titulo putatiuo. pag. 87. col. 2. in medio.

Hæreditatis petitio non datur contra possidentem titulo acquisito ab eo, qui poterat petitione hæreditatis conueniri. pagina. 88. columna secunda. in medio.

Hæreditatis petitione agens non tenetur ad probationem dominij rei petite. pagina. 86. columna. 1. in fine.

Vnde maxime refert agatur rei vendicatione, an petitione hæreditatis. ibidem.

Hæreditatis petitio qua ratione detur contra possidentem pro possessore, & sic contra prædonem. pag. 86. col. 2. in princ.

Hæreditatis petitionis iudicium impeditur, si reus possideat titulo singulari, qui propter iustum errorem sufficiat ad usucapionem rei petite. pag. 87. col. 2. in fine.

Hæreditatis petitione proposita, si in libello sit certa res expressim & nominatim petita, an poterit alia res in id iudicium deduci. pagina. 89. col. 1. in fine.

Hæreditatis petitio sufficiens est, cum actor petit se pronuntiare hæredem, & huic petitioni accedit omnium rerum restitutio, si actor obtinuerit. pagina. 89. colum. 2. in fine.

Hæres institutus licet teneatur (dato usufructuario omnium bonorum) debita solvere, id tamen onus expeditur ex bonis, quorum ususfructus alteri est legatus. pag. 522. colum. 2. in fine.

Et quis teneatur solvere legata, ubi hæres quidam instituitur, alteri legato usufructu omnium bonorum. ibidem. columna. 2. in fine.

Hæreditatis petitio an sit iudicium vniuersale. vide, Petitio hæreditatis.

Hæres in testamento scriptus, si in petitione hæreditatis victus fuerit, legata à victore non debentur. pagina nonagesima secunda. columna prima. in fine. & pagina. 112. columna secunda. in medio.

Index Alphabeticus.

- Hærede scripto non appellante intra diem iure præfinitum, hæres legitimus victor an sit tutus aduersus legatarios exceptione rei iudicatæ.* pag. 112. col. 1. in medio.
- Hæres an possit adimplere conditionem, quæ testator fuerat iniuncta.* pagina. 309. columna. 2. in medio.
- ¶ Hæresis Macedoniana vnde dicta sit.* pag. 917. colum. 1. in princ.
- Hæresis Nestoriana in concilio Chalcedonenſi iterum fuit damnata.* pag. 919. col. 1. in medio.
- Hæretici Nepotiani dicti sunt à Nepotio Episcopo hæretico apud Egyptios.* pagina. 940. colum. 2. in medio.
- Hæretico & infideli non prodest immunitas ecclesiæ.* pag. 663. col. 2. in princ.
- Hæresis quid dicatur late discutitur.* pagina. 681. columna secunda. à fine, vsque ad paginam. 682. per totum.
- Hæretici laici bona ad fiscum secularem pertinent.* pag. 591. col. 1. in medio.
- Hæretici clerici beneficium ad ecclesiam pertinet.* pag. 591. col. 1. in medio.
- Hæretici, qui iudici seculari traduntur, morte puniendi sunt.* pagina. 602. columna prima. in medio.
- Hæretici, qui mortis tempore non poenitent, viui flammis traduntur.* pagin. 602. columna secunda. in fine.
- Et ibi de pœna, qua iudices collegij instituti apud hispanos vtuntur ad persequendos & puniendos delinquentes in eremo.* columna secunda. in fine.
- Hæreticorum filij an priuentur beneficijs iam obtentis.* pag. 574. col. 2. in medio.
- Hæreticus an sit remittendus ad locum commissi criminis.* pag. 84. col. 1. prope medium.
- Hæretici ecclesiæ reconciliati & publicè poenitentes an sint sub iurisdictione inquisitorum, vt & pro alijs criminibus distinctis ab hæresi ab ipsis tantum puniantur.* pagina. 248. columna prima. in medio.
- Hæreticus testibus falsò conuictus an possit absque peccato ipsam hæresis culpam fateri, vt ab ecclesia recipiatur ad poenitentiam.* pag. 336. colum. 2. in medio.
- Hæreticorum filij illegitimi & nepotes an eadem infamiæ pœna afficiebantur, qua legitimi.* pag. 574. col. 1. in fine.
- Hæreticorum filij ante crimen commissum nati, an puniantur pœnis aduersus postea natos per canones statutis.* pagina. 576. columna prima. in principio.
- Hæretici ipso iure priuantur beneficijs obtentis.* pagina. 575. col. 1. in medio.
- Hæretici quo iure comburantur.* pagina. 602. col. 1. in fine.
- ¶ Hamæ quid sint?* pagina. 874. columna prima. in principio.
- ¶ Hæbræorum gentem in duodecim tribus diuisam fuisse constat ex sacra scriptura.* pag. 665. colum. 1. in medio.
- Hæbræi vsi fuerunt anno solari.* pagina. 850. col. 2. in medio.
- Hæbræorum annus erat duodecim lunationum & vndecim additarum dierum.* ibidem.
- Hæbræi præter sabbata & festum paschæ à Deo eis constituta, habuerunt & Neomenias per singulos menses.* pag. 962. col. 1. in medio.
- Hæbræi quo die suum pascha celebrabant.* pa. 466. col. 2. in princ.
- Hæbræorum primus mensis.* pagina. 466. colum. 2. in principio.
- ¶ Hæbæ Deæ templum erat sacrosanctum, & hunc honorem habebat, vt qui supplices in id confuissent, cuiusvis criminis impunitatem consequerentur.* pagina. 665. columna prima. prope medium.
- ¶ Helena Constantini mater dominicam crucem Hyerosolimis inuenit.* pagina. 931. columna. 1. in medio.
- ¶ Helices vrbis excidium commemorans Pausanias, multa tradit exempla, quibus apparet implacabilem fuisse numinū iram, ob violata Deorum templa.* pagina. 665. columna prima. in principio.
- ¶ Hester vnicus fuit liber, de quo nulla versatur apud omnes controuersia.* pagina. 898. colum. 2. in medio.
- ¶ Hidalgo, de vengar quinientos sueldos, qui dicatur?* pag. 1036. col. 2. in medio.
- Hidalgus etiam mechanico fungens officio, non tenetur contribuere Regalibus subsidij.* pa. 150. col. 1. in princ.
- Hidalgus quid sit, & de eius etymologia.* pag. 869. col. 1. in fine.
- Hidalgus & exemptus in quo differant.* ibidem. colum. 2. in medio.
- Hidalguix dignitas ad nobilitatem pertinet.* pag. 870. col. 1. in princ.
- Hidalguix nomen extat apud latinos & Græcos.* ibidem. col. 1. in princ.
- ¶ Hieronymus quis fuerit & cuius oppidi.* pa. 923. col. 1. in princ.

Hierony-

Index Alphabeticus.

- Hieronymus fuit discipulus Gregorij Nazanzeni pag. 923. col. 1. in princ.
- Hieronymus quo tempore obierit. ibidem.
- Hieronymus Origenis opus in Cantica canticorū in linguam latinam vertit. pag. 933. column. 2. in fine.
- Hieronymi verba declarata. pagina. 573. colum. 1. in fine.
- ¶ Hilarius fuit Episcopus Pyctauij tempore, quo Diuus Martinus fuit præful torius ecclesiæ. pag. 922. col. 2. in princ.
- ¶ Hispani omnibus sabbatis vescuntur (nisi præceptum ieiunij imminet) animantium extremitatibus & intestinis, ac visceribus. pag. 974. col. 1. in medio.
- Hispanorum & Francorum contentio super celebratione paschatis. pagina. 467. columna secunda. in fine.
- Hispanorum iudicum consuetudo circa excommunicatos agentes in iudicio. pagina. 489. col. 1. in medio.
- Hispania ab hinc fere mille annis monarchiæ, & Regum Imperio subdita fuit. pa. 2. col. 1. in fin.
- Hispaniarum Regnum, vide in dictione, Regnum.
- Hispania in dictionem Sarracenorū venit, præter Astures & Cantabros. pagin. 2. prope medium.
- Hispani tribus milliaribus leucam definiunt. pag. 667. col. 1. in medio.
- ¶ Historia Iuliani Cæsaris narratur. pag. 887. col. 2. in medio.
- Historiam Regum quis scripserit? pag. 894. colum. 2. in fine.
- Historia narratur Darij. pagin. 898. columna secunda. in fine.
- Historia Susannæ & hymnus trium puerorū cum historia Draconis an habeant eandem autoritatem cum reliquo Danielis libro. pagin. 904. col. 1. in fine.
- Historiæ Martyrum conscriptæ ab infidelibus igni sunt tradendæ. pag. 926. col. 1. in medio.
- Historia de inuentione crucis dominicæ nec refellitur à Gelasio, nec omnino inter Agiographa recipitur. pag. 930. col. 1. in princ.
- Communi tamen consensu ecclesiæ festum hoc de inuentione Sanctæ crucis dominicæ celebramus ex decreto Eusebij Papæ. ibidem.
- Historia de inuentione capitis Ioannis Baptistæ. pag. 932. col. 1. per toram.
- ¶ Homicida proditorius abduci potest ab ecclesia. pag. 669. col. 2. in medio.
- Homicidam puniri pœna pecuniaria lege vel statuto iuste aliquando sanciri poterit. pag. 584. column. 2. in fine.
- Homicida proditorius & qui alium insidiosè occiderit ab ecclesia inuitus abduci potest. pag. 667. col. 2. in fine.
- Homicida simplex & si sponte, non fortuito iniuriøse aliquem occiderit non est ab ecclesia per vim abducendus. pag. 669. col. 2. in fine.
- Homicida vt mortis pœnam effugiat, necesse est, vt pacis pactum cum omnibus occisi hæredibus ineat. pag. 431. col. 2. in medio.
- ¶ Homo liber an possit in pignus dari pro pecunijs debitis. pag. 508. col. 2. in fine.
- Homo liber an possit inuitus detineri in vinculis. pag. 508. col. 2. in fine.
- Homo liber non potest se obligare ad perpetuam seruitutem pro debito pecuniario. pag. 512. col. 1. circa finem.
- Homines naturaliter percipiunt, gubernatorem ac Principem necessario constituendum esse ad generis humani regimen & tutelam. pag. 2. col. 2. in medio.
- Homo animal est omni ape omni que animati gregali ciuilius. pag. 2. col. 2. in medio.
- Homo vt perfectionem nactus, animantium est optimus: sic cum à lege iustitiæque discessit omnium pessimus habetur. pag. 3. col. 2. in princ.
- ¶ Honorari debent parentes à filijs ne conijciantur ab eis in carcerem ob ciuile debitum. pag. 509. col. 2. in fine.
- Honoris præfatio an extinguat iniuriam. pag. 414. col. 1. in fine.
- Honoris & famæ restitutionem fieri iustissimū est. pag. 417. col. 1. in fine.
- Honos & fama omnibus bonis externis præferuntur. pag. 417. col. 2. in princ.
- ¶ Horas canonicas an teneatur excommunicatus dicere ratione beneficij. p. 796. col. 2. prope fin.
- Horas canonicas tenetur dicere depositus & solenniter degradatus ratione ordinis sacri. ibidem.
- Horas canonicas si non dixerit, qui beneficium ecclesiasticum habet, qua pœna teneatur. pa. 799. col. 1. in princip.
- Horæ bifariam distinguuntur. pagina. 979. colum. 2. in medio.
- Hora prandij quæ sit definita ieiunantibus. ibidem. col. 1. in medio.
- Horæ æquinoctiales quæ? ibidem. col. 2. in medio.
- Horæ temporales quæ? ibidem.
- Horis duodecim apud antiquos constabat dies. pa. 979. colum. 2. in princ.
- ¶ Hospitale pauperum priuilegium habet trahendi reos ad curiam. pag. 47. col. 1. pro finem.

Index Alphabeticus:

Hospitalia an habeant immunitatem, quam ecclesiæ. pag. 666. col. 2. in principio.

¶ Humana lex iustis ex causis, & propter rei publicæ utilitatem sanctissime poterit, filios & nepotes poena bonorum aliave simili afficere. pag. 572. col. 2. in fine.

Humana lex in quibus casibus non possit imitari diuinum iudicium. pagina. 572. col. 2. in medio.

Humano vel diuino iudicio quando quis ob alterius culpam sine crimine puniatur. pag. 571. col. 2. in fine.

¶ Hypantes dicitur purificatio virginis Mariæ. pag. 961. column. 1. in medio.

¶ Hypotheca seu obligatio generalis, tacita siue expressa ad certum locum restricta, non continet res venales inibi existentes. pagina. 553. column. 1. in medio.

Hypotheca quoties adest in locatione, & conductione non potest colonus expelli a successore singulari. pag. 631. col. 1. in medio.

Hypotheca quando dissoluitur. ibidem. columna. 2. in fine.

Hypothecæ titulus an sint obligata vsurarij bona pro vsurarum restitutione. pagina. 713. column. 1. in medio.

Hypothecaria nunquam obtinet contra tertium possessorem, nisi prius in bonis principalis excusio præmissa fuerit. pagina. 393. columna. 2. in medio.

Hypotheca generalis etiam tacita futura bona debitoris complectitur. pagina. 216. columna. 2. in fine.

Hypothecaria in rem actione agens, qua formula vti debeat. pag. 389. column. 2. in medio.

Eribi qualiter in ea concipienda sit sententia.

Hypothecaria conuentus si rem ipsam meliorauerit, poterit offerre actori ipsius rei veram æstimationem dempris meliorationibus. pagina. 390. column. 1. in principio.

Hypothecariæ actionis proprius effectus. pag. 391. column. 1. in principio.

Hypotheca qualis sit, quæ deducitur ex constituto ne annui redditus super aliquare? pagina. 752. columna. 2. in medio.

Hypothecaria actio proponi poterit contra vnum ex pluribus plurium rerum possessoribus insolidum. pag. 754. column. 2. in medio.

Hypothecæ specialis prosequutio prætermitti non debet in præiudicium secundi creditoris. pagin. 838. column. 1. in principio.

Hypotheca dotalis non est admittenda nisi præmissa excusio, quam induxit textus in Auth.

hoc si debitor. de pignoribus. pagina. 839. col. 2. in principio.

Hypothecæ clausula, quod specialis non deroget generali, nec generalis speciali, quem sensum admittat. pag. 839. col. 1. in fine.

Hypotheca tacita pro restitutione dotis vxori à lege concessa, præfertur priori eidemque tacitæ. pag. 376. column. 1. in medio.

Hypotheca tacita pro dote competens non præfertur priori expressæ. pag. 376. col. 1. in fine.

Hypotheca tacita pro dote vxori competens, præfertur expressæ posteriori. ibidem. columna. 2. in principio.

Hypotheca expressa pro dote competens nequaquam præfertur expressæ priori. pagina. 376. columna. 2. in medio.

Hypotheca dotalis prior etiam tacita præfertur expressæ posteriori, etiam ratione mutui ad restitutionem vel emptionem rei competentis. ibidem. column. 2. in fine.

Hypotheca quando alienationis appellatione contineatur. pag. 741. column. 2. in princ.

Hypothecaria conuentus nullis factis meliorationibus, an possit offerre actori veram rei æstimationem debito minorem. pagina. 391. column. 1. in principio.

I

EIVNANTES quibus cibis interduntur. pagin. 981. col. 1. in medio.

Ieiunium qua ratione sit iure humano indictum. pagin. 969. col. 2. in princ.

Ieiunium quatuor temporibus. pagina. 933. column. 2. in medio.

Ieiunium quo die præcipitur, an tertium vel quartum prandium nouæ transgressionis reatum in eodem die inducat. pagina. 968. columna. 2. in medio.

Ieiunij die qua hora prandendum sit, & de distinctione horarum diei. pagina. 976. columna. 1. in principio.

Ieiunium excessiuum an aliquanda inducat peccatum. pag. 339. col. 2. in fine.

Ieiunium maxime differt à communis virtutis temperantia exercitio, moraliq; abstinencia. pag. 967. col. 1. in princ.

Ieiunium quo Christiani vtimur tria potissimum indicat. pag. 967. col. 2. in fine.

Ieiunium est remedium salutare ad domandâ corporis

Index Alphabeticus.

poris lasciuiem. ibidem.
 Ieiunio mens leuatur ad sublimia contemplanda.
 pag. 968. col. 1. in prin.
 Ieiunium prodest ad satisfactionem pro peccatis.
 ibidem. col. 1. in principio.
 Ieiunium est virtus, quia ordinator ad aliquid bonum & honestum. ibidem. col. 1. in fine.
 Ieiunium ubi est necessarium ad reprimendos carnis illicitos motus, vel ad eleuationem mentis ad spiritualia, est iuris naturalij præceptum. pa. 968. col. 2. in principio.
 Ieiunium plerunque est necessarium & communiter utile ad spiritualia bona obtinenda. pa. 969. column. 1. in princi.
 Ieiunia canonicis legibus instituta, ita ex præcepto seruanda sunt, vt mortalis peccati reus sit censendus, qui absque iusta causa ea seruare omiserit. pagi. 975. col. 1. in medio.
 Et in obseruatione ieiunij duplex continetur virtus. ibidem. col. 2. in fine.
 Ieiunanti iure Pontificio non licet nisi semel prandere. pagi. 975. col. 2. in fine.
 Ieiunia ecclesiastica in quem finem tendant. pagi. 976. column. 1. in fine.
 Ieiunium quando sit iure naturali simul & diuino præceptum. pag. 968. col. 2. in medio.
 ¶ Iesus Christus quando comedit agnum paschalem. pagi. 466. col. 2. in medio.
 Iesus Christus quando fuit crucifixus. ibidem.
 ¶ Ignominiosa corporis pœna an loco solutionis sufficiat. pag. 511. col. 2. circa finem.
 Ignominiosa pœna non sunt afficiendi nobiles, nec torquendi sicut plebei. pagina. 585. columna secunda. in medio.
 ¶ Ignorantia probatur proprio iuramento. pagin. 592. col. 2. in medio.
 ¶ Illegitimus aut naturalis filius, qui habet ex Principis concessione ius succedendi ex testamento & ab intestato, poterit agere contra patris testamentum secundum quosdam. pagina. 983. col. prima. in medio.
 Et an tria hæc, ius succedendi ex testamento, ius succedendi ab intestato, ius succedendi contra testamentum, sint eadem aut distincta. ibidem. column. 2. in fine.
 Et rursus probatur ex propria verborum significatione non dari ius agendi contra testamentum patris ex sola concessione succedendi ex testamento, & ab intestato. pagina. 984. columna prima. in medio.
 ¶ Illirici & cuncta Græcia, Alexandria, Lybia, Aegyptus & Palestina sex hebdomadibus ante festum paschæ ieiunium continuauerunt. pagi. 970. column. 1. in medio.
 ¶ Imperatores Romani qua ex causa decimoquoque Imperij anno ludos publicumque conuentum agere consueuerunt. pagina. 5. column. prima. in medio.
 Imperatoris electio ad septem viros Germania, vt collegium non vt singulos pertinet. pagi. 5. col. secunda. prope finem.
 Imperatores & consules Romani quo pacto eligebantur. pagi. 5. col. 2. in fine.
 Imperatoris aut Principis lex nullum speciale datum ecclesijs inferens, in foro ecclesiastico est seruanda. pag. 55. col. 2. in medio.
 Imperator Carolus habuit ex priuilegio Synodi, ne sine suo consensu consecraretur vel institueretur Episcopus. pagina. 254. column. 1. in fine.
 ¶ Impetrans veniam homicidij à Principe debet mentionem facere prioris veniæ à Principe sibi concessæ. pag. 505. col. 2. in medio.
 Impetrans à Rege legitimationem tenetur mentionem facere omnium filiorum. pagina. 506. col. prima. in fine.
 ¶ Immemorialis an ceseatur reuocata sublata consuetudine. vide in dictione, Consuetudine.
 ¶ Immunitas ecclesiarum prodest excommunicato ad eas confugienti. pagina. 673. columna prima. in fine.
 Et an infidelis hac immunitate gaudeat. ibidem. column. 2. in principio.
 Aut hæreticus ob crimen hæresis ab ecclesia defendatur. ibidem. col. 2. in medio.
 Immunitas ecclesiæ an iure naturali vel diuino flata sit. pagi. 662. col. 2. in fine.
 Immunitas ecclesiæ apud Gentiles, Hebræos, & Christianos maximo honore fuit. pagi. 664. col. 1. & 2. per totum.
 Immunitas ecclesiastica quot passibus circum ecclesiam concessa sit. pagina. 666. column. secunda. in medio.
 Immunitate ecclesiæ non gaudet, qui committit crimen assassini. pagina. 673. columna prima. in medio.
 Immunitas ecclesiæ prodest, ei quem fugientem ad eam iudex persequitur. pagina. 673. columna secunda. in fine.
 Immunitas ecclesiæ non patitur obsideri ne alimenta deferantur delinquentibus ad eam fugientibus. pag. 678. col. 2. in medio.
 Immunitas ecclesiastica quid? pagina. 663. column. prima. in fine.
 ¶ Incola propriè quis dicatur? pagina. 273. col. 1.

Index Alphabeticus.

- in principio.
- ¶ Indefinita propositio quid? pagina. 427. colum. secunda. in fine.
- Indefinita oratio ex propria significatione non æquipollet vniuersali. pagina. 429. colum. secunda. in fine.
- Indefinita æquipollet vniuersali in materia necessaria vel impossibili. pagi. 430. columna secunda. in principio.
- Indefinita negatiue concepta vniuersalis significationem habet. pagi. 430. col. 2. in fine.
- Indefinita à lege prolata vniuersali æquipollet. pag. 431. colum. 1. in medio.
- Et quid in prolata ab statutis. ibidem. columna prima. in fine.
- Indefinita ab homine prolata an habeat vim vniuersalis. pagi. 432. col. 1. in prin.
- Indefinita vniuersali nequaquam similis est in probationibus. pag. 433. col. 1. in medio.
- ¶ Indictionum calculus eiusq; obseruatio, & à qua anni parte incipiat. pagina. 426. columna secunda. in principio.
- Indictionum adiectio præcise necessaria non est in publicis instrumentis, & quid si differat ab anno domini ipsi instrumento appposito. pagina. 427. colum. prima. in prin.
- Indictionum, quibus antiqui utebantur in annorū computatione, & penstationum varia genera. pag. 425. col. 1. in fine.
- Indictionum vsus quo tempore initium habuerit. ibidem. col. 2. in medio.
- Et quare in tria lustra diuiderentur indictiones. pag. 426. col. 1. in princi.
- ¶ Indulgentia homicidij, sine mentione prioris indulgentiæ impetrata, an valeat? pagi. 505. col. secunda. in medio.
- ¶ Industriales fructus qui dicantur. vide in verbo, Fructus.
- ¶ Infamare se ipsum est mortale crimen, sicut infamare proximum. pag. 337. col. 1. in princ.
- Infamare se ipsum est contra charitatem & iustitiam. ibidem.
- Infamans seipsum facit iniuriam ecclesiæ & reipublicæ. ibidem.
- Infamia facti licet aliqua ex parte detrahat instrumentis, non tamen infamis infamia facti priuatur exercitio tabellionatus, quauis sit publica. pag. 148. col. 2. in fine.
- Infamis creatus à Rege tabellio, non est verus nec legitimus tabellio, nec adhibenda est fides eius instrumentis, nisi Rex principis potestate infamiam illam tolleret. pag. 148. col. 1. in prin.
- Infamia facti detrahit authoritati, & fidei cuiuscunque hominis. pagi. 134. col. 2. in prin.
- Infamia facti an repellat quem à testimonio in causis ciuilibus. ibidem. col. 2. in medio.
- Et quid in criminalibus. ibidem.
- Infamia iuris efficit quem ab officio publico alienum. pag. 147. col. 1. in princi.
- Infamis non potest esse amanuensis, scriba, seu notarius Principis, quem vulgo, Secretarium dicimus. pag. 147. col. 1. in medio.
- Infamia notantur filij & nepotes eorum, qui diuinam vel humanam maiestatem læserunt. pagin. 574. col. prima. in principio.
- Infamis non potest habere aliquod munus & officium in curia Principis, nec in ipsius Principis summis tribunalibus. ibidem. colum. 1. in fine.
- Infamis non potest esse tabellio publicus. ibidem. colum. 2. in prin.
- Et an possit esse tabellio ex his, qui non sunt à republica constituti, vt hoc officium publicè exerceant. ibidem.
- Infamis infamia facti, quæ ex criminibus oritur, nõ debet à Principe, nec à republica tabellio constitui, licet ipsius constitutio semel facta irrita non sit. pag. 149. col. 1. in prin.
- Infamis infamia facti licet sit inhabilis ad obtinenda beneficia, non priuatur obtentis. pag. 575. colum. 1. in medio.
- Infame testari possunt. pagi. 715. col. 1. in medio.
- Infamia iuris vnde descendat. pag. 707. col. 1. & 2.
- ¶ Infidelis non potest iuari immunitate ecclesiæ. pag. 673. col. 2. in prin.
- ¶ Infirmi qualiter excusentur à præsentia in choro, vt percipiant distributiones quotidianas. pagin. 794. col. 2. in medio.
- Infirmis an debeantur distributiones. vide in verb. Distributiones.
- ¶ Infelices arbores quæ sint dictæ? pagin. 875. col. secunda. in medio.
- ¶ Inhibitio canonica quæ dicatur. pag. 185. colum. prima. in fine.
- Inhibitio canonica quos habeat effectus. ibid. col. secunda. prope medium.
- Inhibitio non aliter suum effectū operatur, quam si fuerit canonicè facta. pag. 185. col. 1. in fine.
- ¶ Inimicus à testimonio est repellendus: & quomodo hæc quæstio sit intelligenda? pag. 135. colum. 1. in medio.
- Inimicus nuper reconciliatus non excusatur à tutela. pag. 135. col. 2. in prin.
- Inimicitia suspitio an tollatur per reconciliationem. ibidem.

Inimicitia

Index Alphabeticus.

Inimicitia quando excuset ab onere tutelæ. pagin. 135.col.2.in prin.
 ¶ Iniuriam inferens tenetur ad damna & impen-
 sas, & præterea aliquid ratione iniuriæ. pag. 596.
 col.2.in fine.
 Iniuria ciuilitè & criminaliter punitur. pagin. 597.
 col.2.in medio.
 Iniuriam inferens an teneatur veniam petere ad
 honoris restitutionem? pag. 597.col.2.in fine.
 Iniuriæ æstimatio quomodo fiat? pagin. 598.col.1.
 in medio.
 Iniuriarum actio, an teneatur is, qui alteri verum
 crimen vitiumve obiecerit. pagina. 418. colum-
 na.2.in fine.
 Iniuria verbis facta honoris præfatione non tolli-
 tur. pag. 414.col.1.in fine.
 Iniuria quandoque punitur criminaliter. pag. 598.
 colum.1.in medio.
 Iniuria non tantum facto sed verbis fit. ibidem.
 Iniurians aliquem aliquo ex sex vitijs, tenetur iure
 Regio Palinodiam canere. pagina. 414. colum.
 7.in principio.
 Et an hoc seruetur in alijs conuitijs. pagin. 417. co-
 lum.1.in prin.
 Et an eisdem conuitijs absentem afficiens similiter
 puniatur. ibidem.col.1.in medio.
 Iniuria non fit victo debitori nec à creditore nec
 à iudice. pag. 507.col.2.in medio.
 ¶ Iniustitia committitur respectu alterius non re-
 spectu alicui? ad se ipsum. pa. 337.col.2. in prin.
 ¶ Iniquè vel iniuste damnatus, vide in verbo, Dam-
 natus.
 ¶ Inopia mariti an impediatur præsumi emptionem
 ex æstimatione. pag. 211.colum.1.in fine.
 ¶ Inquilino alicuius domus, qui eam habitare pro-
 pter pestem non potuit, an sit pensio remitten-
 da. pag. 219.col.2.in fine.
 Et an propter aliam vrgentissimam necessitatem.
 pag. 220.col.1.in fine.
 Inquilinus potest à domo conductæ expelli per ip-
 sius dominum propter casum vrgentem. pagin.
 632.col.2.in medio.
 ¶ Innocentem puniri, occidi, aut verberari à iusti-
 tia alienum est. pagi. 571.colum.2.in medio.
 Innocentes nunquam puniuntur diuino iudicio
 pœna spiritali & æterna. pa. 573. col.1.in prin.
 ¶ Inquisitionis iudicium hodie frequentissimum.
 pag. 594.col.2.in fine.
 ¶ Instantia prima quæ dicatur. pa. 29.col.1. in prin.
 ¶ Instituti hæredes qui dicantur? pag. 886.colum. se-
 cunda.in medio.
 Institutum vetus apud Romanos militaris discipuli

næ. pagi. 890.col.2.in medio.
 Institutio facta ab Episcopo patrono præsentè, non
 tamen præsentante, valida est, nec potest rescin-
 di ex eo, quod fuerit facta patrono non præsen-
 tante. pagi. 115.col.2. prope medium.
 Institutus in re certa non habet ius nec nomen hæ-
 redis ad emphyteusim, feudumve obtinendum.
 pag. 655.col.2.in prin.
 Institutus, ea conditione concepta, si decesserit si-
 ne liberis, si probetur institutum simul cum libe-
 ris perijsse, substitutus admittitur. pagi. 566. col.
 prima.in medio.
 ¶ Instrumētum in iudicium non productum, non
 dicitur iudici notum. pagi. 325.col.1.in prin.
 Instrumentum non liquidam quantitatem conti-
 nens, an habeat paratam executionem. pagina.
 603.col.1.in medio.
 Instrumenta conditionalia quomodo mandentur
 executioni. pagi. 606.col.1. in prin.
 Instrumentorum executio, quomodo fiat in Re-
 gijs tribunalibus, vel reuocetur, vel temperetur.
 ibidem.col.2. in princ.
 Instrumenta publica paratam habent executionē
 statutis & regione. pagi. 603.col.1. in medio. &
 pag. 606.col.1. in prin.
 Instrumentum exhibere iudice mandante, nolenti
 denegatur ius id iterum producendi. pagi. 487.
 col.1.in fine. & pag. 488.col.1.in princ.
 Instrumenti publici executio an possit peti ex le-
 ge Regia contra clericum, & coram quo iudice
 petenda sit. pag. 55.col.1.in medio.
 Instrumentum publicum paratam habet executio-
 nem. ibidem.col.1.in fine.
 Instrumentorum executio aduersus clericos co-
 ram quo iudice sit petenda. pagi. 55.col.2.in fin.
 Instrumenta publica an habeant paratam executio-
 nem contra tertium singularem successorem. pa.
 128.col.1.in prin.
 Instrumētū publici fides an periclitetur ex eo, quod
 protocolū non inueniat. pag. 143.col.2.in med.
 Instrumentum vt valeat debet habere annos Chri-
 sti, & diem mensis, in quo fuerit confectum. pa.
 153.col.2.in princ.
 Instrumenti publici, si falsum dicatur, quis teneatur
 probare falsitatem. pag. 152.col.1.in medio.
 Instrumentum publicum quot testibus improbari
 possit. pag. 155.col.1.in medio.
 Instrumenta ad hoc quod eis fides adhibeatur, in
 iudicio sunt producenda, & exhibenda coram
 ipso met iudice. ibidem.col.2.in prin.
 Instrumētū semel in iudicio ab vno prolatū etiā
 aduersario suffragatur. pagi. 155.col.2.in med.
 Instrumenta

Index Alphabeticus.

- I**nstrumenta publica quo tempore litis sint proferenda. pagi. 156. col. 1. in medio.
- I**nstrumentum publicum quam fidem faciat inter extraneos, à quibus confectum non est. pagina. 158. col. 1. in prin.
- I**nstrumenti confectio an possit à tabellione alteri committi. pagi. 158. col. 2. in medio.
- I**nstrumentum publicum qua forma & sollemnitate conficiendū sit ex protocollo tabellionis mortui. pag. 159. col. 2. in medio.
- I**nstrumenti traditio an inducat possessionis acquisitionem. pagi. 827. col. 1. in medio.
- I**nstrumentum quo pacto produci debeat & quando. pagi. 319. col. 2. in fine.
- I**nstrumentum originale dicitur scriptura, qua si origo sit ipsius actus, & omnium exemplariū, quæ inde deduci possunt. pagina. 141. columna prima. in fine.
- I**nstrumentum confectum à tabellione postquam affectus est infamia iuris, & si ea careret tempore creationis, nullam habet fidem publicam. pa. 148. col. 1. in medio.
- N**on tamen derogatur fidei instrumentorū illius tabellionis, qui cum infamis esset, creatus fuerit à Rege tabellio, eius tamen infamia occulta est. ibidem. col. 2. in medio.
- E**t quid de tabellione affecto infamia facti. ibidem. colum. 2. in fine.
- I**nstrumentum confectum à sacerdote tabellione validum est, licet malè faciat sacerdos tali se immiscens officio. pag. 151. col. 1. in fine.
- I**nstrumentum publicum non necessario requirit in initio præponi nomen domini, ac nomen Imperatoris. pag. 153. col. 1. in medio.
- A**nnorum vero domini mentio fieri debet, item diei, & mensis, in quo confectum fuerit instrumentum. ibidem. col. 2. in prin.
- E**t etiam locus ibi est commemorandus. pag. 154. col. 1. in medio.
- I**tem ad instrumenti validitatem requiritur, quod testes sint præsentés. ibid. col. 1. in fine.
- E**rit etiam necessaria tabellionis subscriptio. ibid. colum. 2. in fine.
- I**nstrumentum quod plures habet partes, & varia rerum capita distinctos actus continentia, omnino & integrè iudici est exhibendum. pa. 155. colum. 2. in medio.
- I**nstrumentum non liquidum, an ex lege Regia, & statutis Italiæ executionem paratam habeat. pag. 603. col. 2. in prin.
- E**t quid de instrumentis conditionalibus. pag. 606. colum. prima. in prin.
- I**n hac tamen instrumentorum executione traditur quid vsu sit magis receptum. ibid. col. 1. in fine.
- I**nstrumenti executio qualiter fieri debet secundum Regiam constitutionem, & vsum forensem. pa. 607. col. 1. in medio.
- I**nstrumentorum executio quandoque apud suprema Regis tribunalia partim reuocatur, partim benignitate quadam temperatur. pagi. 606. col. secunda. in prin.
- I**nstrumentum authenticū quod dicatur, & in quo differat ab originali. pagi. 141. columna secunda. in medio.
- I**nstrumenti falsitas maxima præsumitur quoties reperiuntur protocola ipsiusmet tabellionis eiusdem anni & mensis, qui conscripti sunt in instrumento, & tamen nulla in his huius instrumenti reperitur mentio. pagina. 144. colum. secunda. in fine.
- I**nstrumenti prima autoritas ab ipsomet tabellione constat, nempe à publica persona, quæ reipublicæ delegatione habeat munus istud publica conscribendi instrumenta. pagina. 145. colum. prima. in fine. & pagina. 151. columna secunda. in fine.
- I**nstrumentum illud est potius, quod in fauorem dotis apparet aduersus fiscum. pagina. 457. col. secunda. in prin.
- I**nstrumenta publica non omnia traduntur executioni. pag. 607. col. 1. in medio.
- I**nstrumentum an improbari possit duobus testibus omni exceptione maioribus. pagina. 622. colum. 2. in fine.
- I**n intellectus ad Bartol. in. l. 1. §. ultimo. ff. quis & à quo appella. pag. 31. col. 2. in prin.
- I**n intellectus ad doctrinam Bartoli in. l. vltim. C. de edicto Diui Adriani tollen. oppositio. 9. pagina. 86. col. 2. in medio.
- I**n intellectus ad sententiam Bartoli in. l. edita. C. de edend. pag. 90. col. 1. in prin.
- I**n intellectus ad gloss. in. c. per tuas. de donatio. pagi. 24. col. 1. in prin.
- I**n intellectus ad ea, quæ dicit Bartolus in. l. à Diuo Pio. §. si super rebus. ff. de re iudicata. pagin. 125. colum. 2. in medio.
- I**n intellectus glossæ in. c. 1. de exceptionibus. verbo, Confessi. pag. 139. col. 1. in medio.
- I**n intellectus ad gloss. mag. in. c. finem litibus. de dolo & contumacia. pa. 205. col. 2. in prin.
- I**n intellectus glossæ in. l. cum ita. §. in fideicommissio. ff. deleg. 2. verb. proximo. pa. 285. col. 1. in med.
- I**n intellectus ad ea, quæ scribit Calder. consilio. 17. titulo. de præbend. pa. 796. col. 1. in prin.

Intellectus

Index Alphabeticus.

Intellectus glossæ in dist. cap. 1. de in integrum re-
stitutio. pag. 355. col. 2. in fine.

¶ Interdicere quid significet. pagina. 129. columna
prima. in fine.

Interdictum quo practici vtuntur vnde originem
duxerit, & in quo differat ab interdicto, vti possi-
detis. pag. 128. col. 1. in fine.

Interdictum retinendæ possessionis, etiam nulla li-
te pendente potest decerni. pagina. 128. col. se-
cunda. in medio.

Interdicti etymologia. ibidem.

Interdicti, quod Hispani, interim appellant, formu-
la. pag. 129. col. 2. in fine.

Interdictum, Interim, habet locum & obtinet in
causa & lite possessorij. pagina. 130. columna. 1.
in principio.

Interdictum, Interim, omnino requirit possessio-
nem, nec datur nisi possidenti. ibidem. columna
prima. in med.

Interdicto, Vti possidetis, agens tenetur probare,
se possedisse tempore motæ litis. pagina. 130. co-
lumna. 1. in fine.

Interdictum, Interim, summariam tantum cogni-
tionem requirit. pag. 130. col. 2. in prin.

Et in probationibus huius interdicti non sunt ser-
uanda ea, quæ iure in plenarijs requiruntur. pag.
131. col. 1. in principio.

Et an in hoc summario iudicio sit concedenda in-
tegrum restitutio minori, vel similibus perso-
nis ad probandum. ibidem.

Aut admittantur defectus aduersus testes produ-
cti. ibidem. col. 1. in fine.

Et quæ non sint admittenda in probatione huius
interdicti. ibidem. col. 2. per totam.

Interdictum hoc an sit concedendum possessori,
cui resistit iuris communis præsumptio? pagina.
132. col. 2. in prin.

Interdicto recuperandæ possessionis, quando vti
possit nobilis super nobilitatis controuersia. pa-
462. col. 1. in fine.

Interdicta omnia aut prohibitoria, aut restitutória
dicuntur. pag. 129. col. 1. in fine.

Interdicto, Vnde vi, agens si consentiat reum exci-
pere de dominio, & offerre probationem eius
statim agendâ, videtur itidem consentire quod
discutatur dominij ac proprietatis causa. pagin.
174. colum. 1. in medio.

Interdictum, vti possidetis, quandoque principaliter
proponitur, quandoque lite pendente super
proprietate in iudicium deducitur, ac verè pos-
sessionem respicit. pagina. 128. columna secun-
da. in prin.

Interdictis ciuibus hi & interdicti censentur, qui in
locum aliorum ciuium post sententiam in eam
ciuitatem domicilium transtulerunt. pag. 582.
colum. 2. in medio.

Interdictum in quo differat à pœna excommuni-
cationis. pag. 582. col. 2. in medio.

¶ Interesse lucri cessantis, & damni emergentis
quod. pag. 683. col. 1. in fine.

Interesse lucri cessantis aut damni emergentis lici-
tè petitur. pag. 717. col. 1. in medio.

Interesse lucri cessantis quando locum habeat. pa-
gina. 718. col. 1. in princ.

Interesse quomodo possit in pactum deduci. pag.
721. col. 1. in medio.

Interesse etiam ab initio potest pacto definiri. pag.
722. col. 2. in medio.

¶ Interpretatio glossæ in capi. cum homo. 13. q. 5.
verbo supplicium. pagina. 580. columna secun-
da. in fine.

¶ Interrogatus à iudice iniquè iuris ordine non ser-
uato poterit verbis ambiguus fallere iudicem,
modo mendacium non committat. pagin. 528.
col. 1. in medio.

Interrogatus super centum, quorum quinquagin-
ta verè debeat, an possit totam positionem ne-
gare. pag. 330. col. 1. in medio.

¶ Interloquutoria sententia quæ propriè dicatur.
pag. 129. col. 2. in fine.

¶ Intrusus quis dicatur? pag. 823. col. 2. in princip.

¶ Inuentarij confectio remitti à testatore tutori po-
test. pag. 628. col. 1. in medio.

¶ Inuitus nemo agere cogendus est, nisi diffama-
tio præcesserit. pag. 488. col. 1. in princ.

¶ Ioannis Fabri opinio examinatur in. l. 1. C. de pri-
uilegio fisci. pag. 127. col. 1. in medio.

Ioannis Cirier opinio refellitur, qui existimauit re-
gina & Principatus statim post mundi creatio-
nem iure sanguinis delatos fuisse. pag. 6. colum.
prima. in medio.

Ioannis Driedonis laus. pagina. 254. columna pri-
ma. in medio.

Ioannes Chrysostomus cur sic dictus fuerit. pagin.
921. colum. 2. in prin.

Ioānes Chrysostomus electus fuit Episcopus Con-
stantinopolitanus sub Siricio Papa. ibidem. co-
lumna. 2. in medio.

Ioannis Baptistæ capitis inuentio. pagina. 932. col.
prima. per totam.

¶ Iob genus duxit ab Esau. pagina. 897. colum. pri-
ma. in medio.

Iob liber à quo fuerit scriptus, & Tobix liber an o-
lim fuerit canonicus. pag. 897. col. 1. in princip.

Iob ex

Index Alphabeticus.

- Iob ex sententia Diui Hieronymi duxit originem ex Machor fratre Abraham & eius vxore Melcha. pagi. 897. col. 2. in prin.
- ¶ Irrationalis consuetudo est, quæ eximit laicos ab omnium decimarum solutione. pagin. 480. col. prima. in medio.
- ¶ Isidori error in libro. 7. etymologiarum. capi. 12. pag. 142. col. 2. in fine.
- ¶ Italiae statuta circa masculos & foeminas in hæreditate succedentes. pagina. 728. columna secunda. in medio.
- ¶ Iteratio eiusdem criminis ex interuallo facta, nouum est crimen. pagina. 601. columna prima. in principio.
- ¶ Itinera olim distinguebantur per miliaria lapidibus erectis mille quibusque passibus. pagi. 667. colum. 1. in medio.
- Vnde quintus ab vrbe lapis dicebatur locus distans ab vrbe quinque miliaribus. ibidem.
- ¶ Iudæi quo die suum pascha celebrabant. pagina. 466. colum. 2. in principio.
- Iudæorum primus mensis. ibidem.
- Iudæi eo anno, quo Christus passus fuit, quo die suum pascha celebrarunt. ibidem. colum. secunda. in fine.
- Iudæis an licitum fuerit vnquam exercere vsuras erga alienigenas. pagina. 692. columna prima. in medio.
- Et ibi caput. 23. Deuteronom. expenditur.
- Iudæi omne festum sabbatum nuncupabant, ex eo, quod sabbath requiem sonat. pagina. 956. col. 1. in medio.
- Iudæi vsurarij manifesti testamentum an sit sine cautione nullum. pag. 715. col. 1. in fine.
- ¶ Iudex quomodo debet acta iudiciorum sequi? pagina. 315. per totum caput.
- Iudex quid possit facere eo casu, quo scientia sua pugnat cum probationibus. pagi. 317. colum. 2. in fine. & pagi. 325. col. 2. in prin.
- Iudici non licet innocentem occidere. pagin. 317. colum. prima. in fine.
- Iudex lata sententia functus est officio suo. pagina. 319. col. 2. in prin.
- Iudex contra scientiam suam iudicans ex actis, an mentiatur? pagi. 320. col. 2. in fine.
- Iudicem non posse iudicare contra conscientiam suam, quomodo intelligendum? pagina. 320. colum. secunda. in medio.
- Iudex non potest ex sua scientia iudicare contra probata, etiam in causis breuioribus. pagi. 325. colum. prima. in fine.
- Iudex potest pœnam lege statutam ex causa, vel augere, vel minuere. pagi. 589. col. 1. in fine.
- Iudex ecclesiasticus qualiter potest pœnis pecuniarijs crimina punire? pagina. 589. column. secunda. in fine.
- Iudex appellatus, quibus in rebus sequi debeat leges eius fori, à quo est appellatum. pagina. 611. colum. secunda. in princi. & pagina. 612. columna secunda. in medio.
- Iudex, ad quem appellatum est à sententia reductionis, quomodo ius dicere debeat. pagin. 613. col. prima. in fine.
- Iudices seculares sæpè admittunt actionem contra contractum iuratum, sine præcedente absolutione. pag. 362. col. 2. in medio.
- Iudex ecclesiasticus, qui de causa absolutionis cognouerit, quando potest ipsam principalem causam tractare? pag. 362. col. 2. in fine.
- Iudex competens in causa præparante, an sit competens in causa præparata? pagi. 363. col. prima. prope medium.
- Iudex an possit vti simulatione ad extorquendam veritatem? pagi. 344. col. 1. in fine.
- Iudex an possit reum condemnare ex confessione, quam impunitate proposita, fecerit? pagin. 344. colum. 2. in fine.
- Iudex, qui promissa impunitate, reum ab ecclesia discedere coegit, an teneatur hanc fidem seruare? pag. 345. col. 2. in prin.
- Iudices an possint eligi à populis in Castellana republica? pagi. 27. col. 2. in prin.
- Iudices præter ordinarios à Rege non sunt mittendi, nisi ob causas contingentes fuerint ab ipsis populis petiti. ibidem. col. 1. in medio.
- Iudex potest cogere aduocatos vt gratis pauperibus patrocinentur. pagina. 41. columna prima. in medio.
- Iudex, qui non potest adiri per querelam, non potest cognoscere de nullitate absque appellatione. pagi. 57. col. 2. in medio.
- Iudex ecclesiasticus & secularis mutuo sibi auxilium præstant & præstare tenentur in exequendis sententijs. pagina. 65. colum. 1. in fine.
- Et quid in iudice ecclesiastico an poterit auxilium secularis iudicis implorare. ibidem. columna secunda. in principio.
- Iudex ecclesiasticus an possit mittere in carcerem laicos propria autoritate? pagina. 65. colum. secunda. in fine.
- Iudex an possit verbalem citationem intra territorium alterius propria exequi autoritate? pagi. 71. colum. 1. in fine.
- Iudex, qui alteri in officio successit, tenetur exequi literas

Index Alphabeticus.

literas requisitorias ad eius antecessorem destinatas. pagin. 72. colum. 2. in medio.
 Iudex non tenetur remittere reum ad locum, ubi deliquit, nisi à iudice illius loci remissio fuerit petita. pagina. 78. columna prima. in medio.
 Iudex quicumque requisitus tamen tenetur remittere reum ad locum delicti. pagina. 78. colum. 1. in fine.
 Et quid si ipse præuenerit requirentem in causæ cognitione. ibidem. col. 2. in fine.
 Iudicium petitionis hæreditatis an sit vniuersale, vide, Petitio hæreditatis.
 Iudex etiam delegatus an possit testem, etiam exemptum, etiam clericum punire, propter crimen, quod in ferendo testimonio commiserit. pagin. 139. colum. 2. in princ.
 Iudex non potest appellatione pendente aliquid innouare. pag. 172. col. 1. in medio.
 Iudices caute debent vti quæstionibus & tormentis. pag. 176. col. 2. in fine.
 Iudices ecclesiastici quando condemnantur à Regijs auditoribus, in quibus fit condemnatio. pag. 233. col. 1. in fine.
 Iudex delegatus in quo differat à vicario. pagin. 31. colum. 2. in princip.
 Iudex ecclesiasticus an possit punire laicum, qui merces mixtas alia cum specie ignorante emptore vendiderit. pagin. 805. columna secunda. in medio.
 Iudex, qui in sententia in graue alterius damnum mentitur, mortaliter peccat. pag. 317. colum. 1. in principio.
 Iudex iudicare debet secundum veritatem. ibidem.
 Iudex potest non adhibere fidem testibus ex coniecturis, indicijs, & præsumptionibus. ibidem. colum. 2. in medio.
 Iudex secundum quosdam poterit sententiam dicere iuxta propriam conscientiam, aduersus allegata & probata. pag. 317. col. 2. in fine.
 Sed iudex non tenetur sententiam dicere ex his, quæ priuatim cognouerit, sed ex his, quæ vt iudex ex processo perceperit. pagina. 318. colum. 2. in medio.
 Iudex publica autoritate fungitur, & ex ea iudicat. pag. 319. col. 1. in medio.
 Iudex ordinarius requisitus à delegato, vt eius sententiam exequatur, an tute hoc facere possit, tamen si sciat iniquam esse. ibidem. columna prima. in fine. & pagina. 326. columna prima. in fine.
 Iudex sententiam ferre non potest ex instrumento in iudicio non producto. pagina. 319. col. 2.

in medio.
 Iudex nihil ex se ipso iudicare debet, sed ex auditis visisque apud acta iudiciorum secundum Ambrosium. pag. 320. col. 1. in medio.
 Iudex poterit non adhibere fidem testibus, aut instrumentis ex his, quæ in iudicio contigerint, vel quæ sibi vt iudici nota fuerint. pagina. 321. col. 1. in fine.
 Iudex tenetur proferre sententiam secundum allegata & probata, etiam si certo sciat contrarium. pagina. 321. colum. 2. in fine. & pagina. 325. col. 1. in fine.
 Et quid in criminalibus. ibidem.
 Aut in supremis senatoribus, iudicesve, qui prætorij Regijs assistent. pag. 322. col. 1. in princ.
 Item in Principe, qui potestatem habet derogandi legibus. ibidem. col. 1. in medio.
 Iudex non potest ex confessione facta ei, vt priuato, non vt iudici, sententiam contra confitentem proferre. pag. 324. col. 1. in medio.
 Iudex, cui ex actis, & probatis non liquet iudicium, quid agere debeat. pag. 325. col. 2. in princ.
 Iudex an possit punire fugientem à carcere, si vidit ostium apertum. pag. 341. col. 1. in fine.
 Iudici aliquando licet vti simulationibus, vt veritatem occultam à reis extorqueat. pagina. 344. colum. 1. in fine.
 Iudex vtrum possit delatum de crimine ad poenam damnare ex sola confessione, quam ab eo promissa criminis impunitate extorsit. ibidem. col. 2. in fine.
 Et quid si reus confessionem reuocauerit. pagina. 345. colum. 1. in medio.
 Iudex, qui promissa impunitate criminis, coegit à loco sacro discedere & secum ire delinquentem, an teneatur ei fidem seruare? pag. 345. col. 2. in principio.
 Iudex secularis laicum cogere potest ad seruandū iuramentum licitum. pagina. 361. columna. 1. in principio.
 Iudices seculares quandoque tractant litem super contracto iurato, admittuntque actorem aduersus eum agentem, etiam nulla præcedente absolutione. pag. 362. col. 2. in medio.
 Iudex ecclesiasticus, qui de causa absolutionis à iuramento cognouerit, non potest ipsam principalem causam tractare. pagina. 363. columna. 1. in principio.
 Et quid apud iudices Regios vsu obtentum sit? ibidem. col. 2. in fine.
 Iudex ecclesiasticus licet iustè condemnauerit laicum ad solutionem alicuius pecuniæ: non tamē

Index Alphabeticus.

- poterit laici bona propria autoritate capere. pagina. 67. colum. 1. in princ.
- Iudex ecclesiasticus cognoscit super ea questione an clericus sit remittendus ad forum ecclesiasticum. pag. 66. colum. 2. in fine. & pagina. 237. colum. 2. in fine.
- Iudex secularis potest alterius sententiam exequi, si pro eius executione fuerit requisitus. pagin. 67. colum. 1. in fine.
- Et si recusauerit compellendus est per superiores iudices. ibidem. & pag. 71. colum. 2. in medio. & pag. 72. col. 2. in medio.
- Et frequenter talis iudex, qui recusauit, condemnatur in expensis. pag. 67. col. 2. in medio.
- Iudex requisitus quando teneatur auxilium exhibere. pag. 67. col. 2. in fine.
- Iudices curie an possint causas & lites coram iudicibus inferioribus pendentes ad suum tribunal euocare. pag. 58. col. 1. in medio.
- Iudex diuersi principatus an teneatur vel remittere, vel partius petenti iustitiam ministrare. pag. 81. col. 2. in fine.
- Iudex loci contractus potest requirere iudicem eius loci, ubi habitat, qui contraxit, ut contrahentem citet, & iubeat ad iudicem contractus accedere actori responsurum. pagina. 68. columna. 1. in princ.
- Iudex domicilij potest punire subditum, qui extra eius territorium deliquerit. pagina. 78. column. 2. in fine.
- Et an poterit cognoscere per inquisitionem de crimine extra territorium commissio? pagina. 79. col. 1. in fine.
- Iudex maior tenetur remissionem facere ad iudicem sibi subditum, vel minorem. pagina. 83. colum. 1. in fine.
- Iudex vnus ex pluribus iudicibus delegatis si recusatur, quid agendum. pag. 200. col. 2. in fine.
- Iudex ecclesiasticus potest clericos repetere à secularibus iudicibus, etiam si ipsi clerici confessi fuerint se esse laicos. pag. 239. col. 1. in medio.
- Iudex appellationis an possit de alia causa agere quam de ea, in qua appellatum fuit. pag. 462. colum. 2. in medio.
- Iudicum admonitio circa poenam usurarij. pagina. 710. col. 2. in fine.
- Iudicandum est in dubio aduersus fiscum, ubi is agit de exigenda poena. pagina. 455. columna. 2. in fine.
- Et ex duabus scripturis eadem die confectis, prior præsimitur ea, quæ in fisci utilitatem tendit. pag. 456. col. 1. in medio.
- Iudex laicus non potest criminofum ab ecclesia adduci absque licentia Episcopi. pag. 679. colum. 2. in princ.
- Iudices regiarum curiarum quid solent facere circa condemnationem delinquentium pauperum. pag. 514. col. 1. in fine.
- Iudicio diuino vel humano quando quis ob alterius culpam sine crimine puniatur. pagina. 571. col. 2. in fine.
- Iudex potest minuere sententiam ob dignitatem & excellentiam personarum. pagina. 587. col. 2. in fine.
- Iudex proprio iudicio potest legis poenam vel augere vel minuere. pag. 589. col. 1. in fine.
- Iudex ecclesiasticus qualiter possit punire delinquentes poena pecuniaria. pag. 589. col. 2. in fin.
- Iudex ecclesiasticus debet poenam pecuniariam in pios vsus & non in propriam utilitatem erogare. pag. 590. col. 1. in fine.
- Iudex ecclesiasticus quando possit poenam pecuniariam in proprios vsus expendere. pagin. 590. col. 2. in princip.
- Iudicum consuetudo in certis hominibus morte damnandis. pag. 601. colum. 2. in fine. & pagin. 602. col. 1. in princ.
- Iudex si ut bonus vir arbitratur an liceat ab eo appellare. pag. 609. col. 2. per totum.
- Iudicia arbitrorum habent paratam executionem ut sententiæ. pag. 610. col. 2. in medio.
- Iudex ad quem appellatum est tenetur pronuntiare sententiam secundum leges prouinciæ. pag. 611. col. 2. circa medium.
- Iudex qui tractat causam reductionis non ut iudex, sed ut bonus vir de causa cognoscit. pag. 611. colum. 2. in medio.
- Iudex qualiter potest testem cogere ut testimoniū voce explicet, & non per scripturam. pag. 618. col. 1. in medio.
- Iudex qualiter potest pronuntiare instrumentum aliquod nullam habere fidem. pag. 487. col. 1. in fine.
- Iudex rei principalis quando adeundus est. pagin. 488. col. 1. in fine.
- Iudicum Hispanorum consuetudo circa actorem excommunicatum agentem in iudicio. pa. 489. col. 1. in medio.
- ¶ Iudith liber tanquam à canone alienus & extraneus olim omissus fuit à quam plurimis authoribus. pag. 900. col. 1. in fine.
- Iugera tot ex certo fundo vendita constituunt actū venditionis ad rationem mensuræ. pag. 19. col. 1. in fine.

Index Alphabeticus:

- ¶ **Iulianus Cæsar** cur dictus fuerit Apostata. pagin. 888. col. 2. in medio.
- Iuliani Cæsaris** historia describitur. ibidem. col. 2. in medio.
- ¶ **Iulitæ & Quirici Martyrum** commemoratio fit in ecclesia Romana decima quinta Iulij, in Tolletana autem & Granatenſi decima ſexta Iunij. pag. 926. col. 1. in medio.
- ¶ **Iulius menſis** apud Macedonas dicebatur Panemus. pag. 910. col. 1. in medio.
- Iuramentum** appoſitum venditioni efficit, vt venditori ſcienti non ſit neceſſariò denuntianda litis quæſtio. pag. 833. col. 1. in medio.
- Iuramentum** contractui appoſitum ipſius contractus naturam & legem ſortitur. pagina. 833. col. 1. in fine.
- Iuramenti** vis mendacium ex ſe veniale mortale facit. pag. 316. col. 1. in fine.
- Iuramenti** promiſſorij & aſſertorij differentia. pag. 336. col. 1. in fine.
- Iuramentum** regulariter obligat iurantem. pagin. 360. col. 1. in medio.
- Iuramentum** an perpetuam efficiat actionem. pagina. 400. col. 1. in fine.
- Iuramentum** quid efficiat in contractu quo ad renuntianem domicilij. pagina. 70. columna. 2. in medio.
- Iuramentum** vt præſtetur nomine alterius requiritur neceſſariò ſpeciale mandatum. pag. 157. column. 1. in medio.
- Iuramenti** cautio à clericis exigitur, cum ſoluere nequeunt præ inopia, de ære alieno ſoluendo. pag. 514. col. 2. in princ.
- Iuramentum** quod requiritur ad fidem teſtimonij, quando præſumatur præſtitum. pag. 616. column. 1. in medio.
- Iuramentum** rei vel actoris oportet præmitti, vt lis expediri poſſit vbi aduerſarij aſſertioni ſtandū eſt, ex conſenſu litigantium. ibidem. column. 2. in princ.
- Iuramentum** an ſit neceſſarium in arbitrario iudice à litigantibus ſponte electo. ibidem. column. 2. in medio.
- Iuramentum** omnino neceſſarium eſt in electo à iudice, aut à litigantibus legis aut iudicis præcepto, vt iuxta peritiam ſuæ artis ſententiam proferat. pag. 616. col. 2. in fine.
- Iuramentum** non auct obligationem extrinſecus, ſed ei intra ſuos limites manenti addit religionis vinculum & robur. pag. 625. columna. 2. in principio.
- Iuramentum** non ſupplet defectum conſenſus. pagina. 925. col. 2. in princ.
- Iuramentum** non eſt ſeruandum, vbi ſine iuſta cauſa quis ſe exponeret viriſimili mortis periculo. pag. 336. col. 1. in princ.
- Iuramenti** delatio in criminibus, moribus non admittitur. pag. 595. col. 2. in medio.
- Iuramentum** donatoris impedit reuocationem pacti ſeu conditionis adiectæ donationi. pag. 440. col. 2. in medio.
- ¶ **Iuriſdictio** voluntaria, an poſſit extra territoriū exerceri. pag. 850. col. 2. in fine.
- Iuriſdictio** ciuilis poteſtasque temporalis penes ipſam rempublicam eſt, & apud eos, quibus ipſa id muneriſ commiſſerit. pag. 2. col. 2. in princ.
- Iuriſdictio** in Caſtellæ Regnis alicui nobili competere poteſt, ab eoque exerceri in oppidis, villis ſpeciali principis priuilegio, aut præſcriptione. pag. 10. col. 2. in medio.
- Iuriſdictio** an poſſit vſucapione & præſcriptione acquiri. pag. 10. col. 2. in medio. & vide in indice ſecundi tomi dictionem, Præſcriptio.
- Iuriſdictione** conceſſa abſque conceſſione caſtri, an cenſeantur conceſſa merum ac mixtum imperium. pag. 13. col. 1. in princ.
- Iuriſdictio** à Principe conceſſa in aliquo Caſtro, an extendi debeat ad ipſius caſtri augmentum. pag. 13. columna. 2. in fine. & pagina. 17. columna. 2. in medio.
- Iuriſdictio** aut exemptio alicuius caſtri à principe conceſſa certis conſtitutis limitibus non extenditur ad incolæ nouis conſtructis domibus. pag. 14. col. 1. in medio.
- Iuriſdictio** ſuprema quam maioriam dicimus, quæque nomine Regio exercet ſuprema auditoria non cenſetur vſlo caſu à rege in alium tranſſata. pag. 26. col. 1. in medio.
- Iuriſdictio** mortuo præſide an poſſit ab eius viciario exerceri. pag. 28. col. 1. in medio.
- Iuriſdictionem** in aliquot oppidis habes an habeat aliquod ius in pascuis publicis ratione ipſius iuriſdictionis. pag. 273. col. 1. in fine.
- Iuriſdictio** voluntaria an delegari poſſit. pag. 849. col. 2. in medio.
- Iuriſdictio** dicui à principe commiſſa hac expreſſa lege, donec eam delegans reuocauerit, an reuocetur morte delegantis. pagina. 813. column. 2. in fine.
- Iuriſdictio**, merum & mixtum imperium in quo differant. pag. 845. col. 2. in medio.
- Iuriſdictio** pluribus iure dominij in eodem territorio competens quonam pacto ſit exercenda. pag. 312. col. 2. in fine.

Index Alphabeticus.

- Iurisdictionis, quæ pluribus communis est, commoda, & emolumenta, qualiter sint diuidenda. pag. 313. col. 2. in medio.
- Iurisdicção voluntaria an possit extra territorium exerceri. pag. 850. col. 2. in fine.
- Iurisdictionem mandare, & dare iudicem in quo differant. pag. 854. col. 1. in princ.
- Iurisdictionis concessio meri & mixti imperij etiã in proprietatem, & ratione territorij qualiter est intelligenda. pag. 30. col. 1. in medio.
- Iurisdicção civilis, seu temporalis in hac republica Castellana pene solum regem est. pag. 27. col. 2. in princip.
- Iurisdicção ac mixtum imperium, ciuitati vel castro adhæret non tantum cum ea exercenda sunt à populo: sed & cum iurisdicção merum ac mixtū imperium saltem materialiter, & passiuè ciuitati accessoria sunt. pag. 11. col. 1. in fine.
- Iurisdicção merum ac mixtum imperium potest alicui à Rege concedi speciali iure in aliqua ciuitate. pag. 10. col. 2. in fine.
- Iurisdicção vt transferatur necesse est eam speciali concessione transferri. pagina. 12. columna. 1. in principio.
- Iurisdicção tota reipublicæ Castellanz penes Regem est, ab eoque deriuatur in alios. pag. 10. col. 1. in medio.
- Iurisdicção, & territorium concessa videntur concessio alicui simpliciter castro. pag. 11. colum. 1. in princip.
- Iurisdicção alicui semel data, non censetur reuocata, donec reuocationis scientiam habuerit. pag. 63. col. 1. in princ.
- Et quid si reuocatio motu proprio fiat? ibidem. col. 1. in fine.
- ¶ Iniuriens aliquem? famoso libello. quæ pœna puniatur. pag. 419. col. 2. in princ.
- Iniuriens aliquem in iudicio qualiter puniatur? pag. 419. col. 2. in medio.
- ¶ Iura ciuilia quid de recusatationibus iudicum statuerint? pag. 196. col. 2. in fine.
- Iurè Regio appellari potest ad Regem omisso medio. pag. 33. col. 1. in medio.
- Ius & priuilegium reuocandi domum quibus comperat: cum apud iudices curiæ conueniuntur? pagina. 36. col. 1. in medio.
- Ius reuocandi domum non habent legati pro contrahatibus tempore legationis factis. ibidem. col. 2. in medio.
- Ius auocandi causas ab inferioribus non habent auiditores Regij, nec legatus Romani Pontificis. pag. 58. col. 1. in medio. & col. 2. in princ.
- Et quid de Marchionibus, Ducibus & Comitibus. pag. 58. col. 2. prope medium.
- Iure diuino & humano tenetur quis etiam de proprio crimine respondere, quoties in re fuerit interrogatus. pag. 139. col. 1. in fine.
- Ius appellandi potest tolli lege humana vel priuilegio principis. pag. 179. col. 1. in princ.
- Iure Pontificio à sententia lata in iudicio possessorio appellatio admittenda est ad vtrunque effectum deuolutiuum & suspensiuum. pa. 181. col. 1. in fine.
- Iure canonico & Casareo remittitur pensio colonis propter sterilitatem contingentem absque ipsorum culpa. pag. 217. col. 1. in fine.
- Ius diuinum plerumque dicitur, quod in vetustissimis concilijs ecclesiæ ad imitationem veteris legis statutum est. pag. 224. col. 1. in princ.
- Ius canonicum lato quodam dicendi modo diuinum ius appellatur. ibidem.
- Ius diuinum non potest à summo Pontifice tolli sed declarari. pag. 226. col. 2. in princ.
- Iuri patronatus laicorū licet Papa de rogari possit non tamen censetur derogatum, nisi expressa eius mentio fiat. pag. 256. col. 2. in medio.
- Ius patronatus laicorum in quo differat ab ecclesiastico. pag. 257. col. 1. in princ. & pag. 258. col. 2. in princ.
- Ius patronatus laicorum non derogatur nisi mentio specialis fiat in literis apostolicis. pag. 257. colum. 1. in princ.
- Et quid de iure patronatus pertinente ad Regem, Marchionem & Ducem. ibidem. col. 1. in med.
- Et quid si in literis Apostolicis dictum sit ad cuiuscunque collationem seu præsentationem beneficium pertineat. ibidem.
- Iuris patronatus laicorum derogationes apud Hispanos non admittuntur. pag. 258. col. 1. in fine.
- Et quid vbi beneficium iuris patronatus laicorum, vel patrimoniale, & his simile vacauerit in curia. pag. 259. col. 1. in fine.
- Et quid de iure patronatus ecclesiastico, quod habuit originem à laicis & eorum patrimonio. pa. 260. col. 2. in fine.
- Aut de iure patronatus clerici simul & laici. pagin. 261. col. 1. in fine.
- Et quid de iure patronatus acquisito per præscriptionem aut priuilegium. pag. 262. columna. 1. in medio.
- Et de patrōno possidente. pag. 263. col. 1. in fine.
- Ius patronatus in dubio præsumitur à laicis acquisitum ex constructione, dotatione, vel fundatione. ibidem. col. 1. in medio.
- Ius pa-

Index Alphabeticus.

Ius patronatus alicuius fraternitatis laicorum, quā Hispani, Cofradias, appellamus, an sit ecclesiasticum. pag. 268. col. 1. in princ.

Iuris patronatus laicorum mentio necessaria est in literis Apostolicis ad pensionem constituentem super beneficio ipsorum iuris patronatus. pag. 271. col. 1. in princ.

Ius primo genituræ defertur nepoti patruo excluso. pag. 290. col. 1. in princ.

Ius conditionis implendæ si postestatiua sit, ad hæredes non transit, secundum communem. pag. 299. col. 1. in medio.

Ius conditionis implendæ etiam potestatiuæ ad hæredes transit, aduersus vulgo receptam sententiam. pag. 300. col. 1. in medio.

Traditur etiam huius difficultatis solutio. pag. 311. col. 2. per totam.

Iurisconsulti possim propter varia iudicia contraria opinari sunt. pag. 351. col. 1. in princ.

Iuris error bonam fidem producit quoad fructuum acquisitionem. ibidem. col. 1. in fine.

Ius patronatus ecclesiasticum, quod aliquis habebat in ecclesia intra sui fundi limites constituta, vendito ipso fundo an transeat in emptorem. pag. 428. col. 2. in medio.

Et quid de iure sepulchrorum. ibidem.

Ius patronatus an includatur sub venditione omnium bonorum. pag. 429. col. 2. in princ.

Ius Romanæ ciuitatis pecunia quæri & parari solitum constat ex actis Apostolorum. pag. 866. col. 2. in medio.

Ius Italicum quid sit apud iureconsultos. pag. 868. col. 1. in fine.

Ius Romanæ ciuitatis pluribus nationibus datum esse explicat Vuolphangus. ibidem. colum. 2. in principio.

Ius Italicum à iure Latio differebat. pag. 869. col. 1. in medio.

Iure civili nullum aliud constitutum est successionis genus, quàm ex testamento, vel ab intestato. pag. 983. col. 1. prope finem.

Iure quis agens aduersus testamentum, si in ea actione obtinuerit, tunc constabit successionem defuncti delatam esse successoribus ab intestato. pag. 984. col. 2. in medio.

Ius datus agendi contra patris testamentum filiis per subsequens matrimonium legitimatis. pag. 985. col. 1. in medio.

Ius dicitur tertio absenti quæsitum ex consensu omnium ex ipso donationis pacto quauis reuocabile. pag. 443. col. 2. in medio.

Ius quæsitum est it reuocabiliter, & nullus locus est

pœnitentiæ, vbi à donatario adueniente die fuerit res tradita. pag. 444. col. 1. in princ.

Nec post traditionem donator pœnitere potest. ibid.

Ius erit quæsitum, etiam ante diei aduentum, postquam præmissa nomine absentis huius pacti acceptione, sequuta fuerit tacite, vel expresse absentis ratihabitio. pag. 444. col. 1. prope finem.

Ius pœnitendi excluditur in contractu in nominato, etiam re integra, fauore dotis specialis. ibid. col. 2. in medio.

Iure patriæ potestatis poterat pater olim filios vendere. pag. 803. col. 1. in medio.

Iure humano civili competit libera testandi facultas. pag. 736. col. 1. in fine.

Ius patronatus ecclesiasticum matrimonio constante à marito acquisitum, communicatur vxori. pag. 844. col. 2. in medio.

Ius patronatus quo ad præsentandi ius, & eius exercitium est diuiduum, & si quo ad substantiam non. ibidem. col. 2. in medio.

Ius reuocandi ea, quæ in fraudem creditorum fiunt etiam competit futuris creditoribus. pag. 388. col. 1. in princ.

Ius conuentionalis retractus an temporis præscriptio tollatur? pag. 396. col. 2. in princ.

Iuri offerendi pretium an præscribi possit. pag. 397. col. 1. in fine.

Iuri offendendi pretium ad redimendum, an mala fide vel ex certa scientia emptoris præscribatur. pag. 398. col. 1. in medio.

Ius conditionis implendæ, si ea est potestatiua, non competit alij quàm ipsi, qui eam adimplere debet. pag. 302. col. 2. in fine.

Iuris patronatus laicorum derogatio, an sit admitenda vbi beneficium erat in curia inuigiosum. pag. 261. col. 1. in fine.

Ius patronatus vbi pertinet simul & ad clericum & ad laicum, an censeatur ecclesiasticum. pag. 261. col. 1. in fine.

Ius patronatus per præscriptionem, aut privilegium à laico acquisitum, an possit conferri per Papam, etiam absque speciali derogatione. pag. 262. col. 1. in medio.

Iuris patronatus laicorum beneficia minime comprehenduntur sub Apostolicis reservationibus. pag. 257. col. 2. in fine.

Iuris patronatus laicorum derogatio non est admitenda vbi beneficia extra curiam vacauerint. pagina. 259. col. 2. in fine.

Ius patronatus ecclesiasticum ad hæredes etiam extraneos ex propria natura pertinet. pag. 655. col. 2. in fine.

Index Alphabeticus:

Ius patronatus ecclesiasticum non potest per patronum in aliquem transferri in præiudicium eorum, qui ad id etsi hæredes non sint, ex prima institutione vocantur. pag. 658. col. 1. in medio.

Ius patronatus ecclesiasticum ex prima institutione delatum Sempronio & eius filiis, non aliter filiis competit, quàm si ipsius hæredes sint. pagina. 656. col. 2. in medio.

Ius patronatus ecclesiæ ab vno hæredum ex testamento ædificatæ, ad cohæredes etiam pertinet. pag. 658. col. 2. in princ.

Ius patronatus ecclesiasticum non transit in fidei commissarium, restituta hæreditate. pag. 657. col. 1. in fine.

Ius naturale vel diuinum an possit tolli, minui vel lege humana aut consuetudine. pag. 476. col. 2. in fine.

Ius sepulchri, vendito fundo, transit in emptorem. pag. 428. col. 2. in medio.

Ius succedendi ex testamento, ius succedendi ab intestato, ius agendi contra testamentum, quod tria hæc diuersa ac distincta sint, probatur. pag. 983. col. 2. in fine.

Ius agendi contra testamentum patris ex sola consensione succedendi ex testamento, & ab intestato non dari ex propria verborum significatione probatur. pag. 984. col. 1. in medio.

Iura pontificia præferenda sunt secularibus in immunitate ecclesiæ. pag. 662. col. 2. in fine.

Iure naturali & diuino vsura prohibita est. pa. 681. col. 1. in medio. & pag. 691. col. 1. in medio.

Iuris præsumptio in aduersarium transfert onus probationis. pag. 555. col. 1. in medio.

Iure Cæsarum an sint prohibita vsuræ. pag. 691. col. 2. in princ.

Iure Pontificio nauticum scenus licitum est. pag. 699. col. 1. in medio.

Ius patronatus ecclesiasticum, ita institutum vt Titio & eius liberis competat, an pertineat ad filium, qui patris hæres non sit. pag. 655. col. 2. in fine.

Ius patronatus ecclesiasticum non transit in patroni filium, qui eius hæres non est. pag. 656. col. 1. in medio.

Ius patronatus an pertineat ad filium in re certa institutum, an ad extraneum vniuersalem hæredem. pag. 656. col. 1. in fine.

Ius patronatus, hæreditate vendita, cur transeat in ipsum emptorem. ibidem. col. 2. in medio.

Ius patronatus non pertinet ad filium institutum in legitima, nec vendita legitima transit in emptorem. pag. 657. col. 2. in medio.

Iustitia quo ad alium consideratur. pag. 321. col. 1. prope finem.

Iustitia iusti super eum erit, & impietas impij super eum. pag. 571. col. 2. in princ.

Iustissimum est prius de possessione, quàm de proprietate tractare. pagina. 462. columna prima. in fine.

Iustum pretium. vide, Pretium iustum.

Iustinianus Imperator sustulit libertatem Latinarum. pag. 866. col. 2. in princ.

Iuuenius præbyter Hispanus, & de eius operibus. pagina. 934. columna. 2. in principio.

L

LÆSIO vltra dimidiam in grauissimo excessu erit resarcienda non obstantibus renuntiatione & iuramento. pag. 537. columna. 2. in fine.

Lætio intra dimidiam iusti pretij in foro conscientie donatio non præsumitur, imò est reparanda & restitutione tollenda donatio. pag. 540. col. 2. in fine.

Læsus si nulla coactus necessitate rem carius emat vel vilius vendat, præsumitur donatio. pag. 543. col. 1. in medio.

Laici hæretici bona ad fiscum secularem pertinent. pa. 591. col. 1. in medio.

Laicus reus non potest trahi ad iudicem ecclesiasticum reductionis aut appellationis causa. pag. 806. col. 1. in fine.

Laici iure percipiendi decimas spoliati, & agentes interdicto recuperandæ, an sint ante omnia restituendi. pag. 474. col. 2. in medio.

Laici an teneantur deferre decimas in horrea clericorum. pag. 478. col. 2. in fine.

Laici an possint eximi à solutione decimarum priuilegio Romani Pontificis. pa. 480. col. 1. in fin.

Laici qualiter non tenentur decimas soluere sacerdotibus etiam petentibus. pa. 485. col. 1. in princ.

Laici quandoq; coguntur exhibere sacerdotibus oblationes. pag. 470. col. 2. in fine.

Laicus committens crimen in ecclesia an possit à iudice seculari puniri. pag. 679. col. 2. in medio.

Laicus, qui simul cum clerico delictum commiserit, an possit seculare iudicium declinare. pag. 243. col. 1. in medio.

Laicus an possit acceptare beneficium cum mandato speciali. pag. 820. col. 1. in princ.

Laicus an possit constitui procurator ad renuntiandum beneficium. pag. 820. col. 2. in princ.

Laicus

Index Alphabeticus.

Laicus potest necessitate cogente baptizare. pagi. 407. colum. 2. in prin.

¶ Lapidicina in aliquo agro inuenta an sit propria ipsius agri domini. pag. 276. col. 1. in fine.

¶ Laquei supplicium quam sit ignominiosum. pagina. 878. col. 1. in fine.

¶ Latinorum libertorum nomen tempore Iustini non admodum erat frequens. pagin. 867. colum. 2. in fine.

Latinorum libertas à Iustiniano fuit sublata. pagi. 866. colum. 2. in fine.

Latini erant sicut Romani à multis vectigalibus immunes. pag. 868. col. 2. in prin.

Latini etiam non poterant ex delicto flagris subijci. ibidem.

¶ Latrones famosi in his locis ubi grassati fuerint furca figendi sunt. pag. 875. col. 2. in prin.

Latro famosus non gaudet immunitate ecclesiæ. pagi. 674. colum. 2. in medio.

¶ Lateranense concilium, Sessio. 9. quid decreuerit circa fructus beneficiorum. pagi. 799. colum. na prima. in fine.

Lateranense concilium quid statuerit circa decimas percipiendas. pag. 472. col. 2. in fine.

¶ Laus fortitudinis in quodam excessu consistit. pag. 967. col. 2. in principio.

Laus temperantiæ in quodam defectu versatur. pagina. 967. col. 2. in prin.

Laus Ioannis Driedonis. pag. 254. col. 1. in medio.

¶ Laurentij Valæ notabilis error, pagina. 926. col. secunda. in medio.

¶ Legata videtur æstimatio, cui tessera & militia legatur. pag. 871. col. 1. in prin.

Legalia & cæremonialia veteris legis an cessauerint lege noua euangelica, eiusq; institutione, & promulgatione. pagi. 957. col. 2. in medio.

Legatarij, victo hærede in testamento scripto, etiã eis ignorantibus, non poterunt consequi legatã à victore. pag. 92. col. 1. in fine.

Legatarius occupans rem sibi legatam antequam hæres hæreditate adita apprehendat possessionem, an amittat ius quod in ea re habet. pagina 822. col. 2. in princip.

Legata taberna pannorum, non ipsæ merces, quæ in taberna sunt, sed ipsa tantum taberna legata videtur. pagi. 77. col. 2. in fine.

Legatarij si velint assistere hæredi scripto, & eisdem in defensione causæ auxilium impertiri, tenentur causam & litem assumere in eo statu in quo est tempore oppositionis. pagina. 92. col. 2. in principio.

Legata in testamento relicta ad pias causas, an de-

beantur. pagi. 716. col. 2. in medio.

Legati actus plurimum interest an fiat ad rationē mensuræ vel corporis certi & limitati. pagi. 18. colum. 1. in fine.

Legati non habent ius reuocandi domum pro contractibus tempore legationis factis. pagi. 36. colum. 1. in medio.

Legati & alij, si in curia vt aduenæ contraxerint an habeant ius reuocandi domum. pag. 37. colum. secunda. in medio.

Legato fundo simpliciter vel parte fundi communis pro indiuiso, non adiecto pro nomine, meū, veniet in legatum, quod rei legatæ post testamētum accesserit. pagi. 15. col. 2. in medio.

Legato fundo vel parte communis pro indiuiso appposito pronomine, meum, an veniat in legatum quod ipsi testatori ex ea parte socij accesserit post testamentum. pa. 16. col. 1. in medio.

Legato fundo, qui certis est in testamento limitibus designatus, an veniat in legatum, quod post testamentum eidem fundo adiectum fuerit à testatore? pag. 17. col. 1. in fine.

Legatum Apostolicorum potestas. vide in verbo, Nuntiorum Apostolicorum.

Legatus Romani Pontificis non habet ius auocandi causas ab inferioribus. pag. 58. col. 2. in princ.

Legatus à latere an possit conferre beneficia iuris patronatus clericorum. pa. 257. col. 2. in medio.

Et quid de nuntio Apostolico. ibidem.

Et quid de beneficijs iuris patronatus laicorū. ibid.

Legatum annuū ciuitati vel ecclesiæ relictum, an finiatur centum annis? pa. 773. col. 1. in prin.

Et quid de annuo legato priuatis relicto. ibidem. colum. 2. in medio.

Legatum annuum & vsusfructus paria iura habet. pag. 773. col. 1. in princ.

Legatum vsusfructus reipublicæ relictum centum annos durat. ibidem.

Legatum vsusfructus capitis diminutione perit. pagina. 773. col. 2. in medio.

Legatum annuum potest absq; vlla temporis præfinitione relinqui. pag. 774. col. 1. in prin.

Legatum vsusfructus à legato annuo in quo differat. ibidem. col. 1. prope finem.

Legatum annuum simpliciter priuato relictum, eius morte finitur. pa. 774. col. 2. in princ.

Legatum annuum pro primo anno est purum, sequentibus vero conditionale. ibidem.

Legatum conditionale non transmittitur ad hæres ante conditionis euentum. ibidem.

Legatum mancipiorum viuo testatore, qui pro eis æstimationem legauerat, valet post mortem eo

Index Alphabeticus.

- rum, si testator voluntatem non reuocauerit. pag. 211. col. 1. in principio.
- Legatio his verbis concepta, lego uxori meae frumentum omne, quod domi habeo, etiam frumentum venale in hoc legato venit, quando domi testator nullum aliud frumentum præter venale habebat. pag. 547. col. 2. in medio.
- Legatum hoc modo conceptum, lego uxori meae frumentum, quod domi quocunque modo habeo, quid comprehendat. pag. 547. col. 2. in fine.
- Legatum usurarium an sit licitum ex testatoris voluntate. pag. 693. col. 1. in fine.
- Legatum tesserae explicatur. pagina. 867. columna prima. in principio.
- Legatis ducentis filiae, si nupserit, & centum si inaggressa fuerit religionem, an ei proficenti religio debentur ducenta. pag. 495. col. 2. in fine.
- Legatis centum Titiae, si nupserit, & ducetis si non inupserit, an Titiae nubenti ducenta debeantur. pag. 496. col. 1. in prin.
- Legatum omnium rerum seu usus fructus omnium bonorum etiam res venales comprehendit. pagina. 546. col. 1. in prin.
- Legatum argenti, lanæ, frumenti, vel seruorum testatoris, etiam adiecta dictione, vniuersali, comprehendit venalia. ibidem. col. 1. in medio.
- Legatum rerum pertinentium ad muliebre ornamentum testatrix, non comprehendit res venales etiam pertinentes ad muliebre ornamentum. pag. 547. col. 1. in prin.
- Legatum relictum uxori quomodo valet? pag. 554. col. 1. per totum.
- Legatum dotis an iure possit in alterius voluntate conferri. pag. 614. col. 2. in prin.
- Etrubi an ex voluntate testatoris sit vnius testimonio exhibenda fides. pag. 100. col. 1. in prin.
- Legatum quartæ vel quintæ partis bonorum mobilium & immobilium particulare censetur, ac si certarum rerum tertia pars legata esset. pag. 520. col. 2. in fine.
- Legatum usus fructus omnium bonorum qualiter sit intelligendum. pag. 521. col. 1. in medio.
- ¶ Leges paritarum conditæ fuerunt à Rege Alphonso Decimo. pag. 950. col. 1. in prin.
- Legem annonariam condidit Clodius. pagina. 867. colum. 1. in medio.
- Lege Regia statuitur non esse necessariam veteris stipulationis sollemnitatem, ut absentius acquiritur. pag. 443. col. 2. in prin.
- Lege Regia dubium est an nemine acceptante donationem absentis factam, ita ius absenti quærat, ut etiam ante eius acceptionem reuocari donatio non possit. pag. 442. col. 1. in prin.
- Leges curiatae & populares quæ dicantur? pagina. 4. colum. 1. in fine.
- Leges populares quæ appellentur à Cicerone. ibid.
- Lege Regia non valet instrumentum, in quo non sit facta mentio annorum domini. pag. 153. colum. 2. in fine.
- Leges non possunt absque peccato à principe tolli sine iusta causa. pag. 226. col. 1. in fine.
- Lege Aquilia tenetur quisquis propria animalia in alienum agrum miserit ad pascendum domino inuito. pag. 276. col. 2. in medio.
- Lege Mosayca licebat viatori ex vineis & frugibus alienis accipere, ut præfenti subueniret necessitati. pag. 277. col. 1. in prin.
- Legis assiduis. C. qui potio in pigno. habe. priuilegium, an habeat locum in dote, cuius numeratio sola confessione mariti constat. pag. 379. colum. 2. in medio.
- Lege Regia an definitum sit iustum pretium annui redditus in pecunia cum pacto redimendi constituti. pag. 776. col. 1. in medio.
- Leges ex temporis qualitate & rerum vicissitudine mutari possunt. pag. 792. col. 1. in prin.
- Lege Romuli licebat patri nulla coactus necessitate filios ter vendere. pag. 803. col. 1. in medio.
- Legis secundæ. C. de rescind. venditio. auxilio non est locus in permutatione beneficiorum. pag. 365. columna prima. in medio. & pagina. 369. col. 1. in principio.
- Leges variae iuris regalis super valore monetæ concordantur. pag. 1029. colum. 1. in medio, & pagina. 1046. col. 1. in medio.
- Leges seculares multo tempore neglexerunt coetitionem usurarum. pag. 707. col. 1. in medio.
- Leges Draconis apud Athenienses quid præcipiebant. pag. 572. col. 1. in prin.
- Legis poena potest minui vel augeri à iudice proprio iudicio. pag. 589. col. 1. in fine.
- Lege euangelica nihil nec præcipitur, nec ut illicitum prohibetur, quod non sit iuris naturalis legibus vel præceptum, vel prohibitum. pag. 690. colum. 2. in medio.
- Legitima est quoddam ius vniuersale, non tamen est vniuersitas, cuius patronatus accedit. pagina. 657. colum. 2. in medio.
- Legitima est quota bonorum, non hæreditatis pars. ibidem.
- Legitima vendita non transit in emptorem ipse ius patronatus. pag. 657. col. 2. in fine.
- Lex semel recepta quando tollitur per consuetudinem legitime præscriptam. pag. 641. col. 1. in medio.

Index Alphabeticus.

- Lex euangelica continet tantum ea præcepta, quæ naturalia vel moralia sunt. pagina. 957. colum. secunda. in medio.
- Legitimus agere potest contra testamentum patris. pag. 984. col. 1. in medio.
- Legitimitas multa habet ex iure priuilegia. pagin. 984. colum. 1. in fine.
- Legitimitatis filijs per subsequens matrimonium & per rescriptum principis datur actio agendi contra patris testamentum. pa. 985. col. 1. in fine.
- Lex Salica apud Gallos quæ sit? pag. 9. column. prima. in fine.
- Lex Imperatoris aut Principis, quæ damnum non infert speciale clericis aut ecclesijs est in foro ecclesiastico seruanda. pagina. 55. columna secunda. in medio.
- Legitimus contradictor quis dicatur. pagin. 94. colum. 1. in principio.
- Lex duodecim tabularum expenditur. pag. 770. colum. 1. in medio.
- Lex improbens consuetudinem, an censeatur reprobare præteritam tantum, vel futuram simul. pag. 791. col. 1. in fine.
- Lex, qua constitutum sit ut homicida pœna pecuniaria puniatur, an possit aliquo pacto esse iusta. pag. 584. col. 2. in fine.
- Lege Molayca pœnatalionis etiam statuta erat. pag. 583. col. 2. in medio.
- Lex Regia quæ & unde dicta? pagina. 4. column. secunda. in principi.
- Legitima filij ex bonis parentis, publicatis eius filij bonis, non publicatur. pagina. 580. colum. secunda. in principio.
- Legitima filiorum quæ sit in hoc regno? pag. 493. colum. 1. in fine.
- Legitimitas inualida est, nisi fiat Principi mentio liberorum. pag. 506. col. 1. in fine.
- Legitimæ probationes quæ dicantur? pag. 615. colum. prima. in fine.
- Legis finis an includatur & contineatur sub præcepto? pag. 978. col. 1. in medio.
- Legatum ea conditione, si non nupserit, an liceat legatarie nubenti in foro conscientie accipere? pag. 496. col. 2. in princ.
- Legatum omnium bonorum vel rerum testatoris ut frumenti & similium, an venalia contineat. pag. 546. col. 1. in prin.
- Legatum rerum omnium, quæ domi vel in villa sunt, ad venalia non extenditur. pagina. 546. columna. 2. in medio.
- ¶ Lectio vera cap. quoties post auditam causam. 2. quæstione. 6. pag. 802. col. 2. in fine.
- ¶ Lelij Laureli sententia de libertorū iure non conuenit veteribus historicis. pag. 866. col. 1. in fine.
- ¶ Leonis Papæ ad Flavianum Constantinopolitanum Episcopū epistola contra Eutychetis perfidiam. pag. 923. col. 1. in fine.
- ¶ Leuca quid? pag. 667. col. 1. in medio.
- ¶ Liber homo an possit pignori dari. pag. 508. columna. 2. in fine.
- ¶ Liberatus ab administratione præterita, an teneatur ad id quod actione reali vendicari potest? pag. 624. col. 2. in medio.
- ¶ Liber qui dicitur transitus sanctæ Mariæ. pa. 940. col. 1. in principio.
- Liber Pastoris dictus apocryphus. pagina. 938. columna. 2. in fine.
- Liberto quam vtilitatem attulerit tribus legatum apud Scæuolam. pa. 867. col. 1. in medio.
- Liberti dedititij qui dicerentur. pagina. 865. col. secunda. in principi.
- Liberti latini qui dicerentur. ibid. col. 2. in medio.
- Libertinos in quatuor vrbis tribubus suffragium tulisse testis est Asconius in oratione pro Milone. pag. 866. col. 1. in medio.
- Libertos dedititios tempore Iustiniani multis ante temporibus in desuetudinem abisse constat. pag. 867. col. 2. in fine.
- Libertos & libertinos pro eodem reputat Linius. pag. 868. col. 1. in medio.
- Liberti à Principe ius impetrabant aureorum anulorum & restitutionem natalium. pag. 868. col. secunda. in fine.
- Liber Tobie dubie fuit authoritatis. pagina. 897. colum. 2. in medio.
- Liber Esdræ non fuit receptus à Clemente in Canonibus Apostolorum. cap. 84. pagina. 798. col. prima. in princip.
- Liber iudicus fuit Hester, & de eo nulla apud Hebræos & Christianos fuit vnquam controuersia. ibidem. col. 2. in medio.
- Liber Iudith omissus fuit olim à multis authoribus. pag. 900. col. 1. in fine.
- Liber Baruch teste Hieronymo apud Hebræos omissus est vsque ad Concilium Florentinum. pagina. 904. col. 2. in medio.
- Liber, qui appellatur, Pentametrum apud Bucharidum Centimetrum legitur. pagina. 939. columna. 1. in fine.
- Liber physiologus quis dicatur. pagina. 942. col. 1. in medio.
- Libertus accusans patronum de vero crimine legatum amittit. pag. 420. col. 2. in prin.
- Libertas testandi. vide, Testandi libertas.

Libertatis

Index Alphabeticus.

- Libertatis fauore cogendus est quilibet partem, quam habet in seruo vendere. pagina. 808. col. prima. in fine.
- Libertas & immunitas ecclesiastica an differant. pag. 663. col. 1. in fine.
- Liberatione legata à reddendis rationibus, & ab actione præteritæ administrationis, an censeantur reliqua remissa. pag. 626. col. 1. in medio.
- Et quid si testator liberet tutorem vel administratorem ab actione tutelæ. ibid. col. 1. prope finē.
- Liberatio à reddendis rationibus, vel ab actione futuræ administrationis quid operetur? pagina 627. col. 2. in medio.
- Liberatio legata depositario, vel commodatario ab actione depositi vel commodati, siue ex causa depositi aut commodati, an referatur ad actionem in rem. pagi. 624. col. 2. in fine.
- Liberatio non tantum in vltima voluntate legata, sed & lege concessa ad actionem realem minime extenditur. pagi. 625. col. 1. in medio.
- Et quid deliberatione per transactionem contingentem. ibidem.
- Liberatio ratione contractus inter viuos facta tutori, curatori, negotiorum gestori, & œconomo non continet actionem in rem. pagina. 625. col. 1. in fine.
- Liberatione legata an censeatur reliquarum remissio facta. pagi. 625. col. 2. in medio.
- Liberatio in vltima voluntate vel in contractu iuramenti religione confirmatur. pagina. 625. col. 2. in principio.
- Liberatus ab administratione præterita vel contractu vel testamento tenetur ad id, quod actione reali vendicari potest. pagi. 624. col. 2. in medio.
- Libri canonici qui dicantur. pagina. 892. colum. secunda. in medio.
- Libri Ecclesiastes & Sapientiæ, an sint à Salomone conscripti. pagi. 895. col. 2. in medio.
- Libri duo sunt Eisdæ. pag. 898. col. 1. in medio.
- Libri Agiographi qui dicantur. pagina. 919. col. 2. in medio.
- Libros apocryphos quos appellet Diuus Hieronymus. pag. 920. col. 1. in medio.
- Libri apocryphi qui dicantur? pagina. 935. col. 2. in principio.
- Libri, qui non possunt imprimi statuto Tridentinæ Synodi. ibidem. col. 2. in medio.
- Librationum quam probationem faciant. pagi. 170. col. 1. in fine.
- Librorum noui Testamenti ordo, & de quibus apud veteres Theologos fuerit olim dubitatum. pagi. 904. colum. 2. in fine.
- ¶ Libella numus argenteus quid. pagina. 998. col. prima. in medio.
- ¶ Libra argenti vel auri nomine poenæ indicta qualiter intelligatur? pagina. 1019. columna secunda. in medio.
- Libra vetus diuiditur & expenditur, & inibi de granis. pag. 994. col. 2. in fine.
- Libra Romana duodecim vncias habuit. pagi. 995. colum. 2. in prin.
- Libra argenti qualiter intelligatur. pagin. 1019. columna. 2. in principio.
- Libra auri quonam modo æstimetur in iure. ibid. colum. 2. in fine.
- Libra Gallica cuius erat valoris? pagina. 1020. col. 2. in principio.
- Libra quandoque non pondus sed numus est. ibid. colum. 1. in principio.
- Libra Italica numeralis. pagina. 1020. columna secunda. in medio.
- Libra Tarraconensis in Hispania. ibidem.
- Libra auri contenta in legibus Partitarum cuius valoris erat. pag. 1046. col. 1. in medio.
- Libra argenti contenta in l. 10. tit. 18. part. 1. quanti æstimanda. pag. 1047. col. 2. in fine.
- ¶ Litera. T. Hebraicè signum crucis significasse. pagi. 879. col. 1. prope medium.
- Literæ Apostolicæ ad Regia mittuntur auditoria ante earum exequutionem, vt ibi examinentur. pag. 254. col. 1. in princ.
- Literæ ad beneficium quando iure valent aut non valent. pagi. 503. col. 2. in medio.
- Literæ Romani Pontificis qualiter sunt intelligendæ. pagi. 505. col. 2. in prin.
- Literis Apostolicis, quæ falsis precibus in publicū dispendium impetrantur, an liceat quandoque non obedire. pag. 255. col. 1. in medio.
- Literas Apostolicas ad dignitates & beneficia, quæ sunt Regij iuris, sancit grauisimis poenis Carolus Cæsar, ne quis impetraret in derogationem consensus, ac præsentationis. pag. 258. col. secunda. in medio.
- Hoc etiam prohibuit in beneficijs patrimonialibus. ibidem. col. 2. in fine.
- Literæ beneficia conferentes sunt strictissime interpretandæ. pag. 504. col. 1. in medio.
- ¶ Lite pendente restitutionis in integrum an sit locus exequutioni trium sententiarum conformium. pag. 195. col. 2. in medio.
- Lite pendente apud iudicem ecclesiasticum clericus detineri debet reclusus in carceribus. pagin. 240. col. 2. in fine.
- Litis eiusdem confors an possit sine speciali mandato

Index Alphabeticus.

- dato petere in integrum restitutionem. pagina 374. col. 2. in principio.
- Litiganti etiam iuste in iudicio mendacio, vel falsitate uti non licet aduersus aduersarij dolum. pag. 327. colum. 2. in prin.
- Litiganti an liceat in iudicio pluribus diuersis contrarijsve defensionibus uti, & an excipiens fateri videatur. pag. 329. col. 2. in prin.
- Litigiosa res efficitur per solam citationem quoties ea petitur actione reali, agiturque de dominio directo vel utili. pagina. 118. columna prima. in fine.
- Litigiosam rem tamen multis placuit nusquam effici etiam litis contestatione, si ad eam actum sit actione personali. ibidem.
- Litigiosi vitium in actione hypothecaria non est necessarium, nec quicquam nocet actori, qui pecuniam debitam exigere poterit ab eo, qui lite mota rem emerit. pag. 118. col. 2. in fine.
- Litigantium consensu an possit iudex, vel teneatur vnus testis assertioni stare. pagina. 614. col. secunda. in medio.
- Lite pendente reus delatus non potest ad ecclesiasticam dignitatem promoueri. pagina. 461. colum. secunda. in medio.
- Lite pendente non est priuandus dignitate aut nobilitate ille, qui ante litem motam ad eas electus fuit. ibidem. col. 2. in fine.
- Lite pendente accusatus utitur iure suo. pag. 462. colum. 1. in medio.
- Lis & causa decidi potest iuxta assertionem & declarationem alterius partis consensu litigantiũ. pag. 614. col. 2. in fine.
- Lis si committitur actoris vel rei assertioni iuramentum rei vel actoris oportet præmitti. pag. 616. colum. 2. in prin.
- Lite pendente inter fiscum & priuatum non est priuatus possessione priuandus. pagina. 459. col. secunda. in fine.
- Lite pendente super nobilitate an cogatur quis tributa, & indictiones aliaq; onera subire. pag. 461. col. 1. in prin.
- Lite durante reus delatus non potest eligi ad munera publica. pagina. 461. col. secunda. in prin.
- ¶ Locus Titi Liuij ex Plinio, ac rursus Plinius ex Macrobio expenditur. pagin. 857. colum. 7.
- Locus Frontini corrigitur ex obseruatione Petri Chaconij. pag. 862. col. 2. in fine.
- Locus Ciceronis interpretatur. pagin. 863. columna prima. in fine.
- Locus Pindari, in Nemeis corrigitur. pag. 865. colum. 1. in medio.
- Locus Varronis restitutus. pagina. 887. colum. prima. in medio.
- Locus Gratiani corrigitur. ibidem. columna secunda. in fine.
- Loci cuiusdam sacre scripturæ interpretatio. pag. 900. colum. 1. in prin.
- Loci cuiusdam castigatio. pagina. 930. colum. prima. in medio.
- Locus deprauatus in historia de inuentione capitis Diui Ioannis. pag. 932. col. 1. in medio.
- Locus Tertulliani deprauatus expenditur. pagina 940. col. 1. in medio.
- Locus pœnitentiæ quando sit in contractu donationis. pag. 438. col. 1. in prin.
- Locus non est pœnitentiæ fauore dotis in contractibus innominatis. pag. 444. col. 2. in medio.
- Locus Bartoli insigniter vitiosus expenditur in l. tutor, qui repertorium. ff. de administra. tuto. numer. 21. pag. 630. col. 1. in prin.
- Locus est expressim ponendus in instrumentis publicis. pag. 154. col. 1. in medio.
- Locus Pauli ad Romanos cap. 3. explicatur. pagin. 223. col. 1. in fine.
- Locus Psalmistæ, psal. 104. adducitur. pagina. 223. colum. 2. in prin.
- Locus Matthæi cap. 17. declaratur. pag. 223. col. 2. in medio.
- Locus Suetonij Tranquilli aperitur. pag. 1008. col. secunda. in principio.
- Locus Aristotelis expenditur ad intellectum. l. prima. ff. de contrahend. emptio. pag. 1053. col. 1. in medio.
- Locus Aristotelis explicatur an liceat Principi pecuniam semel signatam mutare. pag. 1056. col. prima. in principio.
- Locus contractus satis idoneus est, si reus ibidem reperiatur, ut in eo tractetur de contractu rescindendo, atque ita de restitutione in integrũ concedenda. pag. 357. col. 2. in fine.
- ¶ Locationi rerum dotalium per maritum quo pacto vxor teneatur stare, & quid è contrario. pag. 623. col. 1. in fine.
- Locationi facta ab Episcopo seu alio prælato, an teneatur stare successor, quod inibi latè traditur. pag. 634. col. 1. in medio.
- Locatio nomine ecclesiæ facta mortuo prælato non finitur. pag. 635. col. 1. in medio.
- Locationis contractus an admittat decissionem. l. quoties. de rei vendicat. pagina. 662. colum. prima. in medio.
- Locatio ad longum tempus an sit alienatio. pagina 636. col. 1. & 2. per totum.

Index Alphabeticus.

Locatio facta vltra tempus permissum an sit valida saltem quo ad tempus iure concessum. pagi. 637. col. 2. in fine.

¶ Longimanus Darius filius fuit Prisci Assueri Artaxerxis. pag. 901. col. 2. in prin.

¶ Longum tempus quod sit? pag. 636. col. prima. in medio.

¶ Lucri acquisitio quæ requirit alteri coniugum in matrimonio decessisse, habet locum vtroque si mul pereunte. pagi. 563. col. 2. in medio.

Lucri resolutio, quæ præmoriens altero ex duobus sit, si ij simul perierint, locum non habet. pa. 564. colum. 1. in fine.

Lucri acquisitio quæ requirit alterum ex duobus superuixisse, deficit ijs simul pereuntibus. pagi. 568. colum. 1. in fine.

Lucrum consolidationis quando sit vsura. pagina. 689. col. 1. in fine.

¶ Lustrum apud Romanos quid? pagina. 426. col. prima. in fine.

¶ Lydius lapis, quo aurifices aurum probant. pagi. 1008. colum. 1. in prin.

M

MACEDONIANA hæresis unde dicta sit? pagi. 917. col. prima. in principio.

¶ Machabeorum libri. pagi. 903. col. 2. in medio.

¶ Magnum Constantinum à Beato Syluestro baptizatum fuisse constat. pa. 927. colum. 1. in fine.

Maiores summa an includat minorem.

Maiores crimina committentes, non continuo grauioribus poenis castigantur. pagina. 575. colum. secunda. in medio.

Maiores & feudum differunt. pagina. 454. col. 1. in medio.

Maiores dignitas est. pagina. 454. col. 2. in fine. & pagi. 729. col. 1. in medio.

Maiores an & quæ ratione sunt liciti? pagin. 728. colum. 2. in principio.

Maiores bonorum possessio sine apprehensione quaeritur successor. pagina. 730. colum. prima. in fine.

Maiores dictio, quomodo in his Regnis accipienda. pagi. 725. col. 1. in medio.

Maiores & primogenij bona ex propria significatione masculis deferuntur, exclusis foeminis. pagina. 728. col. 1. in prin. & vide in verbo, Primogenij. & verbo, Prohibitio,

Maiores fructus, seu primogenij eius anni, quo possessor mortem obierit, an pro rata temporis pertineant ad eius hæredes, licet nondum percepti fuerint. pag. 454. col. 1. in prin.

Maiores materia quo ad successionem. pagin. 290. per totam.

Maiores conditionibus & legibus licentia Principis institutis, derogari poterit rescripto Principis. pag. 735. col. 2. in fine.

Maiores qualiter accipiantur in his regnis. pagina. 725. colum. 1. in medio.

Maiores ad vnum tantum pertinet. pagina. 725. colum. 1. in fine.

Maiores absque licentia Principis institutus, an dicatur maiores. pagina. 730. columna secunda. in medio.

Maiores summa ex proprietate sermonis minorem continet. pag. 505. col. 1. in medio.

Maiores res prohibita sunt alienari, & hæ prohibitio perpetua est: & quid de fideicommissis. pa. 725. colum. 2. in fine.

Maiores institutio licita est, atque item consuetudines, & leges, quibus primogenitis bona omnia deferuntur. pagi. 728. columna secunda. in medio.

¶ Mala fides, vide in verbo, Fides mala emptoris.

¶ Mambres & Iamnes restiterunt Moyse tanquam impij. pagi. 941. col. 2. in fine.

¶ Mandatum, quod alioqui morte mandantis regulariter expirat, fauore dotis & sic pia causæ etiã post obitum mandantis vim habet. pagina. 444. col. 2. in medio.

Mandati quæ sit propria natura. ibidem. colum. secunda. in fine.

Mandatum in re necessaria an morte mādantis expiret. pag. 73. colum. 1. in medio.

Mandatum speciale requiritur ad iurandum nomine alterius. pag. 157. colum. 1. in medio.

Mandatum ad iurandum de calumnia qualiter concipi debet. pagi. 371. col. 2. in medio.

Mandatum speciale non est necessarium ad defendendum aliquem in causa restitutionis in integrum, licet ad eam petendam requiratur. pagi. 375. col. 1. in principio.

Mandatum speciale requiritur ad acceptandum beneficia ecclesiastica. pag. 819. col. 2. in medio. & pagi. 825. col. 1. in medio.

Et an mandatum generale sufficiat si sit concessum cum libera. ibidem. col. 2. in fine.

Mandatum speciale ad acceptandum beneficia, an possit concedi laico. pagina. 820. columna prima. in principio.

Et quid

Index Alphabeticus.

Et quid de excommunicato dicendum sit. ibidem.
col. 1. in fine.

Mandatum generale sufficit ad apprehendendam
possessionem beneficii. pag. 824. col. 2. in fine.

Mandatum speciale sufficit ad petendam in inte-
grum restitutionem, licet causa in qua petenda
est non exprimatur. pag. 371. col. 1. in fine.

Mandatum cum clausula generali, & ad omnia alia
requirētia mandatum speciale, quem effectum
habeat. pag. 555. col. 2. in fine.

Mandatum, do tibi ad omnia mea negotia, quo
modo intelligendum. pagina. 552. columna. 2.
in fine.

Mandatores homicidij & ipsi interfectores qua
pœna sint puniendi. pag. 672. col. 1. per totam.

Mandatum cum clausula rati habitationis quam vim
habeat? pag. 372. col. 2. in princ.

¶ Manumissi vindicta qui dicerentur? pag. 865. co-
lum. 1. in fine.

Manumissio per censum quo pacto fiebat. pa. 865.
col. 2. in princ.

Manumissi testamento qui dicerentur? pagi. 865.
col. 2. in princ.

Manumissi à dominis ex Tullij Hostilij indulgen-
tia ciuitatem consequiebantur. pagi. 866. colum.
1. in princ.

Manumissi serui non per ipsam manumissionem
statim efficiebantur ciues Romani. pag. 865. co-
lum. 1. in medio.

Manus sinistra est amputanda quando dextera non
exstat. pag. 586. col. 2. in fine.

¶ Marauedinus non tam est numus quàm numorū
numerus. pag. 992. col. 1. in princ.

Marauedinus passim ab auctore quadrans appella-
tur. ibidem. col. 1. in medio.

Marauedinorum huius Regni cognitio traditur
ad plurium legum interpretationem. pag. 415.
col. 2. in medio.

Marauedinus Alphonfi Regis quanti æstimaba-
tur. pag. 416. col. 1. in princ.

Marauedinus bonus apud huius Regni sanctiones
sic appellatus, cuius valoris erat. pag. 416. col. 1.
in medio. & pagina. 1037. columna prima. in
fine.

Et in quo differat à veteri marauedino. ibidem. co-
lum. 2. in princ.

Marauedinus Castellanus & eius valor. pag. 1027.
col. 1. in medio.

Marauedinus vetus & nouus quid? pag. 1027. col.
2. in medio.

Marauedinus vetus respondet vni ex nostris cum
dimidio. pag. 1028. col. 2. in fine.

Marauedinus bonus cuius æstimationis erat. ibidē.
Marauedinus aureus quid? pagina. 1031. column.

2. in principio. & pagina. 1032. columna secun-
da. in fine. & pagina. 1043. columna prima. in
medio.

Morauedinus, Prieto, dictus, item &, Blanco ap-
pellatus. pagina. 1038. columna secunda. in
fine.

Marauedinus aureus tempore regis Alphonfi De-
cimi. pag. 1043. col. 1. in medio.

Marauedinus aureus antiquior marauedino tem-
poris Alphonfi Regis. ibidem.

Marauedinus aureus, cuius mentio fit in legibus
partitatum, quanti æstimatur. pag. 1043. colum.
2. in princ.

Marauedinus, cuius meminit lex. 18. titulo. 4. part.
3. quanti æstimatur. pagina. 1047. columna. 2.
in fine.

Marauedini. l. 8. tit. 7. part. 3. quanti æstimandi sunt.
pag. 1049. col. 1. in medio.

Marauedinus. l. 3. titu. 8. part. 3. cuius sit æstimatio-
nis. ibidem. col. 2. in princ.

Marauedinus. l. 20. titu. 23. part. 3. pag. 1049. col. 2.
in medio.

Marauedinus. l. 1. titu. 5. libr. 2. fori. pagin. 1049. co-
lum. 2. in fine.

Marauedinus. l. 2. titulo. 1. part. 7. pag. 1050. col. 1.
in principio.

Marauedinus. l. 41. titu. 2. part. 3. pag. 1050. colum.
1. in fine.

Marauedinus aureus. l. 9. titu. 4. part. 5. ibidem. col.
2. in medio.

Marauedinus. l. 2. titu. 11. part. 3. ibidem. column.
2. in fine.

Marauedinus. l. 5. 7. & 8. cum quatuor sequentibus.
titu. 20. & l. 13. 15. titu. 19. part. 3. pag. 1050. col.
2. in fine.

Marauedinus. l. 14. titu. 6. parti. 3. pagina. 1051. col.
1. in medio.

¶ Marchiones non possunt causas à iudicibus ordi-
narijs auocare. pag. 58. col. 2. prope medium.

Marchiones, Duces, & Comites & alij inferiores
habentes iurisdictionem an possint tabelliones
create. pag. 152. col. 2. in princ.

Marcha aurea, cuius mentio fit in legibus partitarū
an differat ab aureo: & ibi cuius valoris sit. pag.
1046. col. 2. in princ.

¶ Marcha pondus quid? pagina. 995. columna. 1.
in fine.

¶ Mardocheum ad eam ætatem accessisse, quæ du-
centos annos excesserit, narrat Diuus Hierony-
mus. pag. 900. col. 1. in medio.

Tom. j.

g

¶ Martyr

Index Alphabeticus.

- ¶ Martyr Græca dictio est, latine testem significat. pag. 925. col. 2. in princi.
- Martyrum Quiritij & Iulitæ matris eius commemoratio fit in Romana ecclesia decima quinta iulij: at in Tollerana & Granatensi fit in decima sexta ieiunij. pag. 926. col. 1. in princ.
- Martyrū historię conscriptæ ab hæreticis igni sunt tradendæ. ibidem. col. 1. in medio.
- Martyrum & sanctorum memorię fiunt à Christianis eo die, quo mortem obiere, quia illo diē nascuntur sancti ad gloriam & vitam æternam. pag. 962. col. 1. in fine.
- Martyribus quauis licitum fuerit, cum fugere possent in carceribus manere, vt pro fide occiderentur, nusquam tamen eis licuit se ipsos occidere. pag. 339. col. 1. in medio.
- Martyrum historię: & de vitis patrum. pagin. 925. col. 1. & 2. per totum.
- ¶ Maritus re dotali penitus extincta tenebitur ad æstimationem etiam si absq; eius culpa leui, vel leuissima acciderit. pag. 209. col. 1. in fine.
- Et quid si res simpliciter fuerint æstimatæ quæ licet non consistunt in pondere, numero & mensura, vsu tamen consumuntur. ibidem. column. 2. in medio.
- Mariti inopia an impediatur præsumptionem ex æstimatione. pag. 211. col. 1. in fine.
- Maritus in quibus casibus potest alienare res dotales consentiente vxore. pagin. 208. columna. 2. in medio.
- Maritus quando eligit restitutionem rerum dotaliū, augmentum & diminutio pertinet ad vxorem. pag. 209. col. 1. in fine.
- Maritus libere ac tuto merces, & alias res venales vendere potest, licet mulier habeat hypothecā ad bona mariti. pagina. 215. columna secunda. in medio.
- Marito futuro, qui rem dedit vt sequutis nuptijs dotis fieret, an si viueret possit pœnitere, & donationem reuocare. pag. 445. col. 2. in fine.
- Maritus an teneatur stare locationi factæ per vxorem. pag. 633. col. 2. in fine.
- Marsilius Paduanus error damnatus. pag. 23. column. 2. in medio.
- ¶ Masculus in maioratibus an semper præferatur fœminis. pag. 728. col. 1. in medio.
- Masculis deficientibus quando in feudis possunt fœminæ admitti. pag. 729. col. 2. in princ.
- Masculis stantibus iure Italico fœminæ excluduntur in successione. pagina. 828. columna. 2. in medio.
- Masculi qua ratione ad primogenia admittendi sunt ecclesijs fœminis. pagina. 628. columna secunda. in fine.
- Masculus secundo genitus præfertur fœminæ primo genitæ in regni successione. pag. 728. columna. 2. in fine.
- Masculinum non comprehenditur fœmininum in contractibus. pagina. 650. columna secunda. in principio.
- ¶ Mater habet priuilegium ob administrationem tutelæ, ne scilicet conueniatur vltra quam agere possit. pag. 509. col. 2. circa medium.
- Mater ob pecuniam debitam filijs potest mitti in carcerem, vt quibusdam visum est, & hoc in fauorem filiorum. pagina. 509. columna secunda. in medio.
- Mater debet omni legum auxilio renuntiare, cum ei committitur tutela filiorum. pagina. 509. col. 2. circa medium.
- Mater tutrix filiorum si habet bona capienda sunt pro debito, & si non habet tuta est priuilegio, ne possit conuenire, & ita nullo pacto in carcerem mitti potest. pagina. 509. columna secunda. in fine.
- Matre ignobile natus, patre vero nobili nobilis est. pag. 870. col. 1. in princ.
- ¶ Materia, forma, & minister sunt essentialia sacramentorum. pag. 407. col. 1. in princ.
- Matricula & matrices quid? pagina. 142. columna prima. in fine. & pagina. 143. columna prima. in principio.
- ¶ Matrimonij causa an sit locus pœnitentiæ in contractibus innominatis. pagina. 444. columna. 2. in princip.
- Matrimonio constante acquisita, quo pacto acquirantur pro parte dimidia vxori quo ad dominium & possessionem. pagina. 842. columna. 1. in fine.
- ¶ Martynus ab Azpilcueta præceptor authoris. pagina. 316. col. 2. in princ.
- ¶ Maximè, dictionis vis. pagina. 565. columna. 1. in principio.
- ¶ Meaja de oro quid? pag. 1044. col. 2. in medio.
- ¶ Medio maruedi aureus Toleti percussus. pagin. 1044. col. 2. in medio.
- Medium non debet esse contrarium fini. pag. 317. col. 2. in medio.
- ¶ Medicus aut agrimensor, aut alij periti in quacunque arte vocati, vt arbitri, qualiter possint proferre iudicium. pagina. 617. columna secunda. in fine.
- ¶ Melchior Canus. pag. 403. col. 2. in fine.
- ¶ Melchiades cuius iussu coronatus fuerit martyrio. pag.

Index Alphabeticus:

rio. pagina. 930. col. 1. in principio.
 Melchiades Papa ab Imperatore Maximino martyrio est occisus. pagina. 222. columna prima. prope finem.
 ¶ Meliorationes in re pignori obligata factæ, an si mul iure pignoris teneantur. pag. 390. colum. 2. per totam.
 Melioratus potest iure Regio conueniri ad eam partem, quæ ex re meliorata propter æs alienū deducitur. pag. 520. col. 2. in medio.
 Meliorationes & ædificia in rebus maioratus factæ qualiter iure Regio pertineant ad successorem primogenij. pag. 734. col. 2. in princ.
 Melioratio non potest vere fieri filio vnico. pagin. 491. colum. 2. in fine.
 Meliorare potest auus vnum ex nepotibus ex filio vnico susceptis, etiam filio viuo. pagina. 492. colum. 1. in fine.
 Meliorationes rei obligatæ an cedant obligationi? pag. 390. col. 2. in princ.
 Membrorum suorum dominus nemo est. pa. 337. colum. 1. in medio.
 ¶ Mendacium quid sit? pag. 316. col. 1. in medio.
 Mendacium in re leui regulariter veniale crimen an in iudicio mortale sit? pagina. 316. columna. 1. in fine.
 Menes primus Egyptiorum Rex. pagina. 7. col. 1. in fine.
 ¶ Mensis Panemus apud Macedonas, idem est qui apud Romanos Iulius. pag. 910. col. 1. in medio.
 Mensis Dios apud Hebræos nostro Nouembri respondet. pag. 953. col. 1. in medio.
 ¶ Mensura vbi ponitur causa taxationis vltra mensuram minime locus est contractui, vbi vero ponitur causa demonstrationis, mensura minor vel maior nihil facit ad dispositionis ius. pagin. 18. col. 1. in fine.
 Mensuræ modus quando non rei principali, sed accessoriæ ascribitur, quid statuendum. pag. 20. colum. 1. in princ.
 Mensura peccati erit plagarum modus. pag. 583. col. 1. in fine.
 ¶ Mens sublimius eleuatur ieiunio ad sublima contemplanda. pag. 968. col. 1. in princ.
 ¶ Mentio specialis iuris patronatus laicorum necessaria est in literis Apostolicis ad constituendam pensionem super beneficio iuris patronatus laicorum. pag. 271. col. 1. in princ.
 ¶ Mercatoribus an liceat carius vendere pecunia credita, quam statim numerata. pag. 528. col. 2. in fine.
 ¶ Merces possunt vendi carius iusto pretio ratione

interesse. pag. 530. col. 2. in princ.
 ¶ Meretrix publica an sit cogenda quenlibet admittere? pag. 800. col. 2. in fine.
 Meretrici an detur actio iniuriarum aduersus eū, qui eam causa libidinis interpellauerit. pa. 801. col. 1. in medio.
 Meretricis ostium frangens causa libidinis an teneatur actione furti, si ex illa fractione furtum ab alijs fuerit commissum. pagina. 800. colum. 2. in fine.
 Meretricis raptor an puniatur poenis aduersus raptos statutus? ibidem.
 ¶ Merum & mixtum imperium, & iurisdictio simplex in quo differant. pagina. 845. columna. 2. in medio.
 ¶ Metus tormentorum, vide in verbo, Tormentorum metu.
 ¶ Meum, pronomen adiectum rei legatæ non videtur ei apponi causa restrictionis, sed causa demonstrationis. pag. 15. col. 1. in medio.
 ¶ Metropolitanus non potest causam à suffraganeis auocare, nec de ea cognoscere absque appellatione. pag. 57. col. 1. in medio.
 Metropolitanus quo ad Episcoporum subditos est iudex tantum appellationis. ibidem.
 Metropolitanus non potest dare ordines intra diocesim suffraganeorum Episcoporum. pag. 57. col. 2. in princ.
 Metropolis ciuitas quæ dicatur? pagina. 142. col. 2. in medio.
 Metropolitanum falso à mensura dici arbitratur Isidorus lib. 7. etymolog. pagina. 142. columna. 1. in fine.
 Metropolinus an possit tractare inter subditos suffraganeorum de nullitatis causa. pag. 57. col. 2. in fine.
 ¶ Militare priuilegium, ne scilicet conueniantur vltra quàm facere possint, an habeant nobiles. pa. 510. col. 1. in fine.
 Militaris annona quare fuerit dicta primipilus? pa. 458. col. 1. in medio.
 Milites apud AEgyptios priuilegium habebant ne pro debito pecuniario in carcerem mitterentur. pag. 510. col. 1. in medio.
 Milites armatæ militæ & nobiles eodem vtuntur priuilegio. ibidem.
 Miles vtitur eodem priuilegio matris tutricis. pag. 509. col. 2. in fine.
 Milites decimare quid sit? ibidem. col. 2. in medio.
 Milites actu militantes habent ius in pascuis publicis ad alendos equos militares. pagina. 274. col. 1. in princ.

Index Alphabeticus.

Milites an peccent mortaliter, si se euidenti periculo committant. pagina. 340. columna secunda. in principio.

Milites pro pecuniario debito in carcerem miti non possunt. pag. 510. col. 1. in medio.

Mina quid? pagina. 1019. columna. 1. in medio. & pag. 1020. colum. 1. in medio.

Mina seu libra Hebraea cuius ponderis fuit. pagina. 1026. colum. 1. in princ.

¶ Minister sacramentorum, vide in verbo, Sacramentum.

¶ Minor qui se liti opponit ad coadiuuandum, an possit restitui in integrum ad probandum. pag. 107. colum. 2. in fine.

Minor & Ecclesia an sint in integrum restituendi ad proponendam causam recusationis. pa. 199. columna. 2. in medio.

Minor an restituatur aduersus temporis lapsum dati ad accusandum. ibidem.

Minor non est restituendus ad opponenda crimina & defectus contra electum. pagina. 200. columna. 1. in principio.

Minor lege Regia non est restituendus ad opponendum defectus & exceptiones contra testes. ibidem. colum. 1. in medio.

Minor non est restituendus ad retrahendum post tempus à lege datum. ibidem. col. 1. in fine.

Minor an sit restituendus ad opponendas exceptiones dilatorias post diem à lege datum. pagina. 200. colum. 2. in princip.

Minor vel ecclesia potest ratum habere contractum factum absque iuris solennitate. pagina. 213. columna. 2. in medio.

Minoribus propter infirmum ætatis consilium restitutio in integrum conceditur, cum fructibus. pagina. 346. columna. 1. in medio. & pagin. 347. colum. 1. in principio.

Minoribus & ecclesijs quando ob minimam læsionem in integrum restitutio detur? pagina. 357. colum. 1. in medio.

Minores ordines, vide in verbo, ordines minores.

Minor an constituat venditorem in mora sine interpellatione. pag. 831. col. 2. in princ.

Minor clericus, vide in verbo, clericus minor.

Minor læsus in renuntiatione beneficij ecclesiastici, restituendus est, etiam postquam beneficium alteri fuerit collatum. pagina. 364. columna prima. in fine.

Minor quandoque in integrum restituitur, etiam si de lucro, quod læsio abstulerit tractetur. ibidem. colum. 2. in fine.

Minor habet legitimam personam standi in iudicio,

maiorque censetur quoad possessorium, quod is proponere velit, licet absque curatore nequeat reconueniri. pag. 368. col. 2. in princ.

Minor agens interdicto possessorio, restitutionis in integrum auxilium habet, si in eo iudicio læsus fuerit. ibidem.

Et idem cautum est si agat in spiritualibus. ibidem. columna. 2. in medio.

Minor an restituatur in integrum circa contractum matrimonij. pagina. 368. columna secunda. in medio.

Minores ordines an sint sacramentum? pagin. 408. colum. 2. in principio.

Minor in spiritualibus pro maiore habetur. pagina. 364. colum. 2. in medio.

Minor læsus ultra dimidiam, an possit petere restitutionem omissa. l. 2. de rescind. vend. & quid referat. pag. 354. colum. 2. in princ.

¶ Missa unde dicatur? pag. 986. col. 2. in medio. Et de dictione Kyrie eleison. pa. 987. col. 2. in med.

¶ Miserabiles personæ habent priuilegium vocandi ad curiam aduersarios in prima instantia. pagina. 39. col. 1. in princ.

Miserabiles personæ quæ dicantur arbitrio iudicis relinquitur. pag. 41. colum. 1. in princ. & pagin. 46. col. 2. in princ.

¶ Mistra conditio, vide in dictione, Condictio.

Modus suspendendi apud antiquos. pagina. 877. colum. 2. in medio.

Monachi Dni Francisci incapaces sunt omnino temporalium bonorum. pagina. 446. colum. 1. in medio.

Ere a ratione à Papa statutum est, ut ea pecunia deponatur penes aliquem, qui eam ad vtilitatem destinatam dispandat. ibidem.

Monachos propter ieiunia ex instituto ordinis sibi iniuncta non esse liberos à ieiunijs ecclesiasticis. pagina. 975. col. 1. in fine.

Monachi an possint esse tabelliones. pagina. 150. colum. 1. in fine.

¶ Monasterium, quod quis ingreditur an sit ei loco filij. pag. 494. col. 2. in medio.

Monasterium monialium cuiuscunque ordinis habet priuilegium, vocandi ad Regis curiam quæcunque in prima instantia. pagina. 47. columna. 1. in fine.

¶ Moneta falsa etiam dicitur illa, quæ ex adulterina materia fit, etiam ab illis, qui huic fabricæ & munerij à rege sunt constituti. pagina. 1060. colum. 2. in medio.

Et etiam illa, quæ pondus legitimum non apponit. ibidem.

Monetæ

Index Alphabeticus.

Monetæ cudendæ ius ad Principem vel Rempublicam pertinet. pag. 1060. col. 2. in princ.

Moneta falsa, quibus dictionibus latine & Græcè significetur. ibidem. col. 2. in medio.

Monetæ falsæ fabricatores qualiter puniantur. pag. 1061. col. 1. in princ.

Monetam adulterantes falsarij dicuntur, & aleuosi, in crimenque læsæ maiestatis incidunt. ibidem. colum. 1. in medio.

Et an circa huius criminis poenam aliquid referat, sit moneta aurea, ærea, vel argentea. ibidem. col. 1. in fine.

Monetam propria autoritate, iusti tamen ponderis & materiæ ac formæ legitimæ percutiens eadem poena puniendus est, quæ punitur adulterinam monetam faciens. pagina. 1062. colum. 1. in princip.

Monetam adulterinam faciens excusatur ex eo, quod scelus id commiserit in moneta, quæ in ea prouincia nec expeditur, nec in vsum commerciorum admittitur. pag. 1062. col. 1. in princ.

Sed an in hoc crimine conatus ipse nondum perfectus nec consummato delicto sit puniendus. ibidem. col. 1. in medio.

Monetam falsam expendens quæ poena puniatur. pag. 1062. col. 1. in fine.

Monetam fundens, radens, aut tingens qualiter puniatur. ibidem. col. 2. in medio.

Moneta de vellon quæ dicatur. pagina. 992. colum. 1. in medio.

Moneta vetus qualiter intelligatur in ordinamento Regali. pag. 1027. colum. 2. in fine.

Monetarum expensæ in eis cudendis factæ ex ipsarum iusto pondere deducuntur. pagina. 1041. colum. 2. in principio. & pagina. 1055. colum. 1. in fine.

Moneta falsa quæ dicatur? pagina. 1060. colum. 1. in fine.

Monstrationis mensura minor vel maior nihil facit ad dispositionis ius. pagina. 18. colum. 1. in fine.

Moropetitorum traditur æstimatio. pagina. 415. colum. 2. in medio.

Mors si fuerit sequuta ob potum, morte damnandus est qui potum dedit. pagina. 670. colum. 2. in fine.

Mors si non fuerit secuta ob potum vilis damnandus est in metallum, & honestus in insulam deportandus. pagina. 670. colum. 2. in fine.

Mortem sibi consciscere non licet etiam ob euitandum stuprum, nec aliud maius malum. pagina. 339. colum. 2. in princ.

Mortem sibi consciscere potius est ignaui & abiecti animi quam fortis. pagina. 338. colum. 1. in fine.

Mortaliter peccat, qui actum agit illum esse mortale crimen opinatus. pagin. 316. colum. 1. in principio.

Mortuo præfide an eius vicarius possit iurisdictione uti. pag. 28. colum. 1. in medio.

¶ Mora quo tempore purgetur. pagin. 832. colum. 2. per totam.

¶ Mores cuiusque prouinciæ in obseruatione ieiunij non sunt damnandi. pagina. 973. colum. 1. in principio.

¶ Moruis qui numus fuerit. pagina. 1043. colum. 1. in fine.

Morues Alphonfies quid? pagina. 1044. colum. 1. in fine.

¶ Mosaica lege quid cautum fuit iuxta talionis poenam. pag. 583. colum. 2. in medio.

Mosaica lege cautum erat oculum pro oculo, dentem pro dente in poenam eruendum. pag. 583. colum. 2. in medio.

Item & lege duodecim tabularum, titulo de iniurijs. ibidem.

Moses Nilam mensem qui est Xanthicus primum in festiuitatibus, in quo ex Aegypto Hebræos eduxit. pagina. 953. colum. 1. in medio.

Mosayca lege licebat viatori ex vineis & fugibus alienis accipere, vt præsentī necessitati subueniret. pag. 277. colum. 1. in princ.

Quod etiam licuit discipulis Domini. ibidem.

¶ Mos apud Romanos in ferenda lege seruatus. pagina. 4. colum. 1. in medio.

¶ Mulier habet hypothecam tacitam etiam quoad parapherna & donationem propter nuptias, sed non cum prælatione. pag. 375. col. 2. in medio.

¶ Municipale statutum conueniens iuri communi, an habeat specialem vim præter ius commune. pag. 203. colum. 2. in medio.

Municipale statutū idem disponens quod ius commune an addat speciale vinculum, & maiorem vim iuri communi. pagina. 203. colum. 1. in fine.

¶ Mutare potest dominus agri libere eiusdem agriculturam. pag. 278. colum. 1. in medio.

Mutatio pecuniæ semel signata an fieri possit à Principe sine consensu populi. pagina. 1056. colum. 1. in medio.

Mutatio pecuniæ post moram an noceat vel proficit creditori. pag. 1058. colum. 2. in princ.

Mutatio numismatum, quæ modico tempore durauit nullo pacto consideranda est. pagina. 1059.

Index Alphabeticus:

columna prima. in medio.
 Mutuum non tantum verum, sed & fictum vsu-
 ram constituit. pagina. 747. columna secunda.
 in principio.
 Mutuum prestitum alicui, nullo definito tempo-
 re an possit statim peti. pagin. 816. columna pri-
 ma. in fine.
 Mutuare eo pacto expresso vt debitor deferat triti-
 cum molendum ad molendinum creditoris non
 est vsura. pag. 700. col. 1. in fine.
 ¶ Mutus quomodo confiteri potest. pagina. 618.
 colum. 2. in medio.
 ¶ Mnemon Artaxerxes Darius Magnus quot an-
 nis regnauerit post longimanum. pag. 901. col.
 2. in medio.
 ¶ Myrias à Græcis decem millia dicuntur. pagina.
 1022. colum. 1. in fine.

 ABVCHDONOSOR quis
 fuerit. pag. 900. col. 1. in fine.
 ¶ Natalia Martyrum quæ appel-
 lentur. pag. 962. col. 1. in fine.
 Naturalis filius vel alioqui illigi-
 timus si rescripto Principis di-
 spensationem obtineat, vel ius consequatur succe-
 dendi patri ab intestato, non poterit is contra pa-
 tris testamentum agere. pag. 983. col. 2. in princ.
 Natura distributionum quotidianarum, vide in ver-
 bo, Distributionum.
 ¶ Natus ex matre ignobili patre vero nobili nobi-
 lis sit. pag. 870. colum. 2. in fine.
 ¶ Nauticum scenus etiam iure Pontificio licitum
 est. pag. 699. colum. 1. in medio.
 ¶ Neapolitana constitutio pœna mortis punien-
 dos esse eos statuit, qui vim meretricibus fece-
 rint. pag. 801. col. 2. in princ.
 ¶ Necessitas extrema pauperis facit bona diuitum
 communia esse. pag. 804. col. 1. in fine.
 ¶ Negatio appositæ subiecto aut termino commu-
 ni facit orationem vniuersalem. pagina. 430. co-
 lumna. 2. in fine.
 Negatiua quomodo probari debeat? pag. 356. col.
 1. in fine. & pag. 357. col. 2. in medio.
 Negatiuum factum non potest esse notorium. pa-
 gina. 561. col. 2. in fine.
 ¶ Nemo inuitus agere cogendus est nisi diffamatio
 præcesserit. pagina. 488. columna prima. in
 medio.
 ¶ Nepotes & filij possunt affici pœna bonorum &
 alia simili ob crimen parentum. pagina. 572. co-

lumna. 2. in fine.
 Nepotes & filij eorum, qui diuinam vel humanam
 maiestatem laeserunt, an notentur infamia. pag.
 574. colum. 1. in medio.
 Nepotes non veniunt appellatione filiorum in his,
 quæ ad pœnam & odium pertinent. pagin. 574.
 colum. 1. in medio.
 Nepotes & filij hæreticorum pœna infamiae affi-
 ciuntur etiam si illegitimi sint, ne plus fauorisha-
 beat luxuria, quam castitas. ibidem. col. 1. in fin.
 Et hoc etiam obtinet in filiis naturalibus illegiti-
 mis & in spurjijs ac mixtis, natisque ex alio coitu
 damnato, modo pater sit certus. ibidem. colum-
 na. 2. in medio.
 Et quid de filiis hæreticorum ante crimen commif-
 sum natis an eadem pœna afficiantur? pagina.
 576. colum. 1. in princip.
 Nepoti defertur primogenituræ ius excluso pa-
 truo. pag. 290. col. 1. in princ.
 Nepos etiam ætate minor præfertur in primo ge-
 nio & maioratu patruo ætate maiori. pag. 292.
 colum. 1. in medio.
 Et quid si fideicommissum & primogenium ab ip-
 so testatore fuerit delatum primogenitis, & ma-
 ioribus natus. ibidem. col. 2. in princ.
 Neptis etiam præferenda est patruo in maiorati-
 bus. pag. 292. colum. 2. in medio.
 Nepos præfertur patruo in maioribus etiã si post
 primo genitum expressim vocatus fuerit secun-
 do genitus. pag. 266. col. 1. in princ.
 ¶ Nepotiani hæretici dicti sunt à Nepotio hæreti-
 co Episcopo apud Aegyptios. pagina. 940. col.
 2. in medio.
 ¶ Nestorij Episcopi quæ fuerit hæresis. pagin. 918.
 col. 2. in princ.
 Nestoriana hæresis in concilio Chalcedonensi ite-
 rum fuit damnata. pagina. 919. columna prima.
 in medio.
 ¶ Nexus dicitur obligatio, qua afficitur corpus, vt
 pignus. pag. 508. col. 1. in medio.
 Et hinc dicebantur debitores addicti quia traditi
 essent creditoribus, & nexu vincti. ibidem.
 ¶ Nicæna synodus celebrata fuit sub Syluestro Pa-
 pa huius nominis primo. pagina. 915. colum. 1.
 in princip.
 Nicæna synodus quo anno fuerit celebrata adeo
 controuersum est, vt nihil certum hac de re diffi-
 niri possit. pag. 913. col. 2. in medio.
 Nicænam synodum aliquot concilia præcesserunt.
 pag. 912. col. 2. in fine.
 ¶ Nisibim urbem existimauit Eusebius eam esse,
 quæ in sacris literis dicitur Ninive. pagina. 882.
 columna

Index Alphabeticus.

- columna prima. in fine.
- Nisibis vrbs an ea dicta fuerit Antiochia à veteribus? pag. 881. col. 2. & per totum caput.
- ¶ Nobiles habentes iurisdictionem an habeant ius hoc vt ad eisdem possit à iudicibus ordinarijs appellari. pag. 30. col. 1. in medio.
- Nobilis Hidalgo tabellionis officio fungens non cogitur cum plebeis contribuere in regalibus subsidij. pag. 149. col. 2. in fine.
- Nobilis nemo præsumitur, neque nobilitas politica præsumitur. pag. 460. col. 2. in fine.
- Nobilitatis probatio semper incumbit ei, qui ea gaudere vult, siue is sit reus, siue actor. ibidem. col. 2. in medio.
- Nobilis, quem Hispani, Hidalgo, appellant, vnde sumpserit initium. pag. 869. colum. 1. in medio. & pag. 870. col. 1. in principio.
- Nobiles an possint pro debito pecuniario capi? pagina. 510. col. 1. in medio.
- Nobiles in poenis pecuniarijs grauius, in corporalius mitius puniuntur. pag. 585. col. 2. in principio.
- Nobilitatis lite pendente reus an sit cogendus tributa conferre, & à muneribus nobilium abstinere. pagin. 461. col. 1. in principio.
- Nobilitatis, seu Hidalguix causæ quomodo circa possessionem & proprietatem tractentur? pagin. 462. col. 1. in medio.
- Nobiles mittuntur in carcerem ob debitum, quod ex criminis causa originem ducat. pagin. 510. col. secunda. in principio.
- Nobiles neque domibus vbi habitant, neque armis & equis orbantur ob exequutionem debiti soluendi. ibidem. col. 1. in fine.
- Nobiles nec iure Regio, nec iure Cæsareo habent militare priuilegium, ne scilicet conueniantur ultra quam facere possint. pagina. 510. columna prima. in fine.
- Nobiles non sunt torquendi quauis plebei tormentis & questionibus subijciantur. pagina. 585. colum. 2. in medio.
- Nobiles non sunt afficiendi pœna ignominiosa. pagina. 585. col. 2. in fine.
- Nobiles non puniuntur corpore si non habent bona vnde soluant, sicut plebei. pagin. 586. colum. secunda. in fine.
- Nobiles an sint immunes tributorum. pagina. 470. colum. 2. in fine.
- Nobilitas hoc ius & priuilegium habet, ne possit ea præditus pro debito in carcerem mitti. pagin. 510. colum. 1. in fine.
- Nobiles apud Hispanos propter crimen morte dignum decapitantur, non autem suspenduntur, & an aliquando suspendi possint. pagin. 583. colum. 1. in medio.
- Nobilitatis priuilegium à Principe datum alicui, an profit eius filijs ante priuilegij concessionem natis. pag. 576. col. 2. in medio.
- Nobiles an vtantur priuilegio militum armatæ militiæ. pagin. 510. col. 1. in medio.
- ¶ Nocentem impunitum relinquere melius est, quam innocentem punire. pagina. 317. colum. prima. in fine.
- ¶ Nocturni depopulatores agrorum non gaudent immunitate ecclesiæ. pagin. 674. col. 2. in medio.
- ¶ Nomen Hidalguix ad nobilitatem pertinet. pagina. 869. col. 2. in fine.
- Nomina hæc, Artaxerxes, Darius, & Assuerus communia fuerunt Regibus Persarum. pag. 898. columna. 2. in medio.
- Nomen domini an sit necessario inscribendum in titulo cuiuscunque instrumenti publici. pagin. 153. colum. 1. in medio.
- Et quid de nomine Imperatoris. ibidem.
- ¶ Notarius in quo differat ab alia priuata persona? pagin. 443. col. 1. in fine.
- Notarius alteri stipulari potest. pa. 440. col. 2. in fine.
- Notarius quis dicatur? pag. 35. col. 1. in fine.
- Notarij & alij fori officiales à quibus laboribus salarii & stipendium exigere non possint. pagin. 47. colum. 1. in fine.
- Notario & tabellioni fides est adhibenda. pagina. 1616. colum. 1. in medio.
- ¶ Nothus Darius filius Darij Longimani annis vnde viginti regnavit. pag. 901. col. 2. in medio.
- Nothus persarum Rex decimus quot annis regauerit. pagin. 902. col. 2. in fine.
- ¶ Notorius defectus iuris an impediat reuocationem attentatorum. pagin. 174. col. 2. in fine.
- Notorius defectus iuris an impediat in causa, quæ tractatur super ecclesiastico beneficio. ibidem.
- ¶ Nouata appellatione pendente. vide in verbo, Attentata.
- ¶ Nouellare in agro proprio an liceat priuatis. pa. 277. col. 2. in principio.
- Et quid de eo pago, qui vulgò, Vega, nuncupatur prope urbem Granatensem. pagina. 278. col. 1. in principio.
- Nouellatio facta in agro communi poterit defendi ea præscriptione, quæ alioqui iure ordinario est omnino sufficiens. pa. 281. col. 1. in principio.
- ¶ Nouem dies à lege Regia dati ad retrahendam rem venditam, à quo tempore currere incipiunt. pag. 781. col. 1. in medio.
- Nouenes qui numi fuerint. pag. 1039. col. 1. in fine.

Index Alphabeticus.

- Nullitas quoties in prætorio Principis opponitur contra processum ipsum in prima, vel in secunda instantia, ex eo quod ordo iuris non fuerit seruatus, etiam si iam sit conclusum in causa, admittitur opponens nullitatem. pag. 190. col. prima. in fine.
- Nullitatis causam an possit prosequi, qui in causa appellationis succubuit, vel eam deferuit. pag. 187. col. 2. in medio.
- Nullitas proponi nec tractari potest in regno Franciæ absque appellatione. pagina. 189. column. secunda. in medio.
- Et in eodem Regno admittatur nullitatis allegatio contra sententiam Principis eiusve supremi Senatoris. ibidem.
- Nullitatis questione pendente an sit aliquid nouandum, & an attentata sint ante omnia reuocanda. pag. 186. col. 2. in medio.
- Nullitas quando dicatur tractari principaliter, quando incidenter. pagina. 187. columna prima. in principio.
- Nullitatis præcipuus effectus. pagina. 187. column. secunda. in principio.
- Nullitatis obiectio quando impediatur sententiæ executionem. pag. 189. per totam.
- Nullitatem opponens contra processum in prætorio Principis an admittatur post conclusionem in causa. pag. 190. col. 1. in fine.
- Nullitas euidenter ex actis constans impedit executionem trium sententiarum conformium. pag. 190. col. 2. in medio.
- Nullitas impedit executionem trium sententiarum conformium quoties executio semel facta minimè potest retractari. pagina. 191. columna prima. in medio.
- Nullitas procedens à defectu iurisdictionis impedit executionem trium sententiarum conformium. ibidem. col. 2. in fine.
- Nullitatis exceptione sublata non censetur sublata illa, quæ à defectu iurisdictionis procedit. pag. 192. col. 1. in prin.
- Nullitatis exceptio non est efficax ad impediendam trium sententiarum conformium executionem. pag. 189. col. 2. in fine.
- Nullitas an censeatur deserta appellatione deserta. pag. 188. column. 1. in medio.
- Numa Pompilius annum solare constituit ex duodecim mensibus. pagina. 930. column. secunda. in medio.
- Numisma unde sic dictum? pagina. 1052. columna secunda. in fine.
- Numos eos esse præstantiores, quo in minori materia plus valoris ac pretij complectantur. ibid.
- Numisma aureum an possit permutari, aut vendi pro numis argenti, pluribus tamen quam lege aut publica æstimatione fuerint definiti. pagina. 1053. col. 2. in princ.
- Numi veteres tanquam gemmæ & pretiosæ res feruari possunt: & plurius æstimari quam pecuniæ, ac in eis potest ususfructus constitui. pag. 1053. column. 2. in medio.
- Numisma aureum secundum metalli naturam poterit permutari, ac vendi maiori pretio. ibidem. columna. 2. in fine.
- Numisma, ut numismata sunt, permutare aut cambire licitum est, nonnullo ab alterutra parte concessio alteri pretio. pagina. 1054. column. prima. in principio.
- Numismata an sint eudenda publicis expensis. pag. 1055. column. 1. in medio.
- Numismatum valor an possit mutari à Rege. ibid. col. secunda. in fine.
- Et an mutatio fieri possit absque consensu populi. pag. 1056. column. 1. in medio.
- Numismatum bonitas extrinseca, quomodo sit obseruanda quo ad solutionem debiti. pag. 1057. column. 2. in medio.
- Numismatum mutatio, quæ modico & breui tempore durauit non est consideranda. pag. 1059. column. 1. in medio.
- Numorum vires à republica vel Principe dimanant. pag. 1060. col. 2. in prin.
- Numismata aurea diuersa expenduntur toto capitulo tertio. pag. 1002. col. 1. in prin.
- Numos æreos quo tempore cudi iusserunt Catholici Reges Ferdinandus & Elisabeth. pag. 991. column. 2. in medio.
- Numorum loco ferrejs apud prius seculum utebantur virgulis, seu obeliscis. pagina. 998. columna prima. in medio.
- Numismata certæ speciei quoties non sunt in obligatione sed in facultate soluendi, debitor liberatur illa reddens, etiam pretio, & æstimatione diminuta. pag. 1060. col. 1. in principio.
- Numismata an possint plurius æstimari quam materia, ex qua fuerint signata. pagina. 1051. column. secunda. in fine.
- Numi falsi dicuntur illi, qui absque Principis, aut reipublicæ authoritate percussi sunt. pag. 1060. column. 1. in fine.
- Numi falsi etiam dicuntur illi qui ex adulterina materia cuduntur, etiam ab illis, qui à Rege huic muneri præpositi sunt. ibidem. columna secunda. in medio.

Aut legi-

Index Alphabeticus.

Aut legitimum pondus non appendunt. ibidem.
 Numi falsi Latine & Græcè quibus dictionibus significentur? pagi. 1060. col. 2. in medio.
 Numus aureus apud Romanos quo tempore primum Romæ percussus fuit. pagina. 1002. col. 2. in principio.
 Numus, qui vulgò, ducatus, dicitur quando primum percussus in Hispania. ibidem. column. secunda. in fine.
 Numus, qui, doblon, dicitur, quanti sit valoris. ibid. col. 2. in medio.
 Numus argenteus quo tempore Romæ primum percussus. pag. 994. col. 1. in prin.
 Numi argentei, quos vulgo reales seu regales, dicimus, quo tempore percussi, & eius valor. pagin. 994. columna prima. in fine. vide in verbo. Regalis.
 ¶ Nuntius, cui est mandatum missionis in possessionis iniunctum, & decretum, potest mortuo mandante eandem possessionem tradere, & illud mandatum exequi. pagina. 74. columna. secunda. in principio.
 Nuntiorum Apostolicorum potestas à summis Regis consiliarijs examinari potest. pagina. 253. columna secunda. in medio. Idem seruatur apud Gallos.
 Nuntius Apostolicus seu legatus à latere possunt conferre beneficia iurispatronatus clericorum, laicorum minimè. pagina. 257. columna secunda. in medio.

B CRIMEN læsæ maiestatis diuinæ, & humanæ filij nepotesque pœna afficiuntur. pag. 574. col. 1. in prin.
 ¶ Obiectiones & defectus testamentum. vide in verbo, Testamentum.

¶ Oblatio genus pensationis quid? pagin. 425. columna. 2. in principio.
 ¶ Obligatio acquiritur in contractibus, qui re contrahuntur. pag. 435. col. 2. in prin.
 Obligatio soluendi certam quantitatem in certa numerorum specie, nulla constituta illorum æstimatione, qualiter sit intelligenda. pagina. 1059. col. 2. in principio.
 Et in contractibus & alijs similibus actionibus hæc verba, Centum libræ traduntur in Florenis, vel ista, Centum millia maravedinorum, quam significationem habeant. ibidem. columna se-

cunda. in medio.
 Obligatio alteri per alterum in hoc Regno acquiritur absque vlla stipulationis solennitate. pag. 441. col. 2. in fine.
 Obligatio generalis, seu hypotheca tacita siue expressa ad certum tamen locum restricta non continet res venales inibi existentes, nisi aliud deprehendi possit ex mente disponentis. pagina 553. col. 1. in medio.
 Obligatus soluere in certa numerorum specie an possit in alia soluere. pagi. 1056. col. 2. in fine.
 Obligatio omnium bonorum, siue lanæ & similibus, non adiecta loci restrictione, venalia comprehendit. pag. 546. col. 1. in fine.
 Obolus quid apud Græcos? pagina. 998. columna prima. in medio.
 Obolus dictus fuit olim phollen. ibidem. columna prima. in fine.
 Obolus Hebræus maior erat quinta parte græco. pag. 998. col. 2. in prin.
 ¶ Obryzum aurum quid? pagi. 1008. col. 1. in prin.
 ¶ Occidens patrem etiam si sit spurius Pompeia lege punitur. pag. 574. col. 2. in prin.
 Occidere & crucifigere an sint idem. pagina. 877. col. 1. in medio.
 Occidere se ipsum est ita graue crimen, vt occidere proximum. pag. 337. col. 1. in prin.
 Occidere se ipsum etiam causa religionis nunquā licuit. pag. 339. col. 1. in fine.
 ¶ Ochauo de real quid. pag. 994. col. 2. in princip.
 ¶ Ochus Artaxerxes quot annis regnauerit. pagin. 901. col. 2. in medio.
 ¶ Occultum crimen non temerè detegendum. pag. 419. col. 2. in fine.
 ¶ Occupans propria autoritate beneficium, cuius canonicum titulum habet, ab alio tamen possessum, an dicatur intrusus, an violentus. pag. 823. col. 1. in fine.
 Occupatio violenta quæ dicatur? pagina. 823. col. prima. in principio.
 Occupatores violenti beneficiorum. vide in verbo, Violentus occupator.
 ¶ Offensus si reum criminis in animæ iudicio fecerit absolutum, quid agendum sit. pagin. 596. col. prima. in medio.
 Offensus an possit agere ad damna & expensas etiam remissa iniuria quo ad forum exterius. ibidem. col. secunda. in fine. vsque ad paginam 597. per totum.
 ¶ Offerendi iuri an præscribatur? pagina. 396. col. secunda. in principio.
 ¶ Officia publica empta matrimonio constante à marito

Index Alphabeticus.

- marito an sint communia ipsi & vxori? pa. 844. colum. 1. in principio.
- Officia publica non transeunt in hæredes, nec vendi possunt absque licentia Principis. pagin. 844. colum. 1. in fine.
- Officia publica empta à patre filio imputantur in legitimam, & conferuntur quò ad æstimationem. pag. 845. col. 1. in prin.
- Officio duplici potest quis fungi, modo exercitiū vnus alteri non contradicat aut repugnet. pag. 793. colum. 2. in princ.
- Officium Archidiaconi quod sit? pagina. 824. col. prima. in principio.
- Officium Cancellarij quod erat. pagin. 35. colum. prima. in principio.
- Officium delegati mortuo delegante expirat. pag. 872. col. 2. in principio.
- ¶ Omne quod non est ex fide peccatum est. pagin. 715. colum. 2. in fine.
- Omnium bonorum donatio. vide in verbo, Donatio.
- ¶ Onus probandi transfertur in aduersarium etiā si is reus sit, modo pro altero præsumptio iuris sit. pag. 555. col. 2. in prin.
- Onus probandi incumbit hæredi, cum de lege falcidia quaeritur. pa. 556. col. 2. in medio.
- ¶ Opem ferentes fugienti à carcere quando delinquant. pag. 343. col. 1. in prin.
- ¶ Opiniones varix sunt inter Doctores de Rege. Assuero. pag. 898. col. 2. in medio.
- Opinio & sententia Castrensis intelligitur. pagina 605. colum. 2. in fine.
- Opinio Baldi in l. 2. numero. 11. C. de executione rei iudicatæ. examinatur. ibidem. columna prima. in fine.
- Opinio glo. reprobata, dum probare conatur Regis filium, iure Regem post patrem futurum. pagina. 6. colum. 1. in fine.
- Opinio Ioannis Ciceri refellitur, qui existimauit, Regna & principatus statim post mundi creationem iure sanguinis, & successionem hæreditaria delatos esse. pagina. 6. colum. 1. in medio.
- Opinio glo. expenditur ac defenditur in l. serui electione. §. vltimo. ff. de legatis. 1. pagina. 16. colum. secunda. in fine.
- Opinio Burgenfis reprobat in capit. cum causa. limitatio. 14. de emptio. & venditio. pag. 20. colum. 1. in fine.
- Opinio Angeli in l. vnica. C. ne liceat tert. prouo. explicatur. pag. 194. col. 1. in prin.
- Opinio Ancharrani de hærede præscribente legatum examinatur. pagina. 398. columna secunda. in medio.
- ¶ Opuscula Tertulliani cur apocrypha censeantur. pag. 944. colum. 1. in medio.
- ¶ Ophyr insula Aethiopiæ, vnde purissimum aurum aduehebatur. pagina. 1009. colum. prima. in principio.
- ¶ Oppositor, vide in dictione, Tertius oppositor.
- ¶ Optimatum consensus sufficit in principis electione, quæ fieri debet per populorum societatem. pag. 5. col. 2. in fine.
- ¶ Optio non datur doloso ad iustum pretium supplendum. pag. 542. col. 2. in prin.
- ¶ Oraculum Apollinis obmutuit cū Babylas Mar tyr sepultus esset iuxta suburbanum Daphnes. pagina. 812. col. 1. in principi.
- ¶ Oratio indefinita quæ? pagina. 427. columna secunda. in fine.
- Oratio hæc, lego omnes res meas, an sit generalis an vniuersalis. pag. 428. col. 1. in prin.
- Oratio indefinita ex propria significatione non æquipollet vniuersali. pagina. 429. columna secunda. in fine.
- Orationum diuisio, & cuiuslibet partis examen. pagina. 427. colum. 2. in prin.
- Oratio singularis quid? pagina. 427. colum. secunda. in medio.
- Oratio particularis quid? ibidem.
- Oratio vniuersalis quid? ibidem.
- ¶ Ordo prophetarum. pag. 904. col. 1. in principio.
- Ordo librorum noui testamenti. ibidem. columna secunda. in medio.
- Ordinarius iudex requisitus à delegato, vt eius sententiam exequatur, an possit executionem omittere ex eo, quod priuatim sciuerit sententiam iniquam esse. pagin. 326. colum. 1. in fine.
- Ordo & iurisdictio necessaria sunt ad ministrandum poenitentia sacramentum. pagina. 409. colum. 2. in principio.
- Ordo an sit Episcopalis dignitas. pagina. 413. col. prima. in medio.
- Ordinatio serui vt etiam is liber sit & ingenuus, si facta fuerit sciente domino & non reclamante, valet. pag. 115. col. 2. in prin.
- Ordinarii iudices ciuitatum non sunt populorum expensis mittendi. pag. 29. col. 1. in princ.
- Ordo Granatenfis curiæ in recipiendis testium testimonijs. pag. 138. col. 2. in prin.
- Ordo primæ tonsuræ potius est gradus quidam ad cæteros ordines, quam ordo verè ecclesiasticus. pag. 227. col. 2. in fine.
- Ordo ecclesiasticus post delictum assumptus quando liberet quem à iurisdictione iudicis secularis. pag. 11.

Index Alphabeticus.

ris. pag. 235. colum. prima. in medio. & colum-
na secunda. in fine.
Ordo foeminarum poenitentium apud Lutetiam
Parisiiorum. pag. 246. col. 1. in fine.
Ordinis potestas semel data indelebilis est. pagina
407. col. 2. in princip.
Ordines minores an possint conferri à simplici sa-
cerdote ex Papæ commissione. pagina. 408. co-
lum. 1. in fine.
Ordines minores an sint sacramentum. ibidem. co-
lumna. 2. in prin.
Ordo inductus à iure in fauorem libertatis huma-
næ quomodo tollitur. pagina. 512. colum. secun-
da. in principio.
¶ Originale instrumentum quid sit? pagin. 141. co-
lumna. 1. in fine.
¶ Origines quis fuerit? pagina. 933. columna pri-
ma. in medio.
Origines obiit sub Gallo Cæsare. ibidem. colum-
na prima. in fine.
Originis opera laudat, & in latinum sermonē ver-
tit Diuus Hieronymus. pagina. 933. columna se-
cunda. in fine.
Origenes qui & Adamantius presbyter: & de eius
operibus. pag. 933. col. 1. in medio.
¶ Orosius Hispanus presbyter: & de eius scriptis.
pag. 934. col. 1. in medio.
¶ Orphanus & pupillus hoc priuilegium habent,
vt possint reos ad curiam trahere quoad primā
cognitionem. pag. 39. col. 2. prope finem.
Orphanus quis dicatur. ibidem.
Orphani & pupilli differentia. ibidem.
¶ Ossa & cineres eorum, qui exuri damnantur, pos-
sunt dari sepulturæ. pagina. 517. col. 2. in medio.

PACIS interest omnia in vnum
conferri. pagina. 7. colum. pri-
ma. in principio.
¶ Pactum legis commissorie quid?
pagi. 756. col. 2. in principio.
Pactum retrouendendi, etiam si
fiat verbis directis non inducit translationē do-
mini absque noua traditione. pagina. 758. co-
lum. 1. in principio.
Pactum adiectionis in diem quod dicatur. pagina
756. col. 2. in principio.
Pactum de retrouendēdo, cum alio qui licitum sit,
in contractum tamen suspectum reddit. pagi. 760.
colum. 1. in medio.
Et quid de pacto retrouendendi dationi insolutū

adiecto, vel emptione annuorum reddituum? pa-
gina. 762. col. 1. in prin.
Pactum, quod venditori non liceat ante certū tem-
pus rem redimere, an sit licitum. pagina. 763. co-
lum. 2. in fine.
Et quid in annuorum reddituum emptione. pagin.
764. colum. 1. in medio.
Pactum retrouendendi ad voluntatem emptoris non
semper efficit contractum usurarium. pag. 767.
col. 1. in princip.
Pactum de retrouendēdo pars pretij censetur, ip-
samque iustam æstimationem minuit. pagina.
775. colum. 1. in prin.
Pactum de non petendo factum inter debitorem,
& creditorem adeo prodest fideiussori etiam ab-
senti, vt sine eius consensu per contrarium pa-
ctum tolli nequeat. pag. 439. col. 2. in prin.
Pactum redimendi appositum contractui absque
diei definitione, quod tempus habeat? pag. 396.
colum. prima. in fine.
Pactum redimendi confertur in voluntatem ven-
ditoris. pag. 397. col. 1. in medio.
Pactum redimendi rem venditam, si certum tem-
pus præfinitum non fuerit, in perpetuum ius re-
dimendi tribuit. pagi. 397. col. 2. in fine.
Et quid si pactum istud redimendi sit iuratum. pa-
gina. 400. colum. 1. in fine.
Pactum redimēdi annuos redditus non tollitur præ-
scriptione. pag. 400. col. 2. in prin.
Pacta esse seruanda dicitur æquitas generalis. pagi.
430. colum. 1. in fine.
Et quid de particulari. ibidem.
Pactum inire debet homicida non tantū cum vno
ex hæredibus occisi, sed & cum omnibus vt con-
demnationem euadat. pagi. 431. col. 2. in med.
Pactum vt debitor non excusis bonis in carcerem
conijciatur, an valeat. pagina. 512. colum. secun-
da. in principio.
Pactum legis commissorie sic licitum est fideiussori
iurificut & creditori. pag. 702. col. 1. in medio.
Pactum conuentum inter creditorem & debitorem,
si pecunia intra certum diem non soluitur, qua-
liter intelligendum. pag. 702. col. 2. in medio.
Pactione inita, qua vetitus sit locator rem ipsam a-
inglienare, & adiecta ipsius speciali hypotheca, em-
ptor eiusdem rei an sit præcise cogendus stare
locationi. pag. 632. col. 1. in medio.
¶ Pacenses & Emeritenses Valentini, & Ilicitani
olim iuris Italici fuerunt. pagina. 869. columna
prima. in fine.
¶ Padrones Hispani quid appellent? pagin. 143. co-
lum. 1. in medio.

Palatium

Index Alphabeticus. I

Palatium Episcopi habet ius immunitatis. pagina. 667. colum. 1. in fine.

¶ Palmus. pagina. 667. colum. 1. in prin.

¶ Papa, vide in verbo, Pontifex Romanus.

Papa quando possit mutare testatoris ultimam voluntatem, & in aliud commutare? pagina. 738. colum. 2. in fine.

Papa non potest nouum articulum fidei constitue-
re, aut efficere aliquam assertionem esse catho-
licam, quæ antea catholica non fuerit. pagi. 893.
colum. 2. in medio.

Papa Gelasius edidit decretum de libris, qui reci-
piendi essent. pag. 892. col. 2. in medio.

Papæ Leonis ad Flavianum Constantinopolitanū
Episcopum epistola contra Eutychetis perfidi-
am. pag. 923. col. 1. in fine.

Papæ potestas non minor est in causarum definitio-
nibus, quam conciliorum vniuersalium. pagina
892. colum. 1. in medio.

Papa Zepherinus ex canonibus Apostolorum so-
lenniter recepit sexaginta. pa. 942. col. 2. in prin.

Papa Calixtus primus quatuor temporum ieiuniū
instituit. pag. 974. col. 2. in medio.

¶ Paraphernalia bona an habeant ius prælationis.
pagi. 374. col. 2. in fine.

Parentes debent honorari & obediri a filiis, ne co-
nisciant eos in carcerem ob ciuile debitum. pa-
gina. 509. col. 2. in fine.

¶ Pariter priuilegiatus nō potest uti priuilegio suo
contra habentem par priuilegium. pag. 48. col.
prima. in principio.

¶ Partitarū leges ab Alphonso Rege Decimo con-
dite fuerunt. pag. 950. col. 2. in medio.

¶ Particularis oratio quid? pagina. 427. columna se-
cunda. in medio.

¶ Partus ancillarum dotalium ad maritum perti-
nent, quoties periculum in se suscepit. pag. 208.
colum. 1. in princip.

¶ Paruuli Sodomæ absque vllō proprio peccato si
multum adultis peccatoribus igni consumpti
fuerunt. pagina. 572. columna. 1. in fine.

¶ Pascendi ius in alieno agro & priuato potest ac-
quiri iure seruitutis per vicinos. pag. 275. col. pri-
ma. in fine.

Pascere animalia an possit prohibere dominus agri
post collectas fruges. pagina. 274. columna pri-
ma. in fine.

Pascendi ius quanto tempore præscribatur? pagin.
482. col. 1. in fine.

Pascendi seruitus an sit realis vel personalis. pagina
482. colum. 2. in fine.

Pascuis publicis uti potest dominus loci, ut incolæ

in eis autē nullum dominium habet quauis in
eo loco iurisdictionem ciuilem & criminalem
exerceat. pag. 273. col. 1. in fine.

Et quid in hoc casu apud Hispaniarum auditoria fo-
rensi vsu receptum sit. ibidem. columna secun-
da. in medio.

¶ Pascha nostrum non celebramus eo die, quo Iu-
dæi suum celebrabāt, ne Iudaismum sequamur.
pagi. 466. col. 2. in prin.

Pascua communia si non sufficiunt omnibus so-
cijs, cui sint tradenda. pagina. 484. columna pri-
ma. in medio.

¶ Passus quid spacij contineat? pagina. 666. colum.
secunda. in fine.

¶ Pastor liber apocryphus. pagina. 938. colum. se-
cunda. in fine.

¶ Pater vendere filios qualiter possit. vide in ver-
bo, Vendere.

Pater etiam Principi non licet filium inuitum ob fi-
dem hosti dare, etiam ut se redimat. pagin. 803.
colum. 2. in prin.

Pater potest cogi a filio urgente dira fame vendi-
to, ut eum redimat, & liberet si pater foeliciore
fuerit nactus fortunam. pagina. 803. colum. se-
cunda. in principio.

Pater nobili natus & matre ignobili nobilis est. pa-
gina. 870. colum. 1. in prin.

Patrimonialia beneficia. vide in verbo, Ius patro-
natus.

Pater non potest alienare bona aduentitia filij, & si
alienauerit quid iure Regio sit statutum. pagin.
393. colum. 1. in prin.

Pater potest quandoque alienare rem aduentitiam
filij familias decreto iudicis. pagina. 393. colum-
na prima. in medio.

Pater per alienationem volūtariam, an amittat sta-
tim vsum fructum, isque filio deferatur. pagina
394. colum. 2. in medio.

Pater quando possit cogi a iudice, ut præstet licen-
tiam filio familias ad agendum in iudicio. pag.
395. colum. 1. in fine.

Pater an teneatur soluere poenam pecuniariā, qua
si filius est multatus? pag. 579. columna secun-
da. in medio.

Pater non potest verè meliorare filium vnicum. pa-
gina. 491. colum. 2. in fine.

Pater potest aliquando vni filiorum vel hæredum
emphyteusim prælegare. pagina. 651. colum. se-
cunda. in principio.

Pater non portabit iniquitatem filij, nec filius ini-
quitatem patris. pagina. 571. columna secunda.
in principio.

Index Alphabeticus.

Pater Euripidis qua ignominia fuit notatus apud Boeotas. pag. 512. col. 1. in prin.

¶ Patronatus ius an fundo vendito, in quo est clesia, transeat in emptorem? pagi. 428. colum. secunda. in medio.

Patronatus ius an in venditione omnium bonorū includatur? pag. 429. colum. 2. in princ. & vide in verbo, ius patronatus.

Patriarcharum sedes quatuor, & quo ordine fuerint olim connumerata? pag. 910. col. 2. in fine.

Patruo ætate maiori præfertur nepos ætate minor in primogenio, & maioratu. pagi. 292. colum. 1. in medio.

Patruo itidem præfertur neptis. pag. 292. colum. 2. in medio.

Patruo in maioratibus præfertur nepos, etiā si post primogenitum expressim vocatus sit secundo genitus. pag. 293. col. 1. in princ.

Patibulum vulgo furca appellatur. pagina. 877. colum. 1. in princ.

Patibulum appensos statim examinat, crux autem affixos diu excruciat. ibidem.

Pati omnia mala debet quis, quā peccato consentire. pagina. 339. columna. 2. in princ.

¶ Pauli Castrensis sententia in consilio. 361. dubio. 4. libr. 1. perpenditur. pag. 64. col. 1. in princ.

Pauli Castrensis sententia latè examinatur, de donatione omnium bonorū reseruato usufructu. pag. 785. col. 1. in princ.

Pauli Castrensis opinio examinatur, in. l. si testamētum. ff. de testamentis. pagi. 740. col. 1. in princ.

Pauli Castrensis opinio de exequendis instrumentis. pag. 604. col. 2. in medio.

Paupertas an probetur eo ipso, quod probatur quē tot bona habere, non plura? pagina. 556. colum. 1. in medio.

Paupertatem vel diuitias allegans, tenetur ea probare. pag. 555. col. 2. in fine.

Paupertas culpa quæ sita an habeat priuilegia paupertatis. pag. 644. col. 1. in fine.

Pauperis testimonium an & quando admittatur? pag. 560. colum. 1. in fine.

Pauperes possunt vocare quoslibet ad curiam regis in prima instantia. pag. 39. colum. 1. in princ. & pag. 40. col. 1. in fine.

Pauper effectus culpa sua, nempe luxu, gula, ludo, aut ob crimen, an gaudeat priuilegio trahendi reos ad curiam. pagi. 40. col. 2. in medio.

Pauper quis dicatur. pag. 40. col. 2. in fine.

Pauperibus litigantibus an sint publico stipendio dandi aduocati. pagi. 41. col. 1. prope medium.

Pauperi litiganti an cogatur aduersarius litis expen-

fas soluere. ibidem. col. 2. in medio.

Pauperum causæ & miserabilium personarum breuiter ac semota dilatione definiendæ sunt. pag. 47. colum. 2. in fine.

Pauperi apud Gallos cum Rege litiganti tenetur Rex soluere expensas, si non sit aduocatus publico stipendio constitutus. pagina. 41. colum. 1. in medio.

Pauperes non possunt vti priuilegio ad curiam vocandi, in causa, quæ est minor sex mille maraue dinis æreis. pagin. 47. col. 2. in fine.

Pauper & miserabilis persona, quæ dici debeat, relinquatur arbitrio iudicis. pagina. 41. colum. 1. in principio.

Pauperum causæ ex decreto Cæsaris die sabbati cuiuslibet hebdomadæ examinari debent. pa. 47. col. 2. prope finem.

Pauperes an possint vti priuilegio ad curiam vocandi eum qui par priuilegium habet. pagi. 48. col. 1. in principio.

¶ Pausanias Lacedemonius. pagina. 678. colum. 2. in fine.

¶ Peccatum est agere contra propriæ conscientiæ dictamen. pag. 315. col. 2. in fine.

Peccat mortaliter, qui actum agit illum esse mortale crimen opinatus. pagina. 316. columna prima. in principio.

Peccatum non est expectare tempus, quo res venalis exponatur, vt vilius ematur, cum tamen iusto pretio emptio fiat. pagina. 528. columna. 1. in medio.

Peccatum veniale committit is, qui mendacium in iudicio dixerit, quo causam iustam ab aduersarij calumnijs totius defenderet, modo absit iuramentum. pagi. 329. col. 1. in fine.

Peccatum tollitur per baptismum. pagina. 594. columna. 2. in principio.

Peccata parentum an imputentur filijs, quæ commissa fuerunt post eorum natiuitatem. pag. 578. colum. 1. in medio.

¶ Peculium profectitium an cadat in publicationē bonorum delinquente filio & eius bonis publicatis. pag. 580. col. 2. in princip.

Peculium aduentitium an possit publicari ob crimen filij familias. pagi. 580. col. 1. in fine.

Peculium castrense, aduentitium, & profectitiū in aliquibus casibus lege vel statuto publicari possunt, etiam in læsionem patris innocentis. pagi. 580. colum. 2. in fine.

¶ Pecunia mutuò recepta an veniat in generalem bonorum hypothecam. pagi. 785. col. 2. in fine.

Peccuniam condicere quis possit. pagina. 215. colum. j. h. lumna pri-

Index Alphabeticus.

- lumna prima. in fine.
- Pecunia non potest eo pacto dari, ut lucrum ex ea
adquisitum commune sit, periculum vero ipsius
immineat exercenti negotia. pagina. 696. colum-
na. 1. in fine.
- Pecunia an possit pluris æstimari in priuatis com-
mertijs quam publice sit æstimata. pagina. 1053.
column. 2. in princ.
- Pecunia duplici ratione in pretio habetur, scilicet
tanquam res, & tanquam signatum numisma.
ibidem. column. 2. in medio.
- Pecuniæ permutatio vide in verbo, cambire.
- Pecuniæ vsus improprius. pagina. 1054. column. 1.
in medio.
- Pecuniæ bonitas extrinseca, & intrinseca quæ sit?
pag. 1056. col. 1. in fine.
- Pecuniæ bonitas intrinseca an sit considerata iux-
ta tempus contractus, vel solutionis. pagi. 1057.
column. 1. in medio.
- Pecuniæ mutatio post moram an noceat vel profit
creditori. pag. 1058. column. 2. in princ.
- Pecunia vsu consumitur, qualiter intelligenda sit
hæc propositio. pag. 690. col. 1. in medio.
- Pecunia de se non fructificat nec parit. ibidem. co-
lumna. 1. in fine.
- Pecuniarum societas ad damnum & lucrum quan-
do sit licita. pag. 695. col. 2. in princ.
- Pensiones rei venditæ an pertineant ad emptorem
quando dies solutionis nondum cesserit tempo-
re venditionis. pag. 448. col. 1. in medio.
- Pensio ecclesiastica qualiter debetur pensionario
defuncto. pag. 453. col. 1. in fine.
- Pensio Ecclesiastica vsufructui similis est. pag. 453.
column. 1. in fine.
- Pensio emphyteutica qualiter sit fructibus pigno-
ris æquipollenda. pag. 689. col. 2. in medio.
- Pensitationum genera. pagina. 425. columna. 2. in
principio.
- Pensio remittitur colonis propter sterilitatem. pa-
gina. 217. col. 1. in fine.
- Pensio an possit constitui super beneficio iuris pa-
tronatus laicorum, absque eorum consensu. pa-
gina. 270. column. 2. in princ.
- Pensio non admittitur in beneficijs pertinentibus
ad ius patronatus regium. pagina. 271. column. 1.
in medio.
- Pensio non admittitur apud Hispanos in beneficijs
patrimonialibus. pagina. 271. columna secun-
da. in medio.
- Pensio quoties in titulum beneficij datur etiam
per Romanum Pontificem ex redditibus benefi-
cij pertinentis ad ius patronatus laicorum, tunc
omnia examinanda sunt, & iudicanda, ut ipsum
met principale beneficium. pagina. 271. column.
1. in fine.
- Pendete appellatione, vide, appellatione pendete.
- Pendente restitutionis in integrum lite an sit locus
executioni trium sententiam conformium. pag.
195. column. 2. in medio.
- Penus si legata sit præter vinum, omnis penus lega-
ta videtur excepto vino. pagina. 548. columna.
2. in fine.
- Penus omnis præter vinum, quod Romæ est, si le-
gata sit, sola penus, quæ Romæ est, legata vide-
tur. pag. 548. col. 2. in fine.
- ¶ Pentametrum liber apud Buchardum dicitur Cē-
timetrum. pag. 939. column. 1. in fin.
- ¶ Pentecoste appellatur totus numerus quinquaginta
dierum. pagi. 960. column. 1. in medio.
- ¶ Pepion quis numus fuerit. pag. 1032. column. 2.
in princip.
- ¶ Peregrinis & exteris res ad victum necessariæ iu-
sto pretio vendi debent. pag. 805. col. 2. in prin.
Et cui incumbat huius rei cura. ibidem.
- ¶ Periculum rei ante adhibitam mensuram an sit
emptoris vel venditoris. pagina. 21. column. 2. in
medio.
- Periculum & commodum rei venditæ pertinet ad
emptorem post perfectam venditionem. pagi.
447. col. 2. in medio.
- ¶ Perfectæ donationi incontinēti potest adjici con-
ditio modusve non ex interuallo. pag. 435. col.
1. in principio.
- ¶ Percussio alapæ eodem impetu iterata, an faciat
nouum crimen. pagina. 600. columna prima. in
principio.
- ¶ Periurium semper est mortale peccatum etiam
in re leuissima. pag. 316. col. 2. in medio.
- Periurus an sit interrogatus vide in verbo, Inter-
rogatus.
- Periurij nonnullæ differentiæ. pagina. 332. column.
2. in fine.
- Periurium est ex omissione & commissione. pag.
332. col. 2. in fine.
- ¶ Permutatio absque consensu patroni laici facta,
veleo non vocato an sit nulla ipso iure, vel eo
contra dicente per sententiā rescindenda. pagi.
268. col. 2. in princ.
- Et quid de permutatione beneficiorum pertinen-
tium ad ius patronatus regium. pag. 269. col. 2.
in princ.
- Et quid de hoc sit statutum apud Gallos. ibidem.
column. 2. in medio.
- Permutationes canonicatum, quæ per electio-
nem in

Index Alphabeticus:

- nem in ecclesijs cathedralibus conferuntur, apud Hispanos non admittuntur. pagina. 270. column. 1. in princ.
- Et quid de beneficijs patrimonialibus in dicecesibus Palentina, Burgenfi & Calagurritana. ibid.
- Permutare pecuniam & de Cambio, vide in verbo, Cambire.
- Permutationes beneficiorum an patiantur beneficium. l. secunda. de rescindenda venditione. pagina. 462. col. 2. in prin.
- Personarum ob dignitatem & excellentiam potest iudex sententiam minuere. pagina. 187. column. 2. in fine.
- Personæ ecclesiasticæ locum habent decissionis. l. quoties. C. de rei vindicat. pagina. 660. column. 2. in medio.
- Perfarum Reges ex Meraſthene, Philone & Græcis historiographis ad sacræ scripturæ intelligentiam. pag. 901. col. 1. in medio.
- Personæ miserabiles possunt vocare quoslibet ad curiam Regis in prima causæ instantia. pag. 39. column. 1. in princ.
- ¶ Pestis causa absentibus an debeantur distributiones quotidianæ. pagina. 796. col. prima. in prin.
- ¶ Petens hæreditatem non tenetur probare defunctum dominium rei petitiæ tempore mortis habuisse. pag. 86. col. 1. prope finem.
- Petitio hæreditatis est iudicium vniuersale. pag. 85. column. 1. in princ.
- Petitio hæreditatis qualiter proponenda sit. ibidem column. prima. in medio.
- Petitio hæreditatis cur non detur contra titulo possidentem, ratio. pagina. 85. column. secunda. in principio.
- Petitione hæreditatis quando non fit agendum. ibidem. col. 2. in medio.
- Petitio hæreditatis differt ab actione rei vindicationis. ibidem. col. 1. in fine.
- Petitio hæreditatis datur contra possidentem titulo acquisito post mortem testatoris. pagina. 86. column. 2. in medio.
- Petitio hæreditatis an detur contra possidentem titulo putatiuo. pagin. 87. column. secunda. prope finem.
- Petitio hæreditatis non datur contra possidentem titulo acquisito ab eo, qui poterat petitione hæreditatis conueniri. pagina. 88. column. secunda. in medio.
- Petitio hæreditatis an detur contra emptorem rerum hæreditariarum. pagin. 87. column. prima. in principio.
- Petens alterius tanquàm intestati hæreditatem, satis probat intestatum decessisse, eo ipso quod hoc allegat, nisi contrarium probetur. & inibi examinantur verba Bartoli in l. is potest. ff. de acquirend. hæred. pagina. 557. column. secunda. in fine.
- Petens licentiam à Rege vt constituat maius an teneatur mentionem facere filiorum omnium, quos habet. pagina. 506. column. prima. in medio.
- Petitorium an possit suspendi per possessorium in causa nobilitatis. pagina. 462. column. prima. in medio.
- Petitorio qualiter potuerit agi ab actore & reo circa intellectum Clem. 1. de causa. posses. pa. 464. col. 1. in medio.
- Petitio reductionis est querela potius quàm appellatio. pagina. 610. col. 2. in fine.
- ¶ Petri & ecclesiæ Romanæ primatus à Gelasio ex diuino elogio deducitur. pag. 908. col. 2. in prin.
- Petri & Pauli Apostolorum Martyrium. pag. 909. col. 2. in medio.
- Petri itinerarium, quod appellatur sancti Clementis, libri octo apocryphi. pag. 937. col. 1. in prin.
- Petrus & Paulus quo anno martyrio coronati & occisi fuerint. pagina. 909. column. secunda. in fine.
- Petrus & Paulus apparuerunt Constantino Magistro summæ crudelitatis improbanres decretum. pag. 927. column. 1. in fine.
- ¶ Pignus proprie dicitur cum res traditur creditori. pag. 100. col. 1. in medio.
- Pignori dari filios, vide in dictione, Vendere.
- ¶ Pindari locus in Nemeis declaratur. pa. 865. col. 1. in medio.
- ¶ Poena talionis vnde originem habuerit, & an ea hodie obtineat. pag. 583. col. 2. in medio.
- Pœna tantum pecuniaria an iuste puniri possit homicidium. pag. 584. column. 1. in medio.
- Pœna pecuniaria grauius punitur nobilis, aut constitutus in dignitate, quàm plebeius. pag. 585. column. 2. in princ.
- Pœna ignominiosa non sunt afficiendi nobiles, nec torquendi sicut plebei. pagina. 585. column. 2. in medio.
- Et an in pœnis relatiuis & vbi quis ex lege puniendus est eadem pœna deferendum sit nobilitati ac dignitati personarum. pagina. 586. column. 1. in fine.
- Pœna amputationis manus dextræ etiam si delinquens eam non habeat in sinistra exequenda est. pagina. 586. column. 2. in fine.
- Pœna est remittenda vel minuenda delinquenti ob

Index Alphabeticus.

- signem eius peritiam, seu ex eo quod artifex sit
celebris magnique nominis, & ideo reipubli-
cæ maxime utilis. pagina. 587. columna secun-
da. in princip.
- Pœna mortis puniri iuste potest furtum: & inibi
de tribus furtis, & de vno gravi & enormi pu-
niendo. pagina. 587. columna. 2. in fine.
- Pœna legis potest quandoque à iudice vel minui
vel augeri ex iusta causa. pagina. 589. columna
prima. in fine.
- Pœna vim inferentibus meretricibus, vide in ver-
bo, Meretrix.
- Pœna est iuxta proportionem delicti constituen-
da attendita qualitate iniuriam inferentis, & eius
cui fuerit illata. pagina. 584. columna secunda.
in fine.
- Pœnalis constitutio quando sit extendenda. pagi.
417. colum. 2. in fine.
- Pœna appositæ pro conseruanda pace an possit re-
mitteri in præiudicium fisci vel Ecclesiæ. pag. 446.
colum. 2. in fine.
- Pœna carceris an imponi possit. pag. 343. column.
1. in medio.
- Pœna amputationis alicuius membri & mortis in
lege definita, an incipiendum à minore. pagin.
601. colum. 2. in princ.
- Pœnæ pecuniariæ quo modo distribuendæ à iudi-
cibus ecclesiasticis? pag. 590. col. 1. in fine.
- Pœna spiritualis quæ sit? pag. 573. columna prima.
in principio.
- Pœnæ consentire videtur, qui non appellat à sen-
tentia, lata in capitali causa, & ea sententia tran-
sit in rem iudicatam. pag. 581. col. 1. in medio.
- Pœna talionis quomodo intelligenda. pagin. 584.
colum. 2. in medio.
- Pœna est minuenda propter publicam reipublicæ
utilitatem. pag. 587. col. 2. princ.
- Pœna legis potest minui vel augeri à iudice pro-
prio iudicio. pag. 589. colum. 1. in fine.
- Pœna pecuniaria clerico ob iniuriam irrogata, quo
modo sit distribuenda. pagina. 590. columna. 2.
in medio.
- Pœna ob falsos testes bis afferentem qualiter augē
da sit. pag. 601. col. 1. in princ.
- Pœna sagittarum non est exercenda, nisi prius fauci-
bus compressis stranguletur quis. pagin. 602. co-
lum. 2. in fine.
- Pœnitens an possit propria crimina sacerdoti per-
scripta tradere. pagin. 618. columna secunda. in
principio.
- Pœnitentia siue publica siue solennis plurimum
differt à punitione externa. pagina. 594. colum-
na. 1. in medio.
- Pœnæ contra alienantes res ecclesiæ qualiter sunt
admittendæ. pag. 642. colum. 1. in princ.
- Pœna æterna & spirituali nunquam puniuntur in-
nocentes diuino iudicio. pagin. 573. column. 1.
in principio.
- Pœna pecuniaria & non corporali potest quis puni-
ri ob alterius crimen. pagina. 579. columna pri-
ma. in medio.
- Pœna ignominiosa an sufficiat loco solutionis. pa-
gina. 511. col. 2. circa medium.
- Pœna pecuniaria quando sit mutanda in corporalē.
pag. 513. col. 1. in fine.
- Pœna pecuniaria non potest mutari in corpora-
lem actore inuito, & hoc in priuato accusatore
sed si fisco applicetur poterit mutari. pagin. 513.
colum. 2. circa medium.
- Pœna sequitur criminis auctorem. pagina. 571. co-
lum. 2. in medio.
- Pœna quandoque absque culpa diuino vel huma-
no iudicio infertur, quanuis ex lege iustitiæ abs-
que culpa & causa nemo sit puniendus. pagina.
571. colum. 2. in fine.
- Pœna temporali bonorum & corporis quandoq;
Deus optimus maximus ob alterius culpam in-
nocentes afficere dignatur ex causis humano iu-
dicio occultis, & latentibus. pag. 572. colum. 1.
in medio.
- Pœna commissi odiosa est. pagina. 747. columna.
1. in medio.
- Pœna corporis puniri innocentes an aliquando
possit humana lex imitatione diuini iudicij. pa-
gina. 572. col. 2. in princ.
- Pœnæ aduersus hæreticorum filios ætate Diui Au-
gustini nondum fuere à canonibus statutæ. pag.
578. colum. 2. in medio.
- Pœnitentiæ sacramentum nequaquam negari po-
test vltimo damnatis supplicio, si hi verè pœni-
teant, etiam si atrocissima perpetraverint crimi-
na. pag. 517. col. 1. in medio.
- Etiam tempore interdicti. ibidem.
- Et quid de sacramento Eucharistiæ, aut extremæ
vnctionis. ibidem.
- Pœna crucis ante Christi passionem vbique loco-
rum infamis erat. pag. 878. col. 2. in princ.
- Pœnitentiæ locus est in contractu donationis. pag.
438. col. 1. in princ.
- Pœnitentiam non admittit contractus innomina-
tus, vbi gratia vnus tantum ex pasciscētibus sit.
pag. 439. col. 1. in fine.
- Pœnitentiæ locus an sit in contractibus innomina-
tis matrimonij fauore. pag. 444. col. 2. in princ.
- Pœni-

Index Alphabeticus.

Pœnitentia licita est in contratibus innominatis, etiam ad pium opus celebratis. pagina. 446. columna. 2. in fine.

Pœnites ex iudicis ecclesiastici sententia non sunt quo ad alia crimina iudici ecclesiastico subiecti ut necessario sint apud eundem accusandi. pag. 244. col. 2. in medio.

Pœnitentia solennis quæ sit? pagina. 245. column. 1. in principio.

Pœna à iudice per sententiam inflicta non potest ab eo mitigari & mutari, nisi in continenti. pag. 248. colum. 1. in medio.

Et an crimine hæresis hoc fieri possit. ibidem. columna. 2. in fine.

Pœna aduersus iudices ecclesiasticos statuta iure Regio. pag. 253. col. 1. in fine.

Pœnæ statutz sunt in hoc Regno Castellæ aduersus eos, qui impetrant à summo Pontifice ea, quæ sunt regij iuris patronatus. pagina. 258. col. 2. in medio.

Pœnitentiæ sacramenti qui sit verus minister. pag. 409. colum. 1. in fine.

Pœna adulterantis monetam quæ sit? pagin. 1061. colum. 1. in princ.

Pœna expendentis falsam monetam. pagin. 1062. colum. 1. in fine.

Pœna corporis punitur loco pecuniariæ, quam præinopia soluere non potuit, an si post modum bona acquisierit, teneatur ad solutionem. pag. 511. colum. 2. in medio.

Pœna exilij sententia iudicis alicui indicta, donec iudex eam reuocauerit morte iudicis nequaquã reuocata censetur. pagina. 814. columna prima. in princ.

¶ Politica nobilitas nec aliquis nobilis præsumitur. pag. 460. col. 2. in fine.

Pompeia lege de parricidijs puniendus est filius etiam spurius patrem occidens. pag. 574. columna. 2. in principio.

¶ Pondus vnciæ, dragmæ, scrupuli, oboli, filiquæ. pag. 994. colum. 2. in medio.

¶ Pontifex Maximus an debeat Cardinalium aut iurisperitorum consilium petere. pag. 410. col. secunda. in fine.

Pontifex Maximus an & quando possit auferre ab Episcopis potestatem administrandi ea sacramenta, quæ sunt eis reseruata. pag. 407. col. 2. in med.

Pontifex Romanus potest eximere clericos à iurisdictione seculari, etiam si non fuerit hoc iure diuino statutum. pagina. 224. columna secunda. in fine.

Pontifex potestatem habet ferendi leges in his, quæ

sunt ecclesiæ regimini, & administrationi conducibilia. pagina. 224. col. secunda. in fine.

Pontifex Romanus iuste potuit priuilegium fore quo ad clericos coniugatos temperare in capitulo vnico de clericis coniugatis. in. 6. pagin. 228. col. 1. in princ.

Pontifex summus derogare potest iuri patronatus laicorum cum expressa derogatione. pag. 268. col. 1. in medio.

Pontifex Romanus non potest essentialia sacramentorum mutare. pagina. 407. columna prima. in medio.

Pontifex Romanus in his quæ ad fidem pertinent errare non potest. pag. 410. colum. 1. in medio. & pag. 924. colum. 1. in medio.

Et quid ut priuata persona. ibidem. columna secunda. in medio.

Pontifex Romanus errare non potest in canonizatione sanctorum. pagina. 411. columna prima. in principio.

Pontifex Romanus an possit dispensatione permittere vsuras. pag. 692. col. 2. in fine.

Populi an possint in Castellana republica constituere iudices & magistratus, qui ius litigantibus reddere valeant. pag. 27. col. 2. in medio.

Populi Castellani Regni ius habent eligendi iudices ordinarios ex Principis priuilegio, vel consuetudine aut præscriptione. pa. 28. col. 2. in fine.

Populus non potest in Castellana republica sibi iudices eligere, nisi forte rex negligeret mittere. pag. 27. columna. 2. in princ.

Quidam tamen ex priuilegio Principis, vel ex consuetudine aut præscriptione habent ius eligendi iudices ordinarios, quos, alcaldes vulgo dicimus. pag. 29. colum. 1. in princ.

¶ Possessio ciuilis an sufficiat ad obtinendum in interdito, quod, interim appellant. pagin. 132. colum. 1. in principio.

Possessio corporalis etiam in beneficijs necessaria est ad agendum interdito, Vnde vi, pag. 821. col. 2. in medio.

Possessionem beneficij an possit quis capere propria authoritate. pagina. 821. columna secunda. in medio.

Possessione non priuatur quis post vnã sententiam in iudicio possessorio contra eum latam. pagina. 181. colum. 2. in princ.

Possessio etiam rei propriæ authoritate propria apprehendi non licet. pagina. 821. col. secunda. in fine.

Possessionis apprehensio propria authoritate facta an iure aliqua pœna puniatur. pagina. 823. co-

Index Alphabeticus:

- lumna secunda. in fine.
 Possessio propria auctoritate obtenta an habeat effectus iuris, & interdictum, vnde vi. pagin. 824. colum. 2. in medio.
 Possessio beneficij apprehendi potest per procuratorem habentem mandatum generale. pagina. 824. colum. 2. in fine.
 Possessio beneficij qualiter acquiratur. pagin. 825. columna. 1. in fine.
 Et an per inuestituram tradatur. ibidem. colum. 2. prope medium.
 Item an possit in conspectu beneficij apprehendi. ibidem. columna secunda. in fine. & pagin. 826. columna prima. in principio. & pagina. 827. columna. 2. in fine.
 Et an aliquod discrimen sit inter traditionem possessionis, quæ clauibus fit, & eam, quæ per anuli dationem vel inuestituram. pagina. 826. columna. 1. in fine.
 Possessionis acquisitio an inducatur per traditionē instrumenti. pag. 827. col. 1. in medio.
 Possessio beneficij apprehensa in ipsa ecclesia, à qua titulum & nomen beneficium habet, transfert etiam possessionem omnium rerum ad beneficium pertinentium. pagina. 828. columna prima. in medio.
 Possessio bonorum contra tabulas cur sic dicatur. pag. 984. colum. 2. in medio.
 Possessoria causa, vide in verbo, Causa possessoria.
 Possessor bonæ fidei habens titulum naturales fructus facit suos. pagina. 349. columna prima. in medio.
 Et quid si hi fructus non extent. ibidem. columna. 1. in fine.
 Et quid de possessore sine titulo. ibidem. columna. 2. in princip.
 Possessor bonæ fidei titulum non habens, an faciat suos fructus industriales. pagina. 349. columna. 2. in medio.
 Possessor, qui alioqui tenetur restituere fructus extantes, eos nihilominus acquirit per triennij vscapionem. pag. 351. col. 1. in medio.
 Possessor damnatus vero domino rem restituere cū fructibus, an teneatur præstare fructus, quos ex meliorationibus ab eo factis perceperit. pag. 392. col. 1. in medio.
 Et quid in bonæ fidei possessore dicendum. ibidem. colum. 2. in medio.
 Possessio, vide in verbo, Interdictum.
 Possidere pro possessore quis dicatur? pagina. 88. col. 1. prope medium.
 Possidere aliud est, quàm in possessione esse. pag. 131. col. 2. in princ.
 Possidens & ratione possessionis præscribens ius percipiendi decimas ex certis agris, cõsetur præscripsisse non solum ius percipiendi fructus cõfuetos, sed & nouiter plantatos, & seminatos. pagina. 278. col. 1. in fine.
 Possessio ciuillissima tractatur an potuerit lege statui. pag. 730. col. 2. & per sequentem paginam.
 Possidens rem ex contractu, quem scit posse rescindi, an habeat bonam fidem. pa. 348. col. 1. in fine.
 Possessio ciuilis & naturalis an transferatur in successorem maioratus absque aliquo actu apprehensionis. pag. 73. col. 1. in princ.
 ¶ Postea, dictio. pag. 43. col. 1. in princ.
 ¶ Postmodum, dictio. pag. 622. col. 1. in princ.
 ¶ Potestas ecclesiastica in quo à ciuili & seculari differat. pag. 3. col. 2. prope medium.
 Potestas ecclesiastica ab ipso Deo Iesu Petro vt Principi & Apostolorum ceteris, eorumque successoribus concessa fuit. ibidem. col. 2. in medi.
 Potestas ecclesiastica supernaturalis est, in finem quæ supernaturalem tendit. ibidem.
 Potestas Regia ex Dei & naturæ ordinatione stabilitur. pag. 8. col. 1. prope medium.
 Potestas ecclesiastica à potestate seculari distincta est. pag. 221. col. 1. in medio.
 Potestas absoluta quo pacto in principe distinguitur ab ordinaria. pag. 740. colum. 1. in princ.
 Potestas excommunicandi aut absoluendi alicui data, an possit ab eo delegari. pagin. 848. colum. 2. in principio.
 Potestatis absolutæ definitio. pagina. 440. column. 2. in principio.
 Potestatiua conditio, vide in verbo, Conditio.
 Potestas exercendi nudum ministerium ex officio aut dignitate, ad huc iure priuilegij alicui competens, delegari potest. pagina. 849. column. 2. in principio.
 Potestas absoluendi & sic nudum hoc ministeriū competens alicui ex simplici delegatione alteri mandari non potest. pagina. 849. columna. 2. in medio.
 Potestas ordinis semel data indelebilis est. pa. 407. colum. 2. in principio.
 Potestas ciuilis & temporalis iurisdictio in Castellana republica tota penes Regem est, adeò vt apud populos ipsos nulla manserit ciuilis iurisdictio. pag. 27. col. 2. in princ.
 Pubere & impubere simul mortuis, censetur pubes superuixisse. pag. 573. col. 2. in princ.
 ¶ Publica instrumenta paratam habent executionem. pag. 55. col. 1. in fine.

Index Alphabeticus.

Publicum instrumentum &c. vide in verbo, Instru-
mentum publicum.
Publicatis bonis filij non censetur publicata legiti-
ma portio ei debita ex bonis parentis, qui tempo-
re sententiæ vivebat, etiam vt post ipsius mor-
tem in fiscum deferatur. pagina. 580. columna
secunda. in medio.
Publicatio facta bonorum filij familias ob aliquod
crimen, an extēdatur ad peculium castrense. pa-
gina. 580. col. 1. in prin.
Et quid de peculio aduentitio. ibidem. colum. pri-
ma. in fine.
Aut de peculio profectio. ibidem. columna se-
cunda. in principio.
¶ Puer natus Dauid ex illicito coitu ob parentis cri-
men à Deo extinctus est. pagina. 572. columna
prima. in fine.
¶ Pupillaris substitutus non est admittendus, nisi
probet pupillum obijisse intra pupillarem æta-
tem. pagina. 563. columna prima. in prin. & pa.
566. col. 1. in medio.
Pupillus habet priuilegium vocandi aduersarios ad
curiam in prima causæ cognitione. pag. 39. col.
1. in prin. & col. 2. in fine.
Pupillus & orphanus in quo differant. pag. 39. col.
secunda. prope finem.
Pupillus & alij habentes fori priuilegium, vtrum
possint eo vti aduersus simile, & par ius habent-
es. pag. 48. col. 1. in princi.
Pupillus apud Iurisconsultum dicitur is, qui simul
sit pater orbatus, & minor pupillaris quidē æta-
tis. pag. 39. col. 2. in fine.
¶ Punire potest iudex ecclesiasticus quandoque de
linquentes pœnis pecuniarijs. pagina. 590. col.
prima. in medio.
Et in ibi quo pacto ipsa pœna sit distribuenda. col.
prima. in fine.
Puniri an possit quis statuto pro alterius crimine.
pag. 579. col. 1. in medio.
Et an possit statuto sanciri patrem teneri ad soluen-
dam pœnam pecuniariam, qua filius fuerit con-
demnatus. ibidem. col. 2. in medio.
Puniri non potest quis pœna corporis ob crimen
alterius statuto, consuetudine vel lege, quanuis
pœna pecuniaria possit. pagina. 579. colum. pri-
ma. in medio.
Punitio innocentis aliena est à iustitia. pag. 571. co-
lum. 2. in medio.
Punitus corporali pœna pro pecuniaria, quam præ-
inopia non soluit, non tenetur etiam si perue-
nerit ad pinguiorem fortunam. pagin. 511. col.
secunda. in medio.

¶ Pharisei olim apud Iudæos decalogum in mem-
branis scribere consueuerunt. pag. 947. colum.
secunda. in fine.
¶ Philacteria quæ dicantur, & quæ reprobestur? pa-
gina. 948. col. 1. in prin.
¶ Philonis scripta multis dubia videntur. pag. 898.
colum. 2. in principio.
¶ Physiologus liber quis dicatur. pagin. 942. col. pri-
ma. in medio.
¶ Pharaones id est Reges Aegypti significant. pag.
8. col. 1. in principio.
¶ Plagarum modus mensura erit peccati. pag. 583.
colum. 1. in fine.
¶ Plebei possunt torqueri, nobiles vero non. pagin.
585. colum. 2. in medio.
Plebei pœna ignominiosa sunt afficiendi, nobiles
autem minimè. pag. 585. col. 2. in fine.
Plebei & non nobiles puniuntur corpore, si non
habent bona vnde soluant, pagina. 586. colum-
na secunda. in fine.
¶ Plinij locus corrigitur. pagina. 994. col. 1. in prin.
¶ Præcepta omnia moralia sunt iuris & legis natu-
ralis. pag. 957. col. 2. in prin.
Præcepta decalogi qua ex parte moralia & natura-
lia sunt nullam patiuntur dispensationem. pag.
958. col. 1. in medio.
Præcepta, quibus aliquid iniungitur, non obligant
ad charitatis modum, sed possunt quantum ad
substantiam operum extra charitatem impleri,
vt euitetur peccatum. pagina. 965. columna se-
cunda. in principio.
Præcepto de diebus aliquot Deo consecrandis iu-
re humano etiam Pontificio derogari non po-
test. pag. 958. col. 1. in prin.
Præceptum decalogi de sabbatis sanctificandis par-
tim est morale, partim caremoniale. pag. 956.
col. 2. in principio.
Præceptum hoc de festis diebus celebrandis qua ex
parte morale censetur est iuris naturalis. pagin.
957. col. 1. in principio.
Præcepto sanctificationis dierum, quod externus
cultus, non internus præcipatur. pagina. 965. co-
lumna. 1. in medio.
Præcepta veteris legis an cessauerint, possintque
noua lege iterum statui. pag. 465. col. 1. in prin.
Præcepta veteris testamenti quotuplicia sunt. ibid.
colum. 1. in medio.
Præceptum de decimis soluendis an fuerit caremo-
niale, vel iudiciale. pag. 468. col. 2. in fine.
Præceptio, priuilegiumve de decimis percipiendis
intra alienam parochiam, vel non soluendis an
ad noualia extendatur. pa. 485. col. 1. in medio.

Index Alphabeticus.

- ¶ **P**relati ecclesiastici non possunt aliundè temporalem iurisdictionem habere, quam ex Regia concessione. pag. 26. col. 2. in medio.
- P**relato mortuo locatio non finitur, nec ab eius successore retractari potest, si ea facta fuerit nomine ecclesiæ, & ad tempus iure permissum. pagina. 635. col. 1. in medio.
- P**relatus ac ceteri habentes administrationem alieni patrimonij, possunt petere in integrum restitutionem, sine mandato speciali. pagin. 374. column. secunda. in fine.
- P**relati ecclesiastici quando titulo feudi temporalem obtinent iurisdictionem, ab eorum vicarijs, ad feudi dominum directo appellandum est. pag. 26. column. 2. in fine.
- P**relati lata significatione, inspecta suprema regia iurisdictione, dicuntur vassalli. pagin. 27. column. prima. in fine.
- P**relatus quando committit simoniam in beneficio conferendo. pag. 501. col. 2. in fine.
- P**relatus dioecesanus & ecclesia fiscum habere dicuntur. pag. 590. col. 2. in fine.
- P**relatus successor alterius an teneatur stare locationi factæ per prædecessorem. pagina. 634. column. prima. in medio.
- P**relatus, qui iurauit non alienare res ecclesiæ si eas ad longum tempus locauerit, periurus non est. pag. 635. col. 2. in princ.
- ¶ **P**rerogatiua tribus quæ fuerint olim. pagin. 862. column. 1. in fine.
- ¶ **P**rescriptio non procedit sine possessione. pag. 485. column. 1. in medio.
- P**rescribens ratione possessionis ius percipiendi decimas ex certis agris, censetur præscripsisse ius illud non tantum quo ad fructus consuetos colligi, sed quo ad nouiter plantatos. pagin. 278. column. prima. in fine.
- P**rescriptio currit contra filium familias in bonis, quorum ususfructus patri non quæritur. pagina. 395. column. 1. in fine.
- P**rescriptio non currit contra uxorem in rebus dotalibus. pag. 395. col. 1. in fine.
- P**rescriptio an tollat ius conuenientialis retractus. pag. 396. col. 2. in prin.
- P**rescribi quandoque potest his, quæ sunt facultatibus. pag. 397. col. 1. in medio.
- P**rescriptio an habeat vim aduersus ius offerendi pretium. ibidem. col. 1. in fine.
- P**rescriptiones quare introductæ sunt. pag. 400. column. 2. in fine.
- P**rescriptio immemorialis par est priuilegio Principis. pag. 413. col. 1. in medio.
- P**rescriptio temporis quid efficere valeat in agris communibus, cultis tamen. pagina. 281. col. prima. in principio.
- P**rescriptio & priuilegium differunt. pag. 475. col. prima. in medio.
- P**rescriptio triginta annorum an tollatur his districtibus, quandoque, perpetuo, & similibus. pagina. 398. col. 1. in prin.
- P**rescriptio an possit quenquam eximere à soluendis decimis. pag. 480. col. 2. in fine.
- ¶ **P**resides ciuitatum aut aliorum locorum non possunt admittere appellationem factam ab ipsorum vicarijs ad se ipsos, cum sit idem tribunal. pag. 32. col. 2. in medio.
- P**reside mortuo an eius vicarius possit iurisdictione uti. pag. 28. col. 1. in medio.
- P**resentatus ab eo patrono qui est in quasi possessione, an præferendus sit præsentato à vero patrono, interim dum nondum est sententia lata in proprietate iuris patronatus. pagina. 106. col. 2. in medio.
- ¶ **P**resumptio iuris transfert in aduersarium onus probandi. pag. 555. col. 2. in prin.
- P**resumitur testem iuratum dixisse, si tabellio id scripserit.
- P**resumptiones & coniecturæ non sufficiunt ad constituendam probationem perfectam. pag. 433. column. 1. in medio.
- ¶ **P**recarium siue constitutum habet vim transferendæ possessionis, non solum in bonis presentibus & iam quæsitis, sed & in futuris. pag. 217. column. 1. in prin.
- P**recarium simpliciter constitutum morte concedentis non extinguitur, donec ab hærede reuocetur. pag. 812. col. 1. in medio.
- P**recarium quid sit. ibidem.
- P**recarium expressim constitutum donec reuocatum fuerit, non expirat morte concedentis. pagina. 813. col. 2. in medio.
- P**recarium constitutum expressim ad voluntatem concedentis ipsius morte ipso iure finitur. pag. 814. col. 1. in medio.
- P**recarium non potest statim absque causa reuocari. pag. 816. col. 1. in medio.
- P**recarium in quo differat à commodato. ibid. col. prima. in fine.
- P**recibus an sit significandum id, quod Principem etsi sciret, à concessione non auerteret. pag. 500. column. 1. in prin.
- ¶ **P**rima tonsura an sit ordo, & an ab Abbatibus cõferri possit. pag. 408. col. 2. in medio.
- P**rimatus Petri & ecclesiæ Romanæ à Gelasio ex diuino

Index Alphabeticus.

- diuino elogio deducitur. pagina. 908. columna prima. in fine.
- Primatus apud latinos quid significet. pagina. 909. colum. 1. in principio.
- Primatus Græcè quomodo appelletur. ibidem. colum. 1. in medio.
- Primatus honoris datus est Constantinopolitanæ ecclesiæ post Romanam ecclesiam. pag. 911. columna. 1. in medio.
- ¶ Primipilus quis dicatur? pagina. 457. columna secunda. in fine.
- ¶ Primogenij successor potest petere ex causa, vt bona primogenij esse iudicentur. pagina. 490. columna. 2. in principio.
- Primogenijs alijsque dispositionibus potest adijci conditio, ne presbyter, nec monachus sit. pagi. 497. col. 2. in princ.
- Primogenitura ius defertur omnino nepoti patris excluso. pagi. 290. col. 1. in prin.
- ¶ Pretium iustum annui redditus perpetui quod sit? pagi. 788. col. 1. in medio.
- Pretium iustum annui redditus ad vitam constituti, qualiter definiatur. pag. 770. col. 2. in medio.
- Pretium iustum annui redditus regia legis definitum est ad rationem vnus pro quatuordecim. pagi. 776. colum. 2. in fine.
- Pretium à lege definitum an sit necessarium quoties redditus annuus iam constitutus ab emptore venditur alteri. pag. 777. col. 1. in prin.
- Pretij mentio emptionem arguit. pagina. 788. col. prima. in principio.
- Pretium rei emptæ quando peti possit à venditore, si res fuerit euicta. pagina. 829. colum. secunda. in medio.
- Pretium vnicum vel pro mensuræ modo distributum an constituat discrimen aliquod. pagin. 21. columna. 1. in fine.
- Pretio maiori vendens, quam à lege fuerit definitum an teneatur ad restitutionem. vide in dictio ne, Vendens.
- Pretium iustum alicuius rei non in puncto indiuisibili consistit, sed habet latitudinem. pagin. 524. colum. 2. in medio.
- Pretium cuiusque rei triplex est. pagina. 524. col. 2. in medio.
- Pretium cuiusque rei quomodo potest testibus probari. pag. 526. col. 2. circa medium.
- Pretium cuiusque rei non ex se, sed ex hominum æstimatione perpenditur. pagina. 527. colum. 2. in principio.
- Pretium rei potest augeri, vel minui ex paucitate emptorum, & multitudine mercium. pagi. 528. colum. 1. in medio.
- Pretium potest taxari fauore reipublicæ. pagi. 528. columna. 1. in medio.
- ¶ Princeps an transferat dominium sine traditione? pagi. 639. col. 2. in fine.
- Princeps ecclesiasticus legem condendo potest poenam mortis inferre. pagin. 672. col. 1. in medio.
- Principes & Imperatores ab origine mundi populorum suffragijs eligebantur. pag. 6. colum. 1. in princ. & pagi. 7. col. 1. in medio.
- Principis rescriptum non porrigit vim & effectum nisi in hos, cum quibus datum est, & quorum in eo mentio sit. pagi. 115. col. 1. in prin.
- Princeps non potest tollere defensionem. pagina. 179. col. 1. in principio.
- Principes seculares sunt in spiritualibus & ecclesiasticis summo Pontifice inferiores. pagina. 225. colum. 2. in medio.
- Princeps quas leges ferre & seruare teneatur. pagi. 226. colum. 1. in fine.
- Princeps an possit reuocare priuilegium ab eo subito concessum. vide in verbo, Priuilegium.
- Princeps potest derogare his, quæ non sunt iure naturali diuine inducta. pagina. 736. colum. prima. in fine.
- Princeps tollere potest impedimentum ab aliquo, quod eum incapacem alicuius iuris efficiebat, etiam in præiudicium alterius. pagina. 736. col. prima. in fine.
- Princeps poterit capacem successionis efficere eum, qui ex legibus vel ex voluntate testatoris incapax erat. ibidem. col. 2. in princ.
- Princeps potest illegitimum proprio rescripto efficere legitimum expressim ad feudum consequendum. pag. 736. col. 2. in medio.
- Princeps an possit testamentis priuatorum derogare, aut eorum leges & condiciones tollere, aut mutare. pagina. 737. columna secunda. in fine. & pag. 738. col. 2. in principio. & per totum illud Caput Sextum.
- Princeps non potest tollere domidium à priuato absque causa utili reipublicæ. pagin. 738. colum. prima. in principio.
- Princeps cum sit animal rationale, & rationi subiectum non debet vti potestate absoluta. pa. 740. colum. 2. in medio.
- Princeps optimus in id tenetur leges ab eo latas dirigere, quod magis sit iustitiæ consonum. pagi. 62. colum. 2. in fine.
- Princeps iure nondum alteri quæsito derogare potest. pag. 741. col. 1. in fine.
- Princeps licet possit reuocare legem humanam, non ta-

Index Alphabeticus.

- non tamen potest tollere effectus iam ex ea ante reuocationem perfectè deductus. pagin. 741. colum. secunda. in fine.
- Princeps potest donationibus à se factis modum, & conditionem præscribere. pagin. 745. colum. prima. in fine.
- Et quid de priuato. ibidem.
- Princeps non tenetur proprijs expensis numos percutere, idcirco ultra ipsius materiæ æstimationem numismata taxantur. pagina. 1055. colum. prima. in fine.
- Princeps ad subueniendum publicæ necessitati, publicisque expensis poterit monetam pluris æstimare. ibidem. col. 2. in medio.
- Princeps an possit mutare pecuniæ valorem. pagin. 1055. colum. 2. in fine.
- Princeps in quibus casibus citationem & appellationem tollere potest. pagina. 179. columna. 2. in fine. & columna prima. in principio. & pagin. 180. colum. 1. per totam.
- Princeps an possit transferre dominium sine traditione venditionis, donationis, aut priuilegij titulo. pag. 659. col. 2. in fine.
- Princeps potest ex sua scientia contra acta & probata iudicare. pag. 322. col. prima. in medio.
- Principia quæ sunt apud Martianum Iurisconsultū. pag. 989. col. 1. in medio.
- ¶ Prior creditor habens specialem, & generalem hypothecam, non potest in præiudicium posterioris vti generali, nisi excussa prius speciali. pagina. 838. col. 1. in prin.
- Prior tempore potior est iure. pagina. 457. colum. secunda. in fine.
- ¶ Priscus Assuerus Artaxerxes Cyro maiori successit in Regno. pagin. 901. col. 2. in prin.
- ¶ Priuata scriptura quot testes requirat. pagin. 166. colum. 2. in fine.
- Priuata scriptura quo ad hypothecariam, an sit publico instrumento posteriori præferenda? pagina. 168. col. 1. in fine.
- Priuata scripturæ recognitio quonam modo efficienda est à testibus. pag. 165. col. 2. in fine.
- Priuata scriptura quando semiplene probet. pagin. 169. col. 2. in prin.
- Priuati agri dominus. vide in verbo, Agri priuati.
- Priuata scriptura. vide in verbo, Scriptura.
- Priuati duo controuertentes ob diuersa instrumenta eadem die confecta, quis præferendus erit. pagin. 456. col. 1. in medio.
- Priuatus ex causa onerosa agens contra priuatum rem possidentem, an teneatur titulo lucratiuo probare ius hypothecæ ante donationem reo factam sibi competere ad illam rem. pagin. 456. colum. 1. in fine.
- Priuatum sigillum vel publicum quando probet? pagin. 170. col. 2. in fine.
- ¶ Priuilegia paria habentium is præfertur, qui habet priuilegium iuri communi conueniens. pagin. 49. col. 1. in medio.
- Priuilegium reuocandi domum quibus competat cum apud iudices curiæ conueniuntur? pag. 36. colum. 1. in medio.
- Priuilegium reuocandi domum non competit his, qui in curia alios ad iudicium vocauerint. pagin. 38. col. 1. in medio.
- Priuilegium viduæ conceditur etiam fœminis virum habentibus, si is sit eis inutilis. pagin. 46. columna. 2. in medio.
- Priuilegium vocandi ad curiam Regis quemcunque an habeat ecclesia quo ad primam causarum cognitionem. pag. 47. col. 1. in prin.
- Priuilegij exemplatio quo pacto fieri debeat. pagin. 165. colum. 1. in fine.
- Priuilegium à Romano Pontifice habens, vt fructus beneficij etiam absens recipiat, an ex eo habeat distributiones quotidianas. pag. 790. col. 1. in medio.
- Priuilegium à Principe subdito concessum potest ab eo reuocari, & tolli. pagina. 735. columna secunda. in fine.
- Priuilegia multa habet legitimatio. pagin. 984. columna. 1. in fine.
- Priuilegium seu conuentio de decimis non soluendis concessum ab eo, qui ius habebat percipiendi decimas, quomodo sit interpretandum. pagin. 434. colum. 1. in prin.
- Priuilegium clericorum. vide in verbo, Exemptio clericorum.
- Priuilegia bonorum clerici. vide in verb. Clericus.
- Priuilegium. l. assiduis. C. qui potior. in pigno. hab. an habeat locum in dote, cuius numeratio sola confessione mariti probatur. pagina. 379. col. secunda. in medio.
- Priuilegium reuocandi domū non competit legatis pro contractibus tempore legationis factis. pagina. 37. col. 1. in fine.
- Quid autem si legatus vel alij simile ius habentes contraxerint, vt aduenæ, an habeant ius reuocandi domum. ibidem. col. 2. in fine.
- Priuilegium viduarum an profit litis confortibus & ijs, qui commune ius cum viduis & pupillis habere contendunt. pagina. 51. columna prima. in medio.
- Priuilegium recipiendi decimas & præscriptio in quo

Index Alphabeticus.

- quo differunt. pag. 475. col. 1. in medio.
- Priuilegio Romani Pontificis an possint laici eximi à solutione decimarum. pagina. 480. colum. prima. in fine.
- Priuilegium, ne conueniatur ultra quam facere potest, non competit focero aduersus generum. pag. 643. colum. 2. in fine.
- Priuilegia concessa pauperibus non competunt his, qui data opera in paupertatem iuciderunt. ibid.
- Priuilegia concessa pauperibus non sunt seruanda quoties alteri sit præiudicium, si pauperes in eum statum ob scelera, & culpam deuerint. pag. 644. col. 1. in prin.
- Priuilegium habens, ne conueniatur ultra quam facere possit, non mittitur in carcerem, & non à contrario. pag. 510. col. 2. in prin.
- Priuilegium datum à Principe alicui, an pro sit eius filijs natis ante concessionem priuilegij. pagina 576. colum. 2. in medio.
- Priuilegium senatorum, filijs eorum comperit, etiã si sint nati ante senatoriam dignitatem. pagina 577. colum. 1. in medio.
- Priuilegium, quod pater habebat, an comperat filijs natis ante crimen parentum. pagina. 577. colum. 2. per totum.
- Priuilegium matris ob administrationem tutelæ. pa. 509. col. 2. circa medium. ne scilicet conueniatur ultra quam facere potest.
- Priuilegium nobiliũ non est simile priuilegio militum in hoc quod non possint conueniri ultra quam facere possint. pagina. 510. columna prima in fine.
- Priuilegio & dispensatione Romani Pontificis vsu ra permitti non potest, neque licita est. pa. 692. colum. 2. in fine.
- Priuilegium pauperum & miserabilium personarum quibus in causis non erit admittendum. pagina. 47. col. 1. in fine.
- Priuilegium viduitatis amittit vidua, si luxuriosè uiuat. pag. 45. col. 1. in fine.
- Priuilegium fisci an competat etiam doti. pa. 216. colum. 1. in principio.
- ¶ Probatio leuis in antiquis sufficit propter difficultatem probationis. pagina. 162. colum. secunda. in medio.
- Probationi locus non est post conclusionẽ in causa. pagi. 198. col. 1. in fine.
- Probationes restium & instrumẽtorum sunt veluti media, ad elucidandam veritatem. pagina. 317. colum. 1. in medio.
- Probatio admittitur contra eum, cuius iurati responsioni lege standum est. pagina. 617. colum. prima. in medio.
- Probationes ubi sunt pares pro fisco, etiam actore est pronuntiandum. pagi. 456. col. 2. in fine.
- ¶ Proditorius homicida, quiq; alium insidiosè occiderit ab ecclesia inuitus abducitur, & vi publica ad punitionem trahitur. pagina. 667. colum. secunda. in fine.
- ¶ Prohibitio alienationis facta extra familiam ultra quartam generationem non habet vim. pag. 726. colum. 1. in fine.
- Prohibitio alienationis ex causa maioratus facta perpetua censetur: & an idem in fideicommissis. pagi. 725. col. 2. in fine.
- ¶ Procurator ad acceptandum beneficium. vide in verbo, Acceptatio.
- Procurator an possit acceptare, & apprehendere possessionẽ pro altero, vide in verbo, Mandatũ.
- Procurator habens mandatum cum libera administratione potest petere in integrum restitutionem. pag. 372. col. 1. in medio.
- Et an verba huic clausulæ similia inducant mandatum speciale. ibidem. col. 1. in fine.
- Procurator quando possit esse religiosus sine licentia Abbatis. pagi. 374. col. 2. in medio.
- Procurator qui expressam mandati reuocationem ignorans, bona fide rem tradidit, transfert possessionem, dominium verò nusquam transfertur. pag. 74. col. 1. in prin.
- Procuratoris officium an vile sit & excuset à contributione vectigalium. pagina. 150. colum. prima. in medio.
- Promissio centum tribus terminis & solutionibus facienda qualiter intelligenda sit. pagi. 608. col. prima. in medio.
- Promissio soluendæ doris non receptæ, an iuramento confirmetur?
- Promissio vendendi vel emendi an faciat locum. l. curabit. de actio. empti. pagina. 723. columna secunda. in medio.
- Promissio solutionis in certa pecunia, sub certa estimatione quo pacto sit obseruanda. pag. 1059. col. 1. in medio.
- ¶ Prophetarum libri, & qui fuerint canonici. pagi. 904. col. 1. in prin.
- ¶ Propositionum diuisio. vide in verbo, Oratorum diuisio.
- ¶ Proprietas vendita usufructuario iure sanguinis absque ipso usufructu retrahitur. pagin. 783. col. prima. in medio.
- Proprietarius accipiens ab usufructuario rem in pignus causa mutui non potest ultra sortem fructus percipere. pag. 689. colum. 2. in prin.
- ¶ Proportio

Index Alphabeticus.

- ¶ Proportio auri ad argentum examinatur. pagina 1006. colum. 1. in medio.
- ¶ Protocolum tabellionis si non inueniatur, an instrumenti fides ex eo periclitetur. pagina. 143. colum. 2. in fine.
- Protocolum quid significet, & vnde originem duxerit. pag. 142. col. 1. in medio.
- Et ibi de matricibus & matricula. columna prima. in fine.
- ¶ Prosper post Eusebium, & Hieronymum Chronicon scripsit. pag. 923. col. 1. in medio.
- Prosper claruit sub Pontifice Leone. pagina. 923. colum. prima. in medio.
- ¶ Prouintia cuiuslibet mores non sunt damnandi. pag. 974. col. 1. in principio.
- ¶ Prouocare tertio quis non possit. vide in verbo, Tertio prouocare.

Q

VADRANS dictus est triuncis, à tribus vncijs. pag. 993. colum. prima. in medio.

Quadrans quarta erat pars assis. ibidem.

Quadrienniū iure ordinario datur ad petendam in integrum restitutionem. pag. 336. colum. 2. in prin.

¶ Quæ sita matrimonio constante quomodo diuidantur? pag. 841. col. 1. per totum.

¶ Qualis sit hypotheca, quæ deducitur ex constitutione annui redditus super aliquare. pagin. 752. colum. 2. in medio.

Qualitatem paupertatis, & propriarum diuitiarū allegans tenetur eam probare. pagina. 555. colum. secunda. in fine.

¶ Quantitas consideratur in numis, non ipsa substantia materialis. pag. 1053. col. 1. in fine.

Quantitate, quæ debetur, soluta ab eo die minime veniunt vsuræ in condemnationem. pagin. 872. colum. prima. in fine.

Quantum tempus sufficit ad præscribendam seruitutem iuris pascendi in agro alieno. pagin. 482. colum. 1. in medio.

¶ Quartus & numus duorum marauedinarū quo tempore percussi fuerint. pagina. 991. colum. secunda. in fine.

Quartos, numi Custellani vnde dicti. pagin. 1041. colum. 2. in medio.

Quartillo, quem appellant Hispani. pag. 994. col. secunda. in principio.

Quatrinus Italicus quadrans est, vnde fere nostro

marauedino similis. pag. 993. col. 1. in med.

¶ Quatuor ordines mendicantium priuilegiū habent trahendi reos ad curiā Regis in prima causarum cognitione. pagin. 47. col. 1. prope finem.

Quatuor sunt necessaria ad improbandum instrumentum. pag. 624. col. 1. in prin.

¶ Querela non potest proponi apud eum iudicem qui non est iudex nisi per appellationem. pagin. 610. colum. 2. in fine.

Querela quæ dicatur. pagina. 57. columna secunda. prope finem.

¶ Quibus casibus ob alienam culpam quis rectè puniatur? pagin. 571. col. 2. in fine.

¶ Quilates in auro quid? pagina. 1007. columna secunda. in fine.

Quilates Plinius scrupulum dixit. pag. 1008. col. prima. in principio.

¶ Quilibet tenetur etiam non requisitus subuenire proximo. pag. 326. col. 1. in prin.

¶ Quinarij & denarij pondus examinatur. pagina 996. colum. 1. in fine.

Quinarius & victoriatas quid? & eius pondus. pagina. 998. col. 1. in prin.

¶ Quod discrimen sit inter precarium & commodatum. pag. 816. col. 2. in principio.

Quo tempore fieri debent venditori litis moræ denuntiatio in materia euictionis. pag. 835. columna secunda. in medio.

Quo tempore testium defectus, obiectiones & vitia proponenda sint. pagina. 136. colum. secunda. in fine.

Quotidianæ distributiones. vide in verbo, Distributiones.

Quot testes sint necessarij ad priuatam scripturam. pagina. 166. columna secunda. in fine.

R

RAGADAISVS Gothorū Rex in Fesulanis montibus occisus fuit. pagin. 1. colum. 2. in principio.

¶ Raptores virginum an gaudeant immunitate ecclesiæ. pa. 670. col. 1. in prin.

¶ Ratihabitione non sequuta absentis non potest donator, si stipulatus fuerit, poenitere, non requisito donatario. pag. 442. col. 2. in fine.

¶ Ratio personarum est habenda in puniendis criminibus. pag. 586. col. 2. in medio.

Ratione etiam administrationis tutelæ non debet foemina pudica mitti in carcerem pro debitis pecu-

Index Alphabeticus.

- pecuniarijs, modo debitum ex delicto contractum non sit. pag. 509. col. 1. in fine.
- Ratione interesse potest aliquis merces vendere carius iusto pretio pecunia credita. pagina. 530. column. 2. in princip.
- Rationum libri quam probationem faciant. pagin. 170. col. 1. in fine.
- ¶ Recognitio priuatæ scripturæ quonam modo fiat à testibus? pag. 165. col. 2. in fine.
- Recognitio testium subscriptorum an sufficiat ad probationem priuatæ scripturæ. pagina. 167. column. 1. in fine.
- Recognitio epistolæ facit probationem: & quid si non recognoscatur. pag. 170. col. 1. in princ.
- ¶ Recusationum materia & quid de ea iura ciuilia statuerint. pag. 196. col. 2. in fine.
- Recusatio iudicis quo tempore sit proponenda. pagina. 197. col. 1. in fine.
- Recusatio iudicis quando admittatur post conclusum in causa. pagina. 198. columna prima. in medio.
- Recusatio, quæ probanda est & probatione indiget, non admittitur post conclusionem in causa. pag. 198. col. 1. in fine.
- Et quid quoties recusationis causa orta ante conclusionem causæ peruenit in cognitionem recusantis. ibidem.
- Recusatio iudicum summi prætorij quo tempore iure Regio fiat. pagina. 199. columna prima. in principio.
- Recusatio Regij auditorij an sit admittenda post subscriptam ab ipso iudice sententiam. pag. 199. col. 2. in princ.
- Et quid agendum quoties vnus ex pluribus iudicibus delegatis recusatur? pagina. 200. columna secunda. in fine.
- Recusare an possit minor vel ecclesia iudicem Regium vel auditorem ex ea causa, quæ orta fuit ante conclusionem litis, & tamen eam proponit post ipsam conclusionem, petitque admitti ad probationem causæ per testes petita ad hoc restitutione in integram. pa. 199. col. 2. in med.
- ¶ Rectores ciuitatum an inuitis populis, & non petentibus dari possint. pagin. 29. columna prima. in princip.
- Et quid in ciuitatibus & oppidis, quæ alicui Duci, Comiti, aut Marchioni, nobili ve subdita sunt. ibidem. col. 2. in fine.
- Rectores ciuitatum non sunt mittendi populorum expensis. pag. 29. col. 1. in princ.
- Rector alicuius hospitalis ad annum dictus, si res ipsius locauerit ad triennium, tenebitur successor stare locationi. pag. 635. col. 1. in medio.
- Idem dicas in rectoribus ciuitatum, vbi ad eorum officium pertinebit res ciuitatis locare. ibidem.
- Reddere quod debes, esse æquissimum, & ius gentium præse ferre hanc vocem, ait Seneca. libr. 3. de beneficijs. pag. 508. col. 2. in princ.
- Redditio rationum remitti potest ab administratione præterita. pagina. 626. columna prima. in medio.
- ¶ Redimendi pactum, vide in verbo, Pactum.
- Redemptio annuorum reddituum qualiter fieri debeat. pag. 451. col. 2. in fine.
- ¶ Reditus annui licite constituuntur, & inibi vtriusque partis rationes. pag. 747. col. 1. in fine.
- Reditus annui ad vitam constitui possunt. pag. 780. col. 1. in princ.
- Reditus annui an possint emi ad certum & de finitum tempus. pag. 750. col. 2. in princ.
- Reditus annui an sint, necessario constituendi super certis rebus, alioqui sint illiciti. pag. 751. column. 1. in medio.
- Reditus annui an possint constitui obligatione tantum personali. ibidem. col. 2. in medio.
- Reditus annuus an perimatur perentis & extinctis rebus super quibus fuerit constitutus. pag. 751. column. 2. in fine.
- Reditu super pluribus rebus constituto, an cuiuslibet earum possessor teneatur in solidum. pag. 755. col. 2. in medio.
- Reditus annui an emi possint ea lege vt intra certum tempus liceat eos, non postea redimere. pagina. 763. col. 1. in princ.
- Reditus annui perpetui iustum pretium quod sit. pag. 768. col. 1. in medio.
- Reditus annui iustum pretium, ad vitam constituti qualiter definiatur. pagina. 770. columna secunda. in medio.
- Reditus annui redimibiles quo pretio iuste constituentur. pag. 775. col. 1. in fine.
- Reditus annui iustum pretium ad rationem vnus pro quatuordecim Regia lege definitum est. pagina. 776. col. 2. in fine.
- Reditus annui numarij emptio odiosa & suspecta est, & pluribus olim visa fuit illicita. pag. 777. column. 2. prope finem.
- Reditus annuus numarius, si dubitetur, fuerit ne ea lege & conditione constitutus, vt redimi possit, an præsumatur perpetuus. ibidem. column. 1. in princ. & col. 2. in fine.
- Reditus & fructus ecclesiæ an possint locari ultra triennium, secundum constitutionem Pauli. pagina. 641. col. 1. in fine.

Index Alphabeticus.

- Redituum annuorum redemptio fieri debet non tantum soluto pretio, sed & reditibus decursis pro rata temporis. pag. 451. col. 2. in fine.
- Reditus annui dicuntur vulgò census, cum pacto redimendi emuntur. pagina. 451. col. 1. in fine.
- Reditus annui quando possunt emi absque pacto redimendi. pag. 452. col. 1. in fine.
- Reditus annui beneficij clericorum qualiter adiudicentur eorum creditoribus pro ære alieno soluendo. pag. 514. col. 2. in fine.
- ¶ Reductio est petenda à iudice illius, aduersum quem petitur. pag. 610. col. 2. in fine.
- Reductio ad arbitrium boni viri coram quo iudice petenda sit? pagina. 609. columna secunda. in principio.
- Reductionis petitio querela est potius quam vera appellatio. pag. 610. col. 2. in fine.
- Regales argentei, quibus modo vtimur, quot ex quolibet marco percuti debent. pagina. 994. colum. 1. in fine.
- Regalis Castellani valor expenditur tempore Regis Henrici antea & postea. pagina. 1041. col. 1. in princ.
- Regalis argenteus, quo vtuntur aurifices, differt ab eo, qui percutitur. pagina. 996. columna prima. in fine.
- Reges & Principes ab origine mundi populorum suffragijs creabantur. pagina. 6. columna prima. in principio.
- Reges antiquitus non populari ambitione, sed virtute & robore præditi eligebantur. ibidem.
- Reges AEgypti quo nomine appellabantur. pag. 8. col. 1. in princ.
- Regis nomen apud Romanos maximo erat odio. pag. 4. col. 2. in medio.
- Regis curia quæ dicatur? pagina. 34. columna prima. in princ.
- Regis curia omnibus est commune forum. pagin. 36. colum. 1. in princ.
- Regius principatus, vel libera electione populorum, vel hæreditaria Gentilitij primogenij successione moribus aut lege probata, iustus omnino censetur. pagina. 5. columna secunda. in principio.
- Regij auditores non possunt causam ab inferioribus auocare. pag. 58. col. 1. in medio.
- Regia potestas ex Dei & naturæ ordinatione stabilitur. pag. 8. col. 1. prope medium.
- Regum & Principum creandorum ius an ad populorum suffragia sit omnino referendum. pagin. 6. col. 1. prope medium.
- Reges & Reipublicæ rectores quales eligere debeant tabelliones. pag. 145. col. 2. in princ.
- Reges Persarum ex Metasthene, Philone & Græcis historiographis ad sacræ scripturæ intelligentiam. pag. 901. col. 1. in medio.
- Regium principatum, vt scribit Plinius, primi omnium habuerunt AEgyptij. pagina. 7. columna secunda. in fine.
- Regum historiam quis scripserit. pagina. 894. colum. 2. in fine.
- Regia lege an nemine acceptante donationem absenti factam, ita ius absenti quærat, vt etiam ante eius acceptationem reuocari donatio non possit. pagina. 442. colum. 1. in princ.
- Reges Hispaniæ & præsertim Carolus primus Cæsar vetuerunt decimas à laicis exigi, quæ per consuetudinem contrariam non consueuerunt soluere. pag. 479. col. 2. in princ.
- Rex aut Princeps ab alio, quàm ab ipsamet republica constitui non potest iuste & absque tyranni de. pagina. 3. columna. 1. in medio.
- Rex immediate à Deo non est constitutus nec electus. pag. 3. col. 1. in medio.
- Rex Regno expoliari non potest per rempublicam, nisi is fuerit in grauissimam tyrannidem lapsus. pag. 8. colum. 2. in medio.
- Rex alicui concedens castrum, an censeatur concessisse iurisdictionem, & quid de mero ac mixto imperio. pagina. 11. col. 1. in princ.
- Rex potest alicui iurisdictionem, merum ac mixtum imperium speciali priuilegio & titulo concedere in aliqua ciuitate, villa vel oppido, aut territorio exercendam. pagina. 10. columna secunda. in fine.
- Rex nullo modo supremam iurisdictionem alienare potest. pagina. 26. columna prima. in medio.
- Rex nobili iurisdictionem in aliquo territorio concedens, an sit visus & ius primarum appellationum itidem transferre. pagina. 27. columna prima. in fine.
- Regium sigillum apud quem custodiatur. pagina. 171. col. 1. in fine.
- Rex nullus immediatè à Deo constitutus est, præter Saulem, Dauidem. pagina. 3. columna prima. in fine.
- Rex non potest aliquem Regni locum, vel aliquot homines ita alteri domino subijcere, quod ius appellationum, & supremæ potestatis apud se non remaneat. pagina. 26. columna prima. in fine.
- Rex Alphonfus quo anno cœperit regnare. pagin. 950. col. 1. in medio.

Index Alphabeticus:

Rex Alphonfus connumerat ab Adamo ad Christi aduentum annos quinque mille nonaginta nouem. pag. 852. col. 1. in medio.

Rex Alphonfus in tabulis astronomicis supputat ab Adamo ad Christum annos sex mille non gentos octuaginta quatuor. pagina. 932. colum. 1. in medio.

¶ Registrum quid dicatur. pagina. 143. colum. prima. in fine.

¶ Regnum omnium rerum publicarum præstantissimum. pagi. 7. col. 1. in fine.

Regnum Castellani post recuperatam Hispaniam iure Gentilitiæ successione primogenitis defertur. pagina. 8. columna secunda. in medio.

Regna & principatus iure sanguinis statim ab initio mundi delata fuisse falso existimat Ioannes Cirier. pag. 6. col. 1. in medio.

Regnum Hispaniarum quo tempore & qua ratione ad Gothos deueuerit. pagina. 1. columna. 2. per totam.

Regnum Hispaniarum anno domini. 704. ex proditione Comitum Iuliani in ditionem Sarracenorum venit. pag. 2. col. 1. in princ.

Regnum longè uilius est successione deferri primogenitis, quàm electione contra Aristotelem. pag. 7. col. 2. in medio.

¶ Regula, si uinco uincens te, à fortiori uincam te, qualiter intelligatur. pagina. 378. columna secunda. in fine.

Regula iuris, qui non habet in bonis huius in corpore, in quibus intelligenda est. pagina. 586. columna. 2. in medio.

Regula non est sufficiens in casibus non exceptis ad correctionem iuris communis. pagina. 551. col. 1. in medio.

Regula non extenditur ratione exceptionis ad ea, quæ alioqui non contineret. ibidem. columna. 2. in princ.

Regula iuris est, quod qui non habet bona, nec res, ex quibus soluat debitum, debet mitti in carcerem. pagina. 500. columna secunda. circa medium.

Et quid si debitum sit ratione reddituum regaliū. ibidem.

¶ Religiosus quando possit esse procurator sine licentia sui Abbatis. pagina. 374. columna secunda. in medio.

Religionis causa potest Episcopus in memoriam alicuius Martyris vel uiri ab Apostolica sede in sanctorum numerum relati dierum celebracionem instituere. pagin. 961. columna secunda. in

principio.

Religionis fauore vendere rem propriam an quis cogi possit, uide in verbo, Vendere.

¶ Reliquiæ sanctorum sunt uenerandæ. pagi. 411. colum. prima. in fine.

Remissio reliquorum an censeatur facta legata liberatione. pagina. 625. columna secunda. in medio.

Remissio quanuis liberet administratorem à reddendis rationibus, tamen non eum liberat à solutione reliquorum. pagina. 626. columna prima. in medio.

Remissio debiti reputatur donatio quædam. pagi. 539. col. 1. in medio.

Remissio facienda est ad locum delicti in criminalibus: & ibi rationes huius decisionis traduntur. pagina. 75. columna prima. & secunda. per totum.

Remissio ad locum delicti facienda est, quoties à iudice illius loci fuerit petita. pagin. 78. colum. 1. prope medium.

Remissio non est facienda absque summaria delicti cognitione. pagina. 80. columna secunda. in fine.

Remissio an fieri debeat ex diuerso principatu, & à maiori ad minus tribunal? pagina. 81. columna secunda. in fine. & pagina. 83. columna prima. in fine.

Remissio delinquentis ad locum delicti, cuius expensis fieri debet. pagina. 83. columna secunda. in fine.

Remissio an sit facienda in crimine hæresis. pagi. 84. col. 1. prope medium.

Remissio clerici ad suum iudicem cuius expensis fieri debet. pagina. 241. columna prima. in medio.

Remissio ad iudicem loci contractus quando sit facienda. pagin. 68. col. 2. in fine. & pag. 70. col. 2. in medio.

Remissio in delictis à iudice fieri debet. pag. 76. colum. 1. in fine.

Remissio facienda non est necessariò etiam perente iudice loci, ubi delictum commissum est, quoties iudex domicilij ipsum delinquentem eius criminis causa propria sententia condemnauerit. pag. 78. col. 2. in fine.

Remissioni ad locum delicti an sit locus in uagabundo, & in criminibus leuibus. pag. 80. columna. 1. in medio.

Remissio an habeat locum in fure, qui cum re furto ablata in alium locum fugerit. pag. 81. colum. 1. in fine.

Index Alphabeticus.

¶ Renuntiatio proprij domicilij quid in contractibus operetur. pagina. 69. columna prima. in medio.

Renuntiatio proprij tribunalis an possit fieri à clerico. pagin. septuaginta. columna prima. in medio.

Renuntiatio beneficij ecclesiastici facta absque prelati autoritate non valet. pagina. 367. columna. 1. in fine.

Renuntiatio beneficij ea conditione facta, ut alteri conferatur, sitne illicita vel simoniaca. pagin. 566. colum. 1. in fine.

Renuntiatio specialis, etiam in eodem contractu appositae, excludit deceptum ultra dimidiam. pagina. 535. columna secunda. in medio.

Renuntiationes in contractibus apponi solitæ, an præsumantur ex consensu partium positæ? pag. 537. columna prima. in fine.

Renuntiatio deceptionis ultra dimidiam, an sit donatio, quæ insinuationem requirat? pagina. 518. columna secunda. in principio.

Renuntiatio specialis est necessaria ad l. secundam. C. de rescind. vendit. pagina. 534. columna secunda. in fine.

Renuntiatio cessionis bonorum facta cum iuramento, an valida sit? pagina. 512. columna secunda. in medio.

Renuntiatio cessionis bonorum admittenda est etiam sine vinculo iuramenti secundum aliquos. pagina. 512. columna secunda. in fine.

Renuntiatio iuris competentis iudicatur donatio quædam. pagina. 539. columna prima. in medio.

¶ Res inter alios acta in iudicio, alijs præiudicat, & prodest quo ad quandam præsumptionem. pag. 93. columna prima. in principio.

Res litigiosa quando vere ac proprie dicatur. pag. 118. columna prima. in fine.

Res inter alios acta non nocet, nec obligat, nec facit ius inter alios. pagina. 158. columna prima. in medio.

Res iudicata quando dicatur sententia. pagin. 173. columna secunda. in principio.

Rerum dotalium æstimatio, vide in verbo, AEstimatio, & verbo, Clausula.

Rerum ecclesiæ alienatio quam solennitatem requirat. pagina. 645. columna prima. in medio.

Et non est satis formam in alienatione rerum ecclesiæ fuisse seruata, nisi & alienatio facta fuerit ex causa à iure permessa. ibidem. columna secunda. in fine.

Rerum ecclesiæ alienatio ubi sit pro satisfaciendis mutuatis ecclesiæ pecunijs, oportet probari pecuniam versam fuisse in ecclesiæ utilitatem. pagina. 646. columna secunda. in medio.

Res ecclesiarum possunt dari in emphyteusim ea solennitate, quæ moribus & consuetudine in hisce contractibus recepta fuerit. pagin. 647. columna secunda. in principio.

Et an emphyteusis ecclesiastica transeat in hæredes extraneos: & egrediatur tertiam generationem. ibidem. columna secunda. in fine.

Et qualiter interpretanda sit emphyteusis ecclesiastica, cuius origo non constat, nec de eius conditionibus apparet. pagin. 649. columna prima. in medio.

Res vendita sub annuo reditu redimibili quo tempore ex lege regia retrahi possit. pagina. 779. columna prima. in medio.

Et huic quæstioni respondetur, & examinatur istius contractus natura. pagina. 781. columna prima. in fine.

Rei proprietas usufructuario vendita à consanguineo an retrahi possit, vide, Proprietas.

Res proprias exponens venditioni, cogitur eas iusto pretio vendere. pagin. 799. columna prima. in fine.

Res proprias quæ ad victum necessariū pertinent, cogitur quis vendere, quoties res publica grauatur annonæ inopia. pagina. 801. columna secunda. in medio.

Res subiectæ restitutioni etiam titulo maioratus, an possint ob dotem alienari? & an Princeps valeat derogare voluntati testatoris, qui expressim prohibuit bona alienari ex causa dotis. pagina. 742. & 743. per totam.

Res specialiter obligata sufficiens præsumitur ad debitam satisfactionem. pag. 837. columna secunda. in fine.

Res hypothecata qualiter vendi potest si differatur solutio. pagina. 840. per totam.

Rei communis diuisio quomodo fieri debet. pag. 314. columna prima. in medio.

Rem propriam ab alio tyrannicè occupatam potest quis propria autoritate, etiam furtim surripere, ubi eam aliter obtinere nequit. pagina. 343. columna prima. in fine.

Et quid si adsit copia iudicis, sitque facultas eam repetendi. ibidem. columna secunda. in medio.

Rei publicæ Castellanae tora iurisdictio penes Regem est. pagin. decima. columna prima. in medio.

Reiperi-

Index Alphabeticus.

Rei periculum an sit emptoris vel venditoris ante adhibitam mensuram. pagin. 21. columna secunda. in medio.

Reipublicæ fauore & inopiæ communis pretium taxari potest mercibus. pagina. 528. column. 1. in medio.

Res ecclesiæ iure veteri non poterant ad longum tempus alienari. pagina. 636. columna prima. in medio.

Res ecclesiarum locari ultra triennium non possunt, etiam cum pacto de renouanda locatione. pagina. 637. columna secunda. in principio.

Res empta ex pecunia vsuraria fit ementis. pagina. 712. colum. 1. in fine.

Res ex causa vsuræ tradita non fit accipientis. ibid. colum. 2. in medio.

Res vendita si fuerit perempta & extincta quid sit faciendum. pagina. 544. columna prima. in fine.

Respublica minora crimina varijs ex causis maioribus pœnis insequitur. pagina. 575. columna prima. in medio.

Reipublicæ interest ex legitimis probationibus sententias ferri à iudicibus. pagina. 614. column. 2. in medio.

Res ecclesiæ ad quod tempus locari possunt. pag. 635. colum. 2. in fine.

Res ecclesiæ non possunt locari ad vitam. pagina. 937. colum. 1. in medio.

Res ecclesiæ qualiter possunt locari ad nouem annos. pagina. 640. columna secunda. in principio.

Res ecclesiæ an possint submitti hypothecæ, & in pignus dari. pagina. 641. columna secunda. in principio.

Res non dicitur alienata donec traditio facta sit. pag. 642. col. 1. in princ.

Res ecclesiæ possunt dari in pignus ad pauperes alendos & captiuos redimendos. ibidem. columna prima. in fine.

Res ecclesiæ an possint alienari ad subueniendum his, qui ob scelera, & luxuriam in paupertatem & carceres inciderunt. pagin. 643. columna prima. in medio.

Res ecclesiæ non sunt alienandæ ad redimendos eos, qui triremibus damnati sunt. pagin. 644. columna secunda. in fine.

Re vendita ex pacto de reuendendo pendentes fructus pro rata sunt diuidendi. pagin. 449. columna secunda. in fine.

Rei ipsius qualiter pars esse dicantur fructus pen-

dentes. pagina. 447. columna prima. in fine.

Rei venditæ periculum & commodum post perfectam venditionem ad emptorem pertinent. ibidem. columna secunda. in medio.

Rei venditæ pensiones an pertineant ad emptorem, quando tempore venditionis nondum dies solutionis cesserit. pagina. 448. columna prima. in medio.

Rem patrimoniale auitamve potest proximior consanguineus intra nouem dies à die venditionis retrahere facta pretij consignatione. pagina 451. columna prima. in principio.

Re eadem duobus vendita quis eorum præferatur. pagina. 659. columna secunda. in medio.

Re vendita cum pacto de non alienando, præmissa hypotheca non transit dominium per traditionem in secundum emptorem. pagin. 661. columna. 2. in fine.

Res acquisitæ & emptæ ex pecunia vsuraria an efficiatur ipsius ementis. pagina. 712. columna prima. in fine.

Res propriæ non sunt in dubio auferendæ à priuato in fauorem fisci. pagina. 455. columna secunda. in fine.

Res dotales quo ordine obligabantur pro viro rem primipilarem agente. pagina. 458. columna prima. in fine.

Rei venditæ traditio in dubio cui præsumatur prius facta. pagina. 661. colum. 2. in medio.

Rescripta ad hoc vt proprijs viribus destituantur nequaquam est considerandum defectum causæ impulsuæ, in scriptis à Principe obtinendis, vel obtentis. pagina. 500. columna prima. in fine.

Rescriptum Principis in quos porrigat vim & effectum, vide, Principis rescriptum.

Reservatio iuri communi statuta de beneficijs vacantibus in curia an comprehendat beneficia iuris patronatus laicorum. pagina. 257. columna prima. in fine. & colum. 2. in fine.

Reservatio alicuius rei, quæ fit in donatione omnium bonorum, qualis esse debeat. pag. 786. columna secunda. in princip.

Residentia & personalis præsentia ipso choro differunt valde quo ad perceptionem fructuum. pagina. 790. columna secunda. in princ.

¶ Resoluta venditione ex pacto an fructus interim percepti sint emptoris, an venditoris? pag. 765. columna. 2. in medio.

Restitutio in integrum quando detur minori contra tertium possessorem. pagina. 368. columna prima. in princ.

Index Alphabeticus:

- Restitutio in integrum quomodo facienda? pagina. 346. colum. 1. in medio.
- Restitutio intra quod tempus petenda sit? pagina. 355. colum. 2. in fine.
- Restitutio in integrum non potest peti ad probandum post quindecim dies à die publicatione istius, pag. 108. col. 1. in princ.
- Restitutio famæ potest remitti vel pretio vel gratis. pag. 337. col. 1. in medio.
- Restitutio in integrum quando intelligatur facta cum fructibus. pag. 346. col. 1. in medio.
- Restitutio in integrum quando ob minimam læsionem detur minoribus & ecclesijs. pagin. 353. colum. 1. in medio.
- Restituere an teneatur is, qui è vinea vel horto alieno, rem minimam acceperit. pagina. 355. col. 1. in medio.
- Restitutio an possit peti à consanguineo sine mandato cum cautione de rato. pagina. 373. colum. 1. in princip.
- Restitutio an sit facienda eius, quod ultra iustum pretium à lege definitum fuerit acceptum, vide in verbo, Vendens.
- Restitutio, quæ potius ex gratia, quàm iuris rigore fit, non est cum fructibus facienda. pagina. 357. colum. 1. in princ.
- Restitutio in integrum potest nomine alterius postulari incidenter absque speciali mandato. pagina. 370. colum. 2. in medio.
- Restitutio in integrum concedenda non est in iudicio summario, seu sententia interlocutoria. pagina. 131. col. 1. in princ.
- Restrictio in legatis quo modo sit facienda. pa. 77. col. 2. in medio.
- ¶ Retractari non potest locatio mortuo prælato ab eius successore, nec eius morte finitur. pag. 635. colum. 1. in medio.
- Retractus rei venditæ lege regia intra quod tempus faciendus est? pag. 780. col. 1. in fine.
- Retractus iure sanguinis non competit proximiori cognato ad rem datam in emphyteusim, aut censum perpetuum. ibidem. col. 2. in medio.
- Retractus non habet locum in usu vendito. pagin. 781. col. 1. in princ.
- Retrahi quo tempore possit ex lege regia res vendita sub annuo redditu redimibili, vide in dictione, Res vendita.
- Retrahere potest iure regio rem venditam dominium directum vel utile tantum habens, & in hoc iure consanguineo præfertur. pagina. 784. col. 1. in princip.
- Retractus conuentionalis ius, an temporis præscriptione tollatur. pag. 396. col. 2. in princ.
- Retractus rei venditæ sub annuo redditu redimibili natura. pag. 781. col. 2. in medio.
- ¶ Retroquendi pactum, vide Pactum.
- ¶ Reuenditio qualiter intelligatur ad interpretationem textus in l. 2. C. de pact. inter empto. pag. 450. col. 2. in medio.
- Reuerentia & honos parentum poscit, ne à filio in carcerem conjiciantur ob debitum ciuile. pag. 509. col. 2. in fine.
- ¶ Reuocandi domum priuilegium, vide in verbo, Priuilegium.
- Reuocatio attentatorum, vide in verbo, Attentata.
- ¶ Reus legitime coniunctus sub mortalis culpæ reatu, si à iudice interrogetur etiam in tormentis, tenetur respondere an crimen commiserit. pagina. 177. col. 1. in fine.
- Reus, qui actore non probante innocens apparet vere tamen nocentissimus est, ex propria iudicis scientia, an sit absolendus diffinitive, an ab obseruatione iudicij tantum. pagin. 322. col. 2. in princip.
- Reus an possit in iudicio pluribus vti titulis ac defensionibus ad excludendum actoris intentionem. pag. 328. col. 1. in fine.
- Reus totam petitionem negans, cum esset verè par- tis eius debitor, quando condemnatur in expensis. pag. 331. col. 2. in fine.
- Reus quibus casibus teneatur dare actori expensas litis & alimenta pendente lite. pag. 41. column. 2. in medio.
- Sed hac in re diligentissime obseruare oportet vtriusque litigatoris iura, vt vrgentior sit pro ipso actore præsumptio, quàm pro ipso reo. pagina. 43. col. 2. in fine.
- Et in hac re danda est cautio idonea de restituen- dis alimentis, & expensis, si actor in causa suc- cubuerit. pagina. 44. columna prima. in prin- cipio.
- Quæ tamen quantitas definienda sit ad hæc alimē- ta, plane relinquitur in arbitrio iudicis. ibidem. col. 2. in princ.
- Reus legitime coniunctus, si torqueatur, & crimen negauerit quid dicendum. pagina. 177. colum. 2. in medio.
- Reus conuentus ultra dimidiam iusti pretij partem an debeat rem cum fructibus restituere. pagina. 532. colum. 2. in medio.
- Reus absolutus in foro interiori conscientiæ, an pos- sit accusari in foro exteriori, & à contrario. pag. 593. col. 1. in medio. & pagina. 594. & 595. per totum.
- Reus vel

Index Alphabeticus.

869. colum. 1. in principio.
 Reus vel actor potest totam litem iuramento suæ partis committere. pagina. 614. col. 2. in fine.
 Reus delatus durante lite non potest eligi ad munera publica. pagina. 461. columna secunda. in principio.
 Reus delatus lite pendente non potest ad ecclesiasticam dignitatem promoueri. pagi. 461. col. secunda. in medio.
 Reus potest suspendere petitorium deductum ab actore. pagin. 463. columna secunda. in medio.
 Reus, actore non probante, an sit absolendus definitiue, an ab obseruatione iudicij, & quid referat. pag. 322. col. 1. in prin.
 ¶ Roma quæ dicatur? pagina. 34. columna prima. in medio.
 Roma olim fuit communis patria. pagina. 37. col. secunda. in fine.
 Romana respublica omne imperium in Cæsarem Augustum, & eius successores transtulit. pagi. 4. colum. 1. in principio.
 Romanis Hispanias obtinentibus Gothi à septentrione Europam irruerunt. pagina. 1. colum. prima. in fine.
 Romani qualiter Consules & Imperatores eligebant. pagi. 5. col. 2. in fine.
 Romani Pontificis legatus non habet ius auocandi causas ab inferioribus. pagina. 58. column. secunda. in principio.
 Romani Pontificis responsum in Clement. vnica. de renuntiatio. an obtineat in mandato, quod datum est ad præsentandum. pagina. 63. colum. secunda. in fine.
 Romanus Pontifex, vide in verbo, Pontifex Romanus.
 Romani & Socini sententia examinatur, de executione instrumenti. pagina. 605. columna secunda. in medio.
 Roma in tribus rusticis & vrbis. 35. olim diuisa fuit. pagina. 855. col. 1. in fine.
 Romanæ tribus quæ nomina olim habuerint. pag. 858. colum. 1. in fine.
 Romanæ tribus vnde acceperunt nomina. pa. 863. colum. 1. in principio.
 Romanæ ciuitatis ius pecunia quæri, & parari solitum constat ex actis Apostolorum. pagina. 866. colum. 2. in medio.
 Romanus ciuis fiebat per emptionem tribus, in qua Romæ cenferetur. pag. 867. col. 1. in medio.
 Romani ciues non erant omnes eiusdem conditionis. pagi. 868. col. 1. in fine.
 Romani ciues non omnes tribum habuerunt. pag.

Romani tres continuas hebdomadas, sabbatis & Dominicis diebus exceptis, ieiunarunt. pagina. 970. colum. 1. in principio.
 Romanis mos est sabbato quouis ieiunare. pa. 973. colum. 1. in principio.
 Romani veteres in cudenda moneta, æris octauam partem argento miscuerunt. pagin. 926. colum. prima. in medio.
 Romani primum ærea pecunia, deinde multo post argentea, ac demum aurea vsi sunt. pag. 991. columna prima. in fine.
 Romani seruabant frequentissimè primam partem. l. duodecim tabularum, quæ tractat de vinculis. pag. 508. colum. 1. in medio.
 Romanæ curiæ consuetudo & Stylus in gratijs expediendis. pagi. 500. col. 2. in medio.
 Romulus populo Romano reliquit, vt leges suffragijs per curias accersitas comprobaret. pag. 4. columna prima. in fine.
 Romulus ex decem mensibus constituerat annum solarem. pa. 950. col. 2. in medio.
 Romuli lege licebat patri filios ter vendere, etiam nulla coactus necessitate. pagi. 803. col. 1. prope finem. & colum. 2. in medio.
 ¶ Rotæ decisio in nouis. 195. expenditur. pag. 820. colum. 2. in principio.
 ¶ Ruffinus Aquiliensis presbyter: & de eius operibus. pag. 932. col. 2. in fine.
 ¶ Rhenanus dum Gelasium reprehendit decipitur? pag. 942. col. 2. in fine.

S

ABBATVM apud Hebræos significat requiem. pagi. 955. columna. 2. in fine.
 Sabbatum latius sumpta dictio- ne significat totam hebdomadam. pa. 956. col. 1. in prin.

¶ Sacerdotes quondam non aureis sed ligneis calicibus utebantur. pagi. 987. col. 2. in prin.
 Sacerdos etiam solenniter degradatus conficit corpus Christi. pagi. 407. col. 1. in fine.
 Et quid si sit etiam hæreticus. ibidem.
 Sacerdos simplex an sit sacramenti confirmationis minister ex summi Pontificis commissione. pagi. 407. col. 1. in principio.
 Sacerdos simplex an possit ex Papæ commissione minores ordines conferre. pa. 408. col. 1. in fine.
 Sacerdos simplex nullos habens subditos an possit à peccatis aliquem absolvere. pagina. 409. columna prima. in fine.

Index Alphabeticus.

- Sacerdotes quando non possint decimas exigere. pagina. 484. columna secunda. in fine.
- Sacerdotes euntes in ecclesiam ob principaliter acquirendas distributiones simoniaci sunt. pagina 502. columna prima in fine.
- Sacerdotibus oblationes exhibere quando cogantur laici. pagina. 470. columna secunda. in fine.
- Sacramenta collata ab hæreticis non sunt repetenda. pagina. 891. columna secunda. in medio.
- Sacramentum confirmationis quomodo ab Apostolis appellatum sit. pagina. 403. colum. secunda. in fine.
- Sacramentum ab alio quàm à Christo institui non potest. ibidem.
- Sacramenta nouæ legis si quis dixerit non fuisse à Christo instituta, decreto concilij Tridentini anathematizatur. pagina. 404. columna prima. in principio.
- Sacramentum confirmationis an sit præcise necessarium ad salutem, an ex ratione præcepti. pagi. 405. columna secunda. in medio.
- Et quid de baptismo. ibidem.
- Sacramentum eucharistiæ est in præcepto ei, qui in periculo mortis corporalis constitutus est, & hoc ex institutione diuina. pagina. 406. col. prima. in principio.
- Sacramenti confirmationis minister quis? pagina 406. columna secunda. in medio.
- Sacramenti confirmationis minister an possit esse sacerdos simplex ex Romani Pontificis commissione. pagina. 407. colum. prima. in princ.
- Sacramentorum essentialia sunt materia & forma ac minister, quæ non possunt ab alio, quàm à Deo institui. pagina. 407. columna prima. in medio.
- Sacramentorum essentialia non possunt à summo Pontifice mutari. ibidem. columna prima. in medio.
- Sacramentum an sint minores ordines. pagi. 408. columna secunda. in principio.
- Sacramentū pœnitentiæ quis verè ministrare possit. pagina. 409. col. prima. in fine.
- Sacramenti pœnitentiæ minister habere debet iurisdictionem. pagina. 409. col. 2. in medio.
- Sacramentum confirmationis non potest ab alio, quàm Episcopo ministrari, etiam ratione immemorialis præscriptionis. pagina. 412. colum. secunda. in medio.
- Sacramentum pœnitentiæ, & Eucharistiæ an sit danda ultimo supplicio affectis. pagina. 517. columna prima. in medio.
- Sacramenta pœnitentiæ & Eucharistiæ vnctionisve, an dentur ultimo supplicio afficiendis. pagi. 517. col. prima. in medio.
- Sagittarum pœna non est exercenda nisi prius faucibus oppressis quis stranguletur. pagi. 602. col. secunda. in fine.
- ¶ Salarium an debeatur famulo pro tempore, quo ægrotus sit? pagina. 794. colum. secunda. in fine.
- ¶ Salica lex apud Gallos quæ sit. pagina. 9. columna prima. in fine. & pagina. 1037. columna prima. in principio.
- Sali initio dicti sunt Franci à Sala flumine, prope Albim labente. pagina. 9. columna secunda. in principio.
- ¶ Salomonis simulatio, vt veritatem extorqueret. pagina. 344. columna secunda. in principio.
- ¶ Samiata ferramenta quæ sint? pagina. 874. columna secunda. in medio.
- ¶ Sanctorum omnium festum vnde duxerit originem. pagina. 962. columna prima. per totam.
- Sanctorum & Martyrū memoriæ cur fiant à Christianis eo die, quo mortem obiere. pagina. 962. columna prima. in fine.
- Dies verò quo ad celebrationē, quæ religionis causa sit, à vespera incipit & in vespera finitur. pagi. 962. columna secunda. in principio.
- ¶ Salmanticensis constitutio examinatur. pagina 1042. columna secunda. in medio.
- ¶ Sanguinolentos, dictio, vide in verbo, Dictio.
- ¶ Sapientia & ecclesiasticus canonici libri sunt, quæuis ea de re, fuerit olim controuersum. pag. 895. columna. 1. in fine.
- ¶ Sarracenus nomen quam originem habuerit: & vnde Arabes dicti fuerint Sarraceni ad interpretationem Regiæ partitarum legis. pagina. 885. columna prima. in medio.
- ¶ Saxonum mos circa pœnitentiam solennem. pagina. 593. columna secunda. in fine.
- ¶ Saul immediatè à Deo constitutus & electus fuit Rex per prophetas. pagina. 3. columna prima. in medio.
- ¶ Seculares iudices quandoque tractant litem super contractu iurato, admittuntq; actorem aduersus eum agentem, etiam nulla præcedente absolutione. pagi. 362. col. secunda. in medio.
- Secularis & ecclesiasticus iudex mutuo sibi præstāt & præstare tenentur auxilium in exequendis mandatis & sententijs. pagina. 65. columna prima. in fine.
- ¶ Sedes quot habuerit Romana ecclesia. pagi. 907. columna secunda. in principio.
- ¶ Segericus Gothorum Rex Arthaulpho successit, qui in initio sui principatus mortuus fuit. pagina. 1. columna. 1. in fine.

Index Alphabeticus.

na. 1. columna secunda in principio.
 ¶ Sembella quid, & eius valor. pagina. 997. columna prima. in medio.
 ¶ Semis numus, æreus fuit, qui valebat duos quadrantes. pagina. 995. columna prima. in medio.
 ¶ Semuncia vicesima quarta assis pars similis Hispanorum coronato. pagin. 993. column. secunda. in principio.
 ¶ Seminantibus spiritualia debentur temporalia. pagina. 472. col. 1. in fine.
 ¶ Senatorum filij clarissimi olim dicebantur. pagi. 871. colum. 2. in principio.
 ¶ Sententia Bartoli examinatur in. l. 1. §. vltimo. ff. quis & à quo appella. pagina. 31. colum. secunda. in principio.
 Sententia contra hæredem scriptum lata, præiudicat legatarijs. pagina. 92. column. prima. in fine.
 Sententia inter alios dicta plerunque ex propria vi & natura nocet: & alijs prodest. pagi. 93. colum. secunda. in principio.
 Sententia super libertate nocet victo quo ad omnes, qui dixerint, & allegauerint, illum seruum esse. pagi. 94. col. 1. in fine.
 Sic ex contrario si liber fuerit pronuntiatus. ibid. columna. 2. in principio.
 Sententia in causa status qualiter sit pronuntianda. pagi. 95. colum. 2. in medio.
 Sententia lata super ætate, an omnibus præiudicet, sicut illa, quæ lata est super ingenuitate. pag. 96. columna prima. in fine.
 Sententia lata super primogenio cum legitimo contradicte an alijs noceat? ibidem. columna secunda. in principio.
 Sententia lata contra hæredem an noceat fideicommissario etiam non citato. pagina. 97. columna prima. in principio.
 Sententia lata contra creditorem quando debitori præiudicet. pagina. 98. columna secunda. per totam.
 Sententia lata contra debitorem super dominio rei creditori datæ in pignus, nocet creditori ipsi scienti litem ea de re tractari. pagin. 100. col. prima. in principio.
 Sententia inter alios lata, vt alijs noceat, tria requiruntur. pagina. 100. columna prima. in fine.
 Sententia lata contra vassallum an præiudicet domino scienti. pagina. 102. columna prima. in medio.
 Sententia lata contra præsentatum, electum vel institutum, an præiudicet præsentanti, electori, vel conferenti? pagina. 105. column. prima. in prin.
 Sententia contra hæredem scriptum lata nocet le-

gatarijs etiam ignorantibus, præterquam in tribus casibus. pagina. 113. columna. 2. in princip.
 Sententia lata inter alios an sit exequenda directò contra illum, in quem fit translatio rerum lite pendente? pagina. 119. column. secunda. in prin.
 Sententia lata contra debitorem an possit mandari executioni aduersus illum, in quem dolo & fraude res aliqua ipsius debitoris trãslata fuerit: etiam absque reuocatoria cognitione & sententia. pagina. 120. columna prima. in principio.
 Sententiæ de re aliqua restituenda latæ executio, an impediatur, si tertius eandem petierit rem. pagina. 124. columna secunda. in medio.
 Sententia interlocutoria illa propriè dicitur, quæ super interdicto, quod Hispani, Interim appellant, pronuntiatur. pagina. 129. columna secunda. in fine.
 Sententia quando dicatur propriè res iudicata. pagina. 173. columna secunda. in principio.
 Sententia non debet mandari executioni donec omnino transferit in rem iudicatam. pagi. 173. colum. 1. in fine.
 Sententia non est mandanda executioni interim dum appellari potest. pagina. 176. columna prima. in medio.
 Sententia executio nullitatis exceptione, qualiter impediatur. pagina. 189. columna secunda. in principio.
 Sententiæ appellatione de qua sententia est intelligendum. pagina. 191. col. secunda. in medio.
 Sententiæ vltima, quæ aliquid præcedentibus addit vel detrahit, an sit conformis primis. pagi. 194. colum. 1. in principio.
 Sententia lata contra libertum an noceat patrono. pagi. 103. colum. 1. in fine.
 Sententia omnibus nocet & prodest, quos negotium tangit etiam non citatis & ignorantibus. pagina. 97. columna prima. per totam. & pagin. 111. colum. 1. in fine.
 Sententia lata contra emptorem in re vendita nocet venditori ignorant, qui de euictione tenebatur. pagina. 92. columna prima. in medio.
 Sententia lata contra institutum nocet substituto. pagi. 96. col. 2. in fine.
 Sententia lata cum legitimo contradicte, an præiudicet alijs, qui post eum vocantur. pag. 97. colum. 1. in principio.
 Sententia inter alios lata cui ignorati nocet, is non potest tertio prouocare. pagi. 113. columna prima. in medio.
 Sententia omnino habet effectum rei iudicatæ, si ab ea non fuerit appellatum. pagina. 211. col. prima. in

Index Alphabeticus.

ma. in medio.
 Sententia lata contra emptorem venditori etiam ignorantem nocet quo ad exceptionem rei iudicatæ, ut is non possit cum victore iterum examen causæ repetere. pagina. 113. columna secunda. in fine.
 Sententia inter alios lata, an præiudicet omnino illi, qui post litem coeptam rem emerit, de qua quæstio erat. pagina. 118. columna prima. in fine.
 Sententia contra emptorem lata per imprudentiã iudicis, non nocet venditori. pagina. 836. col. secunda. in medio.
 Sententia absolutoria ab obseruatione iudicij, licet interlocutoria sit, vim habet diffinitivæ. pagi. 22. colum. 2. in medio.
 Et an vim diffinitivæ habeat ad hunc effectum, ut iterum agi non possit. ibidem. columna secunda. prope finem.
 Sententia iudicis incerta ex actis, certa tamen ex instrumento, quod in actis minimè apparet, eius vero mentio in sententia fit, an sit nulla. pagina 324. columna. 2. in fine.
 Sententiæ tres conformes in criminalibus executioni mandandæ sunt, non obstante nullitatis exceptione. pag. 191. col. 1. in medio.
 Quod etiam locum habet in tribus sententijs interlocutorijs. ibidem. columna secunda. in medio.
 Sententia interlocutoria appellatur interdictum. pag. 130. col. 1. in prin.
 Sententia per appellationem extinguitur, inspecto & considerato præsentis statu. pagina. 172. col. 1. in medio.
 Sententia in causa filiationis inter patrem & filium omnibus alijs nocet & prodest, quibus ex ea radice ius competit. pagin. 93. columna secunda. in medio.
 Sententia lata super re prohibita alienari, contra prohibitum non nocet illi, qui ad illam vocatus est, post illius obitum. pa. 96. columna secunda. in medio.
 Sententia Bartoli expenditur, quæ agit de executione instrumenti. pagina. 605. columna secunda. prope finem.
 Sententia pro fisco etiam actore est pronuntianda, ubi probationes sunt pares. pagina. 456. colum. secunda. in medio.
 Sententia illa an dicatur alteri conformis, quæ illam confirmat, adiecto tamen aliquo moderamine, aut sanè aliqua declaratione, quæ aliquid priori sententiæ addat. pagina. 194. colum. pri-

ma. in principio.
 Sententia lata in capitali causa, quando transit in rem iudicatam. pagina. 581. columna prima. in medio.
 Sententia Bald. expenditur in. l. 2. C. de fide instru. pag. 586. col. 1. in fine.
 Sententia potest minui à iudice propter excellentiam, & dignitatem personarum. pagi. 587. col. secunda. per totam.
 Sententia, quæ mentionem facit instrumenti non extatis inter acta an sit nulla. pagin. 324. colum. secunda. in fine.
 Sententia à qua non est appellatum, transit in rem iudicatam, etiam in criminalibus. pagi. 326. col. secunda. in medio.
 ¶ Seneca libro. 3. de beneficijs, inquit, æquissimam esse, & ius gentiũ præ se ferre hanc vocem, redde quod debes. pagina. 508. columna secunda. in principio.
 ¶ Sensus eorum, quæ dicit Thomas. 2. 2. quæstione 87. discutitur. pagina. 484. columna secunda. in medio.
 ¶ Sepultura an sit deneganda ad petitionem creditorum cadaueri debitoris propter debitum non solutum. pag. 515. col. 2. in medio.
 Sepultura an possit negari ultimo affectis supplicio ob crimina. pagina. 517. columna prima. in medio.
 Sepulturæ dari possunt cineres & ossa eorum, qui exuri damnantur. pagina. 517. columna secunda. in medio.
 Sepultura ecclesiastica denegatur eis, qui se ipsos occiderunt. pagina. 518. columna secunda. in medio.
 ¶ Seruire prælato ob beneficium ecclesiasticum consequendum simonia est. pagina. 501. colum. prima. in fine.
 Seruitus iuris pascendi in agro alieno, quanto tempore præscribi possit. pagina. 482. columna prima. in medio.
 Seruitus ista iuris pascendi an sit realis, an personalis. pag. 482. col. 2. in fine.
 Seruus si fuerit vulneratus, & postea occisus, reus tenebitur de vulnerato, & de occiso. pagin. 599. colum. 1. in fine.
 Serui à dominis manumissi an statim efficerentur ciues Romani. pag. 865. col. 1. in fine.
 Serui dicti latini qui essent. ibidem. columna secunda. in medio.
 Seruis à domino manumissis Tullius Hostilius rex ciues Romanos esse concessit. pag. 866. colum. prima. in principio.
 Seruorum

Index Alphabeticus.

- Seruorum, qui in familia delinquebant, suppliciu.
pag. 875. colum. 2. in fine.
- Seruus pignori datus, sciente creditore & tacente
manumissus, non potest postea per ipsum credi-
torem iure pignoris peti. pagina. 117. columna
prima. in fine.
- Seruitus constitui potest pretio & pecunia. pagina
275. col. 2. in principio.
- Seruitutes non habentes continuam possessionem
non possunt præscribi. pag. 792. col. 2. in medio.
- Seruus à domino fugiens peccat mortaliter, & te-
netur ad dominum redire. pagina. 341. colum.
prima. in medio.
- Seruus ordinatus sciente ac præsentem domino in ser-
uitutem reuocari non potest. pagi. 117. colum-
na prima. in fine.
- Seruus fugiens ad ecclesiam potest ab ea abduci,
vt domino seruiat. pag. 675. col. 1. in medio.
- Seruitutes discontinuæ quanto tempore vsucapian-
tur? pag. 482. col. 1. in medio.
- Seruius Tullius urbem Romam in quatuor tribus
diuisit. pagi. 856. col. 1. in fine.
- Seruius Tullius Tarquinij obijcere solebant quod in
iussu populi Romani Regnum inuasisset. pagi.
4. colum. 2. in medio.
- Seruius Tullius Romanorū Rex æreos numos pri-
mus Romæ percussit. pag. 991. col. 1. in fine.
- Sestertij numi æstimatio. pagina. 998. columna pri-
ma. in principio.
- Sestertium generis neutrius expenditur, aliquotq;
loquendi modi traduntur. pagina. 1020. colum.
secunda. in fine.
- ¶ Sextula numus æreus minimus sextam habes vn-
ciæ partem, valet autem tres meajas, aut paulo
plus. pagi. 993. col. 1. in fine.
- Sextula est sexta pars vnciæ. pagina. 995. columna
prima. in principio.
- ¶ Sessio Tridentina pronuntiauit contra Luthera-
norum hæreses per peccatum mortale fidem non
amitti. pagi. 908. col. 1. in fine.
- ¶ Seu dictionis significatio. pag. 553. columna pri-
ma. in fine.
- ¶ Si dictio, non semper conditionem inducit. pagi.
536. colum. 1. in fine.
- ¶ Sicilicus quid? pag. 995. colum. 1. in principio.
- Siclus argenteus apud Hebræos cuius ponderis fue-
rit: & item aureus. pagina. 998. columna secun-
da. in principio.
- Et ibi de siclo sanctuarij. ibidem. columna secun-
da. in medio.
- Siclum didrachmum interpretatur septuaginta in-
terpretes, & qua ratione. pagina. 999. colum. pri-
ma. in medio.
- Siclus apud Xenophontem qui numus fuerit. pagi.
1000. colum. 2. in fine.
- ¶ Sigillum publicum vel priuatū quando probet?
pagi. 170. col. 2. in fine.
- Sigillum Regium apud quem seruari debeat? pagi.
171. colum. 1. in fine.
- Sigillum quod dicatur authenticum. pag. 171. col.
prima. in fine.
- ¶ Significata crucis quæ sint? pagina. 878. columna
secunda. per totam.
- ¶ Signum est capitalis & criminalis iurisdictionis
furcarum erectio. pagina. 879. columna prima.
in fine.
- ¶ Siliquæ siue Cæratia. pagina. 994. colum. secun-
da. in fine.
- Siliquam Accursius falso solidum interpretatur: &
quinos solidos decem. pagina. 1017. columna
secunda. in principio.
- ¶ Singularis propositio quid? pagina. 427. colum-
na. 2. in principio.
- Et ibi de singulari & communi termino.
- ¶ Sinistra manus est amputanda quando non extat
dextera. pag. 586. col. 2. in fine.
- Significatio propria in quacunque materia est se-
quenda. pag. 730. col. 2. in medio.
- ¶ Silentium perpetuum vt diffamanti & nolenti a-
gere imponatur, bina admonitio requiritur. pa-
487. col. 2. in principio.
- Singulis vniuersitatis attribuuntur actus & passio-
nes vt consistunt in facto. pagina. 581. colum. se-
cunda. in fine.
- ¶ Simonia quid sit disputatur. pagina. 501. colum.
prima. in fine.
- ¶ Sisebutus quo tempore expulsis profligatisq; Ro-
manis Hispaniarum monarchiam sit consecu-
tus. pagi. 1. col. 1. in fine.
- ¶ Societas ita coiri potest, vt alter pecuniam, altes
operam conferat, lucrum vero communicetur.
pag. 695. col. 2. in princ.
- Societatis contractæ titulo an transeat dominium
absque traditione, & an & possessio. pag. 481. co-
lum. 2. in medio.
- Societatis contractus separatim initus iustissimus
est. pagi. 698. col. 2. in medio.
- Societate contracta inter duos omnium bonorum
absque vlla traditione, an dominium omnium
rerum, quæ tempore contractus erant acquisitæ
communicetur? pagina. 841. columna secunda.
in medio.
- Societas humana quàm necessaria sit ad vitæ hu-
manæ gubernationem ac regimen. pagin. 2. co-
lumna

Index Alphabeticus.

- lumna secunda. in fine. & pagina. 3. columna secunda. in principio.
- Societas eo pacto coiri non potest, ut lucrum ex pecunia acquisitum commune sit, periculum vero ipsius immineat exercenti negotia. pagin. 696. col. 1. in fine.
- Poterit nihilominus ea pactio valere, modo subeūti periculum, vel ex ipso lucro maior pars cedat vel aliundē merces suscepti periculi detur. pagi. 698. col. 2. in medio.
- ¶ Socero non competit aduersus generum priuilegium, ne scilicet conueniatur ultra quam facere possit. pag. 643. col. 2. in fine.
- ¶ Socini & Romani sententia examinatur, quæ de executione instrumenti agit. pagina. 605. col. secunda. in medio.
- ¶ Socratis historici locus expenditur. pagina. 970. colum. 1. in fine.
- ¶ Sogdianus bonus Persarum Rex nouem mensibus regnauit. pagi. 902. col. 2. in fine.
- ¶ Solennis poenitentia quæ dicatur? pagin. 245. colum. 1. in principio.
- Solennitas Cretionum quæ fuerit apud veteres. pagina. 886. col. 1. in medio.
- Solennitas quæ sit necessaria in alienatione rerum ecclesiæ. pag. 645. col. 1. in medio.
- Solennitates Episcoporum. vide in verbo, Episcoporum solennitates.
- ¶ Solidus qua ratione sic dictus fuerit. pag. 1004. colum. 1. in principio.
- Et inibi de tremissibus, & semissibus.
- Solidus Iustiniani diuidebatur in tremisses. pagin. 1044. colum. 1. in fine.
- Solidorum æstimatio variè expenditur, siue hi sint aurei, siue ærei ad intellectum iuris Cæsarei & regij. pag. 414. columna secunda. in fine. & pag. 1013. colum. prima. in principio. & pag. 1024. columna. 2. in fine.
- Et de aureorum valore. pagina. 414. columna secunda. in fine.
- Solidi Turonenses Gallici. pagina. 1015. col. 2. in fine. & pagi. 1020. col. 2. in prin.
- Solidi aurei in proprijs Biblijs: & inibi de siclis aureis. pagi. 1018. col. 2. in prin.
- Solidus in legibus regalibus Hispaniæ qualiter sit accipiendus. pagi. 1035. per totam.
- Solidi aurei, quorum meminere leges Styli. pagin. 1043. colum. 2. in fine.
- Solidi, quorum mentio fit in capitul. qui subdiaconum. 17. quæstione. 4. quanti æstimandi sint. pa. 1047. col. 1. in fine.
- Solidus dictus est aureus etiam eo tempore, quo erat quarta vnciæ pars. pagina. 1011. colum. secunda. in medio.
- Solidus aureus apud Iustinianum quid? pagi. 1003. colum. prima. in fine.
- Solidus an differat ab aureo. pagina. 1005. colum. prima. in fine.
- ¶ Solon vnde acceperit legem, qua minimè liceret corpore obligato pecuniam fœnerari. pag. 508. colum. prima. in fine.
- Et qualiter illa lex Græcè appellaretur. ibidem.
- ¶ Soluta quantitate quæ debetur, vsuræ ab eo die minimè veniunt in condemnationem. pa. 872. colum. 1. in fine.
- Solutionis promissio in certa pecunia sub certa æstimatione: quo pacto sit obseruanda. pa. 1059. colum. 1. in medio.
- Solutio vbi in certo loco, & tempore destinata est, & in eo loco non inueniatur, remissio facienda est. pag. 71. col. 1. in medio.
- Solutio rerum creditarum quàm necessaria sit in republica ad fidem conseruandam. pag. 508. colum. 2. in principio.
- Solutio debiti etiam si non fiat integra, nihilominus tamen deducuntur alimenta debitori. pagi. 511. colum. 1. in fine.
- ¶ Successor vniuersalis non potest à contractu locationis à prædecessore stabilito resilire. pagina 630. colum. 2. in prin.
- Successor singularis tenetur stare colonis, & inquilinis quoties eorum ius exceptum fuerit in contractu venditionis vel donationis. pagi. 630. col. secunda. in medio.
- Successor singularis non potest expellere colonū & inquilinum si res conducta fuerit ad longum tempus. pag. 631. col. 1. in prin.
- Successor prælati an teneatur stare locationi factæ per prædecessorem. pagina. 634. columna prima. in medio.
- Successor primogenij qualiter potest iudicis officium implorare viuente possessore. pag. 490. colum. 2. in principio.
- Successio dicitur improprie ex testamento vbi agitur contra testamentum. pagina. 985. columna prima. in medio.
- ¶ Suetonij Tranquilli locus aperitur. pagi. 1008. colum. 2. in principio.
- ¶ Sueui Gallorum populi Hispanias inuaserunt. pagina. 1. col. 1. in fine.
- Summus Pontifex. vide in verb. Pontifex summus.
- ¶ Suprema iurisdictio, quam maiorem dicimus, non censetur vlllo casu à Rege in alium translata. pagi. 26. col. 1. in medio.

¶ Suspendio

Index Alphabeticus.

- ¶ Suspendio petitorij ab actore propositum an possit peti per reum lite contestata. pagina. 462. col. 2. in principio.
- Substitutus an sit admittendus instituto religionem profitente contra voluntatem testatoris. pagin. 495. col. 2. in medio.
- Substitutus pupilli debet probare pupillum obiisse intra ætatem pupillarem. pag. 563. colum. 1. in principio.
- Substitutus ut admittatur duobus institutis, appositahac clausula, ei, qui vltimus moriatur, sufficit institutos periisse simul ruina, vel naufragio. pa. 564. col. 1. in medio.
- Substitutus ea conditione, si institutus sine liberis decesserit, admittitur si probauerit institutum, & eius liberos simul eodem casu ruina vel naufragio periisse. pagina. 566. columna prima. in medio.
- ¶ Suspensionis genus quo utebatur antiquitas. pag. 877. col. 2. in medio.
- ¶ Supplicij erat nota. T. latinum. pagin. 877. col. 2. in principio.
- Supplicium laquei quam ignominiosum esset, & qui eo plectendi sunt. pagina. 878. columna prima. in fine.
- ¶ Scientia illius, cui nocere debet sententia, quid requirit. pag. 100. colum. 1. in fine.
- Scientia & taciturnitas in his, quæ sunt grauis præiudici non sufficiunt ad consensum. pag. 116. col. 1. in fine.
- ¶ Scolops apud Græcos quid esset? pag. 878. col. 1. in medio.
- Scolops etiam Christi crux appellabatur. ibidem. colum. 1. in medio.
- ¶ Scriba actionum publicarum apud Athenienses vile munus erat. pag. 145. col. 2. in fine.
- Scriptura nulla est canonica sine autoritate ecclesiæ. pag. 893. col. 2. in princ.
- Scriptura canonica testimonium est ecclesiæ ex Spiritu sancto testificantis. pagina. 893. colum. 1. prope finem.
- Scriptura quæ sit canonica, authentica & diuina ecclesia catholica definire debet. ibidem. colum. 1. in fine.
- Scripturæ priuatæ recognitio quonam modo fiat a testibus. pagina. 165. col. 2. in fine.
- Scriptura priuata quot testes requirat. pag. 166. col. 2. in fine.
- Et an testium subscriptorum recognitio sufficiat ad probationem priuatæ scripturæ. pagina. 167. colum. 1. in fine.
- Scriptura priuata quo ad hypothecariam, an sit publico instrumento posteriori præferenda? pag. 168. col. 1. in fine.
- Scriptura priuata quando faciat semiplenam probationem. pagina. 169. columna secunda. in principio.
- Scriptura priuata an faciat probationem munita sigilli authentici autoritate. pagina. 170. colum. 2. in fine.
- Scriptura priuata facit probationem quoties scripta sit ab extraneo, mandato tamen illius qui per illam obligatur, licet ipse non subscripserit. pag. 166. col. 1. in fine.
- Scriptura priuata modo agnita sit, eandem habet auctoritatem & fidem ex veteribus constitutionibus, quam habent instrumenta publica a publicis tabellionibus conscripta. pag. 607. colum. 2. in fine.
- Scriptura priuata an aliquando habeat ius executionis summarie. pagina. 607. colum. secunda. in principio.
- Scriptura illa præsumitur in dubio prior, quæ in fauorem fisci conscripta est. pagin. 456. columna. 1. in medio.
- Scriptura illa præsumitur in dubio prior, quæ causam dotis habet etiam aduersus fiscum. pa. 457. colum. 1. in fine.
- Sciens iustum rei pretium tempore contractus, non potest uti auxilio. l. 2. de rescind. vendit. pagina. 535. col. 1. in fine.
- Sciens verum rei pretium & emens viliori ab ignorante an sit cogendus in exteriori foro pretium supplere. pagina. 542. columna secunda. in fine.
- Scientia iusti valoris non præsumitur in decepto ultra dimidiam. pagina. 535. columna prima. in fine.
- Scientia duplex haberi potest eiusdem rei. pagina. 319. col. 1. in medio.
- ¶ Scriptulum, seu scrupulum quid? pagina. 994. colum. 2. in fine.
- ¶ Scrupulus auri videnos sesterios valuit ex Plinio. pag. 1005. col. 2. in fine.
- ¶ Scholastici an possint conueniri ultra quam facere possunt. pagina. 515. columna prima. circa medium.
- Speciale mandatum est necessarium ad iurandum nomine alterius. pagina. 157. columna prima. in medio.
- Speciale mandatū, vide in verbo, Mandatum speciale.
- ¶ Spoliatus quando non possit agere interdicto, Vnde vi. pag. 174. col. 1. in princ.

Index Alphabeticus.

- Stabularius cogendus est hospites inuitus excipere. pag. 800. col. 2. in medio.
- ¶ Spurius an possit esse tabellio, & decurio. pagina. 49. col. 1. in fine.
- Spurius an dicatur infamis. ibidem. columna secunda. in principio.
- ¶ Stare colonis tenetur successor singularis, quoties eorum ius exceptum fuerit in contractu donationis, vel venditionis. pagina. 630. colum. 1. in medio.
- Stare locationi rerum dotalium factæ per maritum quo pacto teneatur vxor: & quid è contrario. pagina. 633. col. 1. in fine.
- Stare locationi factæ per præcessorem an teneatur prælatus succedens alteri. pagina. 634. colum. 1. in principio.
- ¶ Stater aureus varius vbique. pagina. 1018. columna. 2. in fine.
- Stateris numi valor & æstimatio. pag. 999. col. 1. in princ. & pag. 1018. col. 2. in medio.
- ¶ Statio quæ sit? pag. 963. col. 2. in medio.
- ¶ Statutum municipale conueniens iuri communi, an habeat specialem vim præter ius commune. pag. 203. col. 2. in medio.
- Statutum municipale conueniens iuri communi, an ei speciale vinculum, & maiorem vim addat. pag. 203. col. 2. in fine.
- Statuto an possit quis ob alterius culpam puniri. pag. 579. col. 1. in medio.
- Statuto potest & consuetudine fieri, quod priuato consensu non potest. pagin. 581. columna secunda. in medio.
- Statutum, vt viduæ detur aliqua quantitas, dum dos soluitur, an sit licitum? pagina. 686. columna. 1. in medio.
- Statuta Italiæ circa masculos & fœminas in hæreditate succedentes. pagina. 728. columna secunda. in medio.
- ¶ Sterilitas quando dicatur contingere ad effectum remittendi pensionem. pagina. 217. colum. 2. in principio.
- Sterilitas etiam tunc vere dicitur eo casu, quo præter impensas aliquot fructus collegerit colonus. pag. 218. col. 2. in fine.
- Sterilitatis probatio vbi non omnino apparet propter controuersas testium responsiones, remissio pensionis sit arbitrio iudicantium pro ratione tertiæ vel quartæ partis. pagina. 219. colum. 2. in medio.
- ¶ Sterlingus quis numus fuerit. pagin. 1002. columna. 1. in medio.
- ¶ Stipulatio notarij donatorisve nomine absentis concepta an impediatur reuocationem prædictæ conditionis vel modi. pagina. 440. columna secunda. in fine.
- Stipulatio secundum Bart. nomine absentis præter notarium efficaciter ab ipso donatore fieri potest. pag. 443. colum. 1. in princ.
- Stipulatio solennis concepta à donatore absentis nomine quos effectus habeat. ibidem. colum. 1. in principio.
- Stipulatio concepta sub conditione, si petierit, ad hæredes transmittitur. pagina. 303. columna. 1. in principio.
- Stipulatio his verbis facta, Promitto tibi centum, si Capitolium ascenderis poterit adimpleri etiā mortuo promissore. ibidem.
- Stipulatio hæc, Promitto tibi soluere quidquid constituerit pater meus tibi debere an committatur, si mortuo patre constituerit debitum & non gantea. pagina. 303. col. 1. in medio.
- ¶ Stylus & consuetudo curiæ Romæ in gratijs expediendis. pagina. 500. columna secunda. in medio.
- ¶ Syluestri actus quam auctoritatem habeant, & de baptismo Constantini Magni. pagina. 926. colum. 1. in medio.
- ¶ Synodus Nicæna quò tempore fuerit? pag. 912. col. 2. in fine.
- Synodus secunda Constantinopolitana. pag. 916. col. 1. in princ.
- Synodi sextæ canon intelligitur. pagina. 970. col. 2. in medio.
- Synodus Constantiensis aduersus Ioannis Huserrores quid diffinierit. pagina. 908. columna. 1. in medio.
- Synodum Nicænam aliquot concilia præcesserunt. pag. 912. col. 2. in fine.
- Synodus Nicæna quò anno fuerit celebrata adeo controuersum est, vt nihil certum hac de re diffiniri possit. pag. 913. col. 2. in medio.
- Synodus Constantinopolitana secundum obtinuit locum post Nicænam. pagina. 916. colum. 1. in principio.
- Synodus Nicæna temporibus Gratiani & Theodosij Principum contigit. ibidem. col. 1. in medio.
- Synodo constantinopolitano quot ad fuerint Episcopi. pag. 916. col. 2. in fine.
- Synodus Ephesina Tertia, quò tempore celebrata fuit. pag. 917. col. 1. in fine.
- Synodus Calcedonenfis sub quò celebrata fuerit? pag. 918. col. 2. in princ.
- Synodus Ariminensis quò tempore sit congregata. pag. 936. colum. 2. in princ.

T.
226
Etar
ad stit.
inmulo

Index Alphabeticus.

- colum. 2. in medio.
 Testamentorum solennitates, quo iure sint intro-
 ductæ & institutæ. pag. 738. col. 1. in medio.
 Testamentum factum non præstita canonica, &
 solenni cautione nullum est, non solum si fiat
 ab eo, qui eo tempore manifestus est vsurarius,
 sed & ab eo, qui manifeste fœneratitiam artem
 exercuerat, licet tempore testamēti improbam
 negotiationem dimiserit. pagina. 716. column.
 1. in principio.
 Testamentum vsurarij nullum est etiam præstita
 canonis cautione, si tamen post testamentum
 etiam secrete vsurarium crimen commiserit. ibi
 dem. colum. 1. in princ.
 Et quid de illo, qui cum vsurarius non esset, testa-
 mentum fecerit, ac demum post testamentum
 manifestus efficiatur vsurarius? ibidem, colum.
 1. in medio.
 Et quid etiam dicendum vbi vsurarius manifestus
 testamentum fecerit, non præstita canonis cau-
 tione, an id testamentum vires assumat, & con-
 firmetur, si testator cautionem postea præstite-
 rit. pag. 716. col. 1. in fine.
 Testamento facto potest contingere & dari que-
 rela contra donationes inofficiosas ad earum
 rescissionem. pagina. 985. columna prima. in
 fine.
 Testandi libera facultas iure humano civili compe-
 tit. pag. 736. col. 1. in fine.
 Testandi libertas iure naturali & gentium permit-
 titur, & cuilibet competit. pagina. 738. column.
 1. in medio.
 Testator legans fundum certis constitutis limiti-
 bus an censeatur legasse quidquid post testamē-
 tum tali fundo adiecerit. pagin. 14. columna pri-
 ma. in fine.
 Testatoris voluntas Principis autoritate, an pos-
 sit mutari. pagina. 736. columna. 1. in medio. &
 pag. 737. col. 2. in medio.
 Testator si legauerit omnes res, quas domi habet,
 excepta lana venali, tunc ratione exceptionis,
 vt de contentis in regula fiat, venalia continen-
 tur. pag. 548. colum. 2. in princ.
 Testator, qui omnem penum legat, excepto vino
 quod Romæ est, penum tantum censeatur le-
 gasse, quam Romæ habebat. pagina. 548. col.
 2. in fine.
 Testator vbi his verbis aut similibus, mentem pro-
 priam explicuerit, Lego vxori meæ frumentū,
 quod domi quocunque modo habeo, constat
 venire in legatum venalia. pagin. 547. colum. 2.
 in fine.
 Testator legans omnes res, quas domi vel in villa
 habet, non censeatur legasse res venales, quod
 varie intelligitur. pagin. 546. columna secunda.
 in medio.
 Testator quando nullum aliud frumentum domi
 habebat præter venale, & omne frumentum le-
 gavit vxori suæ, censeatur etiam frumentum ve-
 nale legasse. pagina. 547. columna secunda. in
 medio.
 Testator legans omnes res certo loco existentes,
 quæ erant vendendæ, omnia venalia legat. pag.
 548. col. 1. in medio.
 Testes singulares cum multitudine testificantium,
 an probent aliquem vsurarium esse. pagin. 710.
 colum. 1. in medio.
 Testes an sint admittendi super eisdem articulis, è
 directo contrarijs in causa appellationis. pagina.
 137. col. 2. in fine.
 Et quid vbi agitur de nobilitate, quam Hispani, Hi-
 dalguiam, dicimus. pagin. 138. columna prima.
 in medio.
 Testis an possit interrogari de his, quæ ad eliden-
 dam testimonij fidem aduersus ipsum obijciun-
 tur. pag. 139. col. 1. in princip.
 Testis, qui inferendo testimonio aliquod crimen
 commisit, an possit puniri à iudice etiam dele-
 legato. pag. 139. col. 2. per totam.
 Testium productio an admittatur post publicatio-
 nem & conclusionem causæ, vide in dictione,
 Minor.
 Testium tractatus & materia. pagina. 134. colum.
 1. in medio.
 Testis an sit repellendus à testimonio ob vilē eius
 opinionem, & in famiam facti. ibidem. column.
 1. in fine.
 Testis idoneus in criminali causa an sit contra sa-
 cerdotem is, qui clericus non est, nec esse possit.
 pag. 134. colum. 2. in medio.
 Testis inimicitia sufficit vt is repellatur à testifican-
 do. pag. 135. col. 1. in medio.
 Testes sunt necessarij ad solennitatem cuiuslibet in-
 strumenti publici. pag. 154. col. 1. in fine.
 Testes quot requirantur in instrumentis publicis,
 & an subscribere teneantur. ibidem. columna.
 2. in medio.
 Testimonium vnus regulariter non est admitten-
 dum, etiam si præclaræ sit autoritatis, & digni-
 tatis. pag. 240. col. 1. in fine.
 Testis qualis esse debeat. pagina. 134. & per totum
 illud caput.
 Testis esse non potest inimicus. pagina. 135. colum-
 na. 1. in medio.

Index Alphabeticus.

- Nec inimicitiae suspicio tollitur per reconciliatio-
nem, nisi longo tempore fuerit confirmata. ibi-
dem.
- Testes an produci possint ciues, incolae, & oppida-
ni illius villae aut oppidi, cuius nomine vniuersi-
tatis de iure pascendi contenditur. pagina. 136.
column. 1. in princ.
- Testium obiectiones admitti poterunt etiam in cau-
sa appellationis, etiam contra testes ante senten-
tiam productos. pagina. 136. columna secunda.
in fine.
- Testium subscriptorum recognitio an sufficiat ad
probationem scripturae. pagina. 167. column. 2.
in principio.
- Testis etiam exemptus aut clericus an possit pu-
niri a iudice delegato ob crimen, quod in testi-
monio commiserit. pagin. 139. columna secun-
da. in principio. & pagina. 140. columna secun-
da. in fine.
- Testium & instrumentorum probationes sunt ve-
luti media ad elucidandam veritatem. pag. 317.
col. 2. in medio.
- Testimonia diuini eloquij conciliantur. pagi. 572.
col. 1. in medio.
- Testis qualiter sit credendus. pagina. 616. column.
1. in fine.
- Testis potest scribere testimonium, & iudici trade-
re coram tabellione, etiam si id non legat. pagi.
618. col. 1. in princ.
- Testis si extra iudicium non iuratus, & postea in iu-
dicio iuratus contraria dixit, cui standum priori,
an posteriori responso. pagina. 618. columna se-
cunda. in fine.
- Testem iuramento praemisso respondisse praesumi-
tur, si notarius scripserit, eum iuratum testimo-
nium exhibuisse. pag. 616. col. 1. in medio.
- Testis electus a litiganti, vel a iudice ad iurandum
tenetur iuratus respondere: & inibi quid de eo,
qui sponte eligitur, vt exponat quid sibi visum
fuerit. pag. 616. col. 2. in fine.
- Testis an possit testificari per scripturam? pag. 619.
column. 1. in princ.
- Teste contraria respondente, cui responsioni stan-
dum est. pag. 619. col. 1. in medio.
- Testimonium prius iudiciale, non tollitur per se-
cundum contrarium extra iudiciale. pagin. 619.
column. 1. in fine.
- Testis quando dicatur se corrigere in continenti.
pag. 620. col. 2. in fine.
- Testis periurium & infamia tolluntur per tormen-
ta. pag. 621. col. 2. in medio.
- Testium examinatio, quando committenda tabel-
lionibus. pag. 622. col. 1. in fine.
- Testator turpe facit si conditionem legatis adscri-
bat, vt quem a religione auertat. pagina. 497. co-
lumna. 1. in fine.
- Et quid de primogenijs, maioratibus & melioratio-
nibus. ibidem.
- Testamentum vsurarij manifesti nullum est, nisi
fiat seruata forma. c. quanquam. & ibi traduntur
hac in re aliquot interpretationes. pagi. 715.
col. 1. in medio.
- Testamenti vis in eo consistit, quod testator tem-
pore, quo testamentum condidit, testari possit.
pag. 716. col. 1. in medio.
- Testes quot sint necessarij ad priuatam scripturam.
pag. 166. col. 2. in medio.
- ¶ Tessera quid sit? pagina. 867. columna prima. in
principio.
- Tessera populo Romano olim a Principe vel a re-
publica dabatur, & ad quid? pagina. 867. colum-
na. 1. in princ.
- Tesseræ legatum explicatur. pagina. 867. column.
1. in principio.
- Tessera frumentaria quid esset? pagina. 872. colum-
na. 1. in medio.
- ¶ Titi Liuij locus ex Plinio, ac rursus Plinius ex
Macrobio expenditur. pagina. 856. columna. 2.
in medio.
- Titi Liuij Valerij Maximi historia quaedam tracta-
tur obiter. pag. 860. col. 1. in fine.
- Titus Liuius liberos & libertinos non pro eodem
accipit. pag. 868. col. 1. in medio.
- ¶ Titulus contractæ societatis, vide in verbo, So-
cietate.
- ¶ Tobiae liber dubiae fuit authoritatis. pag. 897. col.
2. in medio.
- Tobiae liber nunc receptus est. pagina. 897. colum.
2. in medio.
- ¶ Tomini aurifices appellant quem nos obolum di-
ximus. pagina. 998. columna secunda. in prin-
cipio.
- Tormentorum vsum alienum a Christiana pieta-
te censet Ludou. Viues. pagina. 177. columna.
1. in princip.
- Et quid ipse author de ijs sentiat. ibidem.
- Tormentorum metu an liceat alicui falsum de se
crimen fateri. pag. 336. column. 2. in medio.
- Tornes moneta antiqua quid. pagin. 1034. column.
2. in princip.
- ¶ Torquere an possit iudex confessum & conui-
ctum. pag. 176. column. 2. in medio.
- Torqueri an possit reus, vbi crimen alijs probatio-
nibus apparet. pag. 176. col. 2. in medio.

Index Alphabeticus.

- ¶ *Ton* & dicitur Græcè *vsura* & curā pagin. 690. columna. 1. in fine.
- ¶ *Tonsura prima*, an sit ordo. pagi. 408. column. 2. in principio.
- ¶ *Tullius Hostilius* concessit seruis vt post manumissionem à dominis consequerentur ciuitatē. pag. 866. col. 2. in fine.
- ¶ *Tutor* quanuis non teneatur, nec possit pecuniam in focus improbum dare, tenetur tamen eam expendere in emptionem prædiorum, vel in aliam honesti lucri negotiationem. pag. 644. col. 2. in medio.
- Tutor* ac cæteri habentes administrationem alieni patrimonij, absque mandato speciali in integrum restitutionem petere possunt. pag. 374. column. 2. in fine.
- ¶ *Turonenses argentei* qui fuerint. pagi. 1015. col. 2. in medio. & pagina. 1016. columna prima. in principio.
- ¶ *Turismundi Gothorum rex* cui successit, & à quo fuerit occisus. pagina. 1. columna secunda. in fine.
- ¶ *Theodorus Gothorum Rex* Hispanias inuasit. pag. 1. col. 2. in fine.
- Theodoricus* sueuos domuit. pagina. 1. columna. 2. in fine.
- ¶ *Thebaidis arboris mira virtus*. pagina. 882. col. 1. in medio.
- ¶ *Theodosius Imperator* ab Ambrosio increpatus & eius clementia. pagina. 573. colom. secunda. in fine.
- ¶ *Theophilus Alexandrinus Episcopus*, & de eius opusculis. pag. 922. col. 1. in princ.
- ¶ *Thomæ verba* in tractatu de decimis declarata. pag. 484. col. 2. in medio.
- ¶ *Tradita* alicui re vt ea in dotem detur ipsi tradenti competit tantum conditio ex capite causæ non sequitur. pag. 444. col. 2. in princ.
- Non* tamen ei datur actio conditiove ratione pœnitentiæ. ibidem.
- Tradita* re emptori, & data dilatione ad soluēdam an habeat locum. leuabit. de actio. empt. pagi. 720. col. 1. in princ.
- Translatio* instrumenti an inducat acquisitionem possessionis? pagina. 827. columna prima. in medio.
- Translatio rei venditæ*, cui præsumatur in dubio facta. pag. 661. col. 2. in medio.
- ¶ *Translatio dominij*, an impediat vsuras pretij non soluti. pagina. 719. columna prima. in medio.
- ¶ *Tres testes* contra vnum testem, & notarium in instrumento sufficiunt. pagina. 623. column. 1. in medio.
- Tres sententiæ conformes*, etiā in criminalibus executioni mandanda sunt. pagina. 191. column. 1. in medio.
- Tres sententiæ* quando dicantur conformes. pagi. 193. col. 1. in medio. & pagina. 194. columna. 1. in principio.
- Tremissis aureus* tertia erat pars solidi aurei Iustiniani. pagina. 1044. columna secunda. in fine.
- Tremissis aureus* quid? pagina. 1012. columna prima. in medio.
- ¶ *Tribus terminis solui* quid significet? pagin. 608. col. 1. in medio.
- Tribus prerogatiua* quæ fuerit? pagin. 862. column. 1. in medio.
- Tribus* quot habuerint Athenæ, & earum nomina ex Græcis auctoribus. pagi. 863. columna secunda. in medio.
- Tribus* legatum apud Scæuolam, quam vtilitatem liberto attulerit. pagina. 867. columna secunda. in principio.
- Tribus Rusticæ & vrbane Romæ olim*. 35. fuerūt. pag. 855. columna. 1. in fine.
- Tribus* quælibet in partes decem diuisa fuit, qui curiæ appellabantur. pagina. 856. columna. 1. prope finem.
- Tribus* in quatuor urbem Seruius Tullus diuisit. pagina. 857. col. 1. in medio.
- Tribus Romanæ* quæ nomina olim habuerunt? pagina. 858. col. 1. in fine.
- Tribum Succusanam & non suburranam* scribendum esse. pagin. 861. col. 1. in medio.
- Tribus Romanæ* vnde nomina habuerint? pagina. 863. col. 1. in princ.
- Tribus emptio*, & tesseræ emptio idem sunt. pagi. 867. col. 1. in fine.
- Tribum* non habuerunt omnes ciues Romani. pagina. 869. col. 1. in princ.
- ¶ *Tridentina Synodus* pronuntiavit contra lutheranos per peccatum mortale fidem non amitti. pag. 908. col. 1. in fine.
- Tridentinum concilium* omnibus statutis, constitutionibus & consuetudinibus derogauit aperitissime, quibus liceret canonicis ab ecclesia cathedrali abesse ultra nonaginta dies. pagi. 797. col. 2. in fine.
- Tridentinum concilium* quid erga clericos coniugatos statuerit. pag. 230. col. 1. in fine.
- Triens numus æreus* tertiam habet assis partem, & valet quatuor coronatos qui vulgo cornati

Index Alphabeticus.

appellantur. pagina. 993. columna prima. in fine.
 T. latinum erat supplitij nota. pagin. 877. colum. 2. in principio.
 T. literam Hebraice representabat signum crucis. pag. 879. col. 1. in medio.

V

ACARE in curia beneficia & apud sedem Apostolicam an sitidem. pa. 260. col. 1. in fine.

Vagabundus an sit remittendus ad locum delicti. pag. 80. col. 1. in medio.

Et quid in criminibus leuibus. ibidem. columna. 2. in medio.

¶ Valerij Maximi & Titi Liuij historia quedam tractatur obiter. pag. 860. col. 1. in fine.

Valor iustus cuiusque rei non consistit in puncto indiuisibili, sed latitudinem habet. pag. 524. colum. 2. in medio.

Valor iustus cuiusque rei qualiter per testes probetur. pag. 526. col. 2. in fine.

Valor beneficiorum quomodo exprimendus. pagina. 504. col. 2. in fine.

Valor falsus beneficii in literis expressus an eas vi-tiet. pag. 504. col. 1. in medio.

¶ Vandali Gallorum populi. pagin. 1. columna prima. in fine.

¶ Varronis locus restitutus. pagina. 887. columna. 1. in medio.

¶ Vasa quare ex auro purissimo non fiunt. pagina. 1008. col. 1. in fine.

¶ Vassallus quomodo ob accusationem domini priuetur feudo. pagina. 421. columna prima. in principio.

¶ Vendere rem propriam an aliquis cogi possit. pagina. 799. col. 2. in fine.

Vendere cogitur quis res proprias, quæ ad victum pertinent, quoties res publica grauatur annonæ inopia. pag. 801. col. 2. prope medium.

Vendens merces maiori pretio, quam à republica fuerit constitutum tenetur in conscientia iudicio restituere id, quod ultra definitum à lege pretium acceperit. ibidem. col. 2. in fine.

Vendens ultra definitum à lege pretium poena exteriori puniendus est. ibidem.

Vendere potest pater filios etiam inuitos, aut pignori dare, si sit fame oppressus. pagina. 803. colum. 1. in fine.

Et an alia coactus causa hoc ei liceat? ibidem. Aut hoc procedat in filio clerico. ibidem. colum. n. 2. in principio.

Vendere poterat pater filios inuitos olim lege Romuli, nulla coactus necessitate. ibidem. colum. 1. prope finem. & col. 2. in medio.

Vendere rem propriam iusto pretio an cogatur quis fauore religionis ad ecclesiam constituendam, vel ampliandam. pagina. 808. columna prima. in principio.

Vendere res proprias iusto pretio cogendus est priuatus ob fauorem vtilitatis publicæ. pag. 808. columna. 2. prope medium.

Et an quilibet iudex ipsum ad vendendum cogere possit. pag. 811. col. 1. in fine.

Vendere merces carius pecunia credita, quam statim numerata, an licitum sit mercatoribus. pag. 528. col. 2. in fine.

Vendens rem carius quam par est, scienti verum pretium, an peccet? pagina. 542. columna secunda. in medio.

Vendere rem viliori pretio non dicitur donatio, sed damnatus contractus. pagina. 540. columna. 1. in fine.

Vendita re apud emptorem extincta locus non est constitutioni secundæ. C. de rescind. vendit. quod ibi varie explicatur. pag. 544. col. 1. in fine.

Vendere quis cogi potest pretio taxato fauore rei publicæ & inopiæ communis. pagina. 528. colum. 1. prope finem.

Vendens rem carius iusto pretio ob dilatam solutionem, an sit usurarius censendus? pagina. 531. col. 1. in princ.

Venditor ratione pacti de retro vendendo, an possit oblato pretio rem consequi à tertio possessore, qui hæres emptoris non sit. pagina. 759. col. 1. in fine.

Venditione soluta ex pacto, an fructus interim percepti sint emptoris, an venditoris. pag. 765. col. 1. in medio.

Venditio vsusfructus non efficit vt proximior consanguineus possit eum retrahere. pagina. 781. colum. 1. in princ.

Venditori etiam scienti denuntianda est litis questio super re vendita. pagin. 831. columna secunda. in fine.

Et quo tempore hæc denuntiatio facienda sit? pag. 835. col. 2. in medio.

Et hæc denuntiatio debet esse solennis cum protestatione & requisitione. pag. 831. columna prima. in principio.

Et an prædicta denuntiatio sit necessaria, cum emptor aut

Index Alphabeticus.

- pror aut minor est aut ecclesia. ibidem. colum-
 na prima. in fine.
 Venditor tenebitur de euictione etiam non denū-
 tiata lite, modo emptor probet iustitiam euin-
 centis. pag. 833. col. 2. in fine.
 Venditor promittens euictionem quocunque ca-
 su & modo fuerit res euicta, tenebitur de eui-
 ctione, etiam in casibus, quibus alioqui non te-
 neretur. pag. 835. col. 1. in prin.
 Venditor de euictione non tenetur etiam si fuerit
 sibi denunciata litis quæstio, si emptor fuit ab-
 sens contumaciter tempore sententiæ. pagina
 835. colum. 2. in fine.
 Venditionis contractus etiam si conditionalis sit,
 transit ad hæredes, etiam si conditio extiterit
 mortuo venditore vel emptore. pagina. 300. co-
 lum. 2. in medio.
 Venditio omnium bonorum an includat ius patro-
 natus. pag. 429. col. 2. in prin.
 Venditio fundi certis limitibus circūscripti, etiam
 si mensuræ & quantitatibus mentio fiat, censenda
 erit non ad mensuram, sed ad corporis rationē.
 pag. 19. col. 1. in prin.
 Sed quid si post mensuram ponuntur fundi limi-
 tes. ibidem. col. 2. in prin.
 Venditio fundi non constitutis limitibus, sed ex-
 presso mensuræ numero, an censeatur facta ad
 corpus, an ad mensuram? pagina. 20. colum. pri-
 ma. in medio.
 Venditio his verbis concepta, Vendo fundū Sem-
 pronianum decem iugerum his constitutis limi-
 tibus, an censeatur facta ad corpus, an ad mensu-
 ram. pagi. 19. colum. secunda. in prin.
 Venditio modo mensuræ, non rei principali sed ac-
 cessoria adscripto, qualiter intelligatur facta? pa-
 gina. 20. col. 2. in prin.
 Et quid si venditio facta sit pro vnico tantum pre-
 tio, aut distributo pretio pro quolibet fundi iu-
 gere, aut mensura. pagina. 20. columna secun-
 da. in fine.
 Venditoris an emptoris rei periculum sit ante ad-
 hibitam mensuram. pagina. 21. columna secun-
 da. in medio.
 Venditor quando appellare possit à sententia lata
 contra emptorem. pagina. 113. columna secun-
 da. in medio.
 Venditio, quæ sit absque certo pretio neque colla-
 to in alterius arbitrium, ut succedat iudicis æsti-
 matio, maximè re tradita, an valeat? pag. 211. co-
 lum. 1. prope finem.
 Venditio fundi ad mensuram postquam facta fue-
 rit, & pars alluione decreuerit, cuius periculo
 pereat. pag. 25. col. 1. in medio.
 Venditio sicut in rebus mobilibus ante mensura-
 nem non est perfecta, ita nec in immobilibus. pa-
 gina. 25. col. 1. in prin.
 Venditio vini aut alterius rei similis ad totum cer-
 ti corporis dicitur facta ad mensuram, & ideo
 periculum ante mensurationem ipsius vendito-
 ris est. pag. 23. col. 1. in medio.
 Venditio si facta est ad corpus expressim addito
 mensuræ numero, si maior reperiatur cedit em-
 ptoris commodum nec quicquā tenetur emptor
 conuento pretio adijcere. pag. 23. col. 2. in fine.
 Venditio ad corpus aut mensuram quando dicatur
 facta. pag. 25. col. 1. in prin.
 Venditor quoties ad iudicium accedit defensor
 emptorem contra quem agitur pro re vendita,
 assumere debet litem in eo statu, quo erat tem-
 pore oppositionis. pagina. 9. columna. 1. in fine.
 & pagi. 10. col. 1. in medio.
 Venditæ rei pensiones an pertineant ad emptorē
 quando tempore venditionis nondum dies so-
 lutionis cesserit. pagina. 448. columna prima. in
 medio.
 Venditæ rei periculum & commodum post perfe-
 ctam venditionem ad emptorem pertinent. pa-
 gina. 447. col. 2. in prin.
 Vendita eadem re duobus, quorum prior domi-
 nium speciali iure acquisiuit absque traditione
 is præfertur posteriori, cui realis fuerit facta tra-
 ditio. pag. 659. col. 2. in medio. & pa. 650. col. 2.
 in medio.
 Venditionis, donationis, aut priuilegij titulo an Prin-
 ceps dominium transferat sine traditione. pagi.
 639. col. 2. in fine.
 Venditæ rei traditio in dubio cui præsumatur fa-
 cta prius. pagi. 661. col. 2. in medio.
 Vendita res cum pacto de non alienando apposi-
 taque hypotheca, non transit per traditionem
 in dominium secundi emptoris. pagina. 661. co-
 lum. 2. in fine.
 Venditio vxori facta viliori pretio animo donatio-
 nis irrita est. pag. 540. col. 2. circa medium.
 Et quid si non sit facta animo donandi. ibidem.
 Venditor tenetur quod pluri accepit emptori red-
 dere, etiā re perempta. pa. 545. col. 1. in medio.
 Venditor non potest recipere ultra iustum pretiū.
 pag. 527. col. 2. in fine.
 Venditor intra quadriennium etiam iure commu-
 ni Cæsarum potest agere aduersus tertium pos-
 sessorem auxilio. l. 2. C. de rescind. venditio. pa.
 134. col. 1. in prin.
 Venditor, qui tempore venditionis scit iustum pre-
 tium rei

Index Alphabeticus.

- tium rei, non potest petere restitutionem. pag. 535. colum. 1. prope finem.
- Venditor, qui rem ipsam possidet præcise cogendus est ad traditionem. pagina. 659. colum. prima. in medio.
- Venalia etiam veniunt in legatum si testator legauerit uxori his verbis, Lego omne frumentum quod domi quocunque modo habeo. pag. 547. colum. 2. in fine.
- Venia à Principe impetrata non facta mentione prioris inualida est. pagina. 505. columna secunda. in medio.
- Verba apud Hispanos præcipui conuiuij. pagina 414. colum. 2. in prin.
- Verba Diui Thomæ perpenduntur. 2. 2. q. 87. arti. 1. ad finem. pag. 484. col. 2. in medio.
- Verba hæc, Ab intestato, & ex testamento, quam interpretationem admittant. pagin. 985. col. secunda. in principio.
- Verba Iurisconsulti parum cautè exposuit gloss. in collatum fundum. ff. de pactis. pagin. 439. colum. 1. prima. in fine.
- Versio pecuniæ in utilitatem ecclesiæ vel ciuitatis, quomodo probetur. pag. 647. col. 1. in fine.
- Vesper pro nocte aliquando accipitur. pag. 962. colum. 2. in fine.
- Vestalis virgo erat sacra, & qui ad eam fugiebant erant immunes poenæ. pagina. 667. columna secunda. in medio.
- Vestes, quibus vitur debitor, dimittendæ sunt ei, & instrumenta necessaria ad quærendum vitum post bonorum cessionem. pagina. 511. colum. 1. in medio.
- Vestes clericales quæ dicantur: & quid in hoc possit consuetudo effacere? pagina. 229. columna secunda. in principio.
- Veteris legis præcepta an cessauerint, possintve noua lege iterum statui. pagin. 465. columna. 1. in medio.
- Veteris testamenti præcepta quotuplicia sint. ibid.
- Viator potest equum suum pabulare in agro alieno. pag. 276. col. 2. in fine.
- Vicani quo ad iurisdictionem exempti an maneant quo ad priuilegia, & omnia alia ciues illius ciuitatis, à qua fuerunt exempti? pagin. 279. colum. 1. in medio.
- Et quid si exemptio fiat motu proprio Principis non ad petitionem ipsiusmet castri. ibidem. col. secunda. in medio.
- Et quid quoties vicus vel castrum petit exemptionem. pag. 280. col. 1. in princ.
- Vicarius mortuo præside, quem vulgo, Corref-
- ctorem appellant, an possit iurisdictione vtij, & quid de vicarijs Episcoporum? pagina. 28. col. prima. in medio.
- Quid autem de Balijs & iudicibus Baronum an reuocentur per mortem, cum habeant quasi conformitatem cum officialibus Episcoporum. ibidem. col. 2. in princ.
- Vicarius in quo differat à delegato? pagina. 31. col. secunda. in principio.
- Vicarij constitui possunt ab Episcopis & vrbium prætoribus ad civilia & criminalia negotia. pag. 847. col. 2. in princ.
- Vicarij qui dicantur? ibidem. columna secunda. in medio.
- Vicarij Episcoporum & præsidum habent iurisdictionem ordinariam. pagina. 848. columna prima. in principio.
- Vicarius Episcopi an possit conferre beneficia ecclesiastica ex generali commissione. pag. 850. colum. 1. in medio.
- Vici qui dicebatur Acharne meminit Pindarus in Nemæis. podes. 2. pagin. 865. columna prima. in medio.
- Vici Græce quomodo appellantur? ibidem. columna. 1. in medio.
- Vici exempti quo ad iurisdictionem incolæ, manent tamen quo ad priuilegia & omnia alia ciues Romani. pag. 279. col. 1. in medio.
- Vici duo quoties habent communem proprietatem agrorum, non solum quo ad ius pascendi, non potest vnus vicus absque alterius consensu colere agros communes, neque in eis nouellare, nec illis vti ad alium vsum quam illum, quo hactenus vsi sunt. pag. 280. col. 1. in fine.
- Tamen circa hoc solent fieri inter vicos peculiares conuentiones, ac statuta, vt vsus horum agrorum communium, quibus legibus ac moribus præceptis distinguatur. ibidem. columna secunda. in principio.
- Vicus exemptus à ciuitate an retineat ius pascendi quod ante exemptionem habeat in territorio. pag. 279. col. 1. in princ.
- Vicus quoties ita eximitur, quod non adijcitur alteri ciuitati, nec constituatur sub protectione Principis eximentis, subditi manent legibus, & statutis ciuitatis, à qua exempti sunt. pag. 279. col. 1. in medio.
- Author tamen arbitratur hanc opinionem tantum admittendam esse quo ad consuetudines & priuilegia, non tamen quo ad statuta ciuitatis, quæ vim habent à iurisdictione ipsius vrbis. ibidem.
- Vicus exemptus secundum Castrenf. non retinet priuilegia

Index Alphabeticus.

- priuilegia illa, & iura ciuitatis, quibus non potest uti absque præiudicio illius ciuitatis, à qua fuit exemptus, & cuius onera non subit, quemadmodum antea solebat. pagina. 279. columna prima. in fine.
- Vicus exemptus à ciuitate quo ad iurisdictionem non est admittendus ad communionem magistratuum, neque ad electionem eorum, à quibus est iurisdictione exercenda. ibidem. columna secunda. in principio.
- Vicus exemptus quo ad iurisdictionem non potest impedire habitatores & incolas ciuitatis, quin vtantur pascuis ipsius castri exempti. pagi. 280. colum. 1. in medio.
- ¶ Victoriatus quid, & eius valor. pagina. 997. col. prima. in medio.
- ¶ Victor non poterit appellare ab omiſſa condemnatione expensarum, etiam si quis eam petierit. pag. 204. col. 2. in fine.
- Victus victori condemnatur in expensis, etiam si absq; dolo temere tamen litigauerit. pagi. 203. colum. 1. in principio.
- Et quid si ab initio litis iuramentum de calumnia præstiterit. ibidem. col. 1. in fine.
- Aut litis controuersia decernitur apud iudicem arbitrum. ibidem. columna secunda. in principio.
- Victus etiam in criminalibus victori condemnatur in expensis. pagina. 202. columna secunda. in medio.
- Et hæc condemnatio expensarum fieri potest etiã ubi quis fuerit victus per interlocutoriam. ibid. colum. 2. in fine.
- Item iudex potest differre hanc condemnationẽ, vsque ad diffinitiuam. ibidem.
- Victus non condemnatur in expensis si iustam litigandi causam habuerit. pagina. 203. columna prima. in principio.
- Et quid si præsumatur in dubio quod non habuerit iustam causam litigandi. ibidem.
- Et ibi explicatur vsum forensem iudicum Rotæ. colum. 1. in fine.
- Victus condemnatur in expensis etiam si habuerit iustam causam litigandi quando expensæ debentur ratione contumaciæ. pagina. 203. col. 2. in principio.
- Victus an condemnatur in expensis etiam si habuerit iustam causam litigandi, quando statuto municipali hoc caueatur. pagina. 203. colum. secunda. in medio.
- Victus non debet condemnari in expensis si à victore non fuerint petiti. pagina. 204. colum. secunda. in medio.
- Et quid si expensæ fuerint factæ post litis contestationem. ibidem.
- Et an victor appellare possit ab omiſſa condemnatione expensarum, quæ petitiæ fuerunt. ibidem. colum. 2. in fine.
- Victus olim vilius emebantur quàm nostro tempore. pag. 1040. col. 2. in princ.
- ¶ Vidua potest aduersarios in prima causarum cognitione ad curiam inuitos trahere, modo honesta sit. pagina. 39. colum. prima. in princ. & pagi. 45. colum. 1. in medio.
- Vidua diues an gaudeat priuilegio trahendi reos ad curiam regiam. pagin. 40. columna prima. in principio.
- Vidua maritum occidens non gaudet priuilegio viduitatis. ibidem. col. 2. in fine.
- Vidua priuilegium viduitatis amittit, si luxuriose viuat. pag. 45. col. 1. in fine.
- Vidua propter stuprum an dotem & alia perdat, quæ iure ac titulo matrimonij pristini obtinuit, & obtinuisset si castam egisset vitam. ibidem. col. 2. prope medium.
- Vidua quæ dicatur? ibidem. columna secunda. in fine.
- Viduitatis priuilegium conceditur etiam foeminis virom habentibus, si is sit eis inutilis. pag. 46. colum. 2. in medio.
- Vidua, pupillus & alij habentes fori priuilegium vtrum possint eo uti aduersus simile, & par ius habentes. pag. 48. col. 1. in prin.
- Vidua habet priuilegium declinandi forum proprii domicilij, & petendi quod causa tractetur in curia Regis. pagi. 49. col. 2. in prin.
- Vidua, quæ vocata fuerit ad iudicem inferiorem, quibus casibus non poterit eius tribunal declinare. pagina. 49. colum. 2. in fine. & pag. 50. columna. 1. in principio.
- Viduarum & pupillorum priuilegium an proſit litis confortibus, & his, qui commune ius cum eis habere contendunt. pag. 51. colum. 1. in medio.
- Viduæ habent priuilegium, quo pupilli & similes personæ vtuntur, vt non teneantur extra proprii domicilij forum apud curiæ Regiæ iudices cuiquam agentis respondere cuiuscunque priuilegij ratione. pagina. 46. columna secunda. in fine.
- Vidua, pupillus & pauper in eo loco, in quo est curia Regis eiusque auditorium vocatus ad curiæ iudices ad petitionem actoris poterit hoc casu uti proprio priuilegio. pagi. 50. colum. prima. in medio.

Index Alphabeticus:

Vidua non potest vti priuilegio contra viduam aliam, minorem, aut orphanum. pagina. 49. columna. 2. in medio.

Nec etiam in causis, quæ non habent æstimationem sex mille maravedinorum. ibidem.

Item vbi causa fuerit cœpta coram iudice inferiori per litis contestationem, absque fori præscriptione, & exceptione declinatoria inferioris tribunalis. ibidem.

Idem erit si causa sit criminalis, vel agatur de rebus regijs exigendis. ibidem.

Viduitatis iure dominus Castri vel villæ se defendens, & ea de causa volens euitare Regiæ curiæ iudicium quo ad primam causarum cognitionem vti non poterit priuilegio viduarum ex eo quod tribunal proprii domicilij sit manifestè inspectum. pag. 50. col. 2. in fine.

Vidua si vocauerit ad iudicium apud iudicem domicilij ipsius rei conuenti aliam viduam, vel pauperem, & velit reus declinare iurisdictionem iudicis, non est audiendus. pag. 50. columna. prima. in medio.

Vidua non potest petere causam tractari in curia Principis, vbi lis esset cœpta per litis contestationem apud iudicem inferiorem proprii domicilij, etiam si vidua iure minoris ætatis peteret in integrum restitutionem. pagina. 51. columna. 1. in medio.

Vidua quando debeantur alimenta ab hæredibus mariti. pag. 686. col. 1. in medio.

Vidua qualiter potest recipere certam quantitatem vltra sortem dotis. pagina. 686. columna secunda. in medio.

Vidua an detur certa quantitas dum non soluitur dos mariti. pagina. 687. columna prima. in medio.

¶ Vigilia, quæ apud Christianos fiebant olim, cur sint seclatæ? pagina. 963. columna secunda. in fine.

¶ Viginti intellectus ad l. curabit. C. de act. empt. pag. 718. col. 1. in prin.

¶ Vincens vincentem te an semper vincat te. pag. 378. columna. 2. in fine.

¶ Vindicta manumissi qui dicebantur? pag. 865. columna. 1. in fine.

Vindicio seruo suffragari in quacunque tribu à populo Romano fuit concessum teste Plutarcho in Publicola. pagina. 866. columna prima. in medio.

¶ Violentus occupator beneficiorum ecclesiasticorum an in pœnam ipso iure priuetur beneficio, quod per violentiam occupauerit? pag. 823.

columna. 1. in principio.

¶ Viri clarissimi qui dicantur? pagina. 871. columna. 2. in principio.

Viro & fœmina simul extinctis, an præsumatur fœmina præmorta. pagina. 563. columna prima. in medio.

Viro & vxore simul ruina pereuntibus locum habet lucri acquisitio delata, si in matrimonio vxor decesserit. ibidem. columna secunda. in medio.

Viro & vxore pereuntibus simul ruina aut naufragio donatio valida censetur. pagina. 564. columna secunda. in fine.

¶ Visitare quid in sacra scriptura significet. pagina 572. columna. 1. in fine.

Vitium in exprimenda aut tacenda causa impulsua nulla efficit concessionem Principis. pagina 500. columna. 1. in prin.

¶ Vocare ad curiam Regis in prima causæ instantia quis possit. pagina. 39. columna. prima. in principio.

Vocatus ad primogenium post obitum possessoris non accipit ille tanquam hæres defuncti, nec eius personam repræsentat. pagina. 96. columna secunda. in medio.

¶ Voluntas morte non extinguitur. pagina. 814. columna. 1. in fine.

Voluntas testatoris an possit principis autoritate mutari? pagina. 736. columna. prima. in medio. & pagina. 737. columna. 2. in medio.

Voluntas contrahētium in conditionibus spectanda est. pag. 308. col. 2. in fine.

Voluntaria iurisdicctio an possit extra territorium exerceri? pag. 850. col. 2. in fine.

Voluntaria iurisdicctio an delegari possit? pag. 849. columna. 2. in medio.

¶ Vbi res simul & pecunia cum re permutantur, an permutationis contractus sit vel venditionis? pag. 540. col. prima. in principio.

¶ Vltimæ voluntates in quo differant à contractibus in his, quæ ad conditionem transmittendam pertinent. pagina. 302. columna prima. in med. & pag. 312. col. 1. in fine.

¶ Vncia quot dragmas appendat? pag. 995. columna. secunda. in medio.

Vnciaria vsura quæ diceretur apud legem duodecim tabularum. pagina. 770. columna prima. in medio.

¶ Vnio beneficiorum quo pacto fieri possit, & per quem. pagina. 272. columna prima. in princip.

Vnio beneficiorum iuris patronatus laicorum. pag. 271. columna. 2. in fine.

Vnirip er

Index Alphabeticus.

- Vniri per Episcopum non potest beneficium ali-
quod alteri absque consensu illius, qui habet ius
conferendi, eligendi vel presentandi. pag. 272.
column. 1. in principio.
- Vniuersalis propositio quid? pagina. 427. colum.
secunda. in fine.
- Vniuersitas an possit excommunicari? pagin. 581.
column. 2. in medio.
- Vniuersitas est quædam persona ficta non anima-
ta. pag. 581. column. 2. in medio.
- Vsucapio requirit bonam fidem toto vsucapio-
nis tempore durantem. pagina. 350. column. se-
cunda. in fine.
- Vsfructuarius omnium bonorum non tenetur ad
æris alieni solutionem. pagina. 521. column. pri-
ma. in medio.
- Vsfructus omnium bonorum legatum, hærede
instituto post obitum vsfructuarij, validum est.
pagi. 521. column. 2. in fine.
- Et ibi qualiter hoc legatum sit intelligendum.
- Vsfructu omnium bonorum alteri legato quis te-
neatur soluere legata, ubi hæres quidam institui-
tur. pagina. 522. column. 2. in fine.
- Vsfructus venditus an possit retrahi, vide in di-
ctione, Venditio.
- Vsfructus potest constitui in numis, & in gem-
mis. pag. 1053. col. 2. in medio.
- Vsfructuarius certarum rerum non tenetur sol-
uere debitum. pagina. 519. columna secunda. in
principio.
- Vsfructuarius tertix, quartæ vel quintæ partis hæ-
reditatis tenetur ad æris alieni pro ea parte so-
lutionem. ibidem. columna secunda. circa me-
dium.
- Vsfructuarius quartæ vel quintæ partis bonorum
non potest conueniri. pagina. 519. columna se-
cunda. in fine.
- Vsfructuarius omnium bonorum an teneatur sol-
uere legata à testatore relicta. pagina. 522. col.
secunda. in fine.
- Vsfructus quando per alienationem consolide-
tur. pagina. 395. col. 1. in medio.
- Vsfructuarius non est æqualis clerico habenti be-
neficium ecclesiasticum. pagina. 453. colum. pri-
ma. in medio.
- Vsus communis intelligendi & loquendi præfer-
tur propriæ significationi. pagina. 724. colum.
secunda. in fine.
- Vsurarij bona an sint tacite obligata restitutioni
vsurarum. pagina. 712. columna prima. in prin-
cipio.
- Vsurarij manifesti testamentum ipso iure nullum
est, nisi fiat secundum cap. quinquam. de vsuris.
pagi. 715. col. 1. in medio.
- Vsurarius non tenetur restituere rem seu locrum
ex pecunia vsuraria quæsitum. pagina. 712. co-
lumna. 1. in fine.
- Vsurarius an teneatur conditione indebiti vel ex
delicto. pag. 713. columna secunda. in medio.
- Vsura mentalis & exterior? pagina. 863. colum. pri-
ma. in medio.
- Vsura in mutuo quomodo non committatur. pag.
501. column. 2. in medio.
- Vsuræ ab initio emptionis possunt in pacto defini-
ri. pag. 721. col. 2. in prin.
- Vsura quando committitur in rebus vendendis. pa-
gina. 530. col. 2. in fine.
- Vsuræ an debeantur data dilatione ad pretium sol-
uendum? pagina. 720. columna prima. in prin-
cipio.
- Vsuræ definitio latè traditur. pagina. 681. colum.
prima. in fine.
- Vsura iure naturali & diuino prohibita est. pagina
689. columna secunda. in medio. & pagin. 690.
columna secunda. in medio.
- Vsura iure Pontificio & Regio prohibita est. pa-
gina. 691. col. 2. in principio.
- Vsura iure Cæsarium an sit prohibita? pag. 691. col.
secunda. in principio.
- Vsuras exercere erga alienigenas an licuerit vn-
quam Iudæis? pagina. 692. columna prima. in
medio.
- Et ibi caput vicesimum tertium Deuteronom. ex-
penditur.
- Vsura an possit accipi ab hoste? pagina. 692. colum-
na secunda. in medio.
- Vsura an sit licita ex testatoris voluntate? pag. 693.
columna prima. in fine.
- Vsurarum crimen an sit merè ecclesiasticum, latè
discutitur. pagin. 705. columna secunda. in prin-
cipio.
- Vsurarius qua pœna punitur tam iure ciuili quàm
iure Regio? pagina. 707. column. prima. in prin-
cipio.
- Vsurarius semel punitus, si iterum in idem crimen
inciderit, amittet dimidiam bonorum partem,
& si tertio, omnibus bonis mulctabitur. pa. 708.
column. prima. in fine.
- Vsurarius clericus qua pœna sit puniendus. pagina
708. col. 2. in principio.
- Vsurarij manifesti priuantur sepultura. pagin. 709.
column. 1. in principio.
- Vsurarius manifestus quis dicatur. pag. 709. col. pri-
ma. in medio.

Index Alphabeticus.

Vfurarij bona an in hypothecā obligata pro resti-
tutione vsurarum? pagina. 712. columna prima.
in principio.

Vfurarij hæredes coguntur restituere vsuras. pagi.
713. columna prima. in fine.

Vfuræ lucratoriæ omni iure prohibita sunt. pagina
717. colum. 2. in fine.

Vfuræ pretij non soluti an impediuntur per transla-
tionem dominij. pagina. 719. columna prima.
in medio.

Vfuræ compensatoriæ omni iure admittuntur. pa.
717. colum. 2. prope finem.

Vfurarij hæredes non confecto inuentario, non te-
nentur ad vsuras restituendas ultra vires hæredi-
tarias. pag. 714. col. 2. in prin.

Vfurarium quem esse an probent testes singula-
res? pag. 510. col. 1. prope medium.

Vsura ex mutuo non tantum vero sed ficto consti-
tuitur. pagina. 747. columna secunda. in prin.

Vsura committitur cum aliquid ultra sortem cau-
sa mutui accipitur. pagina. 747. columna secun-
da. in fine.

Vsura centesima quæ dicatur? pagina. 769. colum-
na prima. in principio.

Vsura vnciaria apud legem duodecim tabularum.
pagi. 770. colum. 1. in medio.

Vsue pecunia consumitur, qualiter intelligenda sit
hæc propositio. pag. 690. col. 1. in medio.

Vtile non vitatur per inutile inseparabilibus. pa-
gina. 639. col. 2. in fine.

Vuallia Gothorum Rex Vandalos & Alanos pe-
nè extinxit. pag. 1. col. 2. in medio.

Vxor an communicet cum viro in iure patrona-
tus constante matrimonio ab eo acquisito. pag.
844. col. 2. in medio.

Vxor pro restitutione dotis tacitam hypothecam
habet in omnibus mariti bonis. pagina. 375. co-
lumna. 2. in medio.

Vxor agere poterit vtili rei vendicatione ad rem
æstimatam, quæ per tertium possidetur titulo lu-
cratio vel oneroso, etiam tunc vbi æstimatio
emptionem fecerit. pag. 211. col. 2. in fine.

Vxori arrhæ promissæ non debent excedere deci-
mam bonorum mariti partem, quæ eo tempore
maritus habebat. pag. 559. col. 1. in fine.

Vxor is bona, quæ acquisita fuerunt constante ma-
trimonio, non sunt publicanda ob crimen mari-
ti. pagi. 580. col. 2. in medio.

Vxor an teneatur stare locationi rerum dotalium
factæ per maritum. pa. 633. col. 1. in fine.

Vxor vidua an possit soluto matrimonio erga ma-
riti hæredes vti priuilegio capit. Salubriter. pagi.
686. colum. 1. in principio.

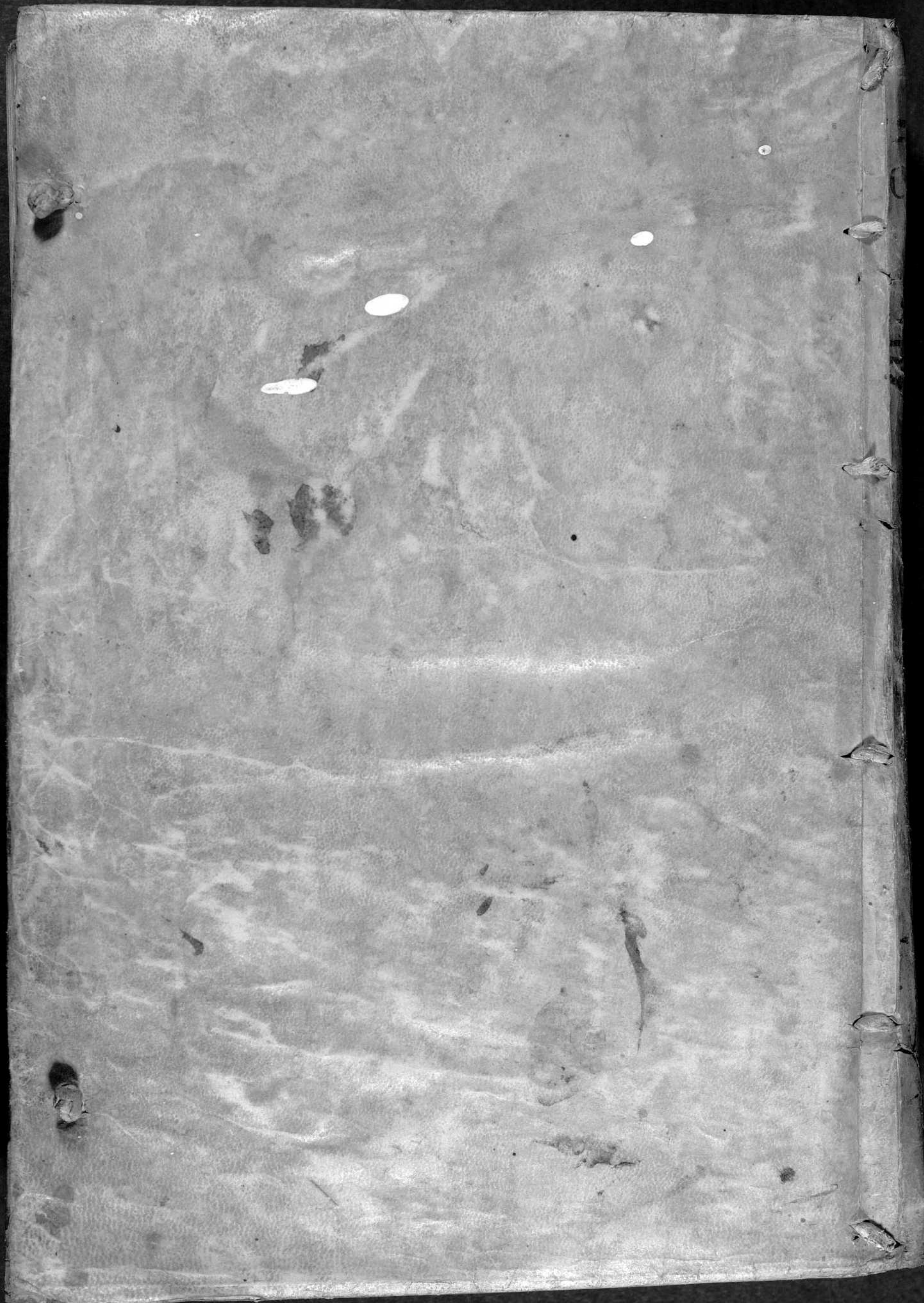
Vxor probare debet arrhas sibi promissas decimā
bonorum mariti partem non excedere. pagina
559. columna prima. in fine.

L A V S D E O.

Luego que el Alma se aparto del Cuerpo, quedo
Luego que el Alma se aparto del Cuerpo, quedo
Luego que el Alma se aparto del Cuerpo, quedo
Luego que el Alma se aparto del Cuerpo, quedo
Luego que el Alma se aparto del Cuerpo, quedo
Luego que el Alma se aparto del Cuerpo, quedo
Luego que el Alma se aparto del Cuerpo, quedo
Luego que el Alma se aparto del Cuerpo, quedo
Luego que el Alma se aparto del Cuerpo, quedo
Luego que el Alma se aparto del Cuerpo, quedo
Luego que el Alma se aparto del Cuerpo, quedo
Luego que el Alma se aparto del Cuerpo, quedo
^{Llamó}
Luego que el Alma se aparto del Cuerpo, quedo
Luego que el Alma se aparto del Cuerpo, quedo
Luego que el Alma se aparto del Cuerpo, quedo
Luego que el Alma se aparto del Cuerpo, quedo
Luego que el Alma se aparto del Cuerpo, quedo.

Mandando que no comiesen del arbol prohibido
Mandando que no comiesen del arbol prohibido
Mandando que no comiesen del arbol prohibido
Mandando que no comiesen del arbol prohibido
Mandando que no comiesen del arbol prohibido
Mandando que no comiesen del arbol prohibido
Mandando que no comiesen del arbol prohibido
Mandando que no comiesen del arbol prohibido
Mandando que no comiesen del arbol prohibido
Mandando que no comiesen del arbol prohibido
Mandando que no comiesen del arbol prohibido
Mandando que no comiesen del arbol prohibido
Mandando que no comiesen del arbol prohibido
Mandando que no comiesen del arbol prohibido

[illegible]

COBARRUVIA

Opera

juridica 29

2.809 (I-II)